

இருமாத இதழ்

ரூ.15

காலச்சூடு

செப்டம்பர் - அக்டோபர் 2001

இதழ் 37

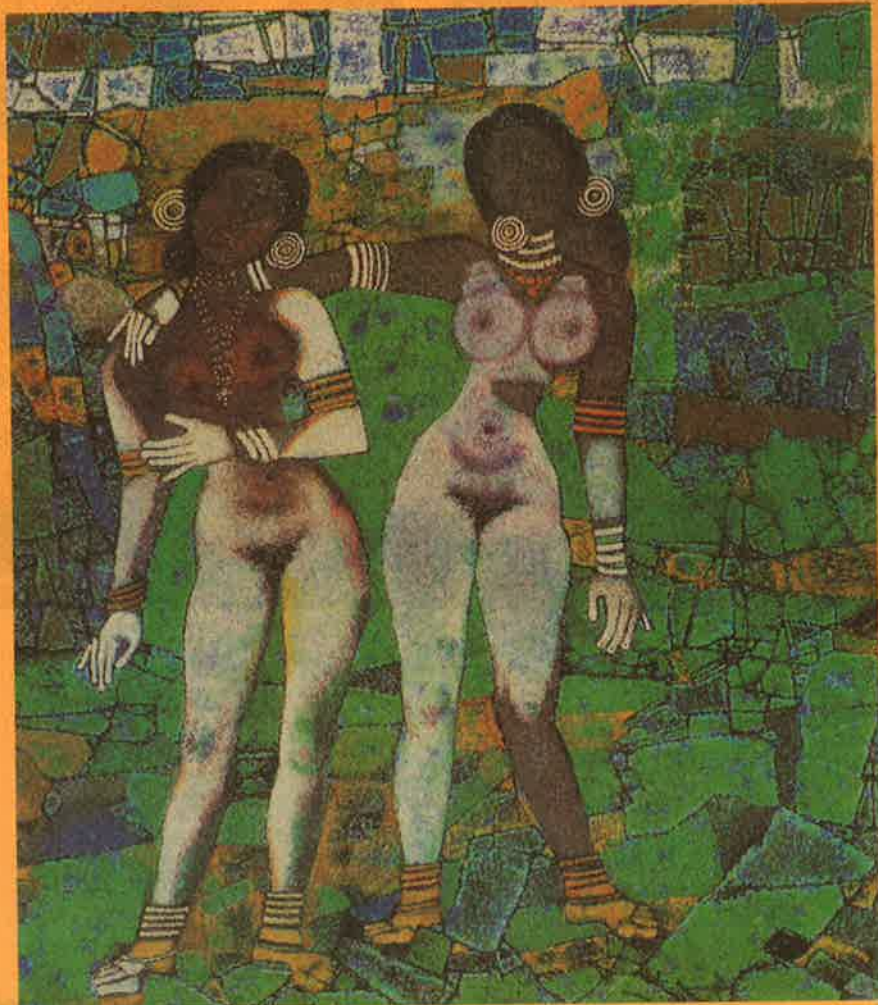
நேர்காணல்
நிர்மல் வர்மா

இருண்ட காலம்
ஜூன் 26, 1975 - ஜூன் 29, 2001

பாசிசத்தின் பேய் நகங்கள்

சிவாஜி : மிகை நாடிய கலைஞன்

அம்ஷன் குமார்

எபனேசர்

நஞ்சுண்டன்

சக்கரியா

சுந்தர ராமசாமி

மனுஷ்ய புத்திரன்

எம். யுவன்

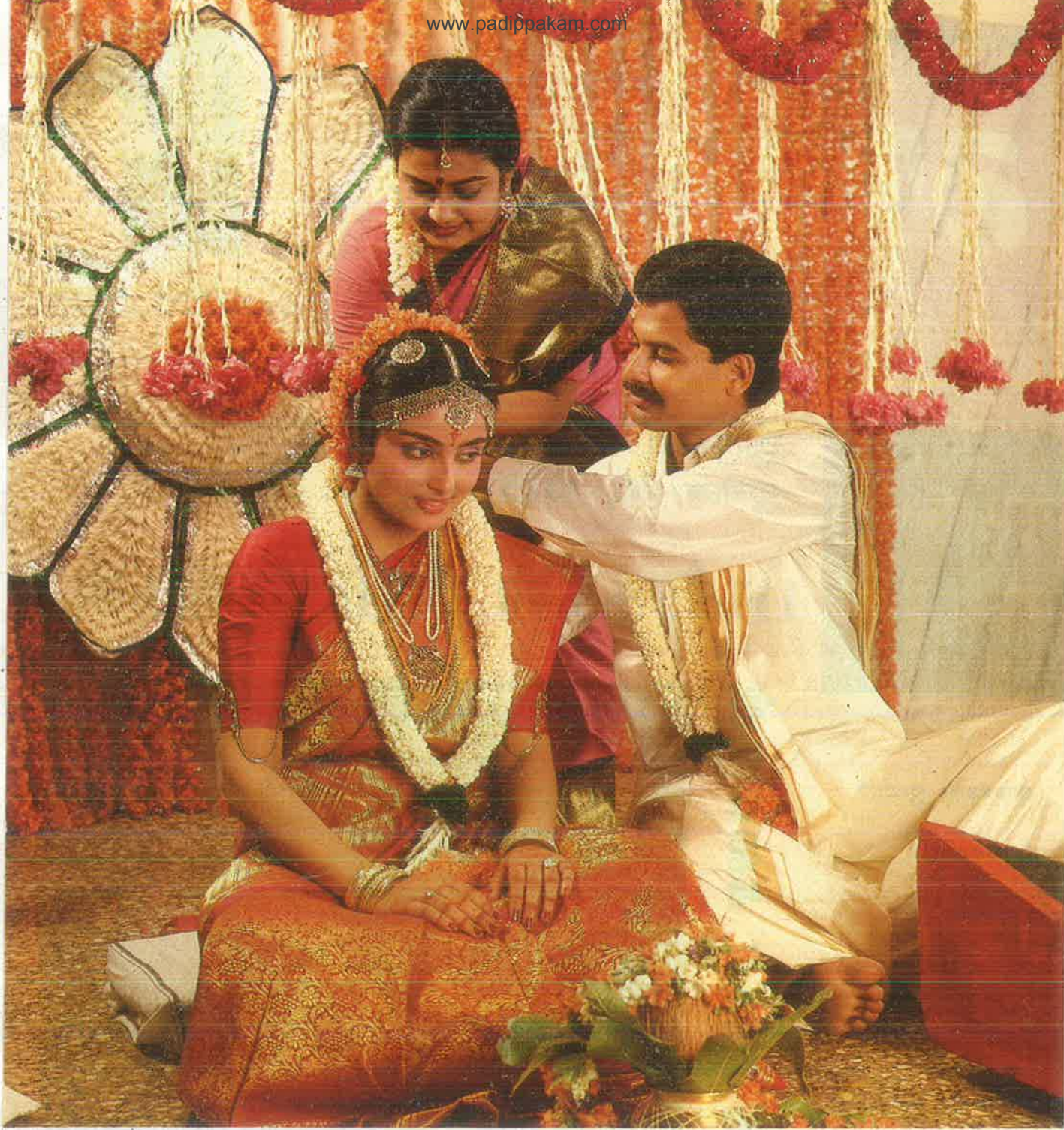
தேவிபாரதி

இராசேந்திர சோழன்

கோபால் ராஜாராம்

உமாபதி

கண்ணன்

மங்கள் நாள்தனிலே!
அந்த மங்கள் நாள்தனிலே!!

RmkV

முகந்தம் பட்டுகள்
திருநெல்வேலி டிபன்

காஞ்சிபுரம் பட்டுகள் • ஆரணி பட்டுகள் • தர்மாவரம் பட்டுகள்
பனாரஸ் பட்டுகள் • பிரிண்டட் சில்க்ஸ்

நேர்காணல்.....5

நிர்மல் வர்மா

மனிதன் வினோதமானவன். அவன் தனிமையிலிருக்கும்போது பிறரோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறான். பிறருடன் இருக்கும் போதோ தன்னுள் சுருங்கிக் கொள் கிறான். மனித ஆன்மாவின் இந்த ஊசலாட்டம் எல்லாத் தலைமுறைகளி லும் எழுத்தாளர்களை ஆட்கொண்டி ருக்கிறது.

இருண்ட காலம்: ஜூன் 26, 1975 - ஜூன் 29, 2001.....15

பாசிசத்தின் பேய் நகங்கள்

மனுஷ்ய புத்திரன்
சுந்தர ராமசாமி
இராசேந்திர சோழன்
தேவிபாரதி

சிறுகதை

காற்றின் நிழல் 23
நஞ்சுண்டன்
இரண்டாம் குடியேற்றம் 48
சக்கரியா

கட்டுரை

மிகை நாடிய கலைஞன் 3
அம்ஷன் குமார்
சந்தானராஜும் தமிழ்நாட்டில் 34
நவீன கலையின் துவக்கமும்
எபனேசர்
செவ்நியல் இலக்கியங்களை
எப்படிப் பயில வேண்டும்? 52
கோபால் ராஜாராம்

மதிப்புரை

க. மோகனரங்கன் 28
ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் 44
அழகிய பெரியவன் 45
பாலை நிலவன் 46
சி. சிவசேகரம் 47

கவிதை

மனுஷ்ய புத்திரன் 30
எம். யுவன் 42
உமாபதி, யுவபாரதி, எஸ்.பாபு, தே. ஆசைத்தம்பி 43
ஜாயிஸ் மன்ஸோர் 53

விவாத அரங்கு : கலப்புத் திருமணம்.....37

ஜோசப் குமார்
ஸ்பரிசன்
அழகிய பெரியவன்
பூவிழியன்
க. சேகர்
அன்பாதவன்
நல்லான்
மற்றும்

மதுரை திரைப்பட விழா 54
விவாதம் : மைலாஞ்சி 56
கண்டதும் கேட்டதும் 57
வரப்பெற்றோம் 58
மௌனத்தின் சிறகடிப்பு 59
தமிழ் இனி வரவு செலவு விபரம் 60
அஞ்சலி : குமார்மூர்த்தி 61
கடிதங்கள் 62

இதழ் 37
செப்டி. - அக்டி. 2001

காலச்சுவடு

669 கே.பி. சாலை

நாகர்கோவில் 629 001

மின்னஞ்சல் : kalachuvadu@vsnl.com

காலச்சுவடு தொடர்பு என்கள்

தொலைபேசி : 04652 - 222525
தொலைநகல் : 04652 - 231160

ஆசிரியர் குழு

கண்ணன்
மனுஷ்ய புத்திரன்
வடிவமைப்பு
குமார்
லீலா
தயாரிப்பில் உதவி
எம். எஸ்.
ஜோதி
சிவகுமாரி
மகாதேவன்

காலச்சுவடு இருமாத இதழ்
சந்தா விவரம்

தனி இதழ் ரூ. 15
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 90
இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ. 140
வெளிநாட்டுச் சந்தா ரூ. 400
இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ. 700

வெளிநாட்டு
நிறுவனங்களுக்கு US \$ 20

கல்லூரி / ஆய்வு
மாணவர்களுக்குச் சிறப்புச்

சலுகை
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 50 (சான்று
அனுப்ப வேண்டும்.)

சந்தாத் தொகையை
Kalachuvadu

என்ற பெயரில்
பணவிடையாகவோ
வரைவோலையாகவோ
அனுப்புபுக. காசோலையாக
அனுப்புகிறவர்கள் ரூ. 15
சேர்த்து அனுப்புபுக.

முன் அட்டை ஓவியம்

ஏ.பி. சந்தானராஜ்
Symphony in Green and Blue, 1996

காலச் சுவடு பதிப்பகம்

669, கே. பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629 001

தொலைபேசி : 04652 - 22525, தொலைநகல் : 04652 - 23160

மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@vsnl.com

புதுமைப்பித்தன் கதைகள்

முழுத் தொகுப்பு

பதிப்பாசிரியர் : ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி
பக்கம் 824; விலை ரூ. 350

புதுமைப்பித்தனின் அனைத்துக் கதைகளும் கொண்டது. திருத்தமான பாடம், பல பின்னிணைப்புகளுடன், பல்லாண்டுக் கால ஆராய்ச்சியில் உருவான செம்பதிப்பு. திருத்தங்களுடன் கூடிய இரண்டாம் பதிப்பு.

காட்டில் ஒரு மான்

சிறுகதைகள்

அம்பை

பக்கம் 168; விலை ரூ. 75*

பெண் நிலை நோக்கின் முதல் கலா பூர்வமான வெளிப்பாடுகளாகக் கருதப்படும் அம்பையின் 17 கதைகள் அடங்கிய புதிய தொகுப்பு.

நீ இப்பொழுது இறங்கும் ஆறு

சேரன் கவிதைகள் ஒரு நூறு

பக்கம் 208; விலை ரூ. 90*

ஈழத்தின் முக்கிய கவிஞரான சேரனின் நூறு கவிதைகளின் தொகுப்பு. போர்ச் சூழலின் கொடுமைகள், புலம்பெயர்ந்த வாழ்வின் அந்தர நிலை ஆகியவற்றுக்கிடையே இடைவிடாது பெருகும் மெல்லிய உணர்வுகளைப் பதிவு செய்யும் கவிதைகள்.

காகங்கள்

சிறுகதைகள் : 1950 - 2000

சந்திர ராமசாமி

பக்கம் 656; விலை ரூ. 295*

சந்திர ராமசாமி எழுதிய சிறுகதைகளின் முழுத் தொகுப்பு.

ஒரு மாலையும் இன்னொரு

மாலையும்

கவிதைகள்

சல்மா

பக்கம் 80; விலை ரூ. 40

பெண் கவிதை மொழி சார்ந்து புதிய தடங்களை உருவாக்கும் இளம் கவிஞர் சல்மாவின் முதல் கவிதைத் தொகுப்பு.

அந்தக் காலத்தில் காப்பி இல்லை

முதலான ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

பக்கம் 232; விலை ரூ. 100*

நவீனத் தமிழக உருவாக்கத்தின் பின் புலத்தில் சமூக பண்பாட்டு மாற்றங்களை ஆராயும், சுவையும் விறுவிறுப்பும் மிக்க நடையில் எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள்.

தோட்டியின் மகன்

மலையாள நாவல்

தகழி சிவசங்கரப் பிள்ளை

தமிழில் : சந்திர ராமசாமி

பக்கம் 152; விலை ரூ. 65*

பிரபல மலையாள எழுத்தாளர் தகழி ஐயம்பு ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதிய நாவல், சந்திர ராமசாமியின் மொழிபெயர்ப்பில்.

தமிழகத்தில் கல்வி

வே. வசந்தி தேவியுடன் உரையாடல்

சந்திப்பு : சந்திர ராமசாமி

பக்கம் 208; விலை ரூ. 90*

மனோன்மணியம் சந்திரனார் பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர் வே. வசந்தி தேவியுடன், எழுத்தாளர் சந்திர ராமசாமி நிகழ்த்திய, இன்றைய தமிழகத்தின் கல்வி குறித்த, விரிவான உரையாடல்.

ஜே. ஜே : சில குறிப்புகள்

நாவல்

சந்திர ராமசாமி

பக்கம் 184; விலை ரூ. 75*

தமிழ் நாவல் மரபில் ஒரு உடைவை ஏற்படுத்திய நாவல். இலக்கியத் தளத்திலும் வெகுசனத் தளத்திலும் மிக அதிகமாக பேசப்பட்ட படைப்பு இது. புதிய பதிப்பு.

ஒரு புளியமரத்தின் கதை

நாவல்

சந்திர ராமசாமி

பக்கம் 200; விலை ரூ. 80*

தமிழில் ஒரு நவீன செவ்வியல் புனைவாக நிலை பெற்று விட்ட நாவல் இது. ஒப்பீட்டு இலக்கிய விமர்சகர் கே. எம். ஜார்ஜ் இந் நாவலை நோபல் பரிசு பெறத் தகுதியான தமிழ் நாவலாகக் குறிப்பிடுகிறார். புதிய பதிப்பு.

விரிவும் ஆழமும் தேடி

கட்டுரைகள்

சந்திர ராமசாமி

பக்கம் 304; விலை ரூ. 120*

இலக்கியம், மொழி, சமூகம் குறித்த ஆழமாக சிந்திக்கும் கட்டுரைகள்.

விற்பனை உரிமை

சிதைவுகள்

ஆப்பிரிக்க நாவல்

சினுவா ஆச்சிபி

தமிழில் : என். கே. மகாலிங்கம்

பக்கம் 182; விலை ரூ. 75*

ஐம்பது உலக மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நைஜீரிய நாவல்.

வி.பி.பி. உண்டு. *பதிவுத் தபால்/கூரியர் செலவு இலவசம்

காலச்சுவடு சந்தாதாரர்களுக்கு 10% கழிவு உண்டு

வெளியீடு :

குருத்து

விற்பனை உரிமை :

காலச்சுவடு பதிப்பகம்

669 கே.பி.ரோடு

நாகர்கோவில் 629 001

பக்கம் 60; விலை ரூ. 45

பா. அகிலன்

பதுங்கு குழி நாட்கள்

அகிலனது கவிதைகளில், அனுபவங்களில் கொடூரம் புதிய பாஷையை, புதிய சொல் முறையை சிருஷ்டித்துள்ளதைக் காணலாம்; பழகிய அனுபவங்கள் புதிய அர்த்தங்களைக் கொள்கின்றன.

வெங்கட் சாமிநாதன்

மிகை நாடிய கலைஞன்

• அம்ஷன் குமார் •

அவர் கதாபாத்திரங்களைத் தனக்கு நெருக்கமாக சமதளத்தில் நின்று பார்க்க வில்லை... தான் ஏற்கும் ஒவ்வொரு கதாபாத்திரத்தையும் அவர் தனக்கு மேலே உயர்த்திப் பிடித்துப் பார்த்து தனக்கும் அதற்கும் உள்ள இடை வெளியை அதிகப்படுத்திக் கொண்டேயிருப்பார்.

பிரபலங்களின் மரணத்திற்கு முன்னால் 'கவலைக்கிடம்' என்று வெளியிடப்படும் வழக்கமான மருத்துவமனை அறிக்கைகள் வராமலும், நினைவு கூரத்தக்க கடைசி வார்த்தைகள் என்று எதுவும் கூறாமலும் சிவாஜி கணேசனின் உயிர் ஐலை 21ம் தேதி இரவு 7.30க்கு சென்னை அப்போலோ மருத்துவ மனையில் பிரிந்தது. அவருக்கு வயது 74. தளர்ந்து கொண்டிருந்த அவரது உடலை, தமிழ் சினிமாக்காரர்கள் பக்திப்பரவசத்துடன் அவருக்குத் தந்த கதாபாத்திரங்களின் வாயிலாக, கடந்த சில வருடங்களாகவே ரசிகர்கள் பார்த்துப் பழகியிருந்தனர் என்றாலும் அவரது மரணம் எல்லோரையும் ஒருசேர உலுக்கியது. ஏறத்தாழ 50 வருடங்களாக தமிழ் சினிமாவுடன் மட்டுமின்றி தமிழர் வாழ்க்கையுடனும் இனங்கண்டு கொள்ளவியலாத வகையில் பிணைந்திருந்த அவரது மறைவில் தங்களது சொந்த வாழ்விலிருந்து ஒரு பகுதி விடை பெற்றுச் சென்றது போன்ற உணர்வை பெரும் பாலான தமிழர்கள் பெற்றனர். 'சிவாஜி கணேசனின் பாதிப்பு இல்லாத தமிழனே இல்லை' என்று கண்ணதாசன் ஒருமுறை கூறினார். ஏதோ ஒரு வகையில் இதில் உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது.

புகைப்பட உதவி : தியடேர் பாஸ்கரன்

அவரை ஆரோக்கியமான உடல்நிலையுடன் கடைசியாகப் பார்த்த படம் முதல் மரியாதை. அந்தப் படத்தில் அவரது நடிப்பு இயல்பானதாக இருந்தது. ஆனால் அதற்குப் பின்னால் வந்த படங்களில் அவர் சிரமமின்றி அநேகமாக மற்ற நடிகர்களைப் போலவே நடிக்கத் துவங்கியிருந்தார். படையப்பா, ஒன்ஸ்மோர் போன்ற படங்களை இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம்.

ஆனால் சிவாஜியின் நடிப்பு என்று நாம் நினைவு கொள்வது வேறு. பலரால் குணம் பார்க்கப்படும் சிலரால் குற்றம் பார்க்கப்படும் அனைவராலும் அடையாளம் காணப்பட்டதுமான மிகையான நடிப்பு அவருடையது. மகிழ்ச்சியில் துள்ளிக் குதிப்பார். சோகத்தில் கதறி அழுவார். வலியில் துடிதுடிப்பார். பாசத்தில் பரவசம் காட்டுவார். பயத்தில் குலை நடுங்குவார். வீரத்தில் கர்ஜனை புரிவார். தாடை நரம்புகள் புடைக்கப் பின்னணிப் பாட்டுக்கு வாயசைப்பார். கோபத்தில் எரிமலையாவார். காதல் காட்சிகளில் மட்டும் மிகையின் ஓட்டம் தடைபட்டிருக்கும். ஆனால் அங்கேயும் ஒரு வசீகரமான பெண்ணைப் போல் இருப்பை நெளித்து உடலைக் குலுக்கி அவர் நடக்கும் நடை... அது மிகைதானே?

தமிழ் நாடகத்திலோ சினிமாவிலோ யதார்த்தவாதம் இல்லாத பொழுது சிவாஜியின் நடிப்பை மட்டும் மிகை என்று சொல்ல ரசிகர்கள் எவ்வாறு கற்றுக் கொண்டார்கள்? பிரெஞ்சு படம் பார்க்கும் அறிவுஜீவிகள்தான் இந்த கண்ணோட்டத்தை ஏற்படுத்தினார்கள் என்று கூறிவிட முடியாது. எம். ஜி. ஆர். ரசிகர்களும் சிவாஜியின் நடிப்பை 'ஓவர் ஆக்டிங்' என்றுதான் கூறினர். இந்த மிகை நடிப்பு நாடகத்திலிருந்து அவருடன் சினிமாவிற்கு ஓட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டது என்றும் கூறிவிட முடியாது. ஏனெனில் அக்காலத்திய சினிமா நடிகர்கள் அனைவருமே மேடை நடிகர்கள்தான். அவர்களிடம் மேடையின் தாக்கம் இருந்ததேயொழிய மிகை நடிப்பு இருந்த தில்லை. ஆர். எஸ். மனோகர், வி. கே. ராமசாமி, எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன், எம். ஜி. ராமசந்திரன், முத்துராமன், எஸ். வி. சகஸ்ரநாமம் ஆகிய எவரும் மிகை நடிகர்கள் அல்லர். எம். ஆர். ராதாவின் அலங்கார நடிப்பில் கூட மிகை இல்லை.

ஒரு பாத்திரம் எவ்வாறு நடிக்கப்பட வேண்டும் என்று ரசிகர்கள் கொண்டிருந்த அனுமானத்தை சிவாஜியின் நடிப்பு வெற்றிகரமாக மீறத் துவங்கியது. அந்த நடிப்பு யதார்த்தத்தினையோ இயல்பினையோ நோக்கிச் சாயாததால் அது மிகை என்று கூறப்பட்டது. அவர் கதாபாத்திரங்களைத் தனக்கு நெருக்கமாக சமதளத்தில் நின்று பார்க்கவில்லை. கூடுவிட்டு கூடு பாய்வது, கதாபாத்திரமாக மாறி விடுவது போன்றவற்றில் நம்பிக்கை இல்லாதவர் அவர். தான் ஏற்கும் ஒவ்வொரு கதாபாத்திரத்தையும் அவர் தனக்கு மேலே உயர்த்திப் பிடித்துப் பார்த்து தனக்கும் அதற்கும் உள்ள இடை வெளியை அதிகப்படுத்திக் கொண்டேயிருப்பார். இதனாலேயே அப்பாத்திரத்தை விரைந்து அடைய அவர் ஆற்றலும் கற்பனையும் நிறைந்த மிகை நடிப்பினை தயார் செய்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாயிற்று. இது மக்களை உடனேயே ஆட்கொள்ளத் தொடங்கியது. மேலை நாட்டு நடிப்புப் பாணி ஒன்றுடன் அவரது நடிப்பினை எவ்வாறாயினும் முடிச்சுப் போட்டுப் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்பினால் அது ஸ்டான்லிஸ்லாஸ்ஸ்கியின் பாணியாக இருக்காது. மெயர் ஹோல்டின் பாணியை அனுசரித்ததாக இருக்கும்.

அவரது முதல் படமான பராசக்தி (1952)யிலிருந்தே இந்த மிகை நடிப்புப் பிரவேசிக்கத் தொடங்கியது. சினிமா என்கிற சாதனம் எவ்வாறு நடிக்களைப் படம் பிடித்து அகன்ற திரையில் காட்டுகிறது என்பதை அவர் ஆசான் கள் இன்றியே உணர்ந்து கொண்டிருந்தது ஆச்சரியமான விஷயம்தான். அப்படத்தில் வசனம் பேசாத சமயங்களில் கூட அவர் நடித்துக் கொண்டேயிருப்பார். அதே படத்தில் மற்ற நடிப்புகள் வசனமில்லாவிடில் வாளாக நிற்பதை வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது நாம் சிவாஜியின் சினிமா நடிப்பை கிருஷ்ணன் பஞ்சு போன்ற டைரக்டர்கள் தான் உருவாக்கினார்கள் என்றும் கூறமுடியாது. டைரக்டர்கள் மாறினார்கள். அவரது தனித்த நடிப்பு ஒரு போதும் மாறியதில்லை.

பி. யு. சின்னப்பா, தியாகராஜ பாகவதர் போன்ற பாடும் திறன் பெற்ற அவருக்கு முந்தைய தலைமுறை மரப் பாச்சி நடிக்களிடமிருந்து அவர் எதையும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை நாம் கண்கூடாக அறிய முடிகிறது. யதார்த்தம் பொன்னுசாமி பிள்ளை நாடகக் குழுவில் அவருக்குத் தரப்பட்ட நடிப்பு பயிற்சி எத்தகையது என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் அது சிவாஜி கணேசனை உருவாக்கும் வல்லமை படைத்திருந்ததா என்பது பெரிய கேள்விக்குறி. சார்லஸ் போயர், ஸ்பென்ஸர் டிரேசி ஆகியோர் தனக்குப் பிடித்த நடிப்புகள் என்ற கூறிய போதிலும் தனக்குத் தானே சிறப்புப் பயிற்சியினை அளித்துக் கொண்டே வளர்ந்தவர் அவர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

சிவாஜி கணேசனின் சினிமாப் பிரவேச காலகட்டம் விசேஷமானது. அடுக்கு மொழி பிரச்சார வசனங்கள் அவருக்கு ஒரு துவக்கத்தை அளித்தன. தி. மு. க.விலிருந்து விலக்கப்பட்ட பிறகு வசனங்களில் திராவிடப் பிரச்சாரத்தைத் தவிர்த்து, தர்க்கபலத்தை தனக்கேற்ற பாணியில் பயன்படுத்தத் துவங்கினார். வெள்ளையர்களை விரட்டப் பீரங்கிக்கு வழியில்லை. ஆனால் ஜாக்ஸன் துரையை வசனத்தால் தோற்கடித்துவிட முடியும் என்பது போல் அவர் நடித்த கட்டபொம்மன் பாத்திரத்தை மக்கள் ரசித்து மகிழ்ந்தனர். நீண்ட வசனங்களைப் பேசுவதில் சிவாஜி விற்பன்னர் என்பது பரவலான கருத்து. ஆனால் சப்தம் போட்டு உச்சரிக்காமலேயே 'கெட் அவுட்' என்னும் வார்த்தையை வாயசைத்தே வெளிப்படுத்தும் நடிப்பும் அவருக்குக் கை வந்திருந்தது. படம் பாசமலர். அவர் ஆங்கிலம் பேசி நடிப்பதையும் ஏதோ ஒரு ஆங்கில நடிக்கரே தங்கள் முன் வந்து நிற்பதைப் போல பாவித்து மக்கள் ரசித்தனர். ஆங்கிலத்தை அப்படிப் பேசினால்தான் அது ரசிக்களிடம் எடுபடும் என்கிற அனுமானம் அவருக்கு இருந்தது. தேவையானவை, தேவையற்றவை என ஏராளமான கதாபாத்திரங்களில் அவர் நடித்துவிட்டார். பெரும்பாலான நடிப்புகள் ஓரிரு பாணிகளை மட்டுமே எல்லா வற்றிலும் வெளிப்படுத்துவார்கள். பத்துக்கும் மேற்பட்ட பாணிகள் கொண்ட நடிப்பு அவரிடமிருந்து வெளிப்பட்டது. இது சாதாரண விஷயமல்ல.

அவர் பெரும்பாலும் உக்கிரமான பாத்திரங்களையே தேர்ந்தெடுத்தார். அடக்கமான கதாபாத்திரங்களைவிட செருக்கு மிகுந்த பாத்திரங்களில் அவரது நடிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. அவரது பாணி நடிப்புக்கு சாதாரண தொழிலாளி, விவசாயி, மாட்டுக்காரன், ரிக்கஷாக் காரன் போன்ற பாத்திரங்கள் ஏற்றவையாக இல்லை. அவற்றை அவரால் மிகைப்படுத்த இயலவில்லை. அப்பாத்திரங்கள் எம். ஜி. ஆருக்கு ஏற்றவையாக இருந்தன. சிவாஜி அரசியலில் வெற்றிபெற இயலாததற்கு அவரது பாத்திரத் தேர்வுகள் முக்கிய பங்கு வகித்தன. நடிக்கனின் இடமேஜை விட பாத்திரத்தின் இடமேஜை அவர் பெரிதும் விரும்பினார். வில்லன்களாக பல கதாநாயகர்கள் தமிழில் நடித்துள்ளனர்.

ஆனால் எவரும் எளிதில் விரும்பாத தேச விரோதி வில்லனாக நடித்த ஒரே தமிழ் நடிக்கர் அவர் மட்டுமே. படம் அந்த நான். ப்ராஸ்திக் மேக்கப்பினால் இன்றும் கூட சாதிக்க முடியாதவற்றை அவர் சாதாரண மேக்கப்பால் சாதித்திருக்கிறார். திருவருட்செல்வர் படத்தில் அப்பூதி அடிகளாக அவர் தோன்றியது இன்றுவரை முறியடிக்கப்படாத மேக்கப் சாதனை. அவரது முகலட்சணங்கள் வித்தியாசமானவை. அளவாய் அகன்று சற்றே முன் நோக்கி வளைந்துள்ள அவரது தாடையும் பரந்த மூக்கும் பலவித உருவமாற்றங்களை எளிதாக ஏற்றுக் கொண்டன.

சிவாஜி கணேசனின் ஆதார ரசிக்கர்கள் இருவகைப்பட்டவர்கள். ஒன்று மத்தியதர வர்க்கத்தினர். பாட்டிற்காகவும், பக்திக்காகவும், நடனத்திற்காகவும் சினிமா பார்ப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த இவர்கள் எண்ணிக்கையில் பெருகிக்கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் புதிய சாக்குப்போக்குடன் சினிமா பார்க்க வேண்டிய தருணத்திலிருந்தனர். சிவாஜி கணேசன் மூலம் குடும்பப்படம் என்கிற ஒரு நடைமுறை தமிழ்க் கலாசாரத்திற்கு வந்தது. குடும்பத்தோடு பால்கனியை நோக்கி இவர்கள் படையெடுத்தனர். அதிக விலை கொடுத்து டிக்கெட் வாங்க முடியும் என்கிற தகுதியை வைத்து தங்களை 'ஹை கிளாஸ்' ரசிக்கர்கள் என்று அழைத்துக் கொண்டனர். மற்றொரு வகை ரசிக்கர் மன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எம். ஜி. ஆருக்கு அடுத்தபடியாக பெரிய ரசிக்கர்மன்றத்தை சிவாஜி வைத்திருந்தார். ரசிக்கர்கள் என்ற பெயரில் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் எவ்வாறு வழி நடத்தப்பட்டனர் என்பது விமர்சனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதன்று. இதற்கு சிவாஜியோ எம். ஜி. ஆரோ அல்லது பிற நடிக்கர்களோ மட்டுமே காரணம் என்று கூறுவதற்கில்லை. ஒரு நடிக்களுக்கு சமுதாயத்தில் எத்தகைய இடம் தர வேண்டும் என்பதை சமுதாயமோ சமுதாயத்தில் தனது பங்கு என்ன என்பதை நடிக்கனோ உணராததால் ஏற்பட்ட கோளாறுகள் இவை. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இவை குறித்து சற்றேனும் சிந்திப்பது தவறாகாது.

சிவாஜி கணேசனுக்கு செல்வம், புகழ் ஆகியவற்றில் எந்தக் குறையும் இல்லை. ஏராளமான பட்டங்கள் அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. பட்டங்கள் சூட்டுவதின் மூலமே தனக்குப் பிடித்தவர்களை தனதாக்கிக் கொள்ள முடியும் என்கிற புரையோடிப்போன நம்பிக்கை கொண்ட தமிழ்ச் சமூகம் அவருக்கு பல பட்டங்களைத் தந்தது. 'சிவாஜி' என்பதே பெரியார் சூட்டிய பட்டப்பெயர் தான். 'நடிகர் திலகம்' என்கிற அழகான பட்டம் 'பேசும் படம்' வாசகர் ஒருவரால் வழங்கப்பட்டது. 'கலைக்குரிசில்' என்கிற மற்றொரு சிறப்பான பட்டத்தை இலங்கைத் தமிழர்கள் வழங்கினர். பத்மஸ்ரீ, பத்மபூஷன், தாதே சாகேப் பால்கே, செவாலியே போன்ற அரச விருதுகள் மறுபிறம்.

சிவாஜி வட இந்தியராக இருந்திருந்தால் தாதே சாகேப் விருது இவ்வளவு தாமதமாக வந்திருக்காது; அவருக்கு இது நான் வரை சிறந்த நடிகருக்கான தேசிய விருது தரப்படவில்லை என்பன போன்ற குற்றச்சாட்டுகளும் ஆதங்கமும் நியாயமானதுதான். சிவாஜி அமெரிக்காவில் நடிகராக இருந்திருந்தால் ஆஸ்கார் பரிசு கிடைத்திருக்கும் என்பதிலும் உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் காலதேச வர்த்தமானங்கள் நடிகனது வாழ்வில் மட்டும் தானா பேதங்களை ஏற்படுத்துகின்றன? திறமைவாய்ந்த எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், கல்வியாளர்கள், விஞ்ஞானிகள் இங்கே அரைகுறையாகக்கூட கவனிக்கப்படாத நிலையில் உள்ளனர்.

சிவாஜி கணேசனின் சாதனைச் சரித்திரம் ஏற்கனவே எழுதப்பட்டுவிட்டது என்பது ஆறுதலான விஷயம்தான்.

நம்முள் உறையும் கடல்

புத்தொலையம் : ராமசுந்தரம்

நீர்மல் வர்மா

நீர்மல் வர்மா இந்தியில் முன்னணி எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். நாவல்கள், சிறுகதைகள், பயண நூல்கள், கட்டுரைகள், இலக்கிய விமர்சனம் எழுதியுள்ளார். பல இலக்கியப் படைப்புகளை இந்தியில் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார். 5 நாவல்களும் 8 சிறுகதைத் தொகுதிகளும் பிரசுரமாகியுள்ளன. 1986ஆம் ஆண்டு சாகித்திய அகாடெமி விருதும் 2000ஆம் ஆண்டு ஞானபீட விருதும் பெற்றுள்ளார். The University of Oklahoma அவருக்கு Neustad Award 1996ஆம் ஆண்டு வழங்கியது. அவருடைய நூல்கள் பல மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. நாவல்கள், சிறுகதைத் தொகுதிகள், கட்டுரைத் தொகுதிகள் என சுமார் 12 தொகுதிகள் ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. ஜெர்மனில் 2 தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. அவருடைய சிறுகதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு The World Elsewhere (Readers International London, 1988) என்ற தொகுப்பு வெளிவந்த போது பிபிசியில் அவருடைய வாழ்வும் பணியும் பற்றிய குறும்படம் ஒலிபரப்பப்பட்டது.

இந்த நேர்காணல் காலச்சுவடுக்காக பதிவுச் செய்யப்பட்டது. இதன் ஆங்கில மற்றும் இந்தி வடிவம் விரைவில் பிரசுரமாக உள்ளன.

கிருஷ்ணன் : நீங்கள் சிம்லாவில் பிறந்தவர். உங்கள் இளமைக் காலத்தில் சிம்லா எப்படியிருந்தது என்பதைச் சொல்லுங்களேன்.

நீர்மல் வர்மா : எனது நினைவிலிருக்கும் சிம்லா ஆங்கிலேயர்கள் எங்கும் பரவியிருந்த ஒரு மலை வாசஸ்தலம். அவர்களின் கோடைகாலத் தலைநகரமாக அது இருந்தது. எல்லா மட்டத்திலும் அவர்களின் கை ஓங்கியிருந்தது. வெளிப்படையாக அல்ல; மறைமுகமாக, சத்தமில்லாமல். விரைப்பான சீருடைகளோடு பள்ளிக்குச் செல்லும் ஆங்கிலப் பையன்களும் பளபளப்பான உடைகளணிந்து நடனக்கூடங்களுக்கு விரையும் ஆங்கிலச் சிறுமிகளும் என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறார்கள். பந்தயங்களுக்காகத் தயார் செய்யப்படும் அருமையான குதிரைகளை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். ஆங்கிலேயர்கள் உண்மையிலேயே எங்களுக்கு மேலே இருந்தார்கள். சிம்லாவின் மேல்பகுதியில் அவர்களின் குடியிருப்புகள் இருந்தன. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தில் பணியாற்றும் அதிகாரிகளும் குமாஸ்தாக்களுமான வங்காளிகள், குமாவுனியர்கள் மற்றும் கொஞ்சம் பஞ்சாபிகள் நிறைந்த மலையின் கீழ்ப்பகுதியில் வாழும்படி நாங்கள் பணிக்கப்பட்டிருந்தோம். எங்களுக்கென்று ஒரு சமூக வாழ்க்கை இருந்தது. ராம் லீலா, ராசலீலா விழாக்களை நாங்கள் கொண்டாடினோம்.

எனது பள்ளி ஒரு மலை உச்சியிலிருந்தது. நாங்கள் பள்ளிக்கு மலையேறிச் செல்வதை எங்கள் தந்தை விரும்பவில்லை. எனவே காலையில் இதற்கென அமர்த்தப்பட்டிருந்த குட்டைக் குதிரைகளில் ஏறி பள்ளிக்குச் செல்வோம். மாலையில் நடந்தே வந்துவிடுவோம். உண்மையிலேயே மலை மிகவும் செங்குத்தாக இருந்தது. அப்போதெல்லாம் நாங்கள் ஆறுமாதங்கள் தில்லியிலிருப்போம்; ஆறு மாதங்கள் சிம்லாவிலிருப்போம். எங்களைப் போலவே, எங்கள் பள்ளியும் அங்கேயும் இங்கேயும் இடம் மாறிக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் யுத்தகாலத்தில் வருடம் முழுவதும் சிம்லாவிலேயே இருக்கவேண்டி வந்துவிட்டது. நாங்கள் என்னவோ நாடுகடத்தப்பட்டவர்களைப் போல உணர்ந்தோம். சிம்லா எனக்குக் கொஞ்சம் அலுக்கத் துவங்கியது இந்த நாட்களில்தான். நாற்பதுகளின் நடுவில், தந்தையார் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெறுவதற்குச் சிலநாட்கள் முன்னால், தில்லிக்கு நிரந்தரமாக குடிவந்து விட்டோம். தில்லியும் கூட அந்நாட்களில் மிகவும் பரபரப்பான நகரமாக இருந்திருக்குமே!

நிர்வாகத்திற்கு வேண்டுமென்றால் தில்லி அப்படி இருந்திருக்கலாம். எங்களுக்கு வாழ்க்கை நிம்மதியாகவும் அமைதியாகவும்தான் இருந்தது. பிரிவினை இன்னும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. அகதிகள் வருகை துவங்கியிருக்கவில்லை.

புதுதில்லி அந்நாட்களில் நம்பமுடியாத அளவு மிகவும் அமைதியான நகரமாக இருந்தது. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாமல் அதிகாரிகளும் குமாஸ்தாக்களும் வாழும் குடியிருப்புகளைத் தவிர நகரம் வெறுமையாகத் தானிருந்தது. ஆனால் பழைய தில்லி அன்றும் நிரம்பித் ததும்பிக் கொண்டிருந்தது. நாங்கள் யமுனை நதிக்குச் சென்று குளித்துவிட்டு சாந்தினி செளக்கில் சுற்றித் திரிந்து அங்கிருந்த பிரபலமான இனிப்புக்கடைகளில் இனிப்புகள் வாங்கிக் கொண்டு வீடு திரும்புவது வழக்கம். அந்த நாட்கள் குழந்தைகளான எங்களுக்கு கொண்டாட்டமான நாட்கள்.

சுதந்திர தினம் உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா?

ஆமாம். நினைவிருக்கிறது. நகரத்தில் ஒளி அமை புகள் பிரமாதமாகச் செய்யப்பட்டிருந்தன. நாங்களும் சுதந்திரத்தை வரவேற்க சிறிய மண் விளக்குகள் ஏற்றி வைத்தோம். அன்று எங்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தோஷத்தை வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாது.

காந்தி கொல்லப்பட்ட தினம் ஞாபகமிருக்கிறதா?

ஆமாம். எங்களுக்கு அது பேரிடியாக இருந்தது. எனக்கு எதுவுமே ஓடவில்லை. அவரது இறுதி ஊர்வலம் பிரம்மாண்டமாக நடந்தது. நீங்கள் கூட புகைப்படங்களில் அதைப் பார்த்திருக்கலாம். அதைச் சென்று பார்த்துக் கூட மன வலு இல்லாமல் நானிருந்தேன். இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் மாணவ அமைப்பான மாணவர் கூட்டமைப்பின் உறுப்பினராக நான் இருந்தேன். காங்கிரஸிற்கும் எங்களுக்கும் கண்டால் ஆகாது. ஆனாலும் காந்தி மிகவும் வித்தியாசப்பட்டவராக இருந்தார். அன்றையச் சூழ்நிலையில் அவரது குரல் மட்டும்தான் விவேகமானதாக இருந்தது. அவரது பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களிலும் கலந்துகொள்வது என் வழக்கம்.

பிரிவினைக் காலக் கலவரங்களை நீங்கள் நேரில் பார்த்தீர்களா?

கலவர அழிவுகளை நேரடியாகக் கண்டவன் நான். அது மட்டுமல்ல எங்கள் மாணவக் கூட்டமைப்பின் மூலமாக நிவாரணப் பணிகளில் என்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தேன். அச்சத்திற்குள்ளான முஸ்லீம்கள் பாசிஸ்தான் செல்வதற்குத் தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களைப் பாதுகாப்பாக கொண்டு செல்வதற்குப் போதுமான ரயில் வசதிகள் இல்லை. எனவே அவர்கள் தற்காலிகமாக புரான் கிலாவில் தங்க

வைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு நீரும் உணவும் கொண்டுசெல்வது எங்கள் பணியாக இருந்தது. மேலும் அவர்களை ரயில் நிலையத்திற்கு கொண்டு சென்று ரயில்களில் ஏற்றிவிட உதவினோம். பழைய தில்லியில் சில வீடுகளின் மேல்மாடிகளிலிருந்து முஸ்லீம்களின் பிணங்களைக் கீழே கொண்டுவரும் பயங்கரமான பணியில் நாங்கள் ஈடுபட்டிருந்தோம். என் நினைவிற்கு வருகிறது. நாள் கணக்கில் அவை அழுகிக் கொண்டிருந்தன. அவற்றை கீழே இறக்கிக் கொண்டு வந்து நல்லடக்கம் செய்வது பெரும் பாடாக இருந்தது. ஒரு வீட்டில் அழுகிய பிணக்குவியலிலிருந்து எங்களால் முழுமையாக எடுக்க முடிந்தது வளையல் அணிந்திருந்த ஒரு பெண்ணின் கரத்தை மட்டும் தான். அந்தக் கரம் இன்னும் என் நெஞ்சைவிட்டு அகலவில்லை. கலவரத்தை நான் நேரடியாகப் பார்க்கவில்லைதான். ஆனால் அந்தக் கலவரத்தின் பயங்கர விளைவுகளை நேரடியாக உணர்ந்தவன் நான்.

ஒரு வீட்டில் அழுகிய பிணக்குவியலிலிருந்து எங்களால் முழுமையாக எடுக்க முடிந்தது வளையல் அணிந்திருந்த ஒரு பெண்ணின் கரத்தை மட்டும் தான். அந்தக் கரம் இன்னும் என் நெஞ்சை விட்டு அகலவில்லை.

ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்திய எழுத்தாளர்களில் இருபிரிவினர் உண்டு - செயின்ட் ஸ்டீபன் கல்லூரியில் பயின்றவர்கள், அங்கு பயிலாதவர்கள். நீங்கள் செயின்ட் ஸ்டீபன் கல்லூரியில் படித்த போதும் ஆங்கிலத்தில் ஏன் எழுதுவதில்லை.

செயின்ட் ஸ்டீபன் கல்லூரியில் படித்ததற்கும் நான் எழுதுவதற்கும் எந்தத் தொடர்புமில்லை. என் சகோதரர் அங்கிருந்ததால் நானும் அந்தக் கல்லூரியில் சேர்ந்தேன். பள்ளியிறுதி வகுப்பில் எனக்கு நல்ல மதிப்பெண்கள் இருந்தன. மேலும் அந்தக் கல்லூரிக்கு ஒரு மோஸ்தர் மதிப்பு வேறு இருந்தது. நான் எழுதிய முதல்கதை, இந்தியில்தான், அந்தக் கல்லூரி மலரில்தான் வெளியானது. அந்த மலரில் ஆங்கிலம், இந்தி, உருது என மூன்று பகுதிகள் இருந்தன. ஒரு மிகச் சாதாரணக் கதைதான் அது. ஆனாலும், எந்த மொழியில் எழுத வேண்டும் என்பதில் எனக்கு ஒரு போதும் சந்தேகங்கள் இருந்ததில்லை.

ஆங்கிலத்தில் நான் நிறைய வாசிப்பேன். ஆனாலும் இந்தியில் எழுதுவதற்கு அது ஒருபோதும் எனக்குத் தடையாக இருந்ததில்லை. இந்தி எனக்கு இயல்பாக வந்தது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மீதான உங்கள் மதிப்பு எப்போது சரியத் துவங்கியது?

அது ஒரே நாளில் நிகழ்ந்ததல்ல. ஒரு நீண்ட பயணம் அது. 1956ல் ஹங்கேரி மீது சோவியத் யூனியன் தாக்குதல் தொடுத்தது எனக்கு ஏற்பட்ட முதல் அதிர்ச்சி. ஒரு சோசலிச நாடு மற்றொரு சோசலிச நாட்டின் மீது படையெடுக்கும் என்பதை என்னால் சிந்தித்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. உலகம் தழுவிய சகோதரத்துவம் மற்றும் ஒற்றுமை என்ற பிம்பம் அப்போதுதான் உடைந்தது. இது முதல் அதிர்ச்சிதான். மேலும் பல அதிர்ச்சிகள் காத்திருந்தன. இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கைகள் எப்போதுமே வினோதமானவை. குற்ற உணர்வில்லாமல் அவற்றை ஏற்றிப் பிடிப்பது என்பது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. உதாரணமாக, 1942ல் அவர்கள் எடுத்த நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்

கொள்ளவே முடியாது. காந்தியை ஜப்பானியரின் கையால் என்று கூறு மளவிற்கு அவர்கள் சென்றுவிட்டார்கள். 1942ல் நீங்கள் கம்யூனிஸ்டாக இருந்தீர்களா?

இல்லை, இல்லை. எனது அரசியல் பயணத்தின் சுற்றுவளைவை இங்கு நான் சொல்லியாக வேண்டும். 1942ல் நான் கம்யூனிஸ்டே அல்ல. ஜெயப் பிரகாஷ் நாராயணன், லோகியா இவர்களால் நாங்கள் மிகவும் கவரப்பட்டிருந்தோம். அன்றைய சோசலிசக் கட்சியில் மிக முக்கியமான ஆளுமைகள் பலர் இருந்தார்கள். நாங்கள் இவர்களை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தான், நாஜிப்படையைச் செம்படை பல இடையூறுகளுக்கிடையிலும் வெற்றிகொண்ட நிகழ்ச்சி நடந்தது. உண்மையிலேயே ஒரு புதிய உணர்வை எங்களுக்குள் பாய்ச்சிய நிகழ்ச்சி அது. இந்த வெற்றிக்குக் காரணம் கம்யூனிசத் தலைமைதான் என்று நாங்கள் நம்பினோம். சீனாவில்

மாவோ அடைந்த வெற்றியும் எங்களுக்குத் தூண்டுதலாக இருந்தது. எங்களின் வெற்றிநாயகனாக அவர் இருந்தார். எனவே, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் செயல்பாடுகளை விட உலகளவில் ஏற்பட்ட சில நிகழ்வுகள்தான் எங்களைக் கம்யூனிசத்தைத் தழுவு உந்தின. நாங்கள் இந்தியாவிற்குப் புரட்சிகரமான தீர்வுகளை விரும்பினோம். அன்றைய காங்கிரஸ் கட்சியோ மக்களின் துன்ப நிலையைத் தங்களின் மேன்மைக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளும் இழிவான அரசியல்வாதிகளின் கூடாரமாக இருந்தது. காந்தி இறந்துவிட்டிருந்தார். சோசலிஸ்ட்களோ ஒற்றுமை குலைந்து போயிருந்தார்கள். அன்று புரட்சிகரமான மொழியில் பேசிய ஒரே கட்சி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தான். எனவே அந்தக் கட்சியில் இணைவது எங்களுக்கு இயல்பாகவேயிருந்தது.

ஐரோப்பாவிற்கு எப்போது சென்றீர்கள்? அந்தப் பயணம் எப்படி ஏற்பட்டது? 1959ல் சென்றேன். என் சகோதரர் ராம்குமார் வர்மா பிரபலமான ஒரு ஓவியர். அவர் ப்ராக் நகரத்தில் ஓவியக் கண்காட்சி வைத்திருந்தார். அங்கு செக் ஓரியண்டல் இன்ஸ்டிடியூட்டின் இயக்குனரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. செக் மொழியைக் கற்றுக் கொண்டு நவீன செக் எழுத்தாளர்களை இந்தியில் மொழிபெயர்க்க இந்தி எழுத்தாளர் ஒருவர் அவருக்குத் தேவைப்பட்டார். ராம்குமார் இந்தியா வந்ததும் என்னிடம் செக்கோஸ்லோவாக்கியா செல்ல விருப்பமிருக்கிறதா என்று கேட்டார். இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பத்திற்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்த நானும் சம்மதித்தேன். அப்போது நான் செக் எழுத்தாளர்களைப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். யாரோஸ்லாவ் ஹுஸெக் எனக்குப் பிடித்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். செக் மொழியைக் கற்றுக்கொண்டு செக் கோஸ்லோவாக்கியா மூலம் ஐரோப்பாவை அறிந்துகொள்ள இது ஓர் அருமையான சந்தர்ப்பம் என்று எனக்குப்பட்டது.

செக்கோஸ்லோவாக்கியாவில் எத்தனை வருடங்கள் இருந்தீர்கள்? எட்டுவருடங்கள். 1959 முதல் 1968 வரை. சில இடைவெளிகளுடன்.

ரஷ்யப் படைகள் ப்ராக் நகரத்தில் நுழைந்தபோது நீங்கள் அங்கிருந்தீர்களா?

அந்த துக்ககரமான நாளில் நான் லண்டனில் இருந்தேன். ஆகஸ்ட் 20ஆம் தேதி என்று நினைக்கிறேன். அன்று அது மிக முக்கியமான செய்தியாக இருந்தது.

அறுபதுகளில் ப்ராக் எப்படியிருந்தது? ரொம்பவும் அருமையாக இருந்தது. செக்கோஸ்லோவாக்கியாவில் அறிவு ஜீவிகளும் எழுத்தாளர்களும் மனித மதிப்பீடுகளுக்காகத் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டது போல வேறு எந்த நாட்டிலும் நடக்கவில்லை. இது ஆச்சரியமானது தான். ஆனால், ஹங்கேரி, போலந்து போலல்லாமல், தாமஸ் ஜி மாலாடிக் காலத்திலிருந்தே அங்கு சுதந்திரச் சிந்தனைக்கான வலுவான பாரம்பரியம் இருந்து வருவதை நினைவுறுத்திக் கொள்வோமானால் நமக்கு ஆச்சரியம் ஏற்படாது. கம்யூனிஸ்ட்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தபோது அவர்கள் மிகவும் வரவேற்கப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு அறுதிப் பெரும்பான்மை கிடைத்திருந்தது. தங்கள் நாட்டுக் கம்யூனிஸ்ட்கள் வேறுவிதமாக நடந்து கொள்வார்கள் என்று செக் மக்கள் நம்பினார்கள். ஆனால் அவர்களின் நம்பிக்கை பொய்த்துப் போய் விட்டது. பழைய கதைதான் அங்கும் தொடர்ந்தது.

அங்கு கம்யூனிஸ்ட்கள் சர்வாதிகாரிகளாக இருந்திருக்க வேண்டிய தில்லை என்கிறீர்களா?

ஆமாம். ஆனால் அங்கிருந்த அறிவு ஜீவிகள் சுமமா இருக்கவில்லை. அமைப்பு ரீதியான விமர்சனங்களும் வெளிப்படையான எதிர்ப்பும் ஏன் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று விடாமல் கேள்வி எழுப்பிக் கொண்டேயிருந்தார்கள். இறுதியில், அலெக்ஸாண்டர் ரூப்செக் தலைமைப் பொறுப்பு ஏற்றபோது அவர்களின் குரல்களுக்குச் செவி சாய்க்கப்பட்டது. ஒரு குறுகிய காலத்திற்குள் ரூப்செக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை உருமாற்றி விட்டார். மக்களிடமிருந்து முழுமையாக விலகிப் போயிருந்த ஒரு கட்சி மீண்டும் எப்படி பெரும் வரவேற்பைப் பெற முடியும் என்பதை நான் கண்கூடாகக் கண்டேன். என் வாழ்வில் உணர்ச்சியூட்டிய முக்கிய தருணங்களில் அதுவும் ஒன்று. மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் திரண்டு வந்து தலைவர்களை வரவேற்றதைக் கண்டேன். இந்த உணர்ச்சி இயல்பாகவும் அசலாகவுமிருந்தது. ஸ்டாலினிசத்தின் இருண்ட குகையிலிருந்து வெளியேறி ஒரு புதிய உதயத்தைக் கண்டு விட்டோம் என்று மக்கள் எண்ணினார்கள். ஆனால் அவர்களின் எண்ணம் பொய்த்து விட்டது.

இந்த காலகட்டங்களில் மதம் என்ன விதமான பங்கை வகித்தது? போலந்தைப் போல அங்கும் ஏதாவது முக்கிய பங்கு வகித்ததா?

செக்கோஸ்லோவாக்கியாவில் மதம்

ஒருபோதும் முக்கியப் பங்கை வகித்ததில்லை.

இன்று செக் குடியரசு ஒரு கம்யூனிச நாடல்ல. ஸ்லோவாக் மக்கள் தனியாகச் சென்றுவிட்டார்கள். ஆனாலும், செக்கின் எதிர்காலம் அவ்வளவு பிரகாசமாகத் தோன்றவில்லையே? ஆம்ஸ்டர்டாமின் இரவு விடுதிகள் இளம் செக் பெண்களால் நிரம்பியிருக்கிறது. இதுதான் மக்கள் விரும்பிய சுதந்திரமா? தத்துவவாதியான குடியரசுத் தலைவர் வல்ஸ்லாவ் ஹாவலின் பிரபலயம் குறைந்து போய் விட்டது. கம்யூனிஸ்ட்களின் பலம் சிறிது சிறிதாக கூடிவருவதாகப் பேச்சு வருகிறது.

வரலாற்றின் வினோதமான முரண்களில் இதுவும் ஒன்று. செக்கோஸ்லோவாக்கியா ஸ்டாலினிசக் கட்டுப்பாட்டின் கீழிருந்தபோது அங்கு நிலவிய அமைதிக்காகவும் நிம்மதிக்காகவும் நான் அதை நேசித்ததுண்டு. அன்று மக்கள் நுகர்வு கலாச்சாரத்திலிருந்து முழுமையாக விலகியிருந்தார்கள். அது மேற்கத்திய நாடுகளிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதும் மக்கள் வெளியே செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதும் உண்மை. இவற்றை நான் விமர்சித்து மிருக்கிறேன். என்றாலும், ஒரு சொர்க்க பூமியைப் போல அதை நான் நேசித்தேன். உதாரணமாக, காஃப்காவின் இல்லம். நான் நேரம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் வெளிப்பயணிகளின் நெருக்கடியைப் பற்றிய பயமில்லாமல் சென்று பார்த்து வருவேன். கம்யூனிசத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு மறுபடியும் நான் அங்கு சென்றேன். ஒரு வழியாக செக்கோஸ்லோவாக்கியா சுதந்திரம் அடைந்ததே என்ற மகிழ்ச்சி ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக ஏமாற்றமும் மனச்சோர்வும் தான் நான் அடைந்தேன். எங்கு பார்த்தாலும் வெளிநாட்டுப் பயணிகள். கலாச்சாரம் மிதமிஞ்சிய அளவிற்கு வணிகமயமாக்கப்பட்டிருந்தது. நாளறிந்த செக்கோஸ்லோவாக்கியாவிற்கு முற்றிலும் அன்னியமானது இது. காஃப்காவின் இல்லம் அச்சமூட்டும்படி பயணிகளால் மொய்க்கப்பட்டிருந்தது. நீண்ட வரிசைகளில் நின்று நுழைவுச்சீட்டு வாங்கிக் கொண்டுதான் உள்ளே செல்லவேண்டியிருந்தது. ஃபோர்னோகிராபிக் பத்திரிகைகள் எங்கும் நிறைந்திருந்தன. விபசாரம் தெருவில் வெளிப்படையாகவே நடந்தது. இந்தப் பயணத்தோடு என் மனதிலிருந்த பிம்பம் அப்படியே நொறுங்கிப் போனது. எம்மாதிரியான மதிப்பீடுகளுக்காகப் போராடினோ அவை இன்று அங்கு உள்ளன. அதில்

பூனா ஒப்பந்தம் மட்டும் கையெழுத்தாகாமல் இருந்திருந்தால் இந்தியா ஒரு ஒருங்கிணைந்த நாடாகவே இருந்திருக்க முடியாது. இந்திய கிராமப் புறங்கள் தலித்களுக்கு எதிரான வன்செயல்களால் ரணகளமாயிருந்திருக்கும்.

சந்தேகமில்லை. சுதந்திரம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஜனநாயகம் மலர்ந்துள்ளது. ஆனால் இவற்றோடு மேற்கத்தியக் கலாச்சாரம் பழிவாங்குவது போல வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. எல்லாமே அடைய முடியும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறு.

வேலியிடப்பட்ட பழைய சொர்க்க பூமி சிறந்ததாக இருந்தது என்று மறைமுகமாகச் சொல்ல வருகிறீர்கள், அப்படித்தானே?

ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை நழுவிட்டு விட்டோம் என்றுதான் சொல்லவந்தேன். ஹாவல் சமச்சீராணி ஒரு சமூகத்தைக் கொண்டு வருவார் என்று நான் கருதினேன். கம்யூனிசத்தின் வீழ்ச்சியால் மக்களின் மனதில் அழுந்திப்போயிருந்த அற உணர்வை அவர் தட்டி எழுப்புவார் என்றும், மேற்கத்திய நுகர்வு கலாச்சார மாதிரியிலிருந்து வேறுபட்ட ஜனநாயக சமூக அமைப்பை அவர் உருவாக்குவார் என்றும் எண்ணினேன். ஆனால் மேற்கோ மடைதிறந்த வெள்ளம் போல அணையிட முடியாமல் உள்ளே பாய்ந்துவிட்டது. செக் குடியரசு மேற்கத்திய நுகர்வுமயமாக்கலிலிருந்தும் கம்யூனிச கொடுங்கோன்மையிலிருந்தும் வேறுபட்டதாக உருவாகும் வாய்ப்பு இருந்தது. அந்த வாய்ப்பை கை நழுவி விட்டார்கள் என்பது வருத்தத்திற்குரியது. "மனித நேயம் கொண்ட கம்யூனிசம்" என்ற வார்த்தைக்குச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்கள்தானே.

மிலன் குந்தேராவை அவர் உலக அளவில் பிரபலம் அடைவதற்கு முன்பே மொழி பெயர்த்திருக்கிறீர்கள். ஒரு கிழக்கு ஐரோப்பிய மொழியிலிருந்து இந்திய மொழிக்கு பெயர்ப்பதிலுள்ள உங்கள் அனுபவத்தைச் சொல்லுங்களேன்.

இந்தக் கேள்வி எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. உலக இலக்கியங்களை ஆங்கிலம் மூலமாகச் சென்றடையும் போக்கை நாம் கைவிட வேண்டும். பிரெஞ்சு, ரஷ்யன், செக், ஸ்பானிஷ், ஜெர்மன், ஸ்வீடிஷ் போன்ற மொழிகளோடு நாம் நேரடியான உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அப்

படியானால்தான் எந்த எழுத்தாளரை மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்பதிலும் யார் இந்திய வாசகர்களுக்கு ஏற்புடையவராக இருப்பார் என்பதிலும் நாம் ஒரு நிதானமான முடிவுக்கு வர முடியும். ஆங்கிலத்தைக் காட்டிலும் இந்தி செக் மொழியோடு அதிக நெருக்கம் கொண்டது. ஆங்கில மொழியில் உயிர்ந்து இருக்கும் செக்கதைகள் நான் செக் மொழியில் படிக்கும்போது உயிர்பெற்று விடுகின்றன. செக் இலக்கியங்களை இந்தியில் மொழிபெயர்த்தபோது இவ்விரு மொழிகளுக்குரிமை யேயான நெருங்கிய தொடர்பு என்னை ஆச்சரியப்படுத்தியது. ஆங்கிலம் மீதான நமது அடிமை மனப்பான்மை உலக இலக்கியங்களில் தரமானதைச் சென்றடைய முடியாமல் நம்மை பாழடித்து விடுகிறது. ஆங்கிலத்திலுள்ள புத்தகங்களை மட்டுமே நாம் படிக்கத்தேரிந்தவர்களாக இருப்போம் என்றால் உலக இலக்கியத்தின் உயர்ந்ததும் ஒளிபெற்றதுமான பல படைப்புகளை அறியும் வாய்ப்பை நாம் கட்டாயம் இழந்துவிடுவோம். ஆங்கில மொழி என்ற சாளரம் வழியாக உலக இலக்கியத்தை அளவிடும் போக்கை நாம் எவ்வளவு விரைவில் கைவிடுகிறோமோ அவ்வளவு நல்லது. நமக்குச் சிறந்தது எது என்பதை நமது சாளரங்கள் வழியேதான் நாம் பெறவேண்டும். குந்தேரா, கிளிமா, ஹாவல் போன்றவர்களை மொழி பெயர்த்தபோது நான் உணர்ந்தது இதுதான். இந்த எழுத்தாளர்களை எனக்குப் பிடித்திருந்தது. இந்தி வாசகர்களும் இவர்களை விரும்புவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது. உதாரணமாக ஜான் ஓட்லென்செக்கின் *Romeo and Juliet and Darkness* என்ற நாவலை மொழிபெயர்த்தேன். செக்கோஸ்லோவாக்கியா ஜெர்மனியின் பிடியிலிருந்தபோது, யூதப்பெண்ணொருத்தி செக் பையன் ஒருவனின் வீட்டில் தஞ்சம் புகுந்ததைச் சுற்றி நிகழும் கதை அந்த நாவல். யூதர்கள் வேட்டையாடப்பட்ட காலகட்டம் அது. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியைத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்றால் இந்த நாவலை

அனுபவித்து உணர்வது சிரமமாக இருக்கும். இந்தி வாசகர்கள் இதை விரும்புவார்கள் என்று என் உள்மன திற்குப் பட்டது. எனது எண்ணம் சரியாகத்தான் இருந்தது. அதன் இந்தி மொழிபெயர்ப்பு நான்காவது பதிப்பைக் காணப் போகிறது. யூதர்கள் துறையாடப்பட்ட அந்தத் துயர நிகழ்வை கவிதைக்குரிய உணர்வுச் செட்டுடன் தரும் அந்த அற்புத நாவல், வன்முறை மற்றும் பயங்கரவாதம் இவற்றின் மீதான நமது அக்கறையின் மையை அதிக வலுவூடன் தாக்கியிருந்தது.

இதனோடு தொடர்புடைய ஒரு கேள்வி. உங்களின் ஒரு கதை இதே போன்றக் கருவைக் கொண்டிருக்கிறது. யூத வதை போன்ற கொடூரமான சம்பவப் பின்னணியல்ல. ஓர் இந்தியனும் ஒரு பிரேஸில் நாட்டவனும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடொன்றில் பணி அனுமதிக்காகக் காத்திருப்பதைத் தொடர்ந்து நிகழும் கதை அது. அவர்கள் இருவரும் ஒரு கட்டித்தின் அடித்தளத்தில் ஓட்டாண்டிகளாக, அன்னியப்பட்டுப் போய் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அதே தளத்திற்கு அவர்களது அராபிய நண்பன் ஒரு பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு வருகிறான். அந்த இரவில் அவர்களின் அனுபவங்கள்தான் கதை. ஒடுக்கப்படுதல் என்பதை அந்தக் கதை நேரடியாகச் சொல்லாவிடினும் கதையாடலின் மேலாக ஒரு சவப் பெட்டியை மூடும் துணியைப் போல் தொங்குவதை உணரமுடிகிறது. இந்தி வாசகர்கள் இந்தக் கதையை விரும்பிப் படித்தார்களா?

எனக்கு அதைச் சொல்வது கடினம். இந்த அடியோட்டத்தை உணரமுடியாவிட்டாலும் அதன் தளத்திலேயே வாசித்து அனுபவிக்க முடியும். அதன் வரலாற்றுப் பின்னணி சிறிது தெரியுமானால் கதையை இன்னும் ஆழமாக அனுபவிக்க முடியும். லண்டனில் சில காலங்கள் இருந்தீர்கள் அல்லவா?

ஆமாம், இரண்டு வருடங்கள். ஆங்கில எழுத்தாளர்கள் யாரையேனும் சந்தித்தீர்களா? கிங்ஸ்லி ஏமிஸ், லார்க்கின், ஸ்டீபன் ஸ்பெண்டர் போன்ற கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள். . . நான் மொழிபெயர்த்த செக் எழுத்தாளர்களைக்கூட நான் சந்தித்த தில்லை (சிரிக்கிறார்). என்னவோ இந்த விஷயத்தில் எனக்கு தயக்கம் இருந்தது.

1970ல் நீங்கள் இந்தியா திரும்பினீர்கள். எம்ரஜென்ஸி கால உங்கள் அனுபவம் எப்படியிருந்தது?

இதுபோன்ற ஏதோ ஒன்று நடக்கப் போகிறது என்பதை நாங்கள் ஓரளவு எதிர்பார்த்திருந்தாலும் அது வந்த போது எங்களுக்கு அதிர்ச்சியாகத்தான் இருந்தது. ஜே. பி.யின் இயக்கம் உச்சத்தை அடைந்து கொண்டிருந்தது. அதை நாங்கள் ஆதரித்து வந்தோம். இந்திரா விரைவாக அதற்கு எதிர்வினையாற்ற வேண்டியிருந்தது. ஒன்று அவர் பின்வாங்கவேண்டும், இல்லையென்றால் எதிர்த்தாக்குதல் தொடுக்கவேண்டும். அவர் இந்திரா என்பதால் எதிர்த்தாக்குதல் தொடுப்பதைத் தேர்ந்தெடுத்தார். பத்திரிகைத் துறையின் கோழைத்தனம்தான் உண்மையிலேயே எனக்கு அதிர்ச்சியையும் ஆச்சரியத்தையும் ஏற்படுத்தியது. தணிக்கைக்கும் பிற அவமானங்களுக்கும் அது ஓர் அடிமையைப்

போல பணிந்து போகும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. அறிவுஜீவிகள் இந்திராவின் ஜனநாயக விரோத, கொடூரக் கொள்கைகளுக்கு எதிராக எந்தவொரு சலனத்தையும் கிளப்பாததுதான் எங்களை இன்னும் ஆச்சரியப்படுத்தியது. இவர்கள்தான் சோவியத் யூனியனில் கம்யூனிச கொடுங்கோன்மைக்கு எதிராக முன்பு குரல் எழுப்பியவர்கள். இந்திராவின் கொடுங்கோன்மை அவ்வளவு வலுவானதல்ல என்றாலும் நமது அறிவுஜீவிகளை அச்சுறுத்த இந்த அளவே போதுமானதாக இருந்தது. அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அரசியல் போராளிகளும் தான் சிறிய அளவிலாவது எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பினார்கள். ஒரு நிகழ்ச்சி என் நினைவிற்கு வருகிறது. ரொமேஷ் தாப்பர் என்னிடம் அவரது செயினார் பத்திரிகைக்காக எம்ரஜென்ஸி பற்றிய கட்டுரை ஒன்றை எழுதித்தர கேட்டார். எந்த மாற்றமும் செய்யாமல் பிரசுரிப்பதாயிருந்தால் எழுதித் தருவதாகச் சொன்னேன். ஒரு வார்த்தைகூட மாற்றமாட்டேன் என்று உறுதியளித்த

தாப்பர் அப்படியே பிரசுரிக்கவும் செய்தார். அந்த இதழ்தான் செயினாரின் கடைசி இதழ். தாப்பரைப் போன்றவர்கள் எதுவும் செய்யமுடியாத சிறுபான்மையினராக இருந்தார்கள்.

வேறு இந்தி எழுத்தாளர்களின் குரல்களைக் கேட்க முடியவில்லையே?

அதற்குரிய காரணங்கள் எனக்குத் தெரியவில்லை. தின்மானின் ஆசிரியரான ரகுபீர் சஹாய் இந்திராவின் உரத்த விமர்சகர்களில் ஒருவர்; ஜேபியின் முரட்டு பக்தர். அவர் சிறிய முணுமுணுப்புக்கூடக் காட்டாமல் தணிக்கைக்குத் தன்னை உட்படுத்திக் கொண்டார். தர்ம் வீர் பாரதியும் இதே போல்தான். இவர்கள் அரசியல் போராளிகள் அல்லர் என்றாலும் நிச்சயமாக அரசியல் விழிப்புணர்வு மிக்கவர்கள். இவர்கள் இவ்வளவு வலுவற்று இருப்பார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. வேறு இந்தி எழுத்தாளர்களைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம். எம்ரஜென்ஸியில் இன்னொரு விஷயம் இருந்தது. இந்திராவின் கவனம் செய்தித்தாள்கள் மற்றும் பத்திரிகைகளின் மீதே இருந்தது. புத்தகங்களைப் பற்றி அவர் கவலைப்படவில்லை. புத்தகங்களைத் தணிக்கைக்கு அனுப்புவது என்ற நடைமுறையும் இருக்கவில்லை. எனவே எழுத்தாளர்கள் எந்த விதத் தடங்கலுமில்லாமல் தங்கள் புத்தகங்களைப் பிரசுரிக்க முடியும் என்று எண்ணினார்கள். அது போலவே எந்தத் தடையும் வரவில்லை.

கரோல் பாக் பர்லாத்தியில் பல வருடங்கள் வாழ்ந்தவர்கள் நீங்கள். அதை உயர் வகுப்பார்களின், ஏன் உயர் மத்திய வகுப்பார்களின், குடியிருப்புப் பகுதி என்ற கூற முடியாது. கீழ்மட்டத்திலிருப்பவர்கள் என்று கூறப்படும் சாதாரண மனிதர்கள் பலரைச் சந்தித்திருப்பீர்கள். உங்கள் கதைகளில் இவர்கள் போதுமான அளவு இடம் பெற்றிருக்கிறார்களா? நான் அவர்களைச் சந்தித்திருக்கிறேன் என்பது உண்மையானாலும் அவர்களின் அக உலகம் எனக்கு அதிகம் தெரியாது. நான் ஒன்றும் அரசு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனல்ல. கீழ் மத்தியதர வகுப்பைச் சேர்ந்தவன்தான். அப்பா அம்மா வழியில் உறவினர்களின் பெரும் பட்டாளமே எனக்கிருந்தது. அவர்களோடு பழகிப் பேசும்போது கிடைத்தவற்றை வைத்துதான் என் கதைகள் அதிகமும் பின்னப்பட்டிருக்கின்றன. நான் இயல்பாகவே அவர்களுடன் நெருக்கமாக இருந்தேன். அவர்கள் உள் உலகம் பற்றிய சில தரிசனங்களை

நானும் பெற்றிருக்கிறேன் என்று நம்புகிறேன். இந்த தரிசனங்கள் எனக்கு கணக்கற்ற சாத்தியக்கூறுகளை அளித்திருக்கின்றன. மத்திய தர வர்க்கத்தின் உண்மையும் கற்பனையுமான போதாமைகள், அதன் ஏமாற்றங்கள், தனது இயலாமைப் பற்றிய உணர்வு, ஆண்பெண் உறவு நிலைகள், பிரிவுகள் என்று சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். ஒரு நல்ல கலைஞர் இந்தச் சின்னஞ்சிறு உலகத்தைச் சித்தரிப்பார் என்றால் அது பரந்த உலகத்தின் சிறந்த பிரதிபலிப்பாக இருக்கும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

நயீ கஹானி (நவீன கதை) இயக்கத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராக நீங்கள் கருதப்படுகிறீர்கள். இந்த இயக்கம் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்.

நான் இந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று சிலர் என்னிடம் சொல்லும்போது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். என்னை அறியாமலேயே நான் இந்த இயக்கத்தில் இருக்கிறேனோ என்னவோ! எப்போதும் ஒருவன் தன்னையறியாமலேயே வரலாற்றிற்குள் இடறி விழுகிறான் (சிரிக்கிறார்). நான் வாசித்த நாவலொன்றின் கதாநாயகன், ஆங்கில, ஜெர்மனியப் படைகளுடன் நெப்போலியன் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கும் வாட்டர்லாவிற்குப் போய்விடுகிறான். என்ன நிகழ்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரியாமலேயே அவன் சிப்பாய்களின் நடுவில் வலம் வருகிறான். அந்தப் போர்க்களத்திலிருந்து அவன் வெளியே வரும்போதுதான் வாட்டர்லா போரின் நேரடிச் சாட்சியாக இருந்தாய் என்று யாரோ அவனிடம் சொல்கிறார்கள். நானும் அந்தக் கதாநாயகனைப் போலத்தான். அந்த நாட்களிலெல்லாம் எனக்கு எழுதுவதில் தான் அக்கறையிருந்தது. **நயீ கஹானி** இயக்கம் பற்றி எழுதப்பட்ட இம்மாதிரியான அறிக்கைகள் மீது எனக்கு ஆர்வமிருக்கவில்லை. அந்த இயக்கத்தை - அதை இயக்கமென்று வைத்துக்கொண்டால் கூட - **நயீ கஹானி** என்றழைப்பது சரியல்ல என்பது என் எண்ணம். 'நவீன' என்ற வார்த்தையை இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தும்போது பழைய வடிவத்திலிருந்தும், பழைய பாணியிலிருந்தும் பழைய அமைப்பிலிருந்தும் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்றைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம். உதாரணமாக ராப்கிரிலே, மிஷல் ப்யூதர், கிளாத் மாரியாக் போன்ற பிரெஞ்சு எழுத்தாளர்கள் முன்னெடுத்த புதிய நாவல் இயக்கம் பாரம்பரியமான வடிவத்தையும் பாணியையும் கதைத் தளத்தையும்

பாத்திரச் சித்தரிப்பையும் கடுமையாகத் தாக்கி, காலம், வெளி இவற்றோடு விளையாடி, எழுத்தாளர்களின் சிந்தனை மற்றும் உணர்ச்சிகளுக்குப் பொருள் கொள்ளும் பொறுப்பை வாசகர்களிடம் விட்டுவிட்டது.

அப்படியென்றால் இதை 'நயீ கஹானி' என்று அவர்கள் பெயரிடக் காரணம் என்ன?

இந்தக் கதைகள் பிரேம்சந்த், உபேந்திர நாத் அஷிக், ஜெனேந்திர குமார் போன்ற எழுத்தாளர்களின் கதைகளிலிருந்து வடிவத்திலும் அமைப்பிலும் படைப்புணர்விலும் வேறானவை என்பதால் அவர்கள் இந்தப் பெயரிட்டிருக்க வேண்டும். புரட்சிகரமான வேறுபாடுகள் எதுவுமிருந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. நாங்க டெஸ்லோரும் ஒரு நீண்ட தொடர் இயக்கத்தின் ஒரு பகுதி. இந்த நவீன எழுத்தாளர்களிடம் அதிக நேர்த்தி இருந்தது என்பதை வேண்டுமானால் நான் ஒத்துக் கொள்வேன். மனித உறவுகள், அந்த உறவு நிலைகளுக்கிடையில் நிகழும் மாற்றங்கள்

தான் ஆழமாக நேசிப்பவரிடம்கூட உணர்வை முழுமையாகப் பரிமாறிக் கொள்ள முடியாததும், தனது இருப்பின் மர்மத்தை தன்னோடு மிக நெருக்கமானவரால்கூட அவிழ்க்க முடியாமலிருப்பதும் மனித குலத்தைக் காலங்காலமாக வதைத்து வருகிறது.

இவைபற்றி வெளிப்படையாக இல்லாமல் புதிய கோணத்தில் விலகி நின்று இவர்கள் பார்த்தார்கள். அதாவது பிரேம்சந்த் போன்ற எழுத்தாளர்களின் கதைகளைக் காட்டிலும் இந்தக் கதைகளில் படைப்புணர்வு அதிக மெருகுடனும் கலாபூர்வமாகவும் இருந்தது. ஆனால் கதை வடிவம் ஏறத்தாழ அப்படியேதான் இருக்கிறது; தொடக்கம், நடு, இறுதி என. பாத்திரங்கள் கதைகளில் ஊடாடும் விதத்திலும் பெரிய மாற்றங்கள் எதுவுமில்லை. இந்த இயக்கத்தின் காலகட்டத்தில் இந்த இலக்கியம் முதிர்ச்சி அடைந்தது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். கடந்த காலத்திலிருந்து தன்னை முழுவதும் துண்டித்துக் கொண்டதாகச் சொல்ல முடியாது. இந்த இலக்கியத்தில் சொல்லும்படியான வேறு இயக்கங்கள் உள்ளனவா? இருக்கின்றன. ரேணுவின் வருகை. இந்தி நாவலின் வடிவத்தை மாற்றியவர் அவர்தான். பிரேம்சந்தைப்

போலவே கிராமப்புற இந்தியாவைப் பற்றிதான் இவரும் எழுதினார். ஆனால் காதாபாத்திரங்களையும் கிராமப்புறங்களின் தலைசுற்றவைக்கும் சாதி, உட்சாதிப் பிரிவுகளையும் அவர்களின் மனப்போக்குகளையும் அவர் பார்த்த விதம், நாவலுக்காக அவர் தேர்ந்தெடுத்த கதை வடிவம், அவரது நடையிலிருந்த நகைச்சுவை உணர்வு... என்று பலவிதங்களில் அவர் வேறுபட்டார். அவர் நிஜமாகவே வித்தியாசமானவர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தனது நாவலில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை அவற்றின் இசைத்தன்மையுடன் பயன்படுத்தியிருந்த விதம் வியக்க வைப்பது. இந்தியில் கதை சொல்லும் கலையை முற்றிலுமாக மாற்றியவர் அவர். அவரது வரவுதான் இந்தி இலக்கியத்தின் குறிப்பிடத்தகுந்த கட்டம் என்று தோன்றுகிறது.

இந்தியில் இலக்கிய வாசகர்களின் எண்ணிக்கை சரிந்திருப்பதாக சமீபத்தில் நீங்கள் வருத்தம் தெரிவித்ததாக அறிந்தேன். இந்தச் சரிவிற்கான காரணங்கள் என்ன?

நான் சொன்னதைச் சரியாக அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை என்று நினைக்கிறேன் (சிரிக்கிறார்). எண்ணிக்கை என்று வைத்துக் கொண்டால் வாசகர்கள் உண்மையிலேயே அதிகரித்துள்ளனர். கங்கைக்கரைப் பிரதேசங்கள், ராஜஸ்தான், மத்திய பிரதேசம் போன்ற இந்தி பேசும் இடங்களிலெல்லாம் சீரிய இலக்கிய வாசகர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துதான் உள்ளது. அங்குள்ள மக்கள் தொகையோடு ஒப்பிடும்போது வாசகர்களின் எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைவு என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டேன். இந்த பரிதாப நிலைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. பரவலாகக் காணப்படும் படிப்பறிவின்மை ஒரு காரணம். வங்காளத்திலும் கேரளாவிலும் காணப்படுவது போன்று இங்கு கலாச்சார உணர்வு எல்லா இடங்களிலும் சீராகப் பரவவில்லை. நமது கல்வியமைப்பு ஒட்டுமொத்தமாக வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதுதான் மிக

முக்கியமான காரணம். பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் தான் சீரிய வாசகர்களை வளர்த்தெடுக்கும் தொடர்புடையவை. ஆனால் இன்றைய விரிவுரை யாளர்களும் பேராசிரியர்களும் பிற்போக்காளர்கள். கொஞ்சங்கூட இலக்கிய உணர்வு அற்றவர்கள். இவர்கள் மாணவர்களுக்கு சீரிய இலக்கியங்களை அறிமுகம் செய்து வைப்பார்கள் என்று நாம் எப்படி எதிர்பார்க்கமுடியும்? இந்தியில் மிகத் தரமான எழுத்தாளர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால், கவிதைகளையும் உரைநடை எழுத்துக்களையும் படித்து எதிர்வினையாற்றும் தீவிர ரசனை கொண்ட வாசகர்கள் போதுமான அளவு இல்லை.

'வெளிப்புறத்தில் மனிதனிடம் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தாலும் உள்ளே யிருக்கும் மனிதன் மாறுவதேயில்லை' என்று ஆர்.கே. நாராயணன் ஒரு முறைக் குறிப்பிட்டார். ஐம்பதுகளில் பரிந்தே எழுதிய நிர்மல் வர்மாவும் கடந்த வருடம் அந்திம் ஆரண்ய எழுதிய நிர்மல் வர்மாவும் ஒருவர்தானா?

(சிரித்தபடி) ஒருவரேதான். ஒருவர் இல்லையும்தான். ஓர் எழுத்தாளனாக என்னிடம் ஒரு தொடர்ச்சி இருப்பது உண்மை. ஆனாலும் புதிதாக ஏதாவது எழுதவேண்டும், என்னை நானே திரும்ப எழுதக் கூடாது என்று கடுமையாக முயற்சி செய்பவன் நான். நான் சொல்பவை எல்லாம் என் மனதின் ஏதோ ஒரு மூலையில் ஏற்கனவே இருப்பவை தான். ஒரு எழுத்தாளனின் வாழ்க்கையில் இந்தத் தொடர்ச்சியும் மாறுதலும் மிக முக்கியமான அம்சங்கள்.

உங்கள் சிறுகதைகள் சிலவற்றையும் இரண்டு நாவல்களையும் நான் வாசித்திருக்கிறேன். இவை எதிலும் சந்தோஷமான, கலகலப்பான, நிம்மதியாக இருக்கும் கதாபாத்திரங்கள் யாரையும் நான் காணவில்லை. மாறாக, பலரும் வாழ்க்கைப் பற்றிய நிரந்தர அச்சவுணர்வுடன் இருக்கிறார்கள். சந்தோஷம் கைக்கெட்டும் தூரத்தில் இருக்கும் சில சந்தர்ப்பங்களில் கூட அதிலிருந்து தப்பி ஓடுகிறார்கள். சந்தோஷம் என்பது அவ்வளவு வெறுப்பிற்குரியதா? ஏன் அதிலிருந்து விலகி ஓடுகிறார்கள் அவர்கள்?

அவர்கள் சந்தோஷத்திலிருந்து விலகி ஓடுவதாக நான் கருதவில்லை. மனித வாழ்வில் எந்த எழுத்தாளனாலும் அலட்சியம் செய்யமுடியாத மிக முக்கியமான அம்சம் ஒன்றிருக்கிறது: மனித வாழ்வு ஒருபோதும் நிறைவை அடைவதில்லை. பொருளாதார ரீதியாக எவ்வளவு திருப்தி தரக்கூடியதாக

இருந்தாலும், ஒவ்வொரு வாழ்வுமும் உள்ளார்ந்த சமநிலைக்காகப் போராடி வருகிறது. ஆனால், அதை ஒரு போதும் அடைவதில்லை. இது தனி மனிதனின் சிக்கல் அல்ல. மனிதகுலத்தின் சிக்கல். இதைத்தான் எனது சிறுகதைகளிலும் நாவல்களிலும் நான் மையப்படுத்த விரும்புகிறேன். தான் ஆழமாக நேசிப்பவரிடம்கூட உணர்வை முழுமையாகப் பரிமாறிக் கொள்ள முடியாதது, தனது இருப்பின் மர்மத்தைத் தன்னோடு மிக நெருக்கமானவரால்கூட அவிழ்க்க முடியாமலிருப்பதும் மனித குலத்தைக் காலங்காலமாக வதைத்து வருகிறது. இப்படிப் பரிமாறிக் கொள்ள முடியாத நிலையையும், இந்தத் தனிமை உணர்வையும் துக்கத்தின் குறிகளாக நாம் எளிமைப்படுத்தி விடமுடியாது. சிலர் சொல்வதுபோல இது நவீன மனிதனுக்கு மட்டுமே உரித்தான அம்சமும் அல்ல. இது இன்று நேற்று தோன்றிய நோயல்ல. மிகப் பुरாதனமான ஒன்று. மகாபாரதத்தைப் படித்தால் தெரியும். குருகேஷத்திரப் போரில் வெற்றி பெற்றவர்கள் களிப்புறவில்லை. தங்களால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத ஏதோ ஒன்றுக்காக ஏமாற்றப் பட்டிருப்பதாக அவர்கள் உணர்கிறார்கள். இந்த 'ஏதோ ஒன்றை' துக்கம் என்று கூற முடியுமா? அந்த உணர்வு இன்னும் ஆழமானது. கடந்த ஐயாயிரம் வருடங்களின் புராணங்களையும் இலக்கியங்களையும் ஊன்றிப் பார்த்தோமென்றால் இந்தப் போதாமையின் நிரந்தர இருப்பையும் தொடர்ச்சியையும் காணமுடியும். மனித வாழ்க்கை என்ற வலையில் இது ஒரு நிரந்தரமானப் பின்னல் போலிருக்கிறது. எந்த எழுத்தாளனும் இதை அலட்சியம் செய்ய முடியாது. இதை ஒரு எழுத்தாளன் முன்னிலைப்படுத்தி தன் நாவலிலோ கவிதையிலோ மையப்படுத்தவில்லை என்றால்

வேறு யார்தான் அதைச் செய்வார்கள்? கடவுளிடம் தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் மனிதன் நிறைவை எய்துவதாக எண்ணும் துறவி இதைச் செய்யப் போவதில்லை. மனித குலத்தின் நோய்களுக்கான நிரந்தரத் தீர்வு சமூக அமைப்பை மாற்றியமைப்பதில்தான் உள்ளது என்று கருதும் அரசியல் ஞானியும் இதைச் செய்யப் போவதில்லை. மனிதன் வினோதமானவன். அவன் தனிமையிலிருக்கும்போது பிறரோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறான். பிறருடன் இருக்கும்போதோ தன்னுள் சுருங்கிக் கொள்கிறான். மனித ஆன்மாவின் இந்த ஊசலாட்டம் எல்லாத் தலைமுறைகளிலும் எழுத்தாளர்களை ஆட்கொண்டிருக்கிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தஸ்தாயேவ்ஸ்கி. ஆம், ஷேக்ஸ்பியரும் தான். நான் படித்தவற்றில் மிகவும் வலுவான சோக நாடகங்களாக கிங் லியரையும் ஹாம்லெட்டையும் தான் சொல்வேன். ஹோமரின் ஒடிசியையும் இலியத்தையும் படித்துப் பாருங்கள். அவற்றில் சந்தோஷமான பாத்திரங்கள் சிலவற்றையாவது எனக்குச் சுட்டிக் காட்டுவீர்களா? மனித வாழ்வில் அவ்வப்போது சில வலுவான உணர்ச்சிகள் இல்லாமலில்லை. ஒரு நல்ல எழுத்தாளன் இவற்றையெல்லாம் தனது படைப்பில் ஆழத்தையும் விரிவையும் அளிக்க பயன்படுத்துவான்.

"உங்கள் பேனாவை நம்முள் உறைந்துள்ள கடலை உடைத்தெறியும் கத்தியாக பயன்படுத்துங்கள்" என்று காஃப்கா ஒரு முறைக் கூறினார். பேனா அவ்வளவு பலமிக்கதா?

அப்படித்தான் நானும் எண்ணுகிறேன். காஃப்காவின் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஃபாக்னரும் கூறியிருக்கிறார்: நமக்குள் சில உறைந்து போயிருக்கின்றன; அதை நெகிழ்த்துவது கடினம் என்று. சிறந்த எழுத்தாளர்கள் அதை நெகிழ்த்துவதில் வெற்றியடைந்திருக்கிறார்கள் என்றே எண்ணுகிறேன். செக்கோவையோ இப்பசனையோ படிக்கும் போது நம்மை அறிந்துகொள்ளும் பயணத்தில் நாமிருப்பதை உணரமுடியும். மாறாக நீங்கள் ஏதோ புதிதாக ஒன்றைக் கண்டுபிடிப்பதில்லை; நீங்கள் அதுவரை அதைப்பற்றிய பிரக்ஞையற்று இருந்திருக்கிறீர்கள்.

புறப்பரப்பின் அற்புதமான செட்டானச் சித்தரிப்பையும் உங்கள் கதாநாயகர்களின் அகஉலகையும் அடுத்தடுத்துப்போல் வைக்கும் அசாத்தியமான திறமை உங்களிடமிருக்கிறது. ஆனால் உங்கள் கதாநாயகர்கள் எப்

போதுமே புறப்பரப்பு பற்றிய பிரக்ஞையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். இது இயல்பாக அமைந்ததா? இல்லை அகவுலகை முன்னிறுத்துவதற்காக விரும்பிச் செய்கிறீர்களா?

நான் அதை விரும்பிச் செய்வதில்லை. சில நேரங்களில் புறத்திற்கும் அகத்திற்கும் ஒரு ஒத்திசைவு காணப்படுகிறது. சிலநேரம் அவை முரண்படுகின்றன. புறத்தையும் அகத்தையும் இவ்வாறு அடுத்தடுத்து வைப்பது கதையின் போக்கைத் துடிப்புடன் வைப்பதோடு ஒரு வாசகராக உங்களைக் கவனம் கொள்ளச் செய்கிறது என்றால் நான் சரியான பணியைத்தான் செய்திருக்கிறேன் என்று நம்புகிறேன்.

"கற்பனையில் அதிகமிருப்பது ஞாபகங்கள்தான்" என்று ஒருமுறை எலியட் சொன்னார். உங்கள் கற்பனையில் ஞாபகங்களின் பங்கு எவ்வளவு?

ஞாபகங்கள் முக்கியமானவைதான். ஆனாலும் அவை ஒரு எழுத்தாளனின் கற்பனையில் பெரும்பகுதியை ஆக்கிரமிப்பதில்லை. கற்பனையின் இருண்ட மூலைகளை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுவது ஞாபகம். சில சமயங்களில், நிஜ உலகத்திற்கு வணக்கம் சொல்லிவிட்டு நிச்சயிக்க முடியாத கற்பனை உலகத்திற்கு நீங்கள் நுழையும்போது ஞாபகம் ஒரு பிரியும் புள்ளி. ஞாபகங்கள் நமது கதையாடலுக்கு ஒரு நம்பகத்தன்மையை அளிப்பதோடு கடந்த காலத்தின் வாசனையையும் ஏற்றுக்கின்றன என்பது உண்மையானாலும் எந்த சிறந்த எழுத்தாளனும் ஞாபகங்களில் தன்னைச் சிறைப்படுத்திக் கொள்ளமாட்டான்.

எழுத்தாளனாக உங்களுக்கு நிறைவைத் தந்த அனுபவம் என்ன?

அந்தக்கணம் என் இலக்கிய வாழ்வில் இனிதான் வரவேண்டும்.

ஒரு இந்தி எழுத்தாளன் தன் எழுத்தின் மூலம் வாழமுடியுமா?

முடியாது. அவனது புத்தகங்கள் நன்றாக விற்பனையாக வேண்டும். இதற்கு மேல், நேர்மையான ஒரு பதிப்பாளர் அவனுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான விபத்துகள் நடப்பதற்குச் சாத்தியங்கள் இல்லை. உண்மை என்னவென்றால் நன்றாகக் காலான்றிய இந்தி எழுத்தாளர்கள் கூட நல்ல வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேறு வருமானத்தைதான் சார்ந்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

நீங்கள் ரேணுவின் நகைச்சுவை பற்றிக் குறிப்பிட்டீர்கள். ரேணு ஒரு விதிவிலக்கு. இந்திய இலக்கியத்தில் நகைச்சுவை இவ்வளவு ஏன் அருகிப் போயிருக்கிறது?

அருகிப் போயிருக்கிறது என்பது உண்மைதான். இந்திய இலக்கியத்தின், குறிப்பாக இந்தி இலக்கியத்தின், பெரிய குறைபாடுகளில் இதுவும் ஒன்று. நகைச்சுவைதான் கதையோட்டத்தின் இறுக்கத்தைத் தளர்த்தி பல குரல்களுக்கான சாத்தியத்தை ஏற்படுத்துகிறது. துரதிர்ஷ்டவசமாக நகைச்சுவையுணர்வு வாய்க்கப் பெற்ற எழுத்தாளர்கள் இந்தியில் அதிகமில்லை. அவர்கள் வழக்கமாக கடுகடுப்பானக் கூட்டம்.

இந்தியில் பயண இலக்கியம் ஏன் இன்னும் உருவாகவில்லை?

ராகுல சாங்கிருத்தியாயன் காலத்திலிருந்தே பயண இலக்கியத்திற்கென்று இந்தியில் ஒரு பாரம்பரியம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அக்ஞேயாவும் மோகன் ராகேஷும் சிறந்த பயண எழுத்தாளர்கள். ரமேஷ் சந்திரஷா தனது இங்கிலாந்து பயணத்தைப் பற்றி எழுதியிருந்தவற்றை நான் வெகுவாக ரசித்தேன். இந்தியில் சிறந்த பயண நூற்கள் அதிகம் இல்லை என்ற உங்கள் கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நல்ல இந்தி எழுத்தாளனுக்கு இந்தப் பயணங்களை மேற்கொள்ள உகந்த மனோநிலையோ, நேரமோ, பணமோ இல்லாமலிருப்பது காரணமாக இருக்கலாம்.

உங்கள் பயண நூற்களுக்கு வரவேற்பு எப்படியிருந்தது?

எனது முதல் பயண நூலான சீரோன் பர் சாந்தினி நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது என் அதிர்ஷ்டம்தான். எனது ஐரோப்பிய பயணங்களைப் பற்றிய நூல் அது. ஐரோப்பிய நகரங்களைப் பற்றியும் மக்களைப் பற்றியும் அங்குள்ள கலாச்சாரங்களைப் பற்றியும் அறிந்துகொள்வது இந்தி வாசகர்களுக்குப் புதிய அனுபவமாக இருந்தது.

நீங்கள் விரும்பிப் படிக்கும் எழுத்தாளர்கள் யார்?

நிறையபேர் இருக்கிறார்கள். ஆரம்ப கால ஜைனேந்திரா, அக்ஞேயா, ரேணு,

(எமெர்ஜன்சியின் போது) பத்திரிகைத் துறையின் கோழைத்தனம்தான் உண்மையிலேயே எனக்கு அதிர்ச்சியையும் ஆச்சரியத்தையும் ஏற்படுத்தியது. தணிக்கைக்கும் பிற அவமானங்களுக்கும் அது அடிமையைப் போல பணிந்து போகும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கவேயில்லை.

ரமேஷ் சந்திரஷா. ஜெர்மானிய எழுத்தாளர்கள் ஹெர்மன் ஹெஸே, தாமஸ் மான் இருவரையும் பிடிக்கும். ஃபாக்னர் நான் மிகவும் நேசிக்கும் எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். கார்லன் மக்கல்லேர்ஸும் அப்படித்தான். விர்ஜினியா வுல்ஃப், ஃபாஸ்டர், காம்யூ மற்றும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ரஷ்ய எழுத்தாளர்கள். இந்தப் பட்டியலுக்கு முடிவே இல்லை. ஜெஜ்ஜரி எழுதிய மராத்தி எழுத்தாளரைக் குறிப்பிட வேண்டும். அவர் பெயரென்ன? கொலாத்தகர். அவரை நான் மிகவும் விரும்புகிறேன். தாகூர் எனக்குப் பிடித்திருந்தாலும் மோசமான மொழிபெயர்ப்புகளால் அவர் பாதிக்கப்பட்டவர். அப்புறம் விபூதி பூஷண் பந்தோபாத்யாயா. ஆரோக்கிய நிகேதன் எழுதியவரையும் பிடிக்கும். தாரா சங்கர் பானர்ஜி. இன்னும் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள் (சிரிக்கிறார்).

உங்களுக்குப் பிடித்த பயண இலக்கிய எழுத்தாளர்கள்?

பிரெஞ்சு நாட்டைச் சேர்ந்த மலையேறுபவர் ஒருவரின் புத்தகம் ஒன்றை சமீபத்தில் படித்தேன். ஹெர்சாக் அவர் பெயர். புத்தகத்தின் பெயர் Conquest of Annapurna. அதன் ஆசிரியர் அடைந்திருக்கும் ஆன்மிக எழுச்சி என்னை வியப்பிற்குள்ளாக்கியது. எவற்றாலும் வெற்றி கொள்ள முடியாத, அழிக்க முடியாத ஏதோ ஒன்று நமக்குள் இருக்கிறது என்பதை எளிய மொழியில் நம்மிடம் சொல்கிறார் அவர். பூரணத்துவத்தை நோக்கிய அவனது பயணத்தில் மனிதன் தன்னைக் கடந்தும், தன்னை உறுதிப்படுத்தியும், தன்னை உணர்ந்தும் கொள்கிறான். பால் தொரோவைப் பிடிக்கும். நைப்பாலின் பயண நூற்கள் எனக்குப் பிடிக்கும். அவரது Among the Believers நான் சமீபத்தில் இரான் சென்றபோது பெரும் உதவியாக இருந்தது.

இலக்கியம் பற்றிய வரையறையை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டதென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? ஜாய்ஸ், தஸ்தா யேவ்ஸ்கி, காஃப்கா, வார்டன், எலி

யட், பவுண்ட் போன்றோர் சிறந்த எழுத்தாளர்கள்தான். சந்தேகமில்லை. ஆனால் காமிக்ஸ் புத்தகங்களை எப்படி அழைப்பது? கோஸினி - உடர் லோவின் படைப்பான ஆஸ்டிரிக்ஸ் காமிக்ஸ்? அல்லது ஒரு சிறந்த மர்ம நாவல்? நல்ல ரசனையுள்ளவர்களுக்காக எழுதப்படுவது மட்டும் தான் இலக்கியமா? குறுகிய காலமே தங்கள் கவனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்த முடிந்தவர்களுக்கு, உதாரணமாக மருத்துவச் சிகிச்சை பெற்றுவரும் நோயாளிக்கு, படிப்பதற்கு ஏதாவது வேண்டாமா?

எது சிறந்த இலக்கியம் என்பதை வரையறுப்பது கடினம். அதன் எல்லை விரிந்து கொண்டே இருக்கிறது. தல்ஸ்தோய் நாவல் கலையின் உச்சத்தை எட்டிவிட்டார் என்று கருதிய போது ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸ் வந்தார். ஃபாக்னர் தனது 'சத்தமும் ஆவேசமும்' என்ற நாவலில் ஒரு அசட்டுப் பையனின் கண்கள் வழியே உலகத்தை விரிப்பது வரையிலும் இது போன்ற நாவல் சாத்தியமா என்று யாரும் கற்பனைகூடச் செய்து பார்த்ததில்லை. காமிக் இலக்கியத்தைப் பற்றிச் சொன்னீர்கள். டான் குவிக்கலாட் இலக்கியமில்லையா? மர்ம நாவலோ, காமிக்ஸோ, காதல் கதையோ, ஒரு நல்ல புத்தகம் இலக்கியம் பற்றிய வரையறையை மாற்றியமைக்கிறது என்று கருதுகிறேன். எல்லாவிதமான படைப்புகளுக்கும் இலக்கிய உலகில் இடமுண்டு. குறுகிய காலமே தங்கள் கவனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்த முடிந்தவர்களுக்கான படைப்புகளும் உண்டு.

தேவ் ஆனந்தின் 'கைடு' திரைப்படம் ஆர். கே. நாராயணனுக்கு மிகவும் வருத்தமளித்தது. குமார் சஹானி உங்களின் 'மாயா தர்ப'னை திரைப்படமாக்கியிருந்தார். கதையின் தலைப்பைச் சார்ந்து அந்தத் திரைப்படத்தை ஒரு ஃபான்டஸியாக எடுத்ததாக நான் எங்கோ படித்தேன். அவரது முயற்சி உங்களுக்கு திருப்தியளித்ததா?

இல்லை. எனக்கு திருப்தியளிக்கவில்லை. எழுத்தும் திரைப்படமும் அவற்றிற்குரிய தனித்த அம்சங்கள் கொண்ட ஒன்றிற்கொன்று வேறுபட்ட ஊடகங்கள். தான் எழுதியது அப்படியே திரைப்படத்தில் பிரதிபலிக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது சோம்பல்வாதம். என்றாலும், ஒவ்வொரு கதைக்கும் அதற்கேயான சில முக்கியமான அம்சங்கள் உள்ளன. வேறொரு ஊடகத்திற்கு அது மாற்றம் பெறும்போது இந்த அம்சங்களை விட்டுவிடக்

கூடாது. மாயா தர்பலில் இதுதான் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். குமார் சஹானிக்கு காட்சியமைப்பு பற்றிய சிறப்பான உணர்விருக்கிறது. ஆனாலும் அவரது திரைப்படம் சீக்கிரத்திலேயே அலுப்புத் தட்டி விடுகிறது. தந்தையாரோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெண் ஒருத்தியைப் பற்றிய கதை நமக்கு தூக்கத்தை வரழைக்காமலிருக்கலாம். இதுவே திரைப்படத்தில் நாடகத்தன்மையற்று காட்டப்படுமானால் விளைவு நிச்சயம் விபரீதமானதாகவே இருக்கும்.

இந்துமதத்தின் அறிவார்த்தமான அம்சங்களோடு மட்டுமே உங்களால் ஒன்றிப்போக முடிவதாக எங்கோ படித்தேன். அது என்ன அறிவார்த்தமான அம்சங்கள்?

மதங்களை ஆராயும்போது நான் ஒரு மனிதனாகத்தான் ஆராய்கிறேனே தவிர ஒரு இந்துவாக அல்ல. எல்லா மதங்களிலும் பல விஷயங்கள் என்னைக் கவர்கின்றன. கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை என்னைக் கவர்கிறது. இந்து மதத்தில் நான் ஒன்றிப் போவதற்குக் காரணம் என்னைக் கவரும் அம்சங்கள் அதில் அதிகமிருப்பதால் தான். ஏராளமான தெய்வங்களும் தேவியரும். மனதை வியப்பூட்டும் அதன் ஐதீகங்களும் கதைகளும். இவை எல்லாம் என்னை வசீகரிக் கின்றன. இந்து மதம் படைப்புக் களிப்பேறிய ஒரு களேபரம். தெய்வங்களும் தேவியரும் விலங்குகளும் இயற்கையும் மனிதர்களும் இயைந்த இருப்பு எனக்கு அற்புதமாகப்படுகிறது. இந்த அமைப்பில் மனிதன் பிரபஞ்சத்தின் மையமல்ல. மனச்சாட்சி என்று ஒன்று அவனுக்கு வாய்த்திருப்பதால் தன்னுடன் வாழ்வற்றின் மீது அவனுக்கு ஒரு பொறுப்புணர்விருக்கிறது. நான் ஒரு இந்துவாகப் பிறந்திருக்காவிட்டாலும் இந்த அம்சங்கள் நிச்சயம் என்னைக் கவரத்திருக்கத்தான் செய்யும்.

நீங்கள் இந்துத்துவத்தின் மொழியில் பேசுவதாக உங்கள் விமர்சகர்கள் கூறுகிறார்களே?

இது இந்துத்துவத்தின் மொழியா? மார்க்சியம் போல எல்லா நிலைகளிலும் தூக்கிப்பிடிக்க வேண்டிய ஒரு சித்தாந்தமாக இந்துத்துவம் இருக்குமானால் எனக்கு அதனோடு எந்த ஒட்டு உறவுமில்லை. இதுவரைத் தோன்றியவர்களில் மிகச்சிறந்த இந்துவான காந்திதான் அதன் கடுமையான விமர்சகரும் கூட என்பதை ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஆனால் காந்தி இன்று தலித்களின் விடுதலைக்குப் பெரும் கேடுவிளைவித்தவர் என்று கழுவேற்றப்படுகிறாரே?

அம்பேத்கரைப் பின்பற்றுவோரின் காந்தி மீதான விமர்சனம் முழுவதும் பாதை தவறியது. தலித்துகளுக்கு தனிப் பிரதிநிதித்துவம் என்பது இந்து சமூகத்திற்குள் பிரிவினையைத் தக்கவைப்பதற்காக பிரிட்டிஷாரால் உருவாக்கப்பட்ட வஞ்சகத்திட்டம். பூனா ஒப்பந்தம் மட்டும் ஸ்டெயிண்ட்ஸாகாமல் இருந்திருந்தால் இந்தியா ஒரு ஒருங்கிணைந்த நாடாகவே இருந்திருக்க முடியாது. இந்திய கிராமப்புறங்கள் தலித்களுக்கு எதிரான வன்செயல்களால் ரணகளமாயிருந்திருக்கும். சாதி இந்துக்களின் சாதியணர்வு அவ்வளவு மோசமானது. இதை முன்கூட்டியே உணர்ந்த காந்தி இப்படியொரு பேரழிவு நடைபெறாமல் தடுத்தார். இந்து மக்களிடம் அவர்களின் சமூக வழக்கங்கள் கேவலமானவை என்று சொல்ல அவர் ஒரு போதும் அஞ்சியதில்லை. இலட்சியங்களும் நடைமுறைக்குமிடையே ஒரு பாலத்தை அமைக்க அவர் அதில் முழுமையாக வெற்றியடையவில்லை என்பதை அவருக்கு எதிராக நாம் திருப்பக்கூடாது.

மரணம் உங்களைப் பீடித்திருக்கிறதா? ஏன் பீடிக்கவேண்டும். மரணத்தை நான் புரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். மரணம் வாழ்வின் பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதி. நிர்மல் வர்மா இல்லாத ஓர் உலகம் என்ற காலம் இருக்கத்தான் செய்தது. அந்தக் காலம் மீண்டும் வரும். இதுபற்றி நான் கவலை கொள்ள வேண்டியதில்லை.

தமிழாக்கம் : தி. அ. ஸ்ரீனிவாசன்

பி.ஏ.கிருஷ்ணன் ஒரு ஆங்கில நாவலாசிரியர். தமிழ் இலக்கியத்தில் நிரம்ப ஈடுபாடு உடையவர். திருநெல்வேலியில் இளமைக் காலத்தைக் கழித்த இவர், தற்போது தில்லியில் மத்திய அரசின் ஒரு உயர் அதிகாரி. இவரது தந்தை கி.பக்திராஜன் (1907 - 1999) ஒரு சிறந்த தமிழறிஞர். நெல்லை வழக்கறிஞர். காந்தியவாதி. புதுமைப்பித்தனின் நண்பர்.

கிருஷ்ணனின் முதல் நாவல் *The Tiger Claw Tree* (புலிநகக் கொன்றை) ஒரு

Penguin வெளியீடு. ஒரு ஐயங்கார் குடும்பத்தின் நான்கு தலை முறைகளைப் பற்றிய இந்த நாவல், இருநூறு வருட தமிழக வரலாற்றைப் பின்புலமாகக் கொண்டது. ஆங்கில இலக்கிய வாசகர்கள் மத்தியில் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது.

கிருஷ்ணன் இப்போது தனது இரண்டாவது நாவலை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்.

தாமஸ் காரிக் மாலாரிக் (1850 – 1937) செக்கோஸ்லோவாக்கியா அரசியல் தலைவர், தத்துவவாதி, புதிய செக்கோஸ்லோவாக்கியாவை அமைத்தவர். அதன் முதல் ஜனாதிபதி. பெரும் பான்மை செக் மக்களின் பெருமதிப்பைப் பெற்றவர். ஒரு பெரிய ஜனநாயகத் தலைவர் என உலக மக்களால் அறியப்படுபவர்.

1876ல் வியன்னா பல்கலைக் கழகத்தில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர். கார்ல்ட் காரிக் என்ற அமெரிக்கப் பெண்ணை மணந்தார். 1891ல் ஆஸ்டிரிய பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். நிறைய அரசியல் சீடர்கள் அவருக்கு, முதல் உலக மகா யுத்தத்

திற்குப் பின் ஆஸ்திரிய – ஹங்கேரி மறைந்த பிறகு மாலாரிக் 1918இல் செக்கோஸ்லோவாக்கியா குடியரசின் முதல் ஜனாதிபதி ஆனார். 1920, 1927, 1934 ஆண்டுகளில் மீண்டும் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பெரிய அளவில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தது அவரது அரசு. 1935ல் வயது காரணமாக பதவியை ராஜினாமா செய்தார்.

பாணி ஷ்வர்நாத் ரேணு (1921 – 1977) ஹிந்தியில் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர். பீஹாரில் பிறந்த இவர் விதவைப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டு மூன்று ஆண்டுகள் சிறையிலிருந்தார். *மைலா ஆஞ்சல்* (1954) என்ற நாவல் இவருக்குப் புகழ் ஈட்டியது. *தீஸூரி கஸம்* என்ற சிறுகதை ராஜகபூரால் திரைப்படமாக்கப்பட்டது. தன் சுதந்திரத்தை பெரிதும் மதிக்கும் ரேணு அதிகாரிகளிடம் நிறைய சண்டைப் போட வேண்டியிருந்தது. 1970ல் இவருக்கு பத்மபூ விருது வழங்கப்பட்டது. எம்ர்ஜென்சி சமயத்தில் அதை தயக்கமின்றி திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்.

தலைக்கோல்

11, இரண்டாவது குறுக்கு, எழில்நகர், புதுச்சேரி 605 003. இந்தியா
Phone & Fax : 91-413-224838, E-mail : thalaikkol@hotmail.com

புதுவையில் ஒரு நல்ல நாடகச் சூழலை உருவாக்கும் முயற்சியில் 1988ம் ஆண்டு பல்கலைக் கழக பேராசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் மற்றும் நாடக ஆர்வலர்களைக் கொண்டு உதயமானது தலைக்கோல் நாடகக் குழு.

தமிழ் நாடகத்தை உலகத் தரத்திற்கு உயர்த்துதல், உலகத்தரம் வாய்ந்த நாடகங்களை உருவாக்குதல், நாடக விழாக்கள், கருத்தரங்குகள், நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகள் நடத்துதல், நாடக வல்லுனர்களுக்கு 'தலைக்கோல்' விருது வழங்கி கௌரவித்தல் மேலும் நாடகக்கல்வி பயிலும் தகுதிவாய்ந்த மாணவர்களுக்கு உதவி அளித்தல் முதலியவற்றை தலையாக நோக்கங்களாகக் கொண்டு கடந்த 12 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அதனைச் செவ்வனே செயல்படுத்தியும் வருகின்றது.

தலைக்கோல் தயாரிப்பான கருஞ்சுழி நாடகம் பிரான்சு, ஜெர்மனி, சுவிஸ்சர்லாந்து நாடுகளில் நடைபெற்ற நாடக விழாக்களிலும் மற்றும் இந்தியாவெங்கும் பல் வேறு தேசிய நாடக விழாக்களிலும் பங்கு கொண்டு புதுவைக்கு பெருமை தேடித்தந்துள்ளது.

1988ம் ஆண்டு இந்திய சுதந்திர பொன் விழாவைக் கொண்டாடும் வகையில் தலைக்கோல் நாடக விழா, நாடகக் கருத்தரங்கம் நடத்தி மிகச்சிறந்த தெருக் கூத்துக் கலைஞரான கலைமாமணி கண்ணப்ப தம்பிரான் அவர்களுக்கு "தலைக்கோல் விருது" வழங்கி கௌரவித்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக இந்திய அரசின் கலாச்சாரத்துறை நிதியுதவியுடன்,

2001 செப்டம்பர் 26 முதல் 28ம் தேதி வரை

இந்திய நாடகம்

பரிசோதனைகளும், புதுமைகளும்

எனும் பொருளில் ஓர்

அகில உலகக் கருத்தரங்கம்

மற்றும்

தலைக்கோல் நாடகவிழா 2001,

தலைக்கோல் விருது வழங்கும் விழா

ஆகியவை நடைபெற உள்ளன.

தன்னார்வத் தொண்டு அமைப்பான தலைக்கோல் இவ்வனைத்தையும் சிறப்பான முறையில் செய்ய விரிவான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறது.

2001ம் ஆண்டில் புதுவையில் நிகழும் இவ்வரிய நிகழ்வில் தங்களுடைய மேலான பங்களிப்பையும் தலைக்கோல் நாடி நிற்கிறது. தாங்கள் மனமுவந்து தாராள நிதிவுதவி அளித்து தமிழ் நாடகத்தினை உலக அரங்கில் தலை நிமிர்ந்து நிற்கச் செய்யும் இந்த அரிய முயற்சிக்கு உறுதுணையாக நிற்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

இவ்விழாவின் மிகச் சிறப்பு அம்சமாக தலைக்கோல் நாடகக் குழுவின் 12 ஆண்டுகால நாடக செயல்பாடுகளைச் சித்தரிக்கும் வகையில் அபூர்வமான வண்ணப் படங்கள், அறிஞர்களின் கட்டுரைகள், நாடகங்கள், நாடகப் பாடல்கள் அடங்கிய "தலைக்கோல் 2001" சிறப்பு மலர் வெளியிடப்பட இருக்கிறது. இதில் தாங்கள் விளம்பரம் அளித்து மலரினை மேலும் சிறப்பு செய்யுமாறு அன்புடன் வேண்டுகிறோம்.

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வெளிப்பக்கம் வண்ணம்	ரூ. 10,000
பின் அட்டை உள் பக்கம் வண்ணம்	ரூ. 7,000
முன் அட்டை உள் பக்கம் வண்ணம்	ரூ. 7,000
மலர் உள்ளே முழுப்பக்கம் வண்ணம்	ரூ. 5,000
மலர் உள்ளே முழுப்பக்கம்	ரூ. 2,000
மலர் உள்ளே அரைப்பக்கம்	ரூ. 1,000

தொடர்புக்கு

முனைவர். வ. ஆறுமுகம்

தலைவர்

தலைக்கோல்

இ ஜூன் 26, 1975 - ஜூன் 29, 2001

ரு
ண்
L
கா
ல
ம்

மனுஷ்ய புத்திரன்

ஜெயலலிதா 'விசேஷமான' வழி முறைகளால் பதவியேற்றுக் கொண்ட இந்த மூன்று மாதங்களில் காலத்தின் ஓட்டம் மிக வேகமானதாகி விட்டது. எவ்வளவு சம்பவங்கள் நடந்தேறியிருக்கின்றன என்பதை ஒருவர் கோர்வையாக நினைத்துக் கொள்வது கூட கடினமானது. இந்தக் குறிப்பு எழுதப்படும் ஆகஸ்ட் 14ஆம் தேதிக்கு இரண்டு தினங்கள் முன்னதாகச் சென்னையில் நடந்த திமுக பேரணியில் காவல்துறையினரும் ரவுடிகளும் நிகழ்த்திய கொலைகளும், பத்திரிகையாளர்கள் மேல் மீண்டும் நடத்தப்பட்ட மிருகத்தனமான தாக்குதலும் இன்னொரு அத்தியாயத்தை எழுதியுள்ளன. இந்த இதழ் அச்சாகி வரும்போது இவையெல்லாம் முற்றிலும் பழையதாகி விடலாம். பழிவாங்கும் வெறி அந்த அளவுக்கு குரூரத்தின் முகத்தை அன்றாடம் புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வழக்கம்போல 'உண்மை என்ன?' என்ற கேள்விகள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. உண்மை அறியவொண்ணாதது என்பதைவிட அது பயனற்றது என்பதே சரி. ஜெயலலிதாவின் கட்டளையின் பேரில் முத்துக்கருப்பன் தொடர்ந்துவரும் வழக்குகளின் 'உண்மை', அடுக்கடுக்காக தொடுக்கப்படும் ஊழல் வழக்குகளின் 'உண்மை', சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்காகத் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கும் கோரத்தாண்டவத்தின் 'உண்மை' ஜெயலலிதாவுக்கும் அவரது கூட்டாளிகளுக்கும் தெரிவது போலவே ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்கும் தெரியும். ஆனால் தன்னுடைய சதிகள் அம்பலமா வதைப் பற்றிய எந்தக் கவலையோ பயமோ இன்றி ஒருவர் மென்மேலும் சதிகளில் ஈடுபட வாய்ப்புள்ள ஒரு சமூகத்தில் வாழ்வது மிகவும் ஆபத்தானது.

தமிழக அரசியல் துழலில் நிகழ்ந்து வரும் திகிலூட்டும் மர்ம நடவடிக்கைகள் தமிழர்களை மிகப் பிரமாண்டமான ஒரு புனைவு வெளிக்குள் தள்ளிவிட்டது. இந்தப் புனைவுகள் ஒருபுறம் பெரும் அச்சமாகவும் இன்னொரு புறம் முடிவற்ற கேளிக்கையாகவும் பரவியிருக்கின்றன. கடந்த ஜூன் 30ஆம் தேதி அதிகாலை கலைஞர் கைது செய்யப்பட்டது தொடர்பான விவகாரங்கள் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் பல்வேறு ரூபங்களில் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டன. அதில் ஒரு செய்தி என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. கலைஞரின் கைது நடவடிக்கையின் போது இரண்டு செல்ஃபோன்கள் 'ஆன்' செய்யப்பட்ட நிலையிலேயே இருந்தன என்பதும் மறு முனையில் கைதின் போது நிகழ்ந்த ஓலங்கள் கேட்டு ரசிக்கப்பட்டன என்பதும் தான் அந்தச் செய்தி. இந்த சம்பவங்கள் நடந்த சில நாட்களுக்குப் பிறகு ஒரு மூத்த பத்திரிகையாளரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். கலைஞரின் கைதால் உணர்வுரீதியாக மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த அவர் 'கலைஞரை கைது செய்து போயஸ் தோட்டத்துக்கு இழுத்து வரவேண்டும், சகோதரிகள் அந்தக் காட்சியை கண்டு மகிழவேண்டும் என்பது

அரசு பயங்கரவாதமும் மீடியா பயங்கரவாதமும்

தான் அன்றைய திட்டம். ஆனால், மாறன் மற்றும் சன் டி.வி.யின் குறுக்கீட்டால்தான் அது நடைபெறாமல் போய் விட்டது' என்றார். 'என்ன சார், அதெல்லாம் சாத்தியமா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் 'இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிற எத்தனையோ விஷயங்களை ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு யாராவது சொல்லியிருந்தால் அப்போதும் இப்படித்தான் கேட்டிருப்பீர்கள்' என்றார்.

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசு இன்று நிழல் அரசாங்கமாக மாறிவிட்டது. ஜி.ஏ.எஸ்., ஜி.பி.எஸ். போன்ற படிப்புகளைக் கொண்ட அதிகாரிகள் நிழல் உலக தாதாக்களின் அடியாட்களை விடவும் கீழான வழி முறைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். ஜெயலலிதா இந்திய அரசியல் அமைப்பின் தோல்வியைத் திட்டவாட்டமாக உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார். இந்திய சமூகம் எந்த நேரத்திலும் ஒரு பாளிஸ சமூகமாக மாறிவிடும் அபாயம் கொண்டது என்பதை ஒரு அறிவார்ந்த விவாதத்தால் நிரூபிப்பது கடினம். ஆனால் ஜெயலலிதா அதை எதார்த்தமாக மாற்றிக் காட்டுகிறார். அவர் ஒரு கார்ட்டூனிஸ்டின் மிகையான புனைவுகளை வெகு தூரம் கடந்து சென்று விடுகிறார். அவர் அரசியல் விமர்சனத்தின் இடத்தில் நம்பத்தகாத, விளைவுகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாத, ஒரு ஆபத்தான மனிதரின் ஆளுமைச் சிதைவுகள் பற்றிய பரிசீலனைகளை உருவாக்குகிறார். எல்லா பாளிஸ்டுகளையும் பற்றி இத்தகைய ஆய்வுகள் உண்டு. அவர்கள் தர்க்கத்தின் எல்லா உத்தேசங்களையும் அழித்துவிடுகிறார்கள். ஜெயலலிதா சம்பந்தப்பட்ட பல விவகாரங்களுக்கு இந்திய அரசியல், சரித்திரத்தில் முன்னுதாரணங்கள் இல்லை. பாளிஸ்டுகள் புதிய உதாரணங்களை வரலாறு முழுக்க உருவாக்கி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களது விசுத்திரமான மனநிலைகளும் கட்டுக்கடங்காத ஆசைகளும் தான் அந்த செயல்களுக்கான ஒரே அடிப்படை. தருக்கத்தின் பாளிசத்தைப் பேசும் அறிவுஜீவிகளுக்கு ஜெயலலிதா அதருக்கத்தின் பாளிசத்தை நிகழ்த்திக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்.

கலைஞரின் கைது மனித உரிமை தொடர்பான கேள்விகளை வெகுசனத்தளத்தில் பரவலாக்கியிருக்கிறது. ராஜீவ் காந்தி கொலை வழக்கு எவ்வாறு மரணதண்டனை தொடர்பான கேள்விகளைப் பரவலாக்கியதோ அது போல. முந்தைய ஆட்சிகாலத்தில் நடந்த மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பான கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டு திமுகவின் மனித உரிமைகள் பற்றிய கோரிக்கைகளின் முரண்பாடுகள் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. ஒரு பிரச்சினையின் அரசியல் பரிசீலிக்கப்படுவது முக்கியம்தான். ஆனால் இன்று மனித உரிமை சார்ந்த பிரச்சினைகளில் உருவாகியிருக்கும் பரந்துபட்ட உணர்வை வளர்த்தெடுப்பதுதான் முதன்மையான பணி. ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்தான் இத்தகைய ஒரு உணர்வு எழுச்சி பெறுகிறது. மனித உரிமை சார்ந்த கோரிக்கைகளில் திமுக போன்ற ஒரு வெகுசன இயக்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்தில் பங்கேற்பது மனித உரிமை சார்ந்த இயக்கத்தை வலுப்படுத்துகிற ஒன்றாகவே இருக்கும். மாறாக இதன் உள்முரண்களை ஒரு நெருக்கடியான காலத்தில் ஒரு அளவுக்குமேல் முதன்மைப்படுத்துவதன் மூலம் இந்த இயக்கத்திற்கு அளிக்கவேண்டிய தார்பீக ரீதியிலான பலத்தை அளிக்கத் தவறியவர்களாகி விடுவோம். ஜெயலலிதாவின் ஊழலைப்

பற்றிப் பேசும் போது திமுக ஆட்சியில் ஊழலே நடைபெறவில்லையா என்று ஒருவர் கேட்பது புத்திசாலித்தனமான கேள்விதான். ஆனால் எந்த ஒரு சமுதாயத்திலும் வித்தியாசங்கள் - அவை எவ்வளவு சிறியதோ பெரியதோ - மிகவும் முக்கியமானவை. 'எல்லாம் ஒன்றுதான்' என ஒருவர் எடுக்கும் பொதுவான முடிவு அவரை எங்கேயும் இட்டுச் செல்வதில்லை. அவர் எல்லாவற்றையும் சமப்படுத்திவிடுவதன் மூலம் தீமையின் ஒரு நீச வடிவத்தைப் புரிந்துகொள்ளாதவராகிவிடும் அபாயம் உண்டு. ஜெயலலிதாவின் முந்தைய அரசாகட்டும், இப்போதைய அரசா கட்டும் அதன் குரூர முகத்தோடு எந்த விதத்திலும் ஒப்பிட முடியாதவை திமுக அரசின் தவறுகள்.

சன் டி.வி. கலைஞரின் கைது தொடர்பான நிகழ்வுகளை திரும்பத் திரும்ப காட்டிய தினம் பொதுமக்கள் உணர்வில் நிகழ்ந்த பயங்கரம் மறக்க முடியாதது. ஊடகங்கள் ஒரு சமூகத்தை எவ்வாறு பீதியில் ஆழ்த்த முடியும் என்பதற்கு இது ஒரு முக்கியமான உதாரணமாகி விட்டது. எனினும் அதிகாரவர்க்க வன்முறையைப் பற்றிய உக்கிரமான சித்திரத்தை மிக அருகாமையில் சன் டி.வி. கொண்டு வந்தது. 'கலைஞரை கைது செய்த விதத்தைப் படம் பிடித்தது டெஹல்கா டேப் விவகாரத்தைக் காட்டிலும் முக்கியமான மீடியா நிகழ்வு' என்று பிரண்ட்லைன் ஆசிரியர் என். ராம் குறிப்பிடுகிறார்.

பொதுவாக தமிழ் ஊடகங்களிடம் இதழியல் சார்ந்த அறம் குறித்துப் பேசுவது அபத்தமானது. ஆனால் இரண்டு பிரதான கட்சிகளின் ஊடகங்களான சன் டி.வி. யும் ஜெயா டி.வி.யும் பல சமயங்களில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளால் செல்ல முடியாத எல்லைகளுக்குச் சென்று விடுகின்றன. பத்திரிக்கையாளர்கள் கைது செய்யப்பட்ட அன்று சன் டி.வி. இது நியாயமா என ஜெயலலிதாவைக் கேட்கும்படி சில தொலைபேசி எண்களைக் கொடுக்க, மறுநாள் ஜெயா டி.வி. கிருஷ்ணா நீர் சென்னைக்கு வந்து விட்டதா என கருணாநிதியைக் கேட்கும்படி சில எண்களைக் கொடுத்தது. கடைசியில் இந்த விளையாட்டு இந்திய ஜனாதிபதி தனது தொலைபேசியைப் பயன்படுத்த முடியாத நிலைக்கு இட்டுச் சென்றது. கலைஞர் கைது செய்யப்பட்ட காட்சியுடன் 'மக்களின்' உணர்வுகளை சன் டி.வி. நேரடியாக ஒளிபரப்பியது. அப்போது ஜெயலலிதாவின் மணவாழ்க்கை நிலை உட்பட பல வசவுகள் ஒளிபரப்பப்பட்டன. பதிலுக்கு ஜெயா டி.வி.யும் மக்கள் குரலை மிக ஆபாசமாக ஒளிபரப்பியது. ஜெயலலிதாவின் அதிகார பூர்வ பேச்சாளர் எஸ்.எஸ்.சந்திரன் கலைஞரை பற்றி ஜெயா டி.வி.யில் பேசிய பேச்சுக்கள் திரும்ப எழுதிக் காட்ட முடியாதவை. அதற்காக அவருக்கு எம்.பி. பதவி உடனடியாக வழங்கப்பட்டது.

நடந்து முடிந்த கோரத் தாண்டவத்தை எந்தக் கூச்சமுமின்றி நியாயப்படுத்தும் பேட்டிகளும் தில்லு முல்லுகள் செய்த வீடியோ காட்சிகளும் பெருமளவில் ஜெயா டி.வி. யில் ஒளிபரப்பப்பட்டன. இதுவரை ஷங்கரின் படத்திலும் ராமாயணம் தொடரிலும் கிராஃபிக்ஸ் பற்றி பேசிவந்த மக்கள் ஜெயா டி.வி.யும் முத்துக்கருப்பனும் வெளியிட்ட அசிங்கமான தந்திரக்காட்சிகள் நிரம்பிய துண்டுப் படங்களில் உண்மையைத் தேடி அலைந்தனர். எதிர்க்கட்சியினர் மேல் தொடர்ச்சியான பொய்வழக்குகள், புழுத்த அரிசி, புண்ணாக்கு என்று இட்டுக் கட்டிய கதைகள், அதிகாரிகள் மீதான பழிவாங்குதல், சன் டி.வி. நிருபரின் மேல் கொலை வழக்கு, பத்திரிகையாளர்களின் மேல் வெறித் தாக்குதல், கலைஞரின் கைதின்போது நிகழ்ந்த நீசத்தனமான மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றி நீதிபதியின் கடும்கண்டனம், ஐம்பதாயிரம் பேர் போதிய உணவு, இருப்பிடம், கழிப்பிட வசதியின்றி மூன்று நாட்கள் சிறைப்

கலைஞரிடமிருந்து ஒரு கடிதம்

(மு. கருணாநிதி)

தெ. 8. 4வது கெடு
கேட்பலபு
சென்னை - 600 086
பேண் : 8115225

நாள் : 21-7-2001

அன்புடைய,

வணக்கம். எதேச்சாதிகளும், அதன் காரணமாக உருவெடுக்கும் மனித உரிமை மீறல்களும் எந்த அளவிற்கு கொடுமையானவை என்பதை, என்னெந்த தடிநூடு போலீசார் கையாண்ட விதத்திலிருந்து கட்டிக்காட்டி கண்டித்ததோடு, நாள் கிறிஷ்டியவற்றைக் கண்டிப்பதில், மனித உரிமை காப்பாற்றப்படுவதற்காக தாய்களும் தங்களோடு இணைந்து எண்ணோக்கள் பலரும் அக்கறைபுடன் விடுத்த அறிக்கைக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நங்கள் அன்புள்ள,

மு. கருணாநிதி.

பெறுதல்:

திரு மறுபுய புத்திரன்,
சென்னை 600 028.

குறிப்பு :- "காலச்சுவடு" இதழில் 'அரிசி' கவிதை படித்தேன்.

படுத்தப் பட்டது போன்ற எல்லா அடிப்படைப் பிரச்சினைகளும் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு சன் டி.வி.யின் வீடியோ உண்மையா, ஜெயா டி.வி.யின் கிராஃபிக்ஸ் உண்மையா என்ற அளவில் பொதுமக்கள் பார்வையில் இந்தப் பிரச்சினை உருமாற்றப்பட்டு விட்டது. ஊடகங்கள் சார்ந்து உண்மையைத் தேடும்போது அது எவ்வாறு ஒரு கேனிக்கையாக மாறும் என்பதற்கு இது ஒரு சாட்சியம். மேலும் ஜனநாயகம், மனித உரிமை சார்ந்த பிரச்சினைகளை தங்களது வளர்ச்சிக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்ட சில பத்திரிகையாளர்கள் இப்போது அடுத்தக்கட்ட வளர்ச்சிக்காக கி. வீரமணியோடும் முத்துக்கருப்பனோடும் சேர்ந்து ஜெயலலிதாவுக்கு தங்கள் விசுவாசத்தைக் காட்டுவதில் பெரும் போட்டியையே நிகழ்த்தினர். எல்லோருக்கும் ஒரு விலை இருக்கிறது. அந்த விலைக்கான சந்தர்ப்பம்தான் முக்கியமானது.

சன் டி.வி. இந்த விவகாரத்தை முடிந்தவரை மாற்றுகுச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தியது. பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் தாக்குதல் நடத்தப்பட்ட இடத்தில் இருந்த ராஜாத்தி அம்மாளையும் அன்று முழுக்க காவல்துறையோடு போராடிக் கொண்டிருந்த கனிமொழியையும் முதன்மைப்படுத்தி செய்திகள் வெளியிட, சன் டி.வி. அவர்களை முற்றாக இருட்டடிப்புச் செய்தது. ஸ்டாலின் கூட பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டார். இன்னொருபுறம் கலைஞரை விடுதலை செய்யும்படி தமிழ் எழுத்தாளர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கை சன் டி.வியில் திரும்பத்திரும்ப ஒளிபரப்பப்பட்ட போது அதில் கையெழுத்திட்ட, மாலைக்குப் பிடிக்காத சில தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பெயர்கள் தணிக்கை செய்யப்பட்டன.

கட்சி அரசியலும், கட்சி சார்ந்த ஊடகங்களும் உண்மைக்கும் பொய்க்குமான வேறுபாட்டை மட்டுமல்ல, நீதிக்கும் அநீதிக்கும் இடையிலுமான வேறுபாட்டையும் முற்றிலுமாக அழித்துவிட்டன. கருத்துச் சுதந்திரம் என்பது கருத்துக்களைச் சிதைப்பது அல்லது அதை தமக்கேற்பப் புனைவது என்பதாக மட்டும் சுருங்கிவிட்டது. கலைஞரின் கைதை ஓட்டி நடந்த பல மரணங்களுக்கும் தற்கொலைகளுக்கும் ஊடகங்களோடு உள்ள உறவைப் புரிந்து கொண்டால் அரசு பயங்கரவாதம் மட்டுமல்ல மீடியா பயங்கரவாதத்தின் பாத்திரமும் புரியும்.

இ ஐதீன் 26, 1975 - ஐதீன் 29, 2001

இ
ரு
ண்
ட
கா
ல
ம்

சுந்தர ராமசாமி

நெருக்கடி நிலை அறிவிக்கப்பட்டதை அன்றைய காலை நாளிதழைப் பார்த்துத்தான் நான் தெரிந்து கொண்டேன். அச் செய்தியைப் படித்தபோது இருந்த இடம்; சுற்றுச்சூழல், மனவுணர்வுகள் எல்லாவற்றையும் இப்போதும் நினைவுகூர்ந்து பார்க்க முடிகிறது. செய்தியின் சாராம்சத்தைப் பற்றியோ பின் விளைவுகளைப் பற்றியோ புரிந்து கொள்ள உதவும் கற்பனைகள் எதுவும் அன்று இல்லாமல் இருந்தேன்.

'நெருக்கடி நிலை' என்பது பின்னால் வந்த சொற்ச் சேர்க்கை. ஆங்கிலச் சொல்லை மொழிபெயர்ப்பதில் முதலில் சில திணைகள் இருந்தன. 'எம்'ஜென்சி' என்ற சொல்லைத்தான் நாளிதழ்களும் இதழ்களும் மக்களும் முதலில் பயன்படுத்தினார்கள். அந்தச் சொல்லின் ஓசையில் ஒரு எச்சரிக்கைக் குணம் இருப்பது விரைவில் பலரும் அதைப் பாவிக்கக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். ஆரம்பக் காலத்தில் மேடையிலும் அரசியல் தலைவர்கள் 'எம்'ஜென்சி' என்றே குறிப்பிட்டார்கள்.

கைது செய்யப்பட்ட, தலைமறைவான தலைவர்கள் பற்றியெல்லாம் செய்திகள், நெருக்கடி நிலை அறிவிக்கப்பட்ட தினத்திலிருந்து தொடர்ந்து நாளிதழ்களில் வெளியாகிக் கொண்டிருந்தன. இதழ்களில் வெளிவந்த செய்திகளின் சூட்சுமங்களைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ள முடியாத போது ஏற்படும் அச்சம் என்னை ஊடுருவத் தொடங்கிற்று. நண்பர்கள் எவரையும் தேடிச் செல்ல முடியாதபடி ஒவ்வொரு நாளும் பகலில் செய்து முடிக்க வேண்டிய வேலைகள் என்னை அமுத்திக் கொண்டிருந்தன.

நான் போகப்போக உருவாகிவரும் ஆபத்தின் முகச் சாடைகள் நிழல்களாகத் தெரியத் தொடங்கின. தெருவில் நடந்து செல்லும்போதுகூடக் கண்களுக்குப் புலனாகாத கெடுபிடிகளை உணர முடிந்தது. நம்மை, நமக்குத் தெரியாமல் வேவு பார்த்து, நமது தொடர்புகளையும் நடமாட்டங்களையும் அவசியம் ஏற்படும்போது அம்பலப் படுத்தும் இயந்திரம் வலுவுடனும் வேகமாகவும் முடுக்கப் பட்டு அனைத்தும் நுட்பமாகப் பதிவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என நினைக்கத் தொடங்கினேன். இந்தக் கற்பனையில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த உண்மையின் துகள்களை பின்னால் காலம் அம்பலப்படுத்திற்று.

ஒருநாள் கிருஷ்ணன் மொட்டைத் தலையுடன் வந்தான். எனக்கு முதலில் அவனை அடையாளம் தெரியவில்லை. கைவண்டியிலிருந்து துணி மூட்டைகளைப் புரட்டித் தள்ளிக் கொண்டிருந்தான். எப்போதும் அடர்த்தியான பாகவதர் கிராப்புடனேயே அவனை பார்த்திருக்

பயம் - நனவிலும் கனவிலும்

கிறேன். தலை மயிரை நடு நெற்றிக்கு மேல் வலது கையால் கோதிக் கொள்வதையும், வலது காதோரம் கட்டை விரலால் பின்புறம் ஒதுக்கிக் கொள்வதையும் அவன் மிகுந்த ஆசையுடன் செய்து கொண்டே இருப்பவன். அவனைப் பார்த்திருக்கும் எவருக்கும் அவன் நினைவு தட்டியதும் மனதிலெழும் சித்திரங்கள் இவை.

'என்ன இது?' என்று கேட்டேன்.

'போலீஸ் இனூத்துக்கிட்டுப் போய் மொட்டையடிச்சு விட்டுட்டாங்க' என்றான்.

நீண்ட தலை மயிரோ பெரிய மீசையோ வைத்திருப்பவர்கள், இளைஞர்கள் போலவோ அல்லது கிராமவாசிகள் போலவோ காட்சி அளித்தால் அவர்களை போலீஸ் லாரியில் அள்ளிக்கொண்டுபோய் மீசையைச் சிரைத்து, திருப்பதி மொட்டையும் போட்டு விட்டு விடுவார்களாம். கல்லூரி மாணவர்கள் நூற்றுக் கணக்கில் மொட்டை அடிக்கப்படுகிறார்கள் என்றான் கிருஷ்ணன்.

'தாடி?' என்று கேட்டேன்.

'தாடிக்குப் பெரிய ஆபத்து இருக்குதாட்டுத் தெரியல. நேத்து ஒரு தாடியக் கூடக் கண்ணிலே காங்கலே' என்றான்.

ஒரு சிறிய விஷமம் போல் முதலில் தோன்றியது வெகு விரைவில் ஊர் முழுக்கப் பரவி எல்லோருடைய அடி நெஞ்சிலும் பீதியைக் கிளப்பி விட்டது. சிகை வைத்திருந்தவர்கள் அவர்களாகவே சீப்பு கனத்தில் வேனல் கிராப் அடித்துக் கொண்டார்கள். பக்கடா மீசைகள் பொடி மீசைகளாக மாறின. நவீன மோஸ்தர் உடை அணிந்திருப்பவர்களை சந்திப்புகளில் மடக்கி 'ஒழுங்கான' உடை அணிந்து நாகரிகமாக நடமாடச் சொல்லி எச்சரிக்கை செய்தார்கள். கல்லூரிப் பெண்களிடம் இம்மி பிசகாத ஆடைகளைக் கட்டும்படியும் இல்லாத வரையிலும் வேறு தொழிலுக்குப் போகும்படியும் புத்திமதி சொன்னார்கள். நாலு பேர் சேர்ந்து நின்று பேசிக்கொண்டிருந்தால் கலைந்து போகச் சொல்லி விரட்டினார்கள்.

ஒருநாள் என் நண்பரான கவிஞர் உமாபதியைச் சந்தித்தபோது அவர் தனக்கெதிராக போலீஸ் கெடுபிடி இருப்பதைச் சொன்னார். பேங்கில் கணக்காளராகப் பணி புரியும், ஒதுங்கி வாழும் ஒருவரை ஏன் போலீஸ் அச்சுறுத்த வேண்டும்? உமாபதி 'தெறிகள்' சிற்றிதழை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய முகவரிக்கு வந்த ஒரு சிற்றிதழ் நக்சல்பாரிகளுடன் தொடர்புடையது என சந்தேகம் கொண்டு போலீஸ் உமாபதியை விசாரணை என்ற பெயரில் பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தது. அந்த நாட்களில் அடிக்கடி நான் உமாபதியை அவருடைய வீட்டிற்குச் சென்று சந்தித்துப் பேசுவது வழக்கமாக இருந்தது. நாங்கள் இணைந்து சில இலக்கியக் கூட்டங்களும் நடத்தினோம்.

ஒருமுறை புதுக்கவிதை பற்றிய விவாதக் கூட்டம் ஒன்று ஒரு ஓட்டல் அறையில் நடந்தது. நகுலன், கிருஷ்ணன் நம்பி, ராஜமார்த்தாண்டன் என்று பலரும் பங்கெடுத்த கூட்டம் அது. விவாதம் துடு பிடித்து நடந்து கொண்டிருந்த போது அறைக் கதவைத் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. துப்பறியும் இலாகாவிலிருந்து மூன்று அதிகாரிகள் வந்திருப்பதாகத் தெரிந்தது. உண்மையில் கூட்டத்தைக் கூட்ட நாங்கள் அழைப்பிதழ்கூட அடித்திருக்கவில்லை. ஒருவர் மற்றொருவரிடம் சொல்லி கூட்டப்பட்ட கூட்டம். அதிகாரிகள் உள்ளே வந்ததும் விவாதம் நடக்கும்போது தாங்

களும் அங்கு இருக்க வேண்டும் என்றார்கள். தரையில் சுவர்களையொட்டி இரண்டு வரிசையில் நண்பர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்ததால் அதிகாரிகளுக்கு நட்ட நடுவில் உட்காரத்தான் சிறிது இடம் இருந்தது. அவர்கள் அமர்ந்தபோது பெரும்பான்மையான நண்பர்களுக்குப் பெரும்பான்மையான நண்பர்களின் முகங்களைப் பார்க்க முடியாத மறைவு ஏற்பட்டது. அகலமான முதுகுகள் சிறிய முகங்களை ஏகமாக மறைத்தன. குரல்வளைகள் அமுக்கப்பட்டது போல் பேச்சு முடங்கிப் போய் விட்டது. 'ஃப்ரீயாகப் பேசுங்கள்' என்றார் ஒரு அதிகாரி. ஒன்றிரண்டு பேர் கொஞ்சம் பேச முயன்றார்கள். சில கேள்விகளும் எழுந்தன. எல்லோருக்குமே கூட்டத்தை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று தோன்றிற்று.

'சில சந்தேகங்கள் இருக்குது' என்றார் ஒரு துப்பறியும் அதிகாரி. 'புதுக்கவிதை வாய்க்கு வாய் சொல்லுறீங்கனே அது ஒரு சங்கேதச் சொல் தானே? யாரக் குறிப்பிடுறீங்க? கவிதை ஒண்ணு உண்டு. புதுக்கவிதை கிடையாதே' என்றார்.

புதுக்கவிதையின் உருவம் புதிதாக முளைத்திருப்பதை நாங்கள் விளக்க முயன்றோம்.

'இந்தப் பாருங்க. நானும் கவிதை எழுதறவன். எனக்கு யாப்பும் தெரியும்' என்றார்.

'எழுத்து' இதழ் பற்றியும் சி.சு. செல்லப்பா பற்றியும் ந. பிச்சமுர்த்தி பற்றியும் க.நா.சு பற்றியும் சொல்ல முயன்றோம். அதிகாரிகளுக்கு சந்தேகம் வலுத்துக் கொண்டே போயிற்று. எங்கள் எல்லோருடைய பெயர்களையும் குறித்துக் கொண்டு, 'விசாரணைக்குக் கூப்பிட்டா வாங்க' என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள்.

அப்போது ஜனதாக்கட்சியில் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த திருமதி லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் (வாசகர் வட்டம்) எங்களுக்கு வந்தார். நாங்கள் சந்தித்துக் கொண்டோம். நெருக்கடி நிலையால் வரவிருக்கும் ஆபத்துக்களை விளக்கி அவர் தொடர்ந்து கூட்டங்களில் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவர் விளக்கிய போதுதான் நிலையையின் பயங்கரம் எனக்கு உறைத்தது. நீதிமன்றங்களும் பத்திரிகைகளும் முற்றாக முடக்கப்படுவதற்கான சாத்தியமுண்டு என்றார் அவர். விசாரணையின்றி ஒரு கைதியை வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையில் இருத்திவிடலாம் என்றார்.

பதற்றம் இல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. என் பதற்றத்திற்கு ஆசுவாசம் தேடிக்கொள்வது போல் சில படைப்புகளை எழுதினேன். எனக்குத் தெரியாத புதிய முகங்கள் என் முன் வந்து அமர்ந்தாலோ, தொலைபேசியில் ஒரு புதிய குரலைக் கேட்டாலோ பீதி மனதில் படர்ந்தது. போலீஸ் கெடுபிடி சார்ந்த கனவுகள் காணத் தொடங்கினேன். என்னைக் கைதுசெய்து கொண்டு போகும்போது, 'எத்தனை வருஷங்கள் வேண்டுமென்றாலும் ஜெயிலில் போடுங்கள். தயவு செய்து அடிக்காதீர்கள்' என்று கைகுவித்து மன்றாடுவேன். ஒரு தடவை பூஜ்ய வினோபா பாவேயும் நானும் ஜெயிலில் ஒரே அறையில் தள்ளப்பட்டிருப்பது போல் கனவு கண்டேன். 'ஒரு திருடனுடனோ, ரவுடியுடனோ, கொலைகாரனுடனோ என்னைப் போடுங்கள். வினோபாஜியுடன் வேண்டாம்' என்று அழுதுகொண்டே மன்றாடுவேன். என் கதறலுக்கு ஜெயில் அதிகாரிகள் செவி சாய்க்கவில்லை.

நெருக்கடி நிலை அகற்றப்பட்ட பின் ஒரு நாள் நண்பர் பேராசிரியர் ஜேசுதாசன் அவர்கள் என்னைப் பார்க்க வந்தார். ஒரு பேங்க் அதிகாரியின் பெயரைச் சொல்லி, தெரியுமா என்று கேட்டார். எனக்கு நேர்ப் பழக்கம் இல்லை என்றும் அவருடைய வீடு நம் வீட்டுக்கு வெகு அருகிலேயே இருக்கிறது என்றும் சொன்னேன். நண்பருக்கு

19ஆம் ஆண்டில் . . .

ஆசிரியர் : மாமாணி

சிறப்பாசிரியர் : இளமாறன்

நோக்கம் : தமிழ் - தமிழன் - தமிழ்நாடு - மனித நேயம்

கதை, கவிதை, கட்டுரை, 'கிந்தனார் பதில்கள்' சிந்தனையைத் தூண்டுபவை

ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ. 45

தொடர்புக்கு:

முகம்

மாத இதழ்

எண். 10, 68ஆவது தெரு

கலைஞர் நகர்

சென்னை 600 078

கலைஞர்

அவரை ஒரு நன்கொடை விஷயமாகப் பார்க்க வேண்டியிருந்தது. பேங்க் அதிகாரியின் தந்தையைத்தான் தனக்கு நன்கு தெரியும் என்றும், இவ்வறவு பற்றி அதிகாரி தெரியாதவராக இருக்கலாம் என்றும் கூறினார் பேராசிரியர். பேங்க் அதிகாரி அப்போது ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியின் தொடர்பால் எங்கள் மாவட்டத்தில் செல்வாக்கு மிகுந்த ஆளுமையாக உருவாகிக் கொண்டிருந்தார்.

இருவரும் அதிகாரியைப் பார்க்கச் சென்றோம். பேராசிரியர் அதிகாரியிடம் தான் வந்த விஷயத்தைக் கூறியதும் அதிகாரி உள்ளே சென்றார். அவர் வெளியே வரச்சற்று நேரமாயிற்று. அதிகாரி ஒரு பெரிய தட்டுடன் வந்தார். அதில் பலவகைப் பழங்கள். நடுவில் கவரில் பணம். பேராசிரியர் எதிர்பாராமல் கிடைத்த அன்பில் மிகுந்த நெகிழ்ச்சி அடைந்தார். 'என்னைச் சுட்டி தெரியுமா?' என்று அதிகாரியிடம் கேட்டார் பேராசிரியர். 'எனக்கு அவரைத் தெரியும். அவருக்காக ஒரு காரியத்தை நான் செய்தேன். அதுவும் அவருக்குத் தெரியாது' என்றார்.

நெருக்கடி நிலையில் என்னைக் கைது செய்வதற்கான முடிவை காவல்துறை எடுத்திருந்ததாகவும் நல்ல நேரத்தில், தான் குறுக்கிட்டு அதைத் தடுத்ததாகவும் சொன்னார். அநேக தடவைகள் நான் உமாபதி வீட்டுக்குச் சென்றிருந்ததும், துப்பறியும் நிபுணர்களுக்குப் புரியாத இலக்கியக் கூட்டங்களை நடத்தியதும், என் சிற்றிதழ் தொடர்புகளும், நட்பின் அடிப்படையில் இடதுசாரிச் சிந்தனையாளர்கள் என் வீட்டிற்கு அவ்வப்போது வந்து போனதும் என்னைப் பற்றிய சந்தேகங்கள் வலுக்கக் காரணங்களாக இருந்தனவாம். நெருக்கடி நிலை நீடித்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும் என்றே சொல்ல முடியாது என்றார். 'உமாபதி சொல்லி எனக்கு உங்களைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும்' என்றார்.

அதிகாரி கூறிய செய்தி எனக்கு வியப்பாக இருந்தது. 'தமிழகத்தில் ஒருவரைக் கைது செய்தால் வட இந்தியாவுக்குக் கொண்டு போவார்களா?' என்று நான் கேட்டேன். அதிகாரி அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லை. ஏன் அப்படிக்கேட்கிறேன் என்பதும் அவருக்கு விளங்கவில்லை. ■

இ ஜூன் 26, 1975 - ஜூன் 29, 2001

இ
ரு
ண்
ட
கா
ல
ம்

இராசேந்திரசோழன்

ஒரு

கருணாநிதி கைது: சாமானியனின் நோக்கில்

எனில், அமைச்சர்கள் இருவரையும் விடுதலை செய்து அவர்கள் மீதான வழக்குகளையும் திரும்பப் பெற்றது, சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்கிற கோட்பாட்டிற்கு பொருந்தி வருமா, சாதாரண மனிதனுக்கு இது போன்ற சலுகைகள் கிடைக்குமா என்கிற கேள்விகள் எழலாம். எதுவானாலும், வழங்கப்பட்ட இச்சலுகைகள் நியாயமானதா அல்லவா என விவாதித்துக் கொண்டிருப்பதை விடவும், இதை சாதாரண மனிதனுக்கும் விரிவுபடுத்து என்று கோருவதே பொருத்தமாகவும், மனித உரிமை நோக்கில் அர்த்தமுள்ளதாகவும் இருக்கும்.

(ஆ) இச்சம்பவத்தை வைத்து ஜெ. அரசின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டும் என்று தி. மு. க. கோரியதுடன் உரிய நடவடிக்கை இல்லை என்றால் உறவை மறுபரிசீலனை செய்வோம் என்று கருணாநிதி அறிவித்துள்ளது சந்தர்ப்பவாதமேயன்றி வேறல்ல.

ஏற்கெனவே மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையைத் தேவைக்கேற்பத் தொட்டுக் கொள்ளும் ஊறுகாய் ஆக்கி வைத்திருக்கும் கருணாநிதி தனக்கு ஒரு பிரச்சினை என்று வரும்போது தில்லியிடம் போய் முறையிட்டு நடவடிக்கை கோரிக்கொண்டிருப்பது மாநில உரிமைகளைக் காலு கொடுப்பதாகும்.

அப்படியானால் தவறு செய்யும் ஆட்சிக்கு என்னதான் மாற்று எனக் கேட்கலாம். மாற்று, மக்களைத் திரட்டி போராடுவதுதான்.

தமிழகத்தைவிட மிகக் குறைவான மக்கள் தொகையுடன், சுயேச்சையான அரசுகாரம் பெற்ற நாடுகளிலெல்லாம், அங்குள்ள அரசுகள் தவறு செய்தால் ஆட்சியைக் கலைக்கச் சொல்லி மக்கள் யாரிடம் போய் முறையிடுவார்கள்? அவர்களேதான் போராடி தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதுவேதான் நமக்கும்.

மேலே தில்லி என்று ஒன்று இருப்பதனால் அல்லவா கேட்கவேண்டியிருக்கிறது என்று சிலர் கருதலாம். அப்படி ஒன்று இருப்பதே கூட்டாட்சித் தத்துவத்திற்கு எதிரானது. அப்படி ஒன்று இருப்பதனாலேயே அது எந்தத் தவறுக்கும் அப்பாற்பட்ட 'புனிதத்துவம்' மிக்கதாக நோக்க முடியாது. அந்த தில்லி தவறு செய்தால் யாரிடம் போய் முறையிடுவது என்கிற கேள்விக்கும் பதில் சொல்ல முடியாது.

பிரச்சினை எதுவானாலும் மக்கள் போராட்டங்கள் வழி மாற்று காண்பதுதான் சனநாயகமாக இருக்க முடியுமே தவிர கலைப்பு மூலம் அல்ல. கலைப்பிற்குப் பின் வேறு ஆட்சிதான் அமையும் என்பதற்கோ, அப்படி அமையும் ஆட்சியும் உத்தமமானதாக இருக்கும் என்பதற்கோ எந்தவித உத்திரவாதமும் இல்லை.

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பெரும்பான்மை பலத்துடன் நிலவும் ஒரு ஆட்சியை மேலிருந்து கலைப்பதோ, அப்படி கலைக்க வேண்டும் என்று கோருவதோ எந்த வகையிலும் சனநாயகமாகாது. இதற்கு எவரும் துணை போகவும் கூடாது.

வேண்டுமானால், தற்போது நடப்பிலுள்ள சட்டங்களையும், தழலையும் கருத்தில் கொண்டு ஒன்று செய்யலாம். ஜெ. ஏற்கெனவே முறைகேடாக முதல்வர் பதவி வகிப்பதை, அது தொடர்பாக வழக்கும் நிலுவையில் உள்ளதை வைத்து அவரைப் பதவி இழக்கச் செய்து அக்கட்சி முன்மொழியும் வேறு யாரையும் முதல்வராக்கலாம்.

கைது சம்பவம் நெருக்கடி கால நிகழ்வுகளை நினைவு கூர வைப்பதாய் இருந்த போதிலும் அக்காலத்தை நிகர்த்த தூழல் தற்போது நிலவுவதாகக் கொள்ள முடியாது.

நெருக்கடி நிலை அறிவிப்பு அரசமைப்புச் சட்டத்தின் துணையோடு பிறந்தது. ஜூன் 29-30 நள்ளிரவு சம்பவம் பல சட்ட விதிகளை மீறி அவற்றையெல்லாம் புறக்கணித்து விட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. நெருக்கடி நிலை அரசமைப்புச் சட்டம் வழங்கியுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை நீக்கி அனைத்து உரிமைகளையும் பறிமுதல் செய்து கொண்டு பாய்ந்தது. அப்படிப்பட்ட உரிமைப் பறிப்பு ஏதும் தற்போது சட்ட பூர்வமாய் இல்லை. எனவே, உணர்வுமொழிச்சியாலோ, உள் நெகிழ்ச்சியாலோ நிலைமைகளை மிகை மதிப்பீடு செய்யாமல் நிகழ்வுகளை அதன் இருப்பில் வைத்து நோக்க வேண்டியது முக்கியமாகிறது.

நடந்து முடிந்த சம்பவங்கள் நான்கு முக்கிய பிரச்சனைகள் குறித்து நம் கவனத்தை ஈர்ப்பதாகக் கொள்ளலாம். (அ) மனித உரிமை (ஆ) மாநில உரிமை (இ) ஆதிக்க சனநாயகம் (ஈ) மக்கள் சனநாயகம்.

(அ) கைதும் கைது செய்யப்பட்ட முறையும் அப்பட்டமான மனித உரிமை மீறல் என்பது விலாவாரியாக விமர்சிக்கப்பட்டு, கட்சி வேறுபாடு இன்றி பொதுவில் அனைத்துத் தரப்பினராலும் கண்டனம் செய்யப்பட்டதில் கைது குறித்த குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டங்கள், அது சார்ந்த உச்ச நீதிமன்ற வழிகாட்டும் நெறிகள் நினைவுபட்டும் மனித உரிமை பற்றிய விழிப்புணர்வு பரவலாக தூண்டப்பட்டுள்ளது.

இதில், மத்திய அமைச்சர்கள் மாறன், பாலு இருவரது நடவடிக்கைகள் மட்டும் சிலரால் சர்ச்சைக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அமைச்சர்கள் என்பதனால் இவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் நடந்து கொள்வதா...?

ஒரு சட்ட விரோத நடவடிக்கையை சட்டபூர்வமாகவே தான் எதிர் கொள்ள வேண்டும் என்று எல்லாக் காலத்திலும் போதித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அப்படிப் போதிப்பதே பல சந்தர்ப்பங்களில் மனித உரிமைக்கு எதிரானதாகிவரும். அரசு வன்முறையை எதிர்த்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது வன்முறையின் நியாயம் உலக அளவில் நிறுவப்பட்டிருக்க, சாதாரண மனிதனுக்குள்ள இந்த உரிமையை அமைச்சர்கள் என்பதனால் மறுத்துவிட முடியாது.

தவிர, ஒரு வன்முறையை எப்படி எதிர்கொள்வது என்பது எதிர்ப்பாளனின் உரிமை. அந்த உரிமையில் யாரும் தலையிட முடியாது. அது சட்ட பூர்வமாகவும் இருக்கலாம். அல்லாமலும் இருக்கலாம். எதுவானாலும் தாக்குபவனுக்கு என்ன சட்டமோ அதுவேதான் எதிர்ப்பவனுக்கும் என்பதே பொது நியதி. இந்த நியதியின் அடிப்படையிலேயே இதை நோக்க வேண்டும்.

எனினும் இதனாலும் பிரச்சினைக்கு முழுமையான தீர்வு கண்டுவிட முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. முறையான இறுதியான மாற்று மக்கள் சக்திதான். இந்த அடிப்படையிலேயே மாநில உரிமைகளை நோக்க வேண்டும்.

(இ) ஜெ ஆட்சி காவல் அராஜக ஆட்சி நடத்தி வரவது கண்டனத்திற்குரியது என்பதிலோ, இது எந்த வித சமரசத்திற்கும் இடமின்றி எதிர்க்கப்பட வேண்டியது என்பதிலோ மனித உரிமைப் போராளிகள் மத்தியில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. அதே வேளை தி. மு. க. தற்போது ஆட்சியில் இல்லை என்பதனால், அது ஆட்சியில் இருந்தபோது நடத்திய அராஜகங்களையோ மனித உரிமை மீறல்களையோ மறந்துவிடமுடியாது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெறச் சென்ற யானைவன் உதயகுமாரின் உயிரைப் பலிகொண்டது தொடங்கி, ராஜீவ் கொலை வழக்கில் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட நால்வர் கருணை மனு பரிசீலனையில் சோனியாவின் இரக்க உணர்ச்சி அளவுக்குக் கூட தனக்கு இதயத்தில் ஈரம் இல்லை என மெய்ப்பித்துக் கொண்டது வரையான, பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் வழி தன் நெஞ்சத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்ட 'மனித நேயப் பற்றாளர்' தான் கருணாநிதி.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பெண்கள், சிறுபான்மையினர் உள்ளிட்ட உழைக்கும் மக்களின் உரிமைப் போராட்டங்களை ஒடுக்குவதில், மனித உரிமை மீறல்களில், இவ்விரண்டு கட்சிகளுடே ஒன்றுக்கொன்று சளைத்தவை அல்ல. இதற்கு முந்தைய அ. தி. மு. க ஆட்சிக்கு ஒரு கொடியங்குளம் என்றால், கடந்த கால தி. மு. க. ஆட்சிக்கு மேலவளவு, தர்மபுரி (ரவீந்திரன்), தாமிரபரணி படுகொலைகள்.

இவ்விரு கட்சிகளுமே தமிழகத்தைப் பாதிக்கும் அடிப்படையிலான பிரச்சினைகள் எது சார்ந்தும் மாநில உரிமைக் கோரிக்கையை முன் வைப்பதில்லை. தில்லி அரசுக்கு நிர்ப்பந்தம் கொடுப்பதில்லை. நிபந்தனை விதிப்பதுமில்லை. மாறாக தங்கள் சொந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளவே இவற்றைப் பயன்படுத்தி வருகின்றன. அதே போலவேதான் சனநாயக, மனித உரிமை சார்ந்த பிரச்சினைகளில் இவற்றின் அணுகுமுறைகளும்.

இவ்விரு கட்சிகளும் தாங்கள் பாதிக்கப்படும்போதும் சிறை செல்ல நேரும் போதும் மட்டுமே மனித உரிமைகள் பற்றி புலம்பி சிறைக் கொடுமைகள், வசதிக் குறைவுகள் பற்றி பிலாக்கணம் பாடுகின்றன. எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும் வரை எல்லா உரிமைகள் பற்றியும் பேசி அதிகாரத்துக்கு வந்தபின் வசதியாக அனைத்தையும் மறந்து, முந்தைய ஆட்சியாளர்கள் போல மனித உரிமைகள் மீறுவதையே வாடிக்கையாகக் கொண்டிருக்கின்றன.

இக்கட்சிகளுக்கிடையே உள்ள போட்டியெல்லாம் யார் ஆட்சியில் இருப்பது, யார் கொள்ளையடிக்கும் வாய்ப்பைப் பெறுவது, பதவி சுகங்களை அனுபவிப்பது என்கிற போட்டிதானே தவிர, இவைகள் பேசும் சனநாயக மெல்லாம் ஆதிக்கப் போட்டிக்கான சனநாயகம்தானே தவிர, உண்மையான சனநாயகத்திற்கான, மனித உரிமைக்கான குரல் அல்ல என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இந்தப் புரிதலுடன், இக்கட்சிகள் எழும்பும் சனநாயக, மனித உரிமைக் குரலை முற்றாகவும் புறக்கணித்துவிடாமல், முழுமையாகவும் நம்பிவிடாமல், எச்சரிக்கையோடு அணுகி அவற்றை மக்கள் சனநாயகத்துக்கான குரலாக மாற்ற முயற்சிக்க வேண்டும்.

(ஈ) தமிழக அரசியல் என்பதே தி. மு. க, அ. தி. மு. க மற்றும் அவற்றோடு இயங்கும் சந்தர்ப்பவாதக் கூட்டணிகளின் ஆதிக்கப் போட்டியாகவே இருந்து வருகிறது. இதன் வழியே "அரசியல் அயோக்கியர்களின் புகலிடம்" என்பதான கூற்று நியாயப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

தமிழக அரசியலில் படாடோபம், டாம்பீகம், துதுவாது, தூழ்ச்சி, நயவஞ்சகம், பழிவாங்கல், பாசாங்குத்தனம் அனைத்தையும் ஆயுதமாக்கி ஒரு சீரழிந்த கலாச்சாரத்தை உருவாக்கியது தி. மு. க. என்றால், அதன் எதிர்வினையாகவும் அதைவிடவும் பன்படங்கு தீவிரத்தோடும் அ. தி. மு. க. செயல்பட்டு வருகிறது.

கருணாநிதி கைது சமயத்தில் 'சன்', 'ஜெயா' தொலைக்காட்சிகள் மாற்றி மாற்றி படம் காட்டி மக்களைக் குழப்பியது மற்றும் அதையொட்டிய செயல்பாடுகள் வழி இவற்றைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட சீரழிவுகளுக்கு அப்பால், சனநாயகத்துக்கும், மனித உரிமைகளுக்கும் குரல் கொடுப்பவையாக சிறு அமைப்புகளே எப்போதும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவை மனித உரிமை மீறல் எங்கு நேர்ந்தாலும், எவருக்கு நேர்ந்தாலும் கட்சிப் பாகுபாடு, நபர் பாகுபாடு இன்றி அதை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கின்றன. சம்பவ இடத்திற்குச் சென்று கள ஆய்வுகள் நடத்தி, பக்கச் சாய்வின்றி உண்மைகளை வெளிக் கொணர்ந்து மக்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றன. ஆதிக்கக் கட்சிகள் தங்கள் அதிகாரப் போட்டியில், பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளில், ஒன்றுக் கொன்று பாதிக்கப்படும் போதும் அவற்றுக்காக இவையே குரல் எழுப்புகின்றன எனில் ஆதிக்க சக்திகள் தங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும் வரை இவற்றைப் பாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்வதும் உணரும்போது இச்சக்திகளை ஒடுக்கி அதன் குரல்வளையை நெரிப்பதையுமே நடைமுறையாகக் கொண்டிருக்கின்றன.

தடா காலாவதியாக இருக்கும் தருணத்தில் கருணாநிதி பொடா கொண்டு வர முயன்றது, ஜெ. காவல் ஆட்சி நடத்தி பத்திரிகையாளர்களைக் கைது செய்தது முதலான அனைத்தும் இப்படிப்பட்ட போக்குகளின் வெளிப்பாடுகளே.

வெகுசன ஊடகங்களைப் பொறுத்தமட்டில், இப்படிப்பட்ட ஆதிக்கப் போக்குகளை தோலுரித்து மக்களை விழிப்பூட்டுவதற்கு மாறாக, தங்கள் வணிக நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் வகையில் அந்தந்த சந்தர்ப்பத்திலும் கவனம் பெறும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் தந்து அறிந்தோ அறியாமலோ ஆதிக்கக் கருத்தியலின் சாய்மானத்தோடே அவற்றை வெளியிட்டு, மக்களை ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கிலேயே சிந்திக்க வைத்து வருகின்றன.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வீடு புகுந்து தாக்கப்பட்ட போதும், அவர்களது குடிசைகள் எரிக்கப்பட்ட போதும், இட ஒதுக்கீட்டுப் போராட்டத்தில் வன்னியர் அமைப்பைச் சார்ந்தவர்கள் முர்க்கத்தனமாகத் தாக்கப்பட்டு அவர்களது உடைமைகள் துறையாடப்பட்டபோதும், அடித்தட்டு மக்களின் உரிமைக்குப் போராடுகிற மூன்றாம் அணி இடதுசாரிச் சிந்தனையாளர்கள் "மோதல் சாவு" என்பதன் பேரால் குறி வைத்துக் கொல்லப்பட்ட போதும் அதிகம் பேசப்படாத மனித உரிமை தற்போது கருணாநிதியின் கையையொட்டி தீவிரம் பெற்று முன்னுக்கு வந்துள்ளது. 'பெரிய இடங்கள் பாதிக்கப்படும் போதே பிரச்சினைகள் பெரிதாகின்றன' என்ற வகையில் இது இயல்பானது தான். எனவே இதைக் கேள்விக்குட்படுத்திக் கொண்டிருக்காமல் சாதகமாகவே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

சனநாயகத்தை, மனித உரிமைகளைக் காக்க வெகுசன ஊடகங்கள், குறிப்பாக பத்திரிகைகள் இப்போக்கைத் தொடர்ந்து பின்பற்றி சாமானியனுக்காகவும் குரல் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். மக்கள் நலனில் அக்கறை யுள்ளவர்கள், மனித நேயச் சிந்தனையாளர்கள் ஆதிக்க சனநாயகத்திற்கு மாற்றான மக்கள் சனநாயகம் காக்க மனித உரிமைகளுக்குப் போராடும் அமைப்புகளை ஆதரிக்க வேண்டும். அவற்றை வலுப்படுத்த வேண்டும். ■

இ ஜூன் 26, 1975 - ஜூன் 29, 2001

இ
ரு
ண்
ட
கா
ல
ம்

தேவிபாரதி

1975 ஆம் ஆண்டு, ஜூன் 26ந்தேதி நள்ளிரவில், அன்றைய இந்திய பிரதமர் இந்திரா காந்தியால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட 'நெருக்கடிநிலை' அறிவிப்பின், 25வது ஆண்டு நிறைவு விழாவை, நவரசங்களும் ததும்பும் விறுவிறுப்பானதொரு நாடகத்தை அரங்கேற்றி, மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி முடித்திருக்கிறார், அவரது அரசியல் மறு உருவமான ஜெயலலிதா. கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னால் அவசரநிலை அறிவிக்கப்பட்ட பொழுது இருந்த, இந்திரா, எம். ஜி. ஆர்., காமராஜர், கல்யாண சுந்தரம் போன்ற பல தலைவர்கள் இப்பொழுது உயிருடன் இல்லை. எனினும் அவர்களுடைய இடங்கள், அவர்களை விடவும் வலிமையான ஆட்களால் நிரப்பப்பட்டிருப்பதை நமது பேரதிருஷ்டம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால் முக்கியமான இந்தத் தருணத்தில் அரங்கேற்றப்பட்ட இந்த நாடகம், இவ்வளவு விறுவிறுப்பானதாகவும், பல விவாதங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கான மூலமாகவும் இருந்திருக்க முடியாது. இந்திரா, எம்.ஜி.ஆர். ஆகிய இருபெரும் தலைவர்களின் பாத்திரங்களையும் தான் ஒருவராகவே ஏற்று நடிக்க வேண்டிய கட்டாயம், ஜெயலலிதாவுக்கு. ஆனால் குறையே இல்லாமல் செய்திருக்கிறார். நீண்டகாலத்திய திரைப்படத்துறை அனுபவம் அவருக்குக் கை கொடுத்திருக்கிறது. கலைஞர், மாறன், ஸ்டாலின் ஆகியோருக்கு, 25 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய அதே பாத்திரம் திரும்பவும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்று திருமதி காந்திக்கு பக்கபலமாக இருந்த கல்யாண சுந்தரத்தின் பாத்திரம், இப்பொழுது நல்லகண்ணு, சங்கரய்யா, வீரமணி ஆகிய முப்பெரும் தலைவர்களுக்கும் சரிசமமாகப் பிரித்து வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்துவதற்காக டாக்டர் ராமதாஸ் பாத்திரம் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. விறுவிறுப்பை உத்தேசித்து நாடகத்தின் கதைப்போக்கு, மூலவரலாற்றிலிருந்து சிறிதளவு வேறுபடுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் துத்திரதாரியின் சாமர்த்தியத்தினால், மூலவரலாறு எதை உணர்த்தியதோ, அதை, அப்போதையும்கூட தீவிரமாக, தனது பார்வையாளர்களான தமிழக மக்களுக்கு உணர்த்தியிருக்கிறது. காலத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப மறுவாசிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, வரலாறு. பின் நவீனத்துவ யுகத்தில் இது முக்கியமான விஷயமில்லையா? ஜனநாயக நெறிமுறைகளின் மீதும், அரசியல் சாசனம் உறுதிப்படுத்தியுள்ளதாகக் கூறப்படும் அடிப்படை உரிமைகளின் மீதும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள

நாடகத்தின் வரலாறும் வரலாற்றின் நாடகமும்

ளவர்களுக்குக் கரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ள இந்த நாடகத்தின் துத்திரதாரி யார் - கருணாநிதியா? ஜெயலலிதாவா? இதன் தொடர்ச்சியும் பின்விளைவுகளுமான காட்சிகள் எவை போன்ற எண்ணற்ற கேள்விகளை எழுப்பியிருக்கின்றன, ஜூன் இறுதி நாட்களின் நிகழ்வுகள்.

ஜெயலலிதாவோ, கருணாநிதியோ அல்ல, குரூரமான இந்த நாடகத்தின் துத்திரதாரிகள். சுதந்திர இந்தியாவின் அதுவரையிலான வரலாறு முழுவதுமே ஒரு நாடகம் தான் என்பதை ஒரே இரவில் எல்லோருக்கும் உணர்த்தியவர், இந்திரா. நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் பற்றிய கற்பனைகளை, அரசியல் சாசனம் உறுதிப்படுத்தியுள்ளதாகக் கூறப்படும் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய புனைவுகளை, முற்றாக அழித்தது நெருக்கடி நிலை வரலாறு. அந்த வரலாறு தந்த படிப்பினைகளைக் கணக்கிட்டுத் தகுக் கொள்ளத் தவறியதால், அதன் கொடிய பரிமாணங்களை மறுபடியும் நமக்கு நினைவுட்டும் பொருட்டு, அதன் தொடர்ச்சியாகவும் நீட்சியாகவும் இருக்கும் காலம் துத்திரதாரியாக இருந்து இந்த நாடகத்தை அரங்கேற்றியிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

நெருக்கடி நிலை அறிவிப்பால், தமிழகத்தில் அதிகமும் பாதிப்புக்குள்ளானது, தி.மு.கம்தான். ஆட்சியை இழந்ததோடல்லாமல், அதன் பல முன்னணித் தலைவர்களும், நூற்றுக்கணக்கான தொண்டர்களும் இரவோடிருவாகக் கைது செய்யப்பட்டு, எவ்வித விசாரணையுமில்லாமல் சிறையிலடைக்கப்பட்டனர். அதன் இரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிறைக்கொடுமைகளின் விளைவாக பின்னர் உயிரிழந்தனர். மாறனும் ஸ்டாலினும் கரும் பாதிப்புக்குள்ளாயினர். நெருக்கடி நிலை விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டு, நாடாளுமன்றத்திற்குத் தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்ட பொழுதுதான், இவ்வண்மைகளே வெளிவரத் தொடங்கின. நெருக்கடிநிலைச் சட்டங்களுக்கெதிரான கிளர்ச்சிகளிலும், ஜனநாயக நெறிமுறைகளுக்கு ஆதரவாக ஒரு பொதுக்கருத்தை உருவாக்க நடைபெற்ற முயற்சிகளிலும் முனைப்பாகப் பங்கெடுத்துக் கொண்டது தி.மு.க. அக்கட்சியின் தேர்தல் பிரச்சாரச் சுவரொட்டிகளில் நெருக்கடி நிலைக்கெதிரான பிரச்சாரம் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. 'இம் என்றால் சிறைவாசம், ஏன் என்றால் வனவாசம்' என்பன போன்ற பாரதியின் கவிதை வரிகள் பொருத்தமாக மேற்கோள் காட்டப்பட்டன. அநேகமாக ஒவ்வொரு தி.மு.க. தலைவர்களினது பெயருக்கு முன்னாலும் 'மிசா' என்ற அடைமொழி சேர்க்கப்பட்டது. எதேச்சதிகாரத்தின் கொடுமையை முகத்தை நினைவூட்டும் ஒரு குறியீடாக அந்த அடைமொழி, சில காலம் நீடித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஆனால் இரண்டரையாண்டுகளுக்குள்ளாகவே, மாறியிருந்த அரசியல் சூழ்நிலைகளைக் காரணம் காட்டி, தி.மு.கம்தான் எதேச்சாதிகார இந்திரா காந்தியோடு தேர்தல் கூட்டணி வைத்துக் கொண்டது. 1980ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத்திற்கு நடத்தப்பட்ட இடைத்தேர்தலுக்கான பிரச்சாரச் சுவரொட்டிகளில், 'நெருவின் மகனே வருக, நிலையான ஆட்சி தருக' என்பன போன்ற 'எழுச்சி மிகு' கவிதை வரிகளை அச்சிட்டு ஒட்டுக் கேட்டது தி.மு.கம்தான். முப்பதாண்டு காலத்திய தி.மு.கம்தான் அரசியல் நிலைப்பாடுகளைத் தீர்மானித்துக் கொண்டிருப்பது அ.இ.

அ.தி.மு.கழகம் தான். தன்னிடமிருந்து அக்கட்சி தட்டிப் பறித்து விட்ட ஆட்சியதிகாரத்தை மீட்பதற்காக யாருடனும் கூட்டணி அமைக்கத் தயாராயிருந்தார் கலைஞர். சில சமயங்களில் இது அவருக்குப் பலனளித்தாலும், இன்று வரை அவரால் அக்கட்சியை முழுமையாகத் தோற்கடிக்க முடியவில்லை. ஒரு சிறந்த கவிஞர், எழுத்தாளர், திறமையான மேடைப்பேச்சாளர், ஆற்றல் மிகுந்த ராஜதந்திரி, உறுதியான தொண்டர்களைக் கொண்ட மிகப்பெரிய கட்சியின் தலைவர் போன்ற அடையாளங்கள், கலைஞருக்கு அரசியல் ரீதியிலான வெற்றிகளுக்குக் கை கொடுக்கவேயில்லை. அவரது திரைக்கதையாலும், வசனங்களாலும் புகழ்பெற்ற, அவரோடு ஒப்பிடும் பொழுது அரசியல் கத்துக்குட்டியான ஒரு நடிகரிடமும், நடிகரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அந்த இடத்திற்கு வந்திருக்கிற ஒரு நடிகையிடமும் தொடர்ந்து தோற்றுக் கொண்டிருப்பது சாதாரண விஷயமல்ல. இதுபோன்ற நிலையில், தனது மன அமைப்பைச் சிறு விடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்வதே கூட ஒருவருக்குக் கடினமான காரியம்தான்.

இந்திய அரசியல் அரங்கில், குறிப்பாக தமிழகத்தில் நடைபெற்ற பல முக்கிய நிகழ்வுகளுக்கும், தலைவர்களின் மனச்சிதறல்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வருவதைக் காணமுடியும். ஜெயலலிதாவின் தற்போதைய, 'எதேச்சதிகார நடவடிக்கைகள்' அவர் கடுமையான மனச்சிதைவிற்குள்ளாகியிருக்கிறார் என்பதை நிரூபிக்கப் போதுமானவை. திருமதி காந்தியின் 75ஆம் ஆண்டு நடவடிக்கைகளும் கூட கடும் மனச்சிதைவின் விளைவுகள்தாம். 1966லிருந்து தொடர்ந்து ஆட்சியின் தலைவராக இருந்து வந்திருந்த திருமதி காந்தி, மக்களின் கடும் அதிருப்திக்கு ஆளாகியிருந்தார். அவரது கட்சியின் பல தலைவர்கள் ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்களுக்குள்ளாகியிருந்தனர். வாரிசு அரசியல், துதிபாடிகளின் கூட்டம், மக்களோடு தொடர்பற்ற கட்சி என்று எண்ணற்ற பலவீனங்களுடன் இருந்த இந்திரா தேர்தலைச் சந்திப்பதற்கு அஞ்சினார். தனது அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு அவர் இறுதியாகத் தேர்வு செய்த வழி நெருக்கடி நிலை.

நெருக்கடி நிலை அறிவிப்புக்கு முந்திய இந்திராவின் மனநிலையைப் பல விதங்களிலும் ஒத்திருந்தது, தேர்தல் வெற்றிக்குப் பிந்திய ஜெயலலிதாவின் மனநிலை. அப்பொழுது இந்திராவின் தேர்தல் வெற்றியைச் செல்லாது என அறிவித்திருந்தார், நீதிபதி சின்ஹா. அவரைப் பதவி விலகுமாறு வற்புறுத்தி கிளர்ச்சியைத் தீவிரப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன எதிர்க்கட்சிகள். ஜெயலலிதாவிற்கோ தேர்தலிலேயே போட்டியிட முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. ஊழல் வழக்கில் தண்டனை பெற்றிருந்த ஜெயலலிதா, தனது வேட்புமனு நிராகரிக்கப்பட்டதற்கு, சட்ட விதிகளல்ல, கருணாநிதியே காரணம் என்று நம்பினார், பிரச்சாரமும் செய்தார். கருணாநிதியின் மீதான அவருடைய வன்மம் தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போதே தெளிவாகத் தெரிந்தது. ஆட்சிக்கு வந்தால் கருணாநிதியைக் கைது செய்வோம் என்று அவரது கட்சியினர் வெளிப்படையாகவே அறிவித்திருந்தனர். தேர்தலில் வெற்றி பெற்று முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பின்னரும், அவரது பதவியேற்புத் தொடர்பான சர்ச்சைகளும், அதற்கெதிரான நீதிமன்ற வழக்குகளும், அவரது பதவிக்கும் அதிகாரத்திற்கும் எதிரான தீராத அச்சுறுத்தல்களாக நீடித்து வந்திருந்தன. வாக்களித்த மக்களில் பெரும்பான்மையினரது ஆதரவைப் பெற்றிருந்த போதிலும் அவரால் அந்த வெற்றியைக் கொண்டாட முடியவில்லை. அவரால் தொடர்ந்து பதவியில் நீடிக்க முடியுமா என்பதே சந்தேகத்திற்குரியதாக இருந்தது. அதிகாரம் கையைவிட்டுப் போவதற்குள், ஒருநாளாவது கருணாநிதியைக் கைது செய்து உள்ளே வைக்க வேண்டும்

மதுரையில் நல்லதோர் புத்தக மையம்

பாரதி புக ஹவுஸ்

D-28, மாநகராட்சி ஷாப்பிங் காம்பிளெக்ஸ் பஸ் ஸ்டாண்ட் (உட்புறம் - தென்புறம்)

பெரியார் பஸ் நிலையம்

மதுரை 625 001

தொலைபேசி : 736416

காலச்சுவடு வெளியீடுகள், கால்யா, அன்னம், அகரம், விடியல் வைகை வெளியீடுகள், தாமரைச்செல்வி பதிப்பகம், அடையாளம் வெளியீடுகள், அலைகள் வெளியீட்டகம், ஸ்நேகா, தமிழினி, விஜயா பதிப்பகம், வைகறை, சவுத் விஷன், கீழைக் காற்று பதிப்பகம், நியூ செஞ்சுரி, திணை வெளியீடுகள், நேஷனல் புக டிரஸ்ட், சாகித்ய அகாதெமி வெளியீடுகள், பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார வெளியீடுகள் மற்றும் இலக்கியம், சமூகவியல், நுண்கலைகள் சார்ந்த அனைத்துப் புத்தகங்களும், அனைத்துச் சிற்றிதழ்களும் கிடைக்கும்.

ஞாயிறு முழுவதும் விற்பனை உண்டு

என்று அவர் விரும்பியிருக்கக்கூடும். அதற்கு, சட்டத்தையோ, ஜனநாயக நெறிமுறைகளையோ பொருட்படுத்திக் கொண்டிருப்பது அவருக்குத் தேவையற்றதாக இருந்தது. இந்திராவின் நடவடிக்கைகளுக்கு இருந்தது போல சட்ட அதிகாரம் எதுவும் இல்லாத நிலையில், இந்திராவைப் போன்றே கடும் மனச்சிதைவிற்குள்ளாகியிருந்த ஜெயலலிதா, இரண்டினொன்று பார்ப்பதற்கு முடிவு செய்து மூர்க்கத்தனமாகச் செயலில் இறங்கினார்.

இதன் மூலம் ஒரு விஷயத்தை அழுத்தமாக உணர்த்தியிருக்கிறார் ஜெயலலிதா. அதாவது, ஒருவரின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிப்பதற்கு, மனித உரிமைகளை மீறுவதற்கு, எதேச்சாதிகாரமான முறையில் பூழி தீர்ப்பதற்கு, அவசரநிலை போன்ற விசேஷமான சட்டங்கள் எதுவும் ஆளும் வர்க்கத்திற்குத் தேவையில்லை என்பதுதான் அது. முன்னாள் முதல்வர், மைய அரசில் பங்கு வகிக்கும் ஒரு முக்கிய கட்சியின் தலைவர் என்பது போன்ற பாதுகாப்புகள் எதுவுமற்ற ஒரு சாதாரண மனிதனுக்குத் தற்போதைய நிகழ்வுகள், அவனது வாழும் உரிமைகள் பற்றிய அச்சத்தைத் தீவிரமடையச் செய்யும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எப்படியோ ஜெயலலிதாவின் கட்டுடைப்புப் பணி தொடர்கிறது. தற்பொழுது அவர் கட்டுடைத்திருப்பது, நமது அரசியல் சாசன உரிமைகளை, அதிகார வர்க்கத்திற்கு, சட்டத்தின் மீதுள்ள ஈடுபாட்டை. இந்த நாடகத்தில் ஜனநாயக நெறிமுறைகளின் மீதும், மனித உரிமைகளின் பாலும் உண்மையான அக்கறை கொண்டவர்கள், பார்வையாளர்கள் நிலையிலிருந்து பங்கேற்பாளர்களாக மாறியுள்ளார்கள். அரசியல் சாசன உரிமைகள் குறித்த விவாதம் மீண்டுமொருமுறை பொது அரங்கிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் ஆதாயங்களைக் குறிவைத்து நடைபெற்று வரும் இவ்விவாதங்களில் அறிவுத்துறையினரின் பங்கேற்பு, அவை சார்ந்த புரிதலை விரிவுபடுத்துவதற்கும், விழிப்பை உருவாக்குவதற்கும் பயன்படுமானால் அது ஒரு மோசமான வரலாற்று நிகழ்வின் வழியாகப் பெறப்படும் சிறந்த ஆதாயத்திற்கான சான்றாக இருக்கும்.

Preamble

‘எனக்கு இலக்கியம் தெரியாது’ என்று தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டவரை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார் பிரான்சிஸ் அற்புதராஜ். தலைநகரில் நடந்த ‘இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இந்தியக் கலையும் பண்பாடும்’ கருத்தரங்கம் அது. ஓர் அமர்வு முடிந்து, கட்டுரை வாசித்தவர்கள் நன்றி கூறப்பட்டு, ஒவ்வொருவராகக் கிளம்பிக்கொண்டிருக்க, அற்புதராஜின் அருகில் வந்து அவர் தன்னை அறிமுகம் செய்துகொண்டார். அவரே தொடர்ந்து, ‘நான் ராதாகிருஷ்ணன். எனக்கும் தமிழ்நாடுதான். நேற்று உங்கள் கட்டுரையைக் கேட்டேன்’ என்றார். இருவரும் பேசிக்கொண்டே கருத்தரங்க அறையைவிட்டு வெளியேறித் தேநீர் வழங்கிய இடம் வந்து, கோப்பைகளைப் பெற்றுக் காரிடாரின் ஒரு மூலைக்குச் சென்றார்கள். ராதாகிருஷ்ணன் பிரான்சிசைப் பொதுவாகக் கேட்டறிந்தார். ‘நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? எப்படி இந்தக் கருத்தரங்குக்கு வந்தீர்கள்?’ ஆர்வமாய் அற்புதராஜ் கேட்டார். ராதாகிருஷ்ணன் ‘ராயல் ஃபிலிசாஃபிக் கல் சொஸைட்டியின் சார்பாகக் கலந்து கொள்கிறேன். நாளைக் காலை என் தலைமையில் ஓர் அமர்வும் பிற்பகல் என்னுடைய பேச்சும்’ என்றார். ராதாகிருஷ்ணன் பிரான்சிசுக்கு அறிமுகமானது இப்படி. பின், நேரடிச் சந்திப்பு, கடிதங்கள் மூலம் அவர்கள் அறிமுகம் வளர்ந்தது.

Body

பிரான்சிஸ் அற்புதராஜ் (வெவ்வேறு நாட்களில்) சிலமுறை ராதாகிருஷ்ணனைச் சந்தித்துப் பேசிய திலிருந்தும், ராதாகிருஷ்ணன் அவருக்கு எழுதிய கடிதங்களிலிருந்தும் ராதாகிருஷ்ணனின் சித்திரம் கீழ்வருமாறு :

பிரான்சிஸ் : ராதாகிருஷ்ணன், நீங்கள் இப்பொழுது என்ன செய்கிறீர்கள்?

ராதாகிருஷ்ணன் : நாடாறு மாதம் காடாறு மாதம் போல் வெளிநாடுகளிலும் இந்தியாவிலும் வசிக்கிறேன். அமெரிக்காவின் மஸ்ஸசூசெட்ஸ் தொழில்நுட்பக் கழகத்தில் தர்க்கவியல் பகுதியில் ஆலோசகனாக ஒரு வேலை. வருடத்தில் நான்கு அல்லது ஐந்து மாதங்கள் அங்கே. கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத் தத்துவத்துறையில் மூன்று

— காற்றின் நிழல் —

மாதம். பின், இந்தியாவில் அரசாங்கத்துக்காகச் சில வேலைகள்.

அற்புதராஜ் : கேட்கச் சற்று விநோதமாக இருக்கிறது. அடிப்படையில் உங்கள் கல்வித் தகுதி என்ன? இப்படிக் கேட்பது சற்று அநாகரிகமானதென்றாலும், பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். வேறு மாதிரிக் கேட்க எனக்குத் தோன்றவில்லை. நீங்கள் எங்கெல்லாம் படித்தீர்கள்?

ராதாகிருஷ்ணன் : பரவாயில்லை. (சற்று யோசனைக்குப் பின்) எங்கள் ஊருக்கு அருகிலேயே உள்ள அரசுக் கல்லூரியில் பிஎஸ்ஸி

• நஞ்சுண்டன் •

கணிதம். சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் எம்எஸ்ஸி கணிதம். பின், கல்கத்தாவிலுள்ள இண்டியன் ஸ்டாடிஸ்டிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டில் தர்க்கத்தில் டாக்டர் பட்டம்; அசோக் மைத்ரா என்பவரின் மேற்பார்வையில். தர்க்கத்திலிருந்து தத்துவ இயலுக்கு வந்தேன். பிரான்சிஸ் : எதைக்குறித்து டாக்டர் பட்ட ஆய்வு செய்தீர்கள்?

ராதாகிருஷ்ணன் : என் தீஸிஸ் தலைப்பைச் சொல்லுகிறேன். A Treatise of the Logical Structure in Tibetan Theology.

அற்புதராஜ் : உங்கள் ஆய்வின் முக்கிய முடிவுகளைக் கூற முடியுமா?

ராதாகிருஷ்ணன் : அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள பல்வேறு கோட்பாடுகளை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். அவை வேறொரு சந்

தர்ப்பத்தில். என் ஆய்வின் முக்கியத்துவத்தை விளக்க ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்கிறேன். என் பிஹெச்டி ஆய்வை முடித்த சில மாதங்களுக்குள் ஸ்மித்சோனியன் கழகம் திபெத்தியியல் மாநாடு நடத்தியது. அதில் நான் கட்டுரை வாசித்தேன். தலாய் லாமா அங்கிருந்தார். அதன்பின், தலாய் லாமாவின் அணுகுமுறையில் நிறைய மாற்றங்கள். காரணம் என் ஆய்வு முடிவுகள்.

பிரான்சிஸ் : அதைத் தொடக்கமாக வைத்து நீங்கள் சர்வதேச அரசியலில் பிரவேசித்திருக்கலாமே?

ராதாகிருஷ்ணன் : அறிவுஜீவிகள் அரசியலில் செயலாற்றி மதிக்கப்படுதல் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் மட்டுமே சாத்தியம் என்று நினைக்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, எனக்கு அரசியல் ஈடுபாடும் இல்லை; லீடர்ஷிப் குவாலிட்டியும் கிடையாது.

அற்புதராஜ் : தர்க்க நிபுணரான உங்கள் மீது அதன் தாக்கம் என்ன? அதாவது உங்கள் இயல்பு வாழ்வில். ராதாகிருஷ்ணன் : உங்களால் அதை நம்ப முடியாது! நான் சொல்வதைக் கேட்டு நீங்கள் சிரிக்கக்கூடாது.

பிரான்சிஸ் : சரி. சிரிக்கவில்லை. சொல்லுங்கள்.

ராதாகிருஷ்ணன் : என்னால் ஜோக்கடிக்க முடியாது. யாரேனும் ஜோக்கடித்தாலும் சிரிக்க முடியாது.

அற்புதராஜ் : (புன்முறுவலுடன்) நம்ப முடியவில்லை. ஏன்?

ராதாகிருஷ்ணன் : சொல்கிறேன்.

தமாஷ் என்பதே தர்க்கத்தை நிராகரிப்பது; தர்க்கத்தை மீறுவது. யாராவது ஜோக்கடித்தால், உடனே அதிலுள்ள தர்க்கச்சிதைவை நான் யோசிக்கத் தொடங்கிவிடுவேன். அதனால், ஜோக் கேட்டு என்னால் சிரிக்க முடியாது. அதற்காக நான் சிரிக்கவே மாட்டேன் என்று முடிவுகட்டிவிடாதீர்கள். சந்தோசத்தில் சிரிப்பேன்.

பிரான்சிஸ் : சரி. ஒரு சமூகத்தில் தர்க்கம் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

ராதாகிருஷ்ணன் : ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் தர்க்கம் ஒவ்வொரு விதமாகச் செயல்படுகிறது. வேறு மாதிரியும் சொல்லலாம். சமூகத்திற்குச் சமூகம் தர்க்கத்தின் பரிமாணங்கள் மாறுகின்றன. காரணம் ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் தர்க்கத்தின் இயங்கு தளம் வெவ்வேறு.

அற்புதராஜ் : தமிழ்ச் சமூகத்திற்கென விசேஷமான தர்க்கஇயங்கு தளம் ஏதும் உண்டா?

ராதாகிருஷ்ணன் : நிச்சயமாக. இது தொடர்பாக நான் நிறைய யோசித்திருக்கிறேன். நான் புரிந்துகொண்டவற்றைக் கோர்வையாக இப்போது என்னால் சொல்ல முடியுமா எனத் தெரியவில்லை. ஒன்றை மட்டும் என்னால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். தமிழ்ச் சூழலில் மொழியில் சிக்கிய ஒரு தர்க்க அமைப்பு செயல்படுகிறது. இதற்கு உதாரணமாக எனக்கேற்பட்ட ஓர் அனுபவம். ஒரு முறை நான் லண்டனிலிருந்து இந்தியா திரும்பியபோது, சென்னை விமான நிலையத்தில் வழக்கமான கஸ்டம்ஸ் சோதனை. அப்போது, நான் ஒரு வீடியோ கேசட் எடுத்து வந்திருந்தேன். அது பிபிசிக்காக Bronowski தயாரித்திருந்த Ascent of Man தொடரின் வீடியோ கேசட். அது மிகப் பிரபலமான தொடர். புத்தகமாகக்கூட வந்திருக்கிறது. என் பையைச் சோதனையில் கஸ்டம்ஸ் அதிகாரி 'ascent', 'man' என்பவற்றை நேரடியாகத் தமிழ்ப்படுத்தி, அது ஏதோ pornography கேசட் என்று முடிவு செய்து ரொம்பத் தொல்லை கொடுத்துவிட்டார். கொடுமை. வீடியோ கேசட் பிளேயர் தருவித்துக் கேசட்டைப் பார்த்த பிறகு தான் அவர் சமாதானமடைந்தார். பிரான்சிஸ் : (சிரிக்கிறார்)

கொடுமைதான். பாமர மக்களும் இப்படித்தானா?

ராதாகிருஷ்ணன் : பொதுவாக அப்படித்தான். ஆனால், கல்வியறிவில்லாத மக்கள் ஆச்சரியமூட்டும் படித் தர்க்கத்தைப் பயன்படுத்துவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒரு சம்பவம். ஒரு முறை நான் பெங்களூருக்குப் பஸ்வில் போய்க்கொண்டிருந்தேன். பஸ்ஸில் ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெண். அநேகமாக அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தவளாக இருக்கவேண்டும். பஸ் நடுவில் ஓரிடத்தில் நின்று. அங்கிருந்த கடையில் டீ சாப்பிட நானும் இறங்கினேன். கடையைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தவர் ஒரு சாதாரணமான கிராமத்துப் பெண். எனக்கு முன்னதாக டீ சாப்பிட்டு முடித்த அந்த வெள்ளைக்காரப்பெண் கடைக்காரப் பெண்ணிடம் 'How much?' என்றாள். அப்பொழுது நான் நினைத்துக்கொண்டேன் : கடைக்காரப் பெண் அந்த வெள்ளைக்காரி சொன்னதை என்னைத் தமிழ்ப்படுத்தச் சொல்வாளென்று. ஆனால் நடந்ததே வேறு. மிக இயல்பாக எனக்கு டீ கிளாசை நீட்டிய கடைக்காரப் பெண் ஓர் ஐம்பது காசு, ஓர் இருபத்தைந்து காசு நாணயங்களை எடுத்து உள்ளங்கையில் வைத்து அந்த வெள்ளைக்காரப் பெண்ணிடம் நீட்டினாள். வெள்ளைக்காரப் பெண் ஒரு ரூபாய் நாணயம் ஒன்றை வைத்துவிட்டு இருபத்தைந்து காசு நாணயத்தை எடுத்துக்கொண்டாள். இருவரும் புன்னகைத்துக்கொண்டார்கள். எனக்கு ஆச்சரியமான சந்தோசம்.

அற்புதராஜ் : எனக்கும் அப்படித்தான். இனி, தர்க்கவியலிலிருந்து தத்துவத்திற்கு எப்படி வந்தீர்கள் என்பதைச் சொல்லுங்கள்.

ராதாகிருஷ்ணன் : தர்க்கத்திலிருந்து தத்துவத்திற்கு ஒருவர் வந்து சேர்வதில் ஆச்சரியப்பட ஏதுமில்லை. கணிதத்திலிருந்து தர்க்கம். தர்க்கத்திலிருந்து கணிதத் தத்துவவியல். அதிலிருந்து தத்துவவியல். இதற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணம் பெர்ட்ரண்ட் ரஸ்ஸல். நீங்கள் இப்படிக்கேட்பதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

பிரான்சிஸ் : இருக்கட்டும், தத்துவவியலில் நீங்கள் என்ன எழுதியிருக்கிறீர்கள்? அல்லது அத்துறையில் உங்கள் ஆய்வுகள் என்ன?

ராதாகிருஷ்ணன் : தத்துவவியலில் நான் எழுதியப் பெரும்பாலானக் கட்டுரைகள் Transactions of Royal Philosophical Society இல் வெளியாகியுள்ளன. நானும் லியோன் ரொபேரும் இணைந்து எழுதிய கட்டுரைகள் பிரெஞ்சு ஆய்விதழ்களில் வெளியாகியுள்ளன. எனக்குப் பிரெஞ்சில் அவ்வளவாகப் புலமை கிடையாது. நான் ஆங்கிலத்தில் எழுதுவேன். ரொபேர் அதைப் பிரெஞ்சில் எழுதுவார். நானும் ரொபேரும் சேர்ந்து ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ஒரு கட்டுரையால் நான் திடீரெனப் பிரபலமடைந்தேன்.

அற்புதராஜ் : அது என்ன?

ராதாகிருஷ்ணன் : Unscientific Articles in Scientific Journals. அது ஒன்றுதான் அந்த நோக்கில் நாங்கள் எழுதிய கட்டுரை. நானும் ரொபேரும் இணைந்து ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ஒரே கட்டுரையும் அதுதான். ஆனால், தத்துவவியலில் என் ஆய்வுகளுக்கு வேறொரு சிறந்த அங்கீகாரம் உண்டு. 'இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் கடவுளில்லாத உலகில் மனிதனின் இடம்' என்ற புத்தகத்தை எழுதியுள்ள அமந்தா கிறிஸ்டி தன் முன்னுரையிலேயே என்னைக் குறித்துள்ளார். அது எனக்கு மிகப் பெரும் கௌரவம்.

பிரான்சிஸ் : தத்துவத்தில் நீங்கள் எதுவும் புத்தகமாக எழுதியுள்ளீர்களா?

ராதாகிருஷ்ணன் : நான் தத்துவவியலில் புத்தகமாக எதையும் வெளியிடவில்லை. நான் ஒரு புத்தகம் எழுதவேண்டுமென்று ரொபேர் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார். ஒரு விஷயத்துக்காக அதைச் செய்ய வேண்டும்.

அற்புதராஜ் : எதற்காக?

ராதாகிருஷ்ணன் : எனக்கு ஜேம்ஸ் பாண்ட் படங்கள் ரொம்பப் பிடிக்கும். ஒரு ஜேம்ஸ் பாண்ட் படம் பார்த்தால் தொடர்ந்து ஒரு பத்து நாள் உற்சாகமாக இருப்பேன். பல ஜேம்ஸ் பாண்ட் படங்கள் எனக்கு மனப்பாடம். ஜேம்ஸ் பாண்டுகளில் எனக்கு மிகப் பிடித்தமானவர் சீன் கானரி. ஒரு முறையேனும் அவரை நேரில் பார்த்துப் பேச எனக்கு ஆசை.

பிரான்சிஸ் : இதில் ரொபேர் எங்கே வருகிறார்?

ராதாகிருஷ்ணன் : சொல்கிறேன். ரொபேரும் சீன் கானரியும் Monte

Carlo நண்பர்கள். நான் புத்தகத்தை எழுதி முடித்தால் கானரியை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைப்பதாக ரொபேர் சொல்லியிருக்கிறார்.

அற்புதராஜ் : நீங்கள் வெகு விரைவில் சீன் கானரியைச் சந்திக்க என் வாழ்த்துகள்!

ராதாகிருஷ்ணன் : ஆஹா.

பிரான்சிஸ் : நீங்கள் தமிழ்ச் சினிமா பார்ப்பதுண்டா? என்ன மாதிரிப் படங்கள் பார்ப்பீர்கள்? உங்களுக்குப் பிடித்த நடிகர்கள் யார்?

ராதாகிருஷ்ணன் : பிஎஸ்சி படித்த காலத்துக்குப் பின் தமிழ்ப் படங்கள் பார்த்ததில்லையென்று சொன்னால் பெரிய தவறொன்றுமில்லை. என். எஸ். கிருஷ்ணன், தங்கவேல்,

பாலையா, நாகேஷ் இவர்களைப் பிடிக்கும். என் சின்ன வயதில் டிரிங் டாக்ஸிஸில் படம் பார்த்த ஞாபகம் இன்னும் இருக்கிறது. சினிமாக்கள் ஞாபகமில்லை. சினிமாவுக்கும் எங்கள் குடும்பத்துக்கும் சுவாரஸ்யமான தொடர்பு உண்டு.

அற்புதராஜ் : உங்கள் குடும்பத்திலிருந்து யாராவது சினிமாவில் நடித்திருக்கிறார்களா?

ராதாகிருஷ்ணன் : இல்லை. கே. பி. சுந்தரரம்பாளும் என் பாட்டியும் நெருங்கிய சிநேகிதிகள். K.B.சுந்தரரம்பாளன் என்பது கொடுமுடி பாலசுப்ரமணியன் சுந்தரரம்பாளன். என் சின்ன வயதில் அவர் என்னைத் தூக்கிக் கொஞ்சியிருக்கிறார். அவரிடம் நானும் என்

அக்காவும் நிறையக் கதைகள் கேட்டிருக்கிறோம். எங்கள் வீட்டுக்கு இரண்டு கி.மீ. தூரத்தில் கொடுமுடி செல்லச் சாலை இரண்டாகப் பிரியும். அந்த இடத்தில் சுந்தரரம்பாளின் கார் டிரைவர் அவரிடம் எந்த வழியில் செல்லலாம் எனக் கேட்பாராம். வலது புற வழியில் வந்தால் எங்கள் வீடு. கொடுமுடி போகும் பொழுதோ அல்லது சென்னை திரும்பும்பொழுதோ கே.பி.எஸ். என் பாட்டியைப் பார்க்காமல் போகமாட்டார். இதெல்லாம் என் பெரியம்மா சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

பிரான்சிஸ் : கே.பி.எஸ். தொடர்பான நிகழ்ச்சி எதுவும் உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா?

ராதாகிருஷ்ணன் : அவர் தொடர்பான நிகழ்ச்சி எதுவும் எனக்கு ஞாபகமில்லை. அவரது சினிமா முகம்தான் என் நினைவில் பதிந்துள்ளது.

அற்புதராஜ் : கேபி எஸ் ஸ்டன் உங்கள் பாட்டிக்கிருந்த தொடர்பு தான் நீங்கள் சொல்லவந்ததா?

ராதாகிருஷ்ணன் : இன்னொன்றும் உண்டு. என் அப்பா கதை, நாடகமெல்லாம் எழுதுவார். அவரது நாடகம் ஒன்றைப் பிரபல நடிகர் ஒருவர் மேடையேற்றிப் பல ஊர்களில் நடத்தியதில் நல்ல வசூல். என் அப்பாவுக்குத் தெரியாமலேயே, அந்த நடிகர் அதைச் சினிமாவாகத் தயாரித்துவிட்டார். நண்பர்கள் மூலம் அதைக் கேள்விப்பட்ட என் அப்பா அந்த நடிகர் மீது வழக்குத் தொடர்ந்தார். ஒரு தமிழ் நடிகர் மீது முதன்முதலாக வழக்குத் தொடர்ந்தவர் என் அப்பாதான்.

பிரான்சிஸ் : அட! அந்த வழக்கு என்னவாயிற்று?

ராதாகிருஷ்ணன் : அப்பாவின் சார்பாக வாதாடியவர் ஒரு பிரபலமான வழக்கறிஞர். ஒரு வருடம் போல அந்த நடிகரைக் கோர்ட்டுக்கு இழுத்தடித்தார்கள். ஒரு ஸ்டூடியோவில் வைத்துச் சமாதானம் பேசினார் அவர். அப்பாவும் ஒப்புக்கொண்டார். என் அப்பாதான் கதைக்குச் சொந்தக்காரர் என்று அக்ரிமெண்ட் எழுதிக்கொண்டார்கள். அதை எழுதியது மாரப்பன். அப்பொழுது ஸ்டூடியோக்களில் அக்ரிமெண்ட் எழுதித் தருவதையே

தொழிலாகக் கொண்டிருந்த மாரப்பன் பல வருடங்களுக்குப் பின் தமிழக அமைச்சரானார்.

அற்புதராஜ் : சினிமாவைப் பற்றிச் சொன்னது போதும்.

ராதாகிருஷ்ணன் : சரி.

பிரான்சிஸ் : இப்போது எதைக் குறித்து ஆய்வு செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்?

ராதாகிருஷ்ணன் : ரொபேரும் நானும் தர்க்கத்தில் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். அதை இப்படி எளிமைப்படுத்திச் சொல்லலாம். இருக்கிற ஒன்றை இருக்கிறதென நிரூபிப்பது சுலபம். ஆனால், இல்லாத ஒன்றை இல்லையென நிரூபிப்பது கடினம். இந்த விஷயத்தில் ஏற்படும் தர்க்கச் சிக்கல்கள் தொடர்பாக நாங்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அற்புதராஜ் : உங்கள் ஆய்வு முடிவுகள் எதற்குப் பயன்படும்?

ராதாகிருஷ்ணன் : பயன்பாடு கருதி மட்டுமே கல்வித்துறை ஆய்வுகள் செய்யப்படுவதில்லை. கணிதம், இயற்பியல் என ஒவ்வொரு துறைக்கும் அதற்கேயான பல சிக்கல்கள், முடிச்சுகள் இருக்கும். அவற்றுக்குத் தீர்வுகாண்பது அத்துறை தொடர்ந்து முன்னேற அவசியமானதாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஆய்வுகளால் மக்களுக்கு நடப்பு வாழ்வில் உடனடியான பயன் ஏதும் இல்லாமல் போகலாம். ஆனால் அந்த ஆய்வுகள் முக்கியமில்லை என்று சொல்ல முடியாது. ரொபேரும் நானும் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த ஆய்வின் முடிவுகள் தர்க்கத்துறைக்கு மட்டுமல்லாது Artificial Intelligence துறையிலும் பயன்படும் என்று நம்புகிறோம்.

பிரான்சிஸ் : கல்வித்துறை ஆய்வுகள் தொடர்பாகப் பேசினீர்கள். இங்கே கல்வித்துறை அவ்வளவு ஆரோக்கியமானதாகவோ பெருமைப்படத்தக்கதாகவோ இல்லையே?

ராதாகிருஷ்ணன் : நீங்கள் இங்கே யுள்ள மொழி, இலக்கியத் துறைகளை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இதைச் சொல்லுகிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் முழுக்க முழுக்க மேற்கத்தியக் கல்வித் துறையைச் சார்ந்தவன். அங்குக் கல்வித்துறையின் செயல்பாடும் மதிப்பும் இங்குள்ளதைப் போல

இல்லை. மேற்கில் கல்வித்துறை ஆய்வுகள் உடனடியாகத் தொழில் துறையில் தாக்கம் விளைவிப்பதைப் பார்க்க முடியும். எழுத்தாளர்களுக்கும் கல்வித்துறைகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருக்கும். பெரும் சிந்தனையாளர்களில் பலர் பல கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள். அவ்வளவு ஏன் கம்ப்யூட்டர் படிப்பால் 'ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாது' என்ற பழமொழி இங்கேயும் காலாவதியாகி விட்டதே.

பிரான்சிஸ், நீங்கள் இலக்கியத்துறையைச் சார்ந்தவர். அதனால் உங்கள் மனத்தில் கல்வித்துறை என்பது தமிழ்த்துறை என்பதாகப் பதிந்துள்ளது என்று நினைக்கிறேன். அதனால்தான் அப்படி நினைக்கிறீர்கள். மேற்கில் கல்வித்துறை அதாவது academy என்ற அமைப்பு எப்படி வந்தது என நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சாக்ரடீஸ்தான் முதலில் academy என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார். Academy is a system where knowledge is gained, tested, and shared என்பது அவர் கருதியது. அதனால்தான், மேற்கத்தியக் கல்வியலில் class room, examination, Conference, Journal என்பவை இருக்கின்றன.

மேற்கிலும் கல்வித்துறை என்ற அமைப்பை அவர்களால் சுலபமாக நிர்மாணிக்க முடியவில்லை. பலர் நிறையக் கொடுமைகளை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். இத்தாலியில் மரியா கக்டெளஸா அக்னேசி என்று ஒரு பெண்கணித மேதை. வடிவக் கணிதத்தில் பிரபலமானவர். சூனியக் காரியாகக் கருதப்பட்டுப் பல சித்திரவதைகளுக்கு ஆளானார். இது போல் இன்னும் எத்தனையோ.

அற்புதராஜ்: கல்வித்துறை சார்ந்த உங்களுக்கு நடப்பு உலகில் கிடைத்த அங்கீகாரம் அல்லது பெருமை ஏதாவது?

ராதாகிருஷ்ணன்: அங்கீகாரம் என்று சொல்லலாமா தெரியவில்லை. அது சற்று விநோதமானதும் கூட. ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனத்தின் இந்திய ஆலையில் ஒரு பெரும் விபத்து நடந்து ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் பலியானார்கள். லட்சக் கணக்கானவர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். இந்தியாவில் நடந்த மிக மோசமான விபத்துகளில் அதுவும் ஒன்று. நஷ்ட ஈடு கேட்டு இந்திய அரசாங்கம் தொடர்ந்த

வழக்கை நடத்த அந்த நிறுவனம் என்னை ஓர் ஆலோசகனாக அழைத்தது. Of course, as a logic consultant. ஒரு மிகப் பெரிய தொகையை எனக்குத் தரவும் முன்வந்தது. நான் மறுத்துவிட்டேன். அதை நினைத்து இன்றும் எனக்குப் பெருமிதம்தான். அப்போது நான் இந்திய அரசாங்கத்துக்காக வேலை செய்பவனாகக் கூட இல்லை.

பிரான்சிஸ்: நீங்கள் இந்திய அரசாங்கத்துக்காக எப்போதிருந்து வேலை செய்கிறீர்கள்?

ராதாகிருஷ்ணன்: 1981இலிருந்து.

அற்புதராஜ்: அது என்ன மாதிரியான வேலை?

ராதாகிருஷ்ணன்: அது ரகசியமானது. அதன் விபரங்கள் என் மனைவிக் கே தெரியாது.

பிரான்சிஸ்: சரி. என்னிடம் சொல்லக்கூடாதென்றால் வேண்டாம். இனி, உங்கள் குடும்பப் பின்னணியைக் கூறுங்கள்.

ராதாகிருஷ்ணன்: ஏற்கனவே என் பாட்டி, அப்பாவைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லியிருக்கிறேன். என் தந்தை வழியில் சைவ வைதீகக் குடும்பம். பாட்டியும் அம்மாவும் வைணவக் குடும்பங்களிலிருந்து வந்தவர்கள். ஆகவே, சின்ன வயதிலேயே எனக்கும் அக்காவுக்கும் தேவாரம், திருவாசகம், திவ்யப்பிரபந்தங்களில் நிறையப் பாடல்கள் மனப்பாடம். ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் விடியற்காலையில் பாட்டிக்கு வேங்கடேச சுப்ரபாதம் பாடிக்கூட்டு வேண்டும். இப்போதும் ஊரிலிருக்கும் நாட்களில் அம்மாவுக்குப் பாடிக்கூட்டுவேன். வைதீகக் குடும்பமானாலும், பெரியாருடன் தாத்தாவும் அப்பாவும் நெருக்கமான தொடர்பு வைத்திருந்தார்கள்.

அற்புதராஜ்: உங்கள் தாத்தா என்னவாக இருந்தார்?

ராதாகிருஷ்ணன்: அவர் டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட். அவர் லண்டன் சென்று வந்த ஞாபகமாக நிறுவியதுதான் எங்கள் ஊர் வள்ளுவர் சிலை.

பிரான்சிஸ்: உங்கள் குடும்பப் பின்னணியை வைத்துப் பார்த்தால் நீங்கள் நிறைய இலக்கியம் படித்திருக்க வேண்டுமே?

ராதாகிருஷ்ணன்: இல்லை. பத்திரிகைகளில் வரும் கதைகள் ஒன்றி

தொல்காப்பிய நோக்கில்

புதுக்கவிதை

(இலக்கியத் திறனாய்வு)

முனைவர். பூந்துறையான்

பக்: 240 விலை ரூ. 75

தொல்காப்பியம் என்றாலே முகத்தைச் சுளிக்கிறவர்களும், புதுக்கவிதை என்றதுமே ஒடி. ஒளிபவர்களும், இலக்கியத் திறனாய்வு என்றவுடன் மேற்கே பார்க்கின்றவர்களும் படித்துத் தெளிய வேண்டிய அருமையான ஆய்வு நூல் இது.

முனைவர். செ. க. பழனிச்சாமி

வெளியீடு

சாந்தி இரத்தின முர்த்தி

தமிழாய்வு மையம்

337, திருவள்ளூர் நகர்

கள்ளிப்பட்டி - 638 505

ஈரோடு மாவட்டம்

ரண்டு அவ்வப்போது படிப்பேன் அவ்வளவுதான். எனக்கு இலக்கிய நுணுக்கமெல்லாம் தெரியாது. அப்பாதான் இலக்கியவாதி நானல்ல. என் மனைவியும் படிப்பதுண்டு. கணையாழி என்று ஒரு பத்திரிகை. You must be knowing. ஒரு முறை அதில் பெரியாரின் பேட்டி வெளியாகியிருந்தது. அதற்காக அப்பா கணையாழிக்குச் சந்தா கட்டியிருந்தார், அது எங்கள் ஊர்க் கடைகளில் கிடைக்கவில்லையென்று. அப்போது பெரியாரைப் பேட்டி கண்டு எழுதியது பின்னாளில் மத்திய அமைச்சரான ப. சிதம்பரம். இன்றும் அது வெளிவருகிறதா என்று தெரியாது.

அற்புதராஜ்: இன்னமும் வருகிறது. தமிழில் அது ஒரு முக்கியமான இலக்கிய இதழ்.

ராதாகிருஷ்ணன்: இன்னொரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்கிறேன் கேளுங்கள். கன்னட எழுத்தாளர் அனந்தமூர்த்தியை உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். ஞானபீடப் பரிசு கூட வாங்கியிருக்கிறாரே!

பிரான்சிஸ்: தெரியும் சொல்லுங்கள்.

ராதாகிருஷ்ணன்: அவருடைய மகன் சரத் அமெரிக்காவில் ஐயோவா யூனிவர்சிட்யில் படித்தபோது என் சொற்பொழிவு ஒன்றுக்கு வந்திருந்தார். அதனால் எங்களுக்குள் பரிச்சயம். இந்தியாவுக்கு வரும் போதெல்லாம் அவர் குடும்பத்தாரைச் சந்திப்பேன். அப்பொழுது ஒரு முறை அனந்தமூர்த்தி பேச்சு வாக்கில் தமிழில் மெளனி என்பவர் மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர்.

அவரை நான் படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்றார்.

அற்புதராஜ் : ஓஹோ! நீங்கள் படித்தீர்களா?

ராதாகிருஷ்ணன் : ஆமாம். மெளனியின் சிறுகதைத் தொகுதியை என் மனைவி கொடுத்தார். படித்த பின் அதைப் பற்றி நான் தெரிவித்த கருத்து என் மனைவியைக் கோபப்படுத்தியது.

பிரான்சிஸ் : அப்படியென்ன சொன்னீர்கள்?

ராதாகிருஷ்ணன் : சொல்கிறேன். நீங்களும் அதை சீரியசாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். எனக்கு இலக்கிய நுணுக்கங்கள் தெரியாதென்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

அற்புதராஜ் : பரவாயில்லை, சொல்லுங்கள்.

ராதாகிருஷ்ணன் : மெளனியின் கதைகளை ஒரு தமிழ்ப் புலவரிடம் பிழைகளைத் திருத்தச் சொல்லிப் பிறகு படித்துப் பார்த்தால் அவருடைய கதைகளில் ஒன்றுமே இருக்காது. என் மனைவி அப்படிக்கோபப்பட்டு நான் பார்த்ததேயில்லை. ஆனால் மெளனி நிச்சயம் மிகச் சிறந்த எழுத்தாளராக இருக்க வேண்டும்.

பிரான்சிஸ் : உங்களுக்கு இலக்கிய நுட்பங்கள் புரியவில்லை என்று நீங்களே சொன்னாலும் உங்களை வேறொன்றும் கேட்கத் தோன்றுகிறது.

ராதாகிருஷ்ணன் : என்ன? கேளுங்கள்.

அற்புதராஜ் : சின்ன வயதிலிருந்து தேவாரம், பிரபந்தங்கள் படித்திருக்கிறீர்கள். தர்க்கம், தத்துவத்

துறைகளில் அங்கீகாரம் பெற்ற நிபுணராக இருக்கிறீர்கள். இந்தப் பின்னணியிலிருந்து சொல்லுங்கள். நீங்கள் கதை எழுதினால், இதுவரை எழுதாமல் விடுப்பீடு போனது என்று எதைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுவீர்கள்?

ராதாகிருஷ்ணன் : தர்க்கவியல் பின்னணியில் அதை நான் யோசித்திருக்கிறேன். முன்பு, பிராமணப் பெண் ஆண்டாள், கடவுளான நாராயணனையே திருமணம் செய்துகொள்ள

விரும்புகிறாள். இன்று நான் கதை எழுதினால் ஆண்டாள் — நாராயணன் ஜோடிக்கு எதிரான ஒரு ஜோடியை மையப்படுத்துவேன். இப்படி யோசித்துப் பாருங்கள். ஆக்ரோசமான ஒரு தலித் இளைஞன் வீரியமான தன் காமம் தணிக்கக் காளிதேவியை அழைக்கிறான். என்னால் கதை எழுத முடிந்தால் அதை எழுதுவேன்.

பிரான்சிஸ் : உங்கள் தர்க்கம் என்னைச் சிந்திக்கவைக்கிறது. யதார்த்த வாழ்வில் உங்களைப் பாதித்த விஷயம் ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லுங்கள்.

ராதாகிருஷ்ணன் : அப்படி நிறைய உண்டு. வறுமை என்னைக் கலக்க மடையச் செய்கிறது. யாருடைய வறுமையாக இருந்தாலும் சரி. ஒரு விஷயத்தை யாரிடமாவது சொல்ல வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ரயில் நிலையங்களின் பக்கம் அடிக்கடி பிணங்களைக் கிடத்தி மாலை போட்டு, ஊதுவத்தியெல்லாம் கொளுத்தி வைத்திருப்பார்கள். அனாதைப் பிணம் என்று சொல்லி, அடக்கம் செய்யக் காசு கேட்பார்கள். அதைப் போல நீங்கள் பல இடங்களில் பார்த்திருக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒரே ஆள் பணம் வசூலிப்பான். அவன் போன்றவர்களுக்கு எப்படியாவது எங்கிருந்தாவது வாரத்திற்கு முன்று அல்லது நான்கு பிணங்கள் கிடைத்துவிடுகின்றன. அந்த அனாதைப் பிணங்களைவிட அவற்றைக்காட்டிப் பணம் வசூலிப்பவர்கள் மேல் எனக்கு அதிக இரக்கம் உண்டாகிறது.

அற்புதராஜ் : உங்கள் உணர்வைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. கடைசியாக ஒரு கேள்வி. உயர்ந்த கல்வி, அதற்கான அங்கீகாரம், செல்வாக்கு என வாய்த்துள்ள நீங்கள் மனித வாழ்க்கையை இப்போது எப்படி உணர்கிறீர்கள்?

ராதாகிருஷ்ணன் : காற்றின் நிழல்.

Miscellaneous

ராதாகிருஷ்ணன் குறிப்பிட்ட வேறு பலவும் உண்டு. அவற்றுள் சில:

1. ராதாகிருஷ்ணன் மிக நன்றாகச் சமைப்பார். சமைக்கப் பயனுள்ள ஏதேனும் இரண்டு அல்லது மூன்று பொருள்களைக் கொடுத்தாலும் அவற்றைக்கொண்டு சுவையான பதார்த்தம் தயாரிக்கும் திறமையாளர்.

2. தர்க்க இயலிலிருந்து அவர் சாராம்சமாகத் தெரிந்துகொண்டது: மிகச் சிக்கலானது எனத் தோன்றும் பிரச்சினைக்கு மிக எளிய தீர்வு இருக்கும்.

3. படுக்கையில் நிறைய தலையணைகளை அடுக்கித் தூங்குவதும் குளிர் காலத்தில் விடிந்து வெகு நேரம் கதகதப்புடன் படுத்திருப்பதும் ராதாகிருஷ்ணனின் வழக்கம்.

4. ராதாகிருஷ்ணனும் ரொபேரும் நம்மாழ்வாரின் செய்யுள்களைத் தத்துவ நோக்கில் ஆராய்ந்து ஒரு கட்டுரை எழுதி முடித்திருக்கிறார்கள். ஏ.கே.ராமானுஜன் நம்மாழ்வாரின் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து Hymns for the Drowning என்ற புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளார். அதில் ராமானுஜன் எழுதியுள்ள நீண்ட பின்னூரை மிக முக்கியமானது.

5. ராதாகிருஷ்ணன் கடவுள் நம்பிக்கை அற்றவர்.

Complement

மேலே எழுதியதைப் பிரான்சிஸ் அற்புதராஜிடம் கொடுத்துப் படித்துப் பார்த்து எழுதியவரைக்கும் சரியாக வந்திருக்கிறதா எனப் பார்க்குமாறு கேட்டேன். படித்துப் பார்த்த பிரான்சிஸ் அற்புதராஜ் எழுதியுள்ளதில் விபரத் தவறு ஏதும் இல்லை. ஆனால் ராதாகிருஷ்ணனைப் பற்றியச் சித்திரிப்பு சரியாக வந்திருப்பதாகத் தயக்கமில்லாமல் சொல்ல முடியாது என்றார்.

ஓவியங்கள் : பாலசுப்பிரமணியன்

அத்துவான வேளை

- ஆசிரியர் : தேவதர்சன்
- வெளியீடு : முகவரி, சென்னை 59
- கிடைக்குமிடம் : திஸீ குமார்
- 216 / 10 ராமகிருஷ்ணா மடம்
- சாலை, மைலாப்பூர்,
- சென்னை 4
- பக் : 72, விலை ரூ. 40 (2000)

க. மோகனரங்கன்

திமிழின் நவீன கவிதை அதன் தோற்றுவாயிலிருந்தே பெரிதும் அகச்சார்பு கொண்டதாகவே இருந்து வருகிறது. அதன் உள்முகத்தேடலும், அந்தரங்கத் தொனியும், தன் உரையாடலும், இறுகிய மொழியும் தமிழ்க் கவிதைகளின் தவிர்க்க முடியாத பண்புகளாகவே தனி அடையாளம் பெற்றுவிட்டன. எனினும், முற்றுப்பெற்ற வாக்கியங்களுக்குப் பதிலாக சொல்லிணைவுகளினூடாக கிளைத்துப் பெருகும் அர்த்தங்களின் பன்மைகளைத் தேடி நகரும் இன்றைய கவிதை அதன் துவக்க கால பாதிப்புகளான சமயம் சார்ந்த ஆன்மீக, வேதாந்த விசாரங்களை விட்டு வெகுவாக விலகிவந்து தனக்கான மெய்யியல் பின்னணியையும், விழுமியங்களையும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

நவீன அறிவியலும் தத்துவமும் தமது துல்லியமான கணித சமன்பாடுகளாலும், நுணுக்கமான தர்க்க விதிகளாலும் இப்பிரத்தட்சய உலகின் இயக்கவியல் நியதிகளையும், புதிர் தன்மைகளையும் பகுத்து விளங்கிக் கொள்ள முற்படும் அதே வேளையில். கவிதை தனக்கேயுரிய அழகியல் ரீதியிலான ஒருங்கிணைப்பின் மூலம் பிரபஞ்சத்தின் தோற்ற முரண்கள்கிடையேயான ஓர் ஒத்திசைவை எளிதாகக் கண்டடைந்து விடுகிறது.

ஒரு கவிதை தனது ஆக்கத் தருணத்தை எவ்வித சமரச முமின்றி, அதன் தீவிரத்துடன் எதிர்கொள்ளும் போது இனம், மொழி, சமயம் மற்றும் கோட்பாடு போன்ற கவிஞரின் நம்பிக்கை சார்ந்த எல்லைகளுக்குள் தன்னைக் குறுக்கிக் கொண்டுவிடாமல் தனக்கான வீச்சையும், இயங்கு வெளியையும் சுயேச்சையாக உற்பத்தி செய்து கொண்டு விடுகிறது. அத்தகைய கவிதையின் நுட்பமான ஒரு வரியால் தூண்டப் பெறும் நாம், மின்னெட்டும் நேரத்தில் காண்பது கவிஞரின் அகத்தரிசனம் மாத்திரமல்ல, நம் இருத்தலுக்கான ஒரு அர்த்தத்தையுமே என்றால் அது மிகையாகாது. அவ்வகையில் நம்மைப் பாதிக்கும் ஒவ்வொரு கவிதை வரியும் நமது வாழ்தலின் சாத்தியங்களை அதிகரிக்கவே செய்கிறது.

அபூர்வமாகவே எழுதும் தேவதர்சனின் கவிதைகள் அவை பிரகரமான சந்தர்ப்பங்களில் தனிக் கவனம் பெற்றவை, எளிய வார்த்தைகளைப் பிணைத்து இவர் உருவாக்கும் சிறிய வரிகள் அசாதாரணமானதொரு அனுபவத்திற்கு நம்மை ஆட்படுத்தும் வல்லமை பெற்றவை. மேல் பார்வைக்கு தத்துவத்தின் சாயல் கவிந்ததாகத் தோன்றும் இக் கவிதைகள் உண்மையில் அதற்கு எதிரான ஒரு மன நிலையை கட்டமைக்கும் முனைப்புடையவை.

இவருடைய கவிதைகளில் உணர்ச்சிபூர்வமான சுழிப்பு களையோ, சொற்களின் தன்னிச்சையான பிரவாகத்தையோ, இன, பிரதேச, மொழி அடையாளங்களையோ காண முடிவதில்லை, மாறாக அதிகமும் உள்ளடங்கியத் தன்மை கொண்ட மொழியின் மூலம் சித்தரிப்பு பெறும் புலன்வழிக் காட்சிகள் பிரத்யேகமான அகவுலகொன்றினை தோற்றுவிக்கின்றன. அவ்வலகும் அதற்கேயுண்டான அடையாளங்களையோ நியதிகளையோ உண்டாக்கிக் கொள்வதற்குப் பதிலாக இவற்றைத்

தோற்றுவிக்கும் மனதின் சார்பு நிலைகளைப்பற்றியே அதிகமும் ஆராய்கிறது.

நிலைத்த தோற்றங்களின் ஆழத்தில் காணும் சிதைவுகள், பழகிய காட்சிகளின் பின்னிருக்கும் மாயத் தன்மைகள், வழக்கமான நடப்புகளின் அடியோட்டமாய் தட்டுப்படும் அசாதாரண அனுபவங்கள் என எல்லா நிர்ணயப்பாடுகளின் திட்டவட்டத் தன்மையையும் கலைத்துப் பொருத்துவதனால் உண்டாகும் சாத்தியப்பாடுகளை இவர் கவிதைகள் பரிசீலிக்கின்றன.

மிகவும் இயல்பான துவக்கத்துடன் நமக்கு அறிமுகமான தொரு உலகத்திற்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும் தேவதர்சன் அடுத்த சில வரிகளுக்குள்ளாகவே நமது அந்த மேலோட்டமான திருப்தியுணர்வை கலைத்துத் திகைப்பிற்குள்ளாக்கிவிடுகிறார். அந்நிலையில் நமது புரிதலின் யதார்த்தமே கீழ் மேலாகி விடுகிறது. நம் கண்பார்க்க அண்ட சராசரமும் ஆடி ஒரு நிமிடமாய் வளர்ந்து விடுகிறது. ஏதும் நிகழ சாத்தியம் கொண்ட அத்தருணத்தின் வியப்பில் மனம் அடையப் பெறும் விகாசமும், விடுதலை யுணர்வுமே இக்கவிதைகளின் இலக்கும் அனுபவமுமாகின்றன.

எண்ணிக்கைகளையும், அளவீடுகளையும் அதன் நிர்ணயத் தன்மைக்கு முரணாக மாற்றுவதன் வழி, தொழிற்படும் காலத்தை முன் பின்னாக கலைப்பது (அ) நீட்சித் தன்மையுடையதாக்குவதன் மூலம், சொற்களை உரையாடல் தன்மைக்கு கொண்டு வந்து அர்த்தத்தின் தொனியை வேறுபடுத்துவதன் வழி, புறவயமான காட்சிகளை அருபமான படிமங்களாக்குவதன் மூலம் எனப் பல்வேறு உத்திகளை இதற்காகப் பயன்படுத்துகிறார்.

தொகுப்பின் பல கவிதைகளும், உலகியல் நடப்பிற்கு மாறாக தமக்கேயானதொரு எதார்த்தத்தைச் சிருஷ்டித்துப் பயன்படுத்துவதால் இவை கட்டுவிக்கும் நிஜங்களும் வேறாகவே அமைகின்றன. இவை முற்றிலும் அக்கவிதைகளின் அக தர்க்கங்களுக்கு மட்டுமே கட்டுப்பட்டவை என்பதால் புலன்களுக்குத் தட்டுப்படும் புறயதார்த்தத்திற்கு மீறியதொரு மெய்மையை அதன் தீவிரம் குறையாமல் மொழிபடுத்த உதவுகின்றன.

உடல் சார்ந்து இயங்கும் பெளதீகக் காலத்திற்கும் உயிரின் பிரக்கை சார்ந்த அநாதியான காலத்திற்குமிடையேயான தீர்க்க முடியாத முரண்தான், மரணம் வாழ்வு என்ற எதிரீடுகளை நாம் அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ள உதவுகிறது. காலத்தை முடிவிலியில் பொருத்திப் பார்க்கும்போது நமது ஆதாரமான அக்கறையும், பிரச்சனைகளும் ஆதிமனிதனுடையதன்றும் அதிகம் மாறுபட்ட ஒன்றல்ல. தொடர்ந்த பெரும் பிரவாகத்தின் துளியாக உணர்ந்து, தன்னிலையை வலியுறுத்தாத விலகிய நோக்கிலிருந்து அவதானிக்கும்போதுதான் படைப்பின் வியப்பும் அதை யொட்டிய உயிரின் ஆனந்தமும் சாத்தியமாகிறது. ஒவ்வொரு கவிதையும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் அவ்வியப்பைத் தன்னளவில் தக்க வைத்துக் கொள்ளும்போதுதான் அதன் நித்தியத்துவம் உண்டாகிறது.

இத் தொகுப்பிலுள்ள இரண்டாவது கவிதையை தேவதர்சனின் கவிதை பற்றிய அவரது உத்தேசங்களாக நாம் கொள்ளலாம். உலகிலேயே குட்டியான அணில், கிளைகளுக்கிடையேயான இடைவெளிகள் பற்றியும், துவாரங்களின் ரகசியங்கள் பற்றியும் கூறவல்லது நம் பாராமுகத்தால் அந்தப் பக்கம் சென்று விடுகிறது. அணிலும், கிளைகளும், துவாரங்களும் குறிப்பணர்த்துபவை எவை எவையென யூகிக்க முடிந்தால் மறுபக்கம் எது என்பதையும், ஏன் ஒருபோதும் அங்கு செல்ல முடியாது என்பதையும் நாம் அறியலாம்.

இவருடைய பல கவிதைகளிலும் இடைவெட்டாது விரியும் வெற்றிடத்தை இட்டு நிரப்ப வேண்டிய பொறுப்பு வாசகனின் கற்பனைத் திறனுக்கே விடப்பட்டுள்ளது. இச் சுதந்திரம் காரணமாக இக் கவிதைகள் பற்றி சாதகமாகவோ பாதகமாகவோ மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் எழக்கூடும். இவரது வரியை அடியொட்டியே சொல்வதெனில் 'ஒவ்வொருமுறை வார்த்தைகளைப் பிடிக்கும் போதும் கவிதை மட்டும் எங்கோ ஓளிந்து கொண்டு விடுகிறது.'

*With Best Compliments
from*

தீனமலர்

தேசிய தமிழ் நாளிதழ்

DINAMALAR

National Tamil Newspaper

Printed simultaneously at

Chennai ✧ Vellore ✧ Pondicherry

Erode ✧ Salem ✧ Coimbatore

Tiruchi ✧ Madurai

Tirunelveli ✧ Nagercoil

நீரடியில் கொலை வாள்

18 கவிதைகள்

மனுஷ்ய புத்திரன்

○

படிக்கட்டுகளில்
அலைகளுடன்
வழிந்துகொண்டிருக்கிறது
மழை நீர்

ஒரு தவறிய மணி
பிடிமானமற்று
உருண்டோடுகிறது
இல் டொனாரு படிக்கட்டில்

நடைபழகும்
சின்னஞ்சிறு
பூனைகள்
நாய்குட்டிகள்
குழந்தைகள்
அஞ்சியஞ்சியிறங்குகின்றன
வெவ்வேறு படிக்கட்டுகளில்

ஒரு ஊன்றுகோல் அல்லது
கைத்தடி
மெல்ல இறங்கிவரும் படிக்கட்டில்
ஒரு துணையும் இல்லை

முடிவேயில்லாமல்
இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன்
நீ
நீங்கிச் சென்றுவிட்ட
படிக்கட்டுகளில்

○

தானியக் குதிருக்குள்ளே
ஒரு பிரியம்
மெல்ல முளை கட்டுகிறது

அதற்கு
வெளிச்சமில்லை
காற்று இல்லை
பற்றிக் கொள்ள
ஒரு பிடி நிலமில்லை
தனது ஈரத்தைத் தவிர
அதற்கு ஒன்றுமேயில்லை

ஆனால்
பிடிவாதமாக
அது வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

CAMILLE CLAUDEL : Maturity 1899 - 1903, Paris

ஒரு பெரிய அவமானத்திற்குப் பிறகு

நன்றாகக் குளிக்க வேண்டும்
வெந்நீராக இருந்தால் மிகவும் நல்லது
இருப்பதிலேயே நல்ல, அதிகம் பயன்படுத்தாத
தெம்பூட்டும் ஆடையை அணியலாம்.

தெருவில் இறங்கி நடக்கும்போது
அடிக்கடி திரும்பிப் பார்க்க வேண்டியதில்லை

அதிக இறுக்கம், அதிக இணக்கம்
இரண்டுமே நம்மை வெளிப்படுத்திவிடும்
குழந்தைகளை இயல்பாகக்
கொஞ்சவேண்டும்

மர்மமாகப் புன்னகைப்பவர்கள்
கேட்காமலேயே தம் கனிவை வழங்குபவர்கள்
செயற்கையாகப் பேச்சை மாற்றுபவர்கள்
எல்லோரையும் நாகரிகமாக வணங்கலாம்

சாதாரியமாக, விரைவாக
தப்பிச் சென்றுவிட வேண்டும்
நாம் மதிக்கப்படும் ஒவ்வொரு இடத்திலிருந்தும்

தனித்த அறை ஒன்றில்
மனங்கசந்து அழும்போது
கதவு தட்டும் ஓசை கேட்டு
கண்களைத் துடைத்துக்கொள்ள வேண்டும்

எல்லையற்றது
இந்த உலகின் தீமை
எல்லையற்றது
இந்த உலகின் கருணை

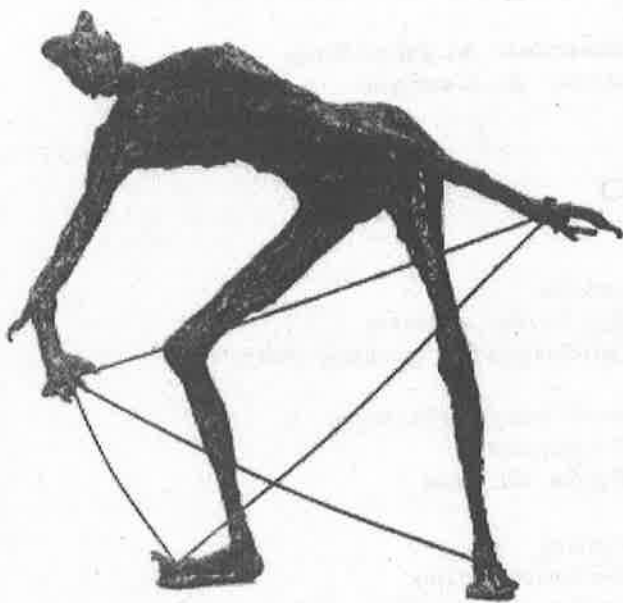
மழையோடும் பசியோடும் வந்தான்
கடைசி வாடிக்கையாளன்

துடைக்கப்படும் மேசைகளைப் பார்த்தான்
ஒழித்துப் போடப்படும் பாத்திரங்களை
ஈரம் படிந்த தரையினை
நகர்த்தி இடம் மாறும் நாற்காலிகளை
களைப்பும் விடுதலையும் ததும்பும்
பணியாளர்களின் முகங்களை
ஒரு நீண்ட நாளின் முடிவை
எல்லாவற்றையும் பார்த்தான்
கடைசி வாடிக்கையாளன்

ஏதாவது மிஞ்சியிருக்குமா
என்று கேட்க நினைத்தான்
பசியை காட்டிலும் அந்த நிராகரிப்பை
மறுக்க விரும்பினான்
கேட்காமலேயே அவர்கள் புன்னகைத்தனர்
அப்போது சாத்தியப்பட்டது அது மட்டுமே

சாலையில் நிறைய பேர்
மழையைக் கடந்து வீட்டிற்குப்
போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்
இன்றைக்கு தானாக இல்லாமல்
அவர்களில் யாராகவாவது
இருக்கலாம் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது
அது எவ்வளவு பெரிய வேடிக்கையாக
மாறுமென்று நினைத்தபோது
சிரிப்பு வந்து விட்டது

உணவு விடுதியின் விளக்குகள்
அணைகின்றன
மழை பெய்துகொண்டே இருந்தது

GERMAINE RICHIER : Le Griffu, 1952

எனக்குத் தெரிவதேயில்லை
நடுநடுங்கும்
ஒரு எளிய சுடரை
எப்படிக் காப்பதென்று

பற்றிக்கொள்
பற்றிக்கொள்
எனப் படபடக்கின்றன
திரைச் சீலைகள்

நீரடியில் கிடக்கிறது
கொலை வாள்

இன்று இரத்த ஆறுகள்
எதுவும் ஓடவில்லை
எனினும்
ஆற்று நீரில் கரிக்கிறது இரத்த ருசி

இடையறாத
நதியின் கருணை
கழுவி முடிக்கட்டுமென்று
நீரடியில் கிடக்கிறது
கொலை வாள்

நீ வர முடியாத இடங்களில்
எங்கே ஒரு காலி நாற்காலி இருந்தாலும்
அது என் கண்களில் படுகிறது

நீ அழைக்கப் படாத இடங்களில்
மேசைகள் திரும்பத் திரும்ப
துடைக்கப்படுகின்றன
அப்புறமும் நீ
அவற்றின் மீது படிந்துகொண்டேயிருக்கிறாய்

நீ வர விரும்பாத இடங்களில்
உன்னைத் தவிர
எல்லோரும் வந்துவிட்டிருக்கிறார்கள்

நம்புவதற்கில்லையென்று
உறுதியாகத் தெரிவித்த பின்பும்
கைகளைத் திறந்து காட்டுகிறார்கள்
பெட்டியைத் திறந்து காட்டுகிறார்கள்
ஆடைகளைத் திறந்து காட்டுகிறார்கள்
தம்முடையதென்று சொல்லி
ஒரு இதயத்தைத் திறந்து காட்டுகிறார்கள்

○

ஒரு வேண்டாத ஆளை
எவ்வளவு முயன்றும்
கொல்ல முடியவில்லை

ஒரு வேண்டாத ஆள்
தனக்கும் இங்கே உரிமையிருப்பதாக
கற்பனை செய்து கொள்கிறான்

பிறகு
நாங்கள் அவனுக்கு கற்றுக் கொடுத்தோம்
ஒரு வேண்டாத ஆள்
எப்படி தன் உடலை மறைத்துக்
கொள்ள வேண்டுமென்று

மேலும்
பசிக்கும்போது
அந்த உடலை
எப்படித் தின்ன வேண்டுமென்று.

○

போகும்போது
உன்னுடன் கொண்டு வந்த
எல்லாவற்றையும்
எடுத்துக் கொள்கிறாய்

ஆனால்
அந்த இடம் மட்டும்
அப்படியே எஞ்சி விடுகிறது

நீயும் கொண்டு வராத
ஏற்கனவே இருந்துமிராத
அந்த இடம்

○

நான் பார்க்கும்போதெல்லாம்
அந்த மனிதர்
ஒரு போதும் ஒலிக்காத
தொலைபேசியினை
எடுத்துக் கேட்பதும் வைப்பதுமாக
இருக்கிறார்

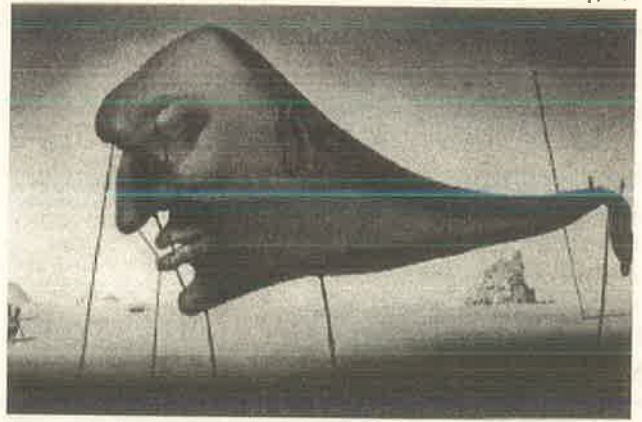
இதில் மிகப் பெரிய துரதிர்ஷ்டம்
அந்தத் தொலைபேசி
ஒரு போதும்
வேலை செய்யாமல் இல்லை.

○

ஒரு கூழாங்கல்லை
வாயில் போட்டுக் கொண்டேன்

அது இதுவரை தான் சார்ந்திருந்த
மண்ணின் சுவையை
நாக்கில் தடவுகிறது

மண்
கல்லின் சுவையை
தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்குமா என
ஒரு கூழாங்கல் யோசிப்பதேயில்லை.

○

வயல் வெளியில்
அரவமற்ற கிணற்றோரம்
நெடுநேரமாய்
நிற்கிறது ஒரு சைக்கிள்

தார்ச் சாலையில்
சிதறிப் போயிருக்கிறது
கொண்டு போய்ச் சேர்க்க முடியாத
யாருக்கோ உரிய உணவு

புதரடியில்
கிடக்கிறது
ஒரு குழந்தையின்
புத்தகப் பை

ரயில்வே ஸ்டேஷனில்
எல்லோரும் வந்துவிட்ட பிறகும்
வரவேண்டிய ஒருவர்
வரவே இல்லை

என்னவோ நடந்திருக்கிறது
எல்லா இடங்களிலும்

○

அங்கே
ஒரு பெரிய கலவரம்
அப்போதுதான் ஓய்ந்தது என்றார்கள்

காலி மைதானமெங்கும்
செருப்புகள்
சிதறிக் கிடந்தன

எனக்கு
வேறொன்றையும்
பார்க்க வேண்டியிருக்கவில்லை

○

முதலில் ஒரு
பெரிய நிழலைப் பார்த்தோம்
அது எங்கிருந்து வருகிறதென்று
யாருக்கும் தெரியவில்லை

கண்ணெதிரேயே அது
எண்ணற்ற சிறிய நிழல்களாக
உடைகிறது

நகரமெங்கும் இப்போது
இது ஒரு வழக்கமான பேச்சாகிவிட்டது
'மர்ம மனிதர்கள் பின் தொடர்கிறார்கள்'

நானோ நீங்களோ
பயப்பட ஒன்றுமில்லை
நிலைக் கண்ணாடியில்
உன் பிம்பத்தில் மேல்
இன்னொரு பிம்பம் விழுவது
ஒரு பைத்தியக்கார விளையாட்டு

இந்த நாட்களில்
மர்ம மனிதர்களுக்கு
நாம் வழிகாட்ட வேண்டும்

எல்லா இடங்களுக்கும்
அவர்கள் நம்மை நம்பி
வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்
எல்லா மர்ம மனிதர்களையும் போல
அவர்கள் தம் வழிகளை
தவற விட்டு விட்டார்கள்

ஒரு கட்டத்தில்
நாம் களைத்து நின்றுவிடக் கூடாது
அது அவர்களுக்கு
வீணான சந்தேகங்களை ஏற்படுத்திவிடும்

எப்படியும் அவர்களை
அவர்கள் வீட்டில் சேர்த்துவிட்டு
நாம் போக வேண்டும்
நம் மறைவற்ற வீடுகளுக்கு

போகும்போது
நமது முகத்தில் ஏதேனும் ஒன்று
மர்ம மனிதர்களின் முகமாயிருக்கிறதா *
என்பதையும் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

○

ஒரு பெரிய பயம்
கரைந்த நாளில்-

ஒரு தண்டனை
இனி இல்லையென்ற பொழுதில்-

ஒரு முடிச்சு
நிரந்தரமாக அவிழ்ந்த கணத்தில்-

எனக்குத் தெரியவில்லை
இனி எங்கிருந்து தொடங்குவதென்று

○

விடை கொடுக்கும்போது
உன் முகத்தில் நிழல்கள் விழுவதில்லை

இன்னும் நம்பிக்கைக்கு
இடமுண்டாவென திரும்பிப்
பார்க்கவே செய்கிறேன்

விடை கொடுக்கும்போது
உன் கண்கள் எதையும் வெளிப்படுத்துவதில்லை

இந்த உலகை விட்டுச் செல்லும் ஒருவன்
'என்னை மட்டும் ஏன் அனுப்புகிறீர்கள்?'
என்று கேட்பதுபோல
உன்னைக் கேட்க விரும்பினேன்

விடை கொடுக்கும்போது
அசையும் உன் கைகள்
உறுதியிழப்பதேயில்லை

இந்த முறையும்
சரியாக சொல்லிக் கொள்ளவில்லையோவென
வழியெல்லாம்
நினைத்துக்கொண்டு போகிறேன்

ARNO BREKER : Sitting Young Women

○

கொஞ்சம்
அவகாசம் இருந்திருந்தாலும்
அப்படி ஒன்று இல்லையென
மறைத்திருக்கலாம்
ஆனால் நம் முகங்களில்
பொழுது சட்டென சாய்ந்துவிட்டது.

உன்னைப் பற்றிய
முதல் ஏமாற்றம்
ஒரு தொடக்கமாக அல்லாமல்
விபத்தாக இருக்கவே
நானும் விரும்பினேன்

வலியற்று
இரத்தமற்று
தடயமற்று
எப்படி வந்ததென்று தெரியாத
ஒரு பல் தடம்
தூங்க விடமாட்டேன் என்கிறது

ஏ.பி. சந்தானராஜ்

சந்தானராஜும், தமிழ்நாட்டில் நவீன கலையின் துவக்கமும்

■ எபனேசர் ■

தமிழ்நாட்டில் ஓவிய சிற்பக் கலையானது 'நவீன' என்னும் அடைமொழியோடு துவங்கிய காலத்தை, 'இதுதான்' என்று கூறிவிட முடியாது. இந்த நவீனத்துவம், சென்னையை சார்ந்த ஓவிய, சிற்பிகளின் சிந்தையில் உதித்த காலம், சிவகாசி, விருதுநகர் போன்ற ஊர்களின் காலண்டர் ஓவியங்கள் உயர்வான கலையம்சங்களாக போற்றப்பட்ட நேரம் தான். கேரளாவில் இருந்து, குருசிஷ்ய பரம்பரையில் இக்காலண்டர் முறை சித்திரங்களை கற்ற சிலரும் சென்னையை ஒரு மையமாகக் கொண்டு செயல்பட்டார்கள்.

இப்பிரதேச காலண்டர் சித்திர முறைகளில் (இவற்றில் விளம்பரச் சித்திரங்கள், சினிமாச் சித்திரங்கள், பத்திரிகை ஓவியங்கள், உருவ சித்திரங்கள் முதலிய அனைத்தும் அடங்கும்) இரண்டு முக்கிய அம்சங்களை நாம் காணவேண்டும். ஒன்று இச்சித்திர செயல்முறைகள் முற்றாக ஐரோப்பிய கலை செய்யும் முறைகளின்று வேறுபட்டு இருந்தது. உடலமைப்பு, உடல் வெளிப்பாடு முதலிய வற்றை சார்ந்ததாய் அமைந்திருக்கவில்லை. இரண்டாவதாக எந்த ஒரு பாரம்பரியத் திரிபோ, folk திரிபோ இன்றி நவீன வரைபொருட்களால் செய்யப்பட்டு ஒரு விசித்திர நவீனத்துவத்தை தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. சென்னையில் சினிமாத்துறையின் set, poster, banner தேவைகளுக்காக இக்கலை மறுவிக் கொண்டதும் அதுவே மக்களுக்கான நல்ல கண்கவர் கலையாய் உருப்பெற்றது. சுயமாகக் கற்றுக் கொண்ட விளம்பர, பத்திரிகை, ஓவியர்களுக்கு இக்கலையே வாழ்வின் குறிக் கோளாகவும் இக்கலையில் தேர்ச்சி பெற்ற ஓவியர்களே அவர்களின் ஆசான்களாய் ஆனது.

இச்சித்திர முறையில் தேர்ச்சி பெற்ற ஓவியர் திரு. நடராஜன். இவரே ஓவியர் மாருதி, ஓவியர் ஜமால் போன்றோரின் ஆசான், ஓவியர் மாதவனின் மைத்துனர் மற்றும் நேரடி சி.டர். (புகழ்பெற்ற ஓவியர் மாதவனின் அக்கால சினிமா நடிகைகளின் உருவச் சித்திரங்கள், சென்னையில் ஆனந்த் திரை அரங்கில் காட்சி செய்யப்பட்டுள்ளது.) நடராஜன், தன் வயதான காலங்களில், நான் ஓவியக் கல்லூரி மாணவனாய் இருந்த சமயத்தில் எப்போதும் குறைபட்டுக் கொண்ட ஒரு விஷயம் அவரது நண்பர்கள் A.R. சந்தானராஜ், அந்தோனிதாஸ் போன்ற ஓவியர்கள், மேலை நாட்டு கலைஞர்களைப் பார்த்து, நவீன ஓவியர்களாய் ஆகிப்போன தூர்ப்பாக்கிய நிலை குறித்துதான். சந்தானராஜும், அந்தோனிதாசும் தந்திர ஓவிய கலை விற்பன்னர்களாக இருந்ததுதான் அவரின் அங்கலாய்ப்பின் காரணமாய் இருந்தது.

சென்னை ஓவியக் கல்லூரியில் பயின்று, சென்னையில் வாழும் ஓவியர்களும், சிற்பிகளுமே

தமிழ்நாட்டின் கலைஞர்கள். (சுயமாய் கற்றுக் கொண்ட சில ஓவியர்கள் தவிர.) கும்பகோணம் ஓவியக் கல்லூரியில் பயின்றவர்களும் சென்னையை உறைவிடமாய் கொண்டால் மட்டுமே தங்கள் கலைப்பயணத்தை தொடர முடிந்தது. இக்கல்லூரிகளின் முழுமுதல் பாடமே ஐரோப்பிய கலைதான். சிறுபிராயம் முதலாய் எந்த மேற்கத்திய ஓவிய சிற்ப செயல்முறையுமற்ற கோயில் சிற்பங்களையும் சித்திரங்களையும் கண்டு, உணர்ந்து வாழ்ந்த ஒரு மாணவனுக்கு, ஐரோப்பிய முறை ஓவிய சிற்ப பயிற்சியினாலும், தாக்கத்தினாலும் விளைவதும் கிட்டத்தட்ட காலண்டர் சித்திர முறை போன்ற ஒரு வெளிப்பாட்டு உருவகமே. இதைப் பார்ப்பதற்கு ஐரோப்பிய கண்கள் வேண்டும். இந்திய நவீனக்கலையை மேற்கத்தியர் அதிகமாய் வாங்குவதற்கும் இந்த விசித்திர combination in visual languageயே ஒரு காரணம். எந்த ஒரு மேற்கத்திய கண்காட்சி சாலையும் சொந்தமாய் நவீன இந்தியக் கலையை வாங்கும் ஒரு கலை சேகரிப்பவரும் இந்த இந்தியத்துவத்தையே மையக் கருத்தாய் கொண்டுள்ளனர்.

மேற்கத்திய ஓவியப் பண்பாட்டில், இத்தாலிய ஆலய ஓவியரான ஜோத்தோ (Giotto) வழியாய், நெதர்லாண்டை சேர்ந்த ரெம்ப்ராண்ட் (Rembrandt) வழியாய், அதற்கு ரொம்ப பிறகு வான்கா (Vangogh) வழியாய், இங்கிலாந்தில் ஜீவராசிகளை இரண்டாய் பிளந்து பார்மால்டிடைட் (formaldehyde) திரவத்தில் மிதக்கவிட்டு பெரிய கண்ணாடி பெட்டி வழியே பார்க்க வைக்கும் டேமியன் ஹெர்ஸ்ட் (Damian Hirst) வரை அங்கே ஐரோப்பியர் ஒரு அந்நியோன்யத்தைக் கொண்டுள்ளனர். நாம் அவர்களின் தொடர்ச்சி இல்லை. எது தானே வந்ததோ அதுவே நமது.

ஆனாலும் தானே வந்தது கோட்பாடுகளற்று இருக்கவே A.P. சந்தானராஜ், L. முனுசாமி போன்ற ஓவியர்கள் 1960களிலேயே இப்புதுக் கலை முறைகளை தம்மை உணர்வதற்கான ஒரு கருவியாக பயன்படுத்த ஆரம்பித்தனர். மனிதனையும் மற்ற ஜீவராசிகளையும் இயற்கையையும் இருப்பது போலவே வரைவது ஒரு நிலை. பிறகு ஒரு சட்டகத்திற்குள் துணியின் மேல் கோடுகளும் வண்ணங்களும் இப்படியான ரூபமானது என்பது அடுத்த நிலை. எல்லாவற்றையும் கோடுகளும் வண்ணங்களும் புரிந்து கொண்ட பிறகு எதை எப்படி எங்கே வைத்தால் என்ன? இதுவே ஒரு சித்திரத்தில் ஒரு compositionன் துவக்கம். தம்மை உணர்வதற்கான காண்பியல் கலைப் பாதை. காண்பியக் கலை ஸ்பானிய ஓவியர் பிக்காஸோ கூறும் "கலை ஒரு பொய், ஆனால் நம்மை உண்மையை அது உணரவைக்க உதவுகிறது" இதிலேதான் அர்த்தம் பெறுகிறது.

A.P. சந்தானராஜின் ஓவியங்கள் அவரின் ஆழ்ந்த உள்நோக்கிய பார்வையால் உருப்பெறுவன. 1932ம் வருடம் திருவண்ணாமலையில் பிறந்து சென்னை ஓவியக் கல்லூரியில் மாணவனாய் இருந்த நாட்கொண்டே ஒரு சிலருக்கே உடலோடு ஒட்டிவரும் 'தீவிரம்' அவரிடமும் இருந்தது. சந்தானராஜின் சமகாலத்தவரான ஓவியர் எல். முனுசாமி (இருவருமே ஒருவர் பின் ஒருவராக பின்னே ஓவியக்கல்லூரியின் ஆசிரியராகி, முதல்வரானார்கள்) தங்களின் மாணவ வாழ்க்கையை பற்றி சொல்லும் பொழுது ஆரம்ப பள்ளியில் ஒரு சில வகுப்புகளே சென்றிருந்த (அக் காலத்தில் ஓவியத் திறமையே போதுமானதாய் இருந்தது) சந்தானராஜ் இரவில் கடற்கரையில் படுத்துக்கொண்டு நட்சத்திரங்களுக்கும் மனிதனுக்குமான பிரிக்கவியலா சகோதரத்துவத்தைப்பற்றிக் கூறி சிரித்துக் கொண்டதைச் சொல்வார்.

சந்தானராஜின் ஓவிய வெளி ரூப அருப செயற்பாட்டை தாண்டியதே. ஆனாலும் அவர் தீட்டும் முழுச்சித் திரத்திலேயும் ஒரு ரூப உணர்வின் தாக்கம் மிகுந்திருக்கும். பாறைகளின் நடுவே ஒரு நீர்த்தேக்கம், நடுவே ஒரு கற்பாலம், கற்பாலத்தில் இரு சிறு மனித உருவங்கள். ஓவிய வெளியில், தட்டையாக ஓர் புதுமையான வெளியில் முப்பரிமாண வடிவடைய இயற்கைப் பொருளெல்லாம் இலங்கும். அவரின் விண்வெளிக் கட்டுமானம் அலாதியானது. ஒரு சிலந்தி வலையைப் போல ஓவியம் எங்கிலும் தொடரும். திடீரென்று ஒரு உருவம் ஆகும். பின் கலைந்து செல்லும். பாறைகளும், பெண்களும், தண்ணீர்த் தடாகங்களும், பட்சிகளும், அச்சித் திரத்தை கொண்டு அவர் ஈடேற உபயோகிக்கும் 'காய்'களே. அவரின் ஈடேற்றம் ஓவியத்தின் வெற்றி.

எளிமையான பொருள்களே சந்தானராஜின் ஓவியங்களின் சிறப்பம் சம். நாற்பதாண்டு கால நேர சழற்சியிலும் தீர்க்கமான அறிவிலும் உருப் பெறுபவை இக்கருப்பொருள்கள். நரிக்குறவர் மீதும் மீன்பிடிப்பவர் மீதும் இவர் கொண்டுள்ள தீராத காதலே அவர்களோடு இவரை அடையாளப்படுத்த இவர் கொள்ளும் முயற்சிகள். இது எப்போதும் ஒரு ஓவியமாய் முடிவு பெறும். சமீபத்தில் ஒரு ஓவியத்தை அவர் முடித்திருந்தார். அதைப் போல படைப்பழகை எங்கேயும் காண்பது அரிது. அவ்வோவியத்தில் உள்ள பெண் அத்தனை அழகானவள். அழகு உணர்வுகளாய் மட்டுமே படைப்புக் கொண்டிருந்தது. தேவலோக அழகேதான். சந்தானராஜுக்கு இப்போது வயது 69. தன் வீட்டில் நடக்கும் ஒரு கட்டடம் கட்டும் வேலையைக் காட்டிச் சொல்கிறார் "என் மனைவிக்கு தெரியாமல் அப்போதும் இப்போதுமாய் அந்த கட்டடம் கட்டும் இடத்திற்குச் செல்வேன். அங்கு சித்தான் வேலை செய்கிற பெண்ணின் அழகு இருக்கிறதே... மெல்ல பேச்சு கொடுப்பேன்... பின்வந்து தீட்டுவேன். ஆனாலும் என் மனைவிக்கு சந்தேகம். என்னடா இவன் போகிறான், ஏதோ பேசுகிறான், சரியாக தெரியவில்லையே என்று... ஆனால் அவளுக்குத் தெரியாது இங்கு வேறு வேலை நடந்துகொண்டு இருக்கிறதென்று" கூறி என்னையும் என் கூட வந்திருந்த ஒரு ஜெர்மன் நாட்டுக்காரரையும் சிரிப்பில் ஆழ்த்தினார். அன்றெல்லாம் அவர் ஐரோப்பிய கலையைப் பற்றியும் தமிழ் நாட்டின் பழங்கலையைப் பற்றியும் சொன்னதெல்லாம் பெரும் வெளிப்பாடுகள்தாம்.

சந்தானராஜின் தேடலுக்கு மூலம் ஐரோப்பிய ஓவியர்களான பிக்காஸோ, பிராக் (Braque) மற்றும் அமெரிக்க ஓவியரான பென்ஷான் (Ben Shann) போன்றோரே. ஆனாலும் தன்னுடைய இடத்திற்குரிய, காலத்திற்குரிய படைப்பாகவே அவரின் ஓவியங்கள் உருக்கொண்டன.

பால் சிசான் (Paul Cezanne) என்ற இம்பரெஷனிச கால பிரென்ச் ஓவியர் செய்த ஓவியங்களே (just still lives, landscapes, few French men and women) இன்றைய ஐரோப்பிய கலைக்கான தளமானது. சந்தானராஜ் ஓவியக்கல்லூரி முதல்வராய் இருந்த காலத்தில் நானும் மாணவனாய் இருந்த சமயம் ஜெர்மனியின் ஒரு மியூசியத்தில் இருந்து வந்த சிலர் Paul Klee என்ற ஜெர்மனியில்

வாழ்ந்த ஒரு ஓவியரைக் குறித்ததான ஸ்லைட் காட்சி நடத்தினார். அங்கே அமர்ந்திருந்த சந்தானராஜ், பால் சிசான் தான் பால் க்லே போன்ற ஓவியர்கள் தோன்ற காரணமானவர் என்ற விஷயத்தை அவர்கள் வாய் வழி சொல்ல வைத்த பிறகே பால் க்லே பற்றித் தொடரவிட்டார். எந்த ஒரு கலாச்சாரத் தாக்கத்தையும் உள் எடக்காமல் இன்னும் கூறப்போனால், கிழக்கித்திய கலை தாக்கங்களே அற்ற ஒரு இம்பரெஷனிச ஓவியர் பால் சிசான் தான். இப்படி இருப்பினும் மிக தெளிவான ஒரு கிழக்கித்திய கலை முறைமை, அவரது கலைப்படைப்புகளினின்று வெளிப்பட்டது. (அஜந்தா, சித்தன்ன வாசல் சித்திரங்களை மனதில் இருத்திப் படிக்கவும்.) முதலில், கான் வஸ் ஓவியம் எப்போதும் முப்பரிமாணம் ஆகாதென்று கண்டார்.

ஆகவே இயற்கை வேறு, கலை வேறென்றுணர்ந்தார். கித்தானின் இரு பரிமாணத்திற்கு ஏற்றதான மொழியாக தன் ஓவிய செயற்பாட்டைக் கொண்டார். இரண்டாவதாக, இருபரிமாண வெளியில், முன்னே பின்னே இடது வலது என்ற பது பொய் என்ற ஆக ஒரே பொருளை எங்கிருந்து வேண்டுமென்றாலும் பார்த்து அப்பொருளின் முழுமையை அந்த ஒரு பொருளிலேயே தீட்டினார். கான் வஸ் வெளியில் விருப்பமான இடத்தில் பொருட்களை வைத்தார். மூன்றாவதாக இயற்கை எல்லாம் (மனிதனும் சேர்த்து) ஒரு சில geometric வடிவங்களில் அடக்கம் என்பதை உணர்ந்து கோடுகளையும் வண்ணங்களையும் ரூப, அருப முறைகளைத் தாண்டி, உணர்வுகளாய் மட்டும் வெளிப்படுத்தினார். இதில்தான் cubism பிறந்தது. Paul Klee வந்தார். பியத் மாண்டிரியான் (Piet Mondrian) pure plastic art என்று சதுரங்களையும், செவ்வகங்களை யுமே வரைந்தார். ஞானமாய் சித்திரம் தீட்டிய புத்த பிட்சுகளுக்கு இது ஆதி அறிவு.

Paul Cezanne தன் ஓவியங்களில் கண்ட இந்த Flat depth தான் சந்தானராஜின் ஓவிய வெளியும் கூட. வண்ணப்பின்னல்களில் வெற்றிபெற்றும், தோல்வியற்றும், உணர்வுகளை மட்டுமே ஓவியமாய் ஆக்கும் ஒரு படைப்பு முறைமை. சந்தானராஜின் ஓவிய வெளி ஒரு மனித உடலைப் போன்ற தேவைகளை வெளிப்படுத்தும் வெளி. ஐரோப்பிய ஓவியர்கள் கூறும் risk இவரின் ஓவியம் எங்கும் இருக்கும். முற்றுப் பெற்ற ஓவியங்களும் ஒரு மனிதனைப் போன்றவையே. கூட இருந்து பயணித்தால் மட்டுமே அறிய இயலும்.

தமிழ்நாட்டின் கோட்டோவிய பரம்பரையின் பிதா மகன் சந்தானராஜே. இந்தியாவின் கலை வரலாற்றிலே அருப, ரூப பின்னலோடு, கோட்டோவியங்களை, மனோவியற் கூறுகளோடு உணர்வுச் சிதறல்களாய் மாற்றிய ஓவியர்களில் சந்தானராஜ் மிக முக்கியமானவர். இங்கே அச்சிடப்பட்டிருக்கும் இந்த பெண் கோட்டோவியம் ஒரு முக்கிய உதாரணம். இப்பெண்ணின், உருவம், கோடுகள் போன்ற உணர்வு முடிச்சுகளிலேதான் நிற்கிறது. வரை கோல், மை போன்றே இப்பெண் உருவமும் சந்தானராஜின் உணர்வுகளுக்கான ஒரு ஈடேற்றப் பொருளே. பெண்ணை வரைகிறார் என்பது படைத்தலுக்கான ஒரு excuse தான். இதை இப்படி கூறலாம் : ஸ்பானிய ஓவியர் பிக்காஸோ

தன் மனைவிமாரை சித்திரங்களாக தீட்டியிருக்கிறார். தன் முன்னே மாடல் செய்யும் மனைவி, ஒரு உபகரணமே. ஏனெனில் அவர், தமது உணர்ச்சிப் பிரவாகத்திற்கு ஏற்றவாறே சித்திரத்தை நெருக்கியும் சுருக்கியும் கலைத்தும் வரைந்தார்.

இந்திய கலைஞர்களுக்கு தொன்றுதொட்டே தனித்துவம் தெரிபாதாகையால் ஒரு பெண் உருவம் எல்லாப் பெண்ணுருக்களுக்கும் சமம். இது சந்தானராஜுக்கும் பொருந்தும். சந்தானராஜின் கலைத்தல்கள் அமைதியையும் இயம்புகிறது. சந்தானராஜின் கோட்டோவியங்களின் இன்னொரு பரிமாணம், எந்த ஒரு ஓவியனும் அதிகம் உபயோகிக்காத வரைபொருள் ஸ்கெச்ச்பென். வண்ணக் கோடுகள் வண்ண ஓவியங்களாய் சித்திரவெளியெங்கும் நிரம்பி நிற்கும். நவீன கோட்டோவியங்களை ஓர் புதுத் தளத்திற்கு கொண்டு வந்த ஓவியர் ஆதிமூலம், தனது துவக்ககால கோட்டோவியங்களுக்கான தாக்கத்தை சந்தானராஜே ஏற்படுத்தியதாக கூறுகிறார்.

சந்தானராஜ், முனுசாமி போன்ற ஓவியர்கள் நவீன இயல்புகளோடு சாதித்தது தத்துவார்த்த ரீதியில் அவர்களின் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்ப அமைந்திருந்தாலும் தமிழ் நாட்டில் ஓவிய சிற்பக்கலை முன்னுக்குப் பின்னாய் ஒரு பிடியற்று முரண்பட்டே நின்றது. சமுதாய, அரசியல் சிந்தனை அல்லது உளவியலோடு கூடிய கய தேடல் ஏதுமற்று வெறுமனே வெளிப்புற அழகியலையே நாடியது. தானாய் உருப்பெற்ற புத்தோவிய முறைகள் குறுகிக் குறுகி எவ்வித ஓவிய, சிற்பத் திறமையுமற்றவர்கள் கிறுக்கியதும் வண்ணமடித்ததும் நவீன கலை வட்டத்திற்குள் வந்துவிடுவதில் நின்றது.

தமிழ்நாட்டின் நவீன ஓவியர்களுக்கும் சிற்பிகளுக்கும் கேரளாவில் இருந்து சென்னை வந்த, சென்னை ஓவியக் கல்லூரியில் பயின்று, சென்னையிலேயே கலை வாழ்வை மேற்கொண்ட கலைஞர்களுக்கும் சவாலாய் அமைந்தது நவீனக் கலை. தங்கள் மரபு வழிகளை ஒட்டியதாயும் ஐரோப்பிய, அமெரிக்கச் சாயல் கொண்டதாகவும் சித்திரங்களும் சிற்பங்களும் உருவாக்க முயற்சித்தனர். இதன் விளைவாய் ஏதோ ஒரு ஐரோப்பிய கலைச் சாயல் கொண்ட க்யூபிஸமோ ஸர்ரியலிஸமோ நம் ஊர் சித்திரங்களாய், நவீனக் கலையை படைக்க ஆரம்பித்தனர். செய்யும் முறையை ஒரு பாணி ஆக பாவித்துக்கொண்டு (மொத்த ஐரோப்பிய கலையும், எப்போதும் பாணிக்கு எதிராகவே இருந்தது) எந்த சுயத்தேவையும், சமுதாயத்தேவையும் இன்றி கலை செய்தனர். செய்தித்தானை மனித உருப்போல், வெட்டி ஒட்டியவர் எப்போதும் அதையே செய்தார். குச்சி குச்சியாய் நாட்டுப்புற மனிதர்களை வரைந்தவர் எப்போதும் அதையே வரைந்தார். உலோகத் தகட்டை தட்டி வளைத்து பின்னையாரும், கருடனும் செய்தவரும் தினத்துக்கும் அதையே செய்தார். இந்த நவீன கலை வளர்ச்சி ஒரு சிற்பி தன் பட்டியலில் தன்னுடைய நீர் வண்ணச் சித்திரத்தின் ஒரு பகுதியை தனிப்படுத்தி trademark என்று அடிக்குறிப்பில் சொல்வது வரை சென்றது. சொந்த சோகமோ, சொந்த சந்தோஷமோ எதுவும் இவர்கள் செய்யும் கலையை உள்ளளவேனும் பாதிக்காதவாறு பார்த்துக்கொண்டனர். மேலும் இக்கலைகளே தேசிய விருதுகளை வென்றும் வந்தது.

மேற்கத்திய, கிழக்கத்திய கலை முறையின்படி எந்த சாதனம் எப்படியான கலை உருவகம் பெறும் என்பதை அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் சாதனத்திலிலேயே முடிவு செய்வர். சாதனத்தை உணர்ந்துகொள்ளல் என்பது ஒரு கலைஞனுக்கான ஒரு உயரிய படைப்பியல் கோட்பாடு. சாதனமும் தன்னால் எதை அந்தக் கலை உருவத்திற்கு தர முடியுமோ அதை மட்டுமே தரும். எதையும் தீட்டி

காலச்சுவடு

சிறப்புத் திட்டங்கள்

காலச்சுவடு தன்னுடைய மற்றும் அதன் வாசகர்களுடைய நலனை முன்னிட்டு கீழ்க்கண்ட திட்டங்களை முன்வைக்கிறது.

❖ காலச்சுவடு ஆயுள் சந்தா ரூ.2000. ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் ரூ.500க்கான காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களை இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இந்தச் சலுகையை ஒரே நேரத்திலோ அல்லது பகுதி பகுதியாகவோ பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அயலில் வாழ்பவர்களுக்கு ஆயுள் சந்தா US \$ 225

❖ 50 இதழ்களுக்கு நீங்கள் சந்தாதாரர் ஆகலாம். சலுகைத் தொகை ரூ.500 (ரூ.50 x 15=750). அயலில் வாழ்பவர்களுக்கு US \$ 60

❖ ரூ.500க்கு காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களை நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்பவர்களுக்கு காலச்சுவடு இரண்டாண்டுச் சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.

❖ காலச்சுவடு பதிப்பகத்தில் ரூ.5000 டெப்பாசிட் செய்ய அன்புடன் அழைக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தின்படி நீங்கள் வருடத்திற்கு ரூ.1000க்கான காலச்சுவடு வெளியீடு அல்லது பதிப்பக உரிமைப் பெற்றுள்ள நூல்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஒரு வருடம் என்பது 2002ஆண்டு ஜனவரியிலிருந்து கணக்கிடப்படும். வருடத்தில் பாக்கியாக உள்ள தொகைக்கு நூல்களை அதற்கு அடுத்த ஆண்டிலோ பின்னரோ பெற்றுக் கொள்ளலாம். அயலில் வாழ்பவர்கள் US \$ 250 அனுப்ப வேண்டும். ஆண்டுக்கு விமான பதிவுத் தபால் செலவுடன் சேர்த்து US \$ 50க்கான நூல்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

இந்த சலுகைத் திட்டங்கள் செப்டம்பர் 1 முதல் டிசம்பர் 31 2001 வரை அமுலில் இருக்கும்.

காலச்சுவடு இரண்டாண்டுச் சந்தாதாரராக சேர்பவர்களுக்கு இதழ் எண் 30விருந்து 35 வரை 6 இதழ்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும். இதை இந்தியாவினுள் இருக்கும் உங்கள் நண்பர்களுக்கும் காலச்சுவடு வாயிலாக அனுப்பலாம்.

காலச்சுவடு

669 கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629 001

தொலைபேசி : 04652 - 222525

தொலைநகல் : 04652 - 231160

மின்னஞ்சல் : kalachuvadu@vsnl.com

எதையும் சேர்த்து ஒட்டி நவீனக் கலையாக்குவது என்பது தமிழ்நாட்டின் விட்டேத்தி நவீனக் கலை.

தமிழ் இலக்கிய உலகமும் தான் சகித்துக்கொண்ட எழுத்தாளர்களை மீறி தன் வளர்ச்சியோடு கூடிய ஓவியங்களை எதிர்பார்த்ததின் பலனே K.M. ஆதிமூலம், R.B. பாஸ்கரன் போன்ற ஓவியர்களின் கோட்டோவியங்கள், சிறுபத்திரிக்கைகளான கசடதபற, நடை, அஃக் ஆகிய வற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மக்களை சென்றடைந்தது.

விவாத அரங்கு

கலப்புத் திருமணம்

கலப்பு மணங்களின் கலாச்சார நெருக்கடிகள்

ஜோசப் குமார்

தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் சாதியத்தை வேரோடும் வேரடி மண்ணோடும் ஒழிக்க முனைந்த அண்மைக்காலப் போராளிகளுள் தலையானவர் தந்தை பெரியார். இவரும் இவர் போன்றோரும் தமது குறிக் கோளை எட்ட, அமைத்துக் கொண்ட பல வழிகளுள் கலப்புத் திருமணமும் ஒன்று. இத்தகு திருமணங்கள் சாதிய அமைப்பில் ஒரு உடைவை ஏற்படுத்தும் சக்தி உடையனவையாகவே இருந்திருக்கின்றன. கலப்புத் திருமணம் புரிந்து கொள்ளுவோருக்கும், குலமரபமைந்த திருமணம் புரிந்து கொள்ளுபவர்களைப் போலவே குடும்பச் சூழல், பொருளாதாரச் சூழல் காரணமாக பிரச்சினைகள் எழுவது இயல்பு. ஆனால் சமீப காலத்தில், கலப்புத் திருமணங்களால் எழும் பிரச்சினைகளை உள்நோக்குடன் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிடும் சில பத்திரிகைகள் கலப்புத் திருமணம் குறித்த ஒரு தவறான சிந்தனையை மக்களிடையே வலிந்து திணிக்கின்றனவோ என்ற ஐயமும் அச்சமும் வருகின்றன.

எண்ணம், நோக்கு, எதிர்காலச் சுகமை, வாய்ப்பு ஆகியவை குறித்து ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குப் பின்னர் மேற்கொள்ளப்படும் கலப்புத் திருமணங்கள் வழி உருவாகும் குடும்பங்களில் நிச்சயமாக சாதிய ரீதியான, சடங்கு ரீதியான, மரபு சார்ந்த வாழ்க்கை முறையில் மாற்றங்கள் நிகழும்.

எனது திருமணம் சாதி, மதம் இரண்டிலும் கலப்பைக் கொண்டது. சாதியப் பழக்க வழக்கங்களுக்கு எங்கள் இல்லத்தில் அனுமதி இல்லை. மதங்களில் காணக்கூடும் அனைத்து நல்ல விஷயங்களையும் சுயசிந்தனை, அறிவியல் அடிப்படையில் பார்க்கவும் பின்பற்றவும் எம் மகனுக்கு சிறு வயது தொடர்பே கற்பித்துள்ளோம். எங்கள் மகனின் இன்றைய சமூக அடையாளம் ஒரு நல்ல மனிதன் என்பது மட்டுமே.

கலப்புத் திருமணங்களைத் தொடர்ந்து கணவன் மனைவியர் வாழும் நெறிமுறைகளையும், அவரது கொள்கைகளையும் உற்று நோக்குங்கால், மிகக் குறைவான சில இடங்களில், இத்தகு திருமணங்களை 'தற்பெருமை' கருதி சிலர் மேற்கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். சாதியப் பெருமிதம் எவ்வாறு களையப்பட வேண்டியதோ, அவ்வாறு கலப்புமணத் தற்பெருமையும் ஒதுக்கப்படவேண்டியதே. இணையான அந்தஸ்துள்ள சாதிகளுக்கிடையே நிகழும் கலப்புத் திருமணங்களில் இத்தகைய தற்பெருமை ஆட்சி புரிவது கவலைக்குரியது.

என் நண்பர் ஒருவர் காவல் துறையில் ஓர் உயர் அதிகாரி. 'அ' சாதியைச் சேர்ந்தவர். இவரது துணைவியார் மருத்துவக்கல்லூரி ஒன்றில் உயர்நிலைப் பேராசிரியை. 'ஆ' சாதியைச் சேர்ந்தவர். ('அ', 'ஆ' இரண்டும் வெறும் குறியீடுகளை தவிர சம்பந்தப்பட்ட சாதிப் பெயர்களின் முதலெழுத்தல்ல.) இவர்கள் என்னிடம் தங்கள் மகன்களுக்கு திருமண முயற்சிகள் மேற்கொள்ளும்போது, மணப்பெண் தேர்வை 'அ', 'ஆ' சாதிகளுக்குள் மட்டும் வரையறுத்துக் கொள்வார் என்று கூறினர். கலப்புத் திருமணங்கள் சமுதாயத்தில் சாதியின் முற்றுகையை முற்றாகத் தகர்த்து விடும் என்று எதிர்பார்க்கையில், அவை இரண்டு குறிப்பிட்ட சாதிகளுக்கிடையே செழித்து வளரும் கொடுமையை என்னவென்று சொல்வது? ஆகவே சலுகைகள் விஷயத்தில் தலித் தொடர்புடைய கலப்புத் திருமணங்கள் மட்டுமே நிஜ கலப்புத் திருமணங்கள் என்று அரசு நிர்ணயித்திருப்பது ஒரு விதத்தில் சரி என்றே தோன்றுகிறது.

யித்திருப்பது ஒரு விதத்தில் சரி என்றே தோன்றுகிறது.

ஸ்பரிசன்

1. தமிழ்ச் சமூகத்தில் கலப்புத் திருமணங்கள் சாதிய அமைப்பில் ஒரு உடைவை ஏற்படுத்துவதில்லை. மாறாக, பிணக்கை உண்டாக்குகின்றன. கலப்புத் திருமணம் நடந்த ஒரு குடும்பம் முன்னுதாரணமாய் கொள்ளப்படுவதில்லை. அறியாப் பருவத்தில் காதலுணர்ச்சி பூண்டவர்க்கு மட்டும் அது இலட்சியமாய் தெரிகிறது. பள்ளிப் பருவத்திலேயே ஜாதியம் வெளிப்படுகின்ற இக்காலத்தில் கலப்புத் திருமணம் ஒரு இலக்கு தவறிய கணிப்பாகவே சீரழிகின்றது.

2. பெண் அடையாளமும், இருப்பும் கையகப்படுத்திக் கொண்ட ஆணின் மன உணர்வுகட்கு உகந்த வகையில் வளையப்படுகிறது. அறிந்தும், அறியாமலும் பெண் தன் அடையாளங்களை நிர்மூலமாக்குகிறாள். அவள் தேவை, சார்ந்திருக்கும் ஆணின் நோக்கங்கட்கு இரையாகி விடுகிறது. அதில் அவள் தன் பொறுமையை மெச்சிக் கொள்கிறாள். இதுதான் கலப்புத் திருமணத்தின் வெற்றி என்பதுமாய், விட்டுத் தந்து வாழ்தலில் இருக்கும் சுகமாய் கருதுவதாய், பெண்ணின் அடையாளமும் இருப்பும் நாளடைவில் பொசுங்கிப் போய் விடுகிறது. இதுவே சில சமயங்களில் ஆணுக்கும் பொருந்தும்.

3. தமிழகத்தில் நடக்கும் கலப்புத் திருமணங்கள் மிகப் பெரும்பாலும் இலட்சியக் கூறில்லாதவை. இன்றைய கலப்புத் திருமணங்கள் அநேகமாய் காதலிலிருந்து மட்டுமே தோன்றுகின்றன. ஜாதியத்தை ஒழிப்பதற்காகவே என்பதான அறிவிப்புடன் நடைபெற்ற திருமணங்கள் மிகவும் சொற்பம். அவையும் வரலாற்றில் தக்க முறையில் பதிவு செய்யப்படுவதில்லை. இணையான அந்தஸ்து உள்ள ஜாதிக் கலப்பினில் உறவுகள் பெரும்பாலும் விலகுவதில்லை. சடங்கு, சம்பிரதாயங்களில் அவர்கள் "தள்ளி நின்று பங்கெடுக்கும்" அனுமதி கிட்டியுள்ளது. இது இனத்திற்குள் ஒரு புற இனமாய் உருவடைகிறது.

4. கலப்புத் திருமணம் சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக போதித்த அரசியலுக்கு பின் வந்த அரசியல் வாரிசுகளே அதைக் கேலிக் கூத்தாக்கிக் கொண்டு வருகின்றனர். இங்கு கலப்புத் திருமணமும் நடக்கும். ஜாதியமும் இருக்கும்.

அழகிய பெரியவர்

சாதிய அமைப்பை இறுக்குவதில் சாதிக் குள் நிகழும் திருமணங்களே பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. ஒரு சாதியின் தூய்மையும் திருமணங்கள் மூலமே பாதுகாத்து வருகின்றனர். நவீன கல்வியும், பொருளாதார நிலைமைகளும், புதிய சிந்தனை போக்குகளும் கலப்புத் திருமணத்தை தீவிரப்படுத்த திராணியற்றவையாய் ஆகிவிட்டன. அவரவர் அவரவர் சாதிக் குள்ளேயே மணந்துக்கொள்வது பொது நியாயமாகக் கருதப்படுகிறது.

'மேல்' நிலையிலிருந்து 'கீழ்' நிலைக்கு பெண்ணுக்கென சாதி இறங்கி வருகையில் புன்னகை பூக்கும் சமூகம், 'கீழ்' நிலையிலிருந்து 'மேல்' நிலைக்கு ஏறப் பார்க்கையில் விழிகளை உருட்டுகிறது. 'தத்திரர்கள் கலப்பு மணத்துக்கு தகுதியற்றவர்கள்' என்கிறது மனுஸ்மிருதி. கலப்பு மணம் என்றொரு தனி உபதலைப்பு மனுஸ்மிருதியில் உண்டு. இது கலப்புமணம் குறித்த எண்ணம் வெகுகாலத்துக்கு முன்பிருந்தே இருந்து வருவதை தெரிவிக்கிறது. தொல்கதைகளிலும், செவ்வழிக் கதைகளிலும் காணக் கிடைக்கின்ற கவனமான சாதியப்படி நிலை அமைப்புகளும், எதிர்குரல்கள் ஒலிக்கும் கதைகளிலே நிகழ்ந்திருக்கும் ஆண்கள் மேல் நிலை சாதியினராக இருக்கும்படியான திருத்தங்களும் இந்த விழிப்பு நிலையினால் உண்டானதாகவே பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

கீழானதை, தீட்டானதை அல்லது எதிரானதை உள்வாங்கிச் செறித்து தன்மயப்படுத்திக் கொள்ளும் பார்ப்பன கருத்தியல், பிற சாதி ஆண்களை மணந்துக்கொள்ளும் தலித் பெண்களை உள் வாங்கிச் செறித்தும், தலித் ஆண்களை மணந்துக்கொள்ளும் பிற சாதிப் பெண்களை தீட்டுக்கழித்தும் இணைத்துக்கொள்கிறது.

கலப்புத் திருமணங்கள் புரட்சிகரச் செயல்பாடாக தொடர் செயல் திட்டமாக மாற்றியமைப்பதில் அந்தக் கருத்தியலை சாதி ஒழிப்புக்கு முதன்மையான அம்சமாக முன்வைத்த இயக்கங்கள் தவறியிருக்கின்றன. இயக்கங்களில் உறுப்பினர்களாவதற்கு சில

தகுதிகளை முன் வைத்த அவை சாதி மறுப்புத் திருமணத்தை ஒரு கட்டாயத் தகுதியாகவோ, விரும்பத்தக்கத் தகுதியாகவோ நிர்ப்பந்திக்கவில்லை. இயக்கங்களிலும், அமைப்புகளிலும் இருந்ததினால் பெற்ற கருத்துத் தெளிவின் உந்துதலினாலேயே அப்போதிருந்த சிலர் இத்தகைய திருமணத்துக்குத் திரும்பியுள்ளனர்.

இப்போது நடக்கும் கலப்புத் திருமணங்களில் பெரும்பாலானவை அவற்றின் அடிப்படையை புரிந்துகொண்டு நிகழ்வதில்லை. ஆண் பெண் பால் சர்ப்பினாலேயோ காதலினாலேயோ நடப்பவை, இப்படி நிகழும் திருமணங்களின் உடன் நிகழ்வாக தோன்றும் மிரட்டல், வலுக்கட்டாயமாய் ஆண் பெண்ணை பிரித்துத் தனிமைப் படுத்தல், மூளைச்சலவை, சித்திரவதை, பழிவாங்கல், தீயிடல், பொருளாதார இழப்பு, சமூக நீக்கம், கொலை போன்றவைகளை வறிய நிலையிலுள்ள பலவீனமான சார்பினரால் தாங்கக் கூடுவதில்லை. இவற்றால் ஏற்படும் இழப்புகள் ஈடு செய்ய முடியாதவையும் கூட. பால் கவர்ச்சி, காதல் போன்றவைகளின் முன்னால் இந்த இழப்புகள் பெரும் ஆகிருதியுடன் எழுந்து பயமுறுத்துகின்றன. கருத்துத் தெளிவுடனும், கொள்கைப் பிடிப்புடனும் எதிர்ப்புகளை மீறி கலப்புத்திருமணம் செய்து கொள்பவர்களால் இந்தச் சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள முடிகிறது. எனிய, கல்வியறிவு பெறாத குடும்பத்திலிருந்து வருபவர்கள் பெற்றோருடனான உறவுத் துண்டிப்புக்கு அஞ்சி பின்வாங்கிவிடுகின்றனர்.

கலப்பு மணங்களின் குடும்ப அலகு ஆணை மையப்படுத்தியே அமைகிறது. எனவே இயல்பாகவே அத்தம்பதியினரில் ஆணின் சாதியே அவர்கள் குடும்ப அடையாள சாதியாகவும் அதிகார செயல்பாட்டு மையமாகவும் அமைகின்றது. சில இடங்களில் இந்த அமைப்பு சில சமரசங்களுடன் இரட்டை நிலையை எடுக்கிறது. சமூக நடைமுறைக்கும், அடையாளத்துக்கும், உறவுகளுக்கும் மேல் சாதி அடையாளத்தையும், அரசு சலுகைகள், கல்வி உதவித்தொகை போன்றவற்றுக்கு கீழ்சாதி அடையாளத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்வதாக இந்தச் சமரசம் அமைகிறது. இந்தத் தம்பதியினரின் குடும்பச் சண்டைகள் சாதி பெயரைச் சொல்லி விமரிசிப்பதில் முடிபவை.

கலப்பு மணங்களில் தலித்துகளின் இடம் எப்போதுமே முக்கியமானவையாக இருந்து வருவது. ஒதுக்குதல் மற்றும் அடக்கு முறைகளினால் இயல்பாகவே ஏற்படும் கலக உணர்வும், எதிர்ப்புக் குணமும் கலப்பு மணத்தை துணிச்சலாகக் கைக்கொள்ள அவர்களைத் தூண்டுகின்றன. இதனால் வேறெவரை விடவும் அதிகம் பாதிப்படையும் மக்களாகவும் இவர்கள் ஆகின்றனர். தலித் ஆண் பிறசாதி பெண்ணை மணம் புரிய முயலும் போது கொல்லப்படுவதும், தலித் பெண் பிற சாதி ஆணை மணக்க முயலும்போது அவரின் தாயும், குடும்பத்தினரும் நிர்வாணப்படுத்துதல், கொல்லப்படுதல் போன்றதுமான பல செய்திகள் நாளிதழ்களில் அவ்வப்போது வந்தபடியேதான் இருக்கின்றன.

கலப்பு மணத்தினை ஊக்குவிப்பதில் அரசின் பங்கும், நடைமுறையும் பேசவேண்டியவை. பதிவுத் திருமணத்துக்கு அலுவலகத்தை நாடும்போது சில நடைமுறைகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்புவோரின் பெயர்களை மற்ற பதிவு அலுவலகங்களுக்கும் 15 நாட்களுக்குள்ளே அனுப்பி, இத்திருமணத்தில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இல்லை என்ற பதில் பெற வேண்டும். பெண்ணோ ஆணோ தன் இருப்பிடச் சான்றை கொடுக்க வேண்டும். இவைகளில் எதுவும் சாத்தியமில்லையெனில் பதிவாளரே எல்லா விளைவுகளையும் பொறுப்பேற்றவராக திருமணம் குறித்து முடிவெடுக்க வேண்டும். இது போன்ற நடைமுறைகள் கலப்புத் திருமணத்தை ஊக்குவிப்பதாக இருக்காது.

தனக்கு எதிரான எதையும் நீர்த்துப் போகச் செய்யும் அதி காரமுடைய சாதிக்கு எதிரான சக்தியை பெற்ற அரசு அதி காரமே சாதியைத் தகர்க்க முடியும். கலப்பு மணம் புரிவோருக்கு வேலையில் முன்னுரிமை, ஒதுக்கீடு போன்றவையும், அரசு சார்பில் வலுவான கருத்துநிலையும் கருத்துப்பரப்பும் அவசியமாகிறது.

கலப்புத் திருமணம் தலித் பெண்களிடத்தில் பொருளாதாரம், கல்வி அரசுப் பணி, உடலியல் அழகு இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் நிகழ்கிறது.

பூவிழியன்

அ) 'கலப்புத் திருமணத்தினால் தலித் பெண்கள் மீண்டும் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகிறார்கள்' என்பது முழு உண்மை.

கலப்புத் திருமணத்திற்கு பிறகு - கணவன் குடும்பத்துடன் (உயர் சாதி) வாழ நேரிடுகிற பொழுது - அவளது 'தலித்' அடையாளங்கள் முழுவதும் அவளிடம் இருந்து அழிக்கப்படுகிறது. பின்பு தன் கணவனைச் சார்ந்த சாதிய முறைக்கு அவள் திணிக்கப்படுகிறாள். தனது கணவனின் குடும்பத்தினர் மற்றும் உறவினர்களின் பார்வையின் கோணத்தில் இவள் ஒரு 'கீழ் சாதி'ப் பெண்ணாகவே தெரிகிறாள். அவளது 'தலித்' கலாச்சாரம், சடங்குகள், கடவுள் வழிபாடு, மறுக்கப்பட்டு தன் கணவனின் சாதிய முறையின் நிபந்தனைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறாள். அவளது குழந்தைகளுக்கும் தனது கணவனைச் சார்ந்த சாதிய முறைக்கே முழுவதும் சட்டத்தின் துணைகொண்டு மாற்றப்படுகின்றனர். இப்படி மாற்றப்பட்டும் உயர்சாதியினரின் முக்கிய வழிபாட்டிலும், சடங்குகளில் இருந்தும் தலித் பெண்கள் நீக்கப்படுகின்றனர்.

இத்தனைக் காரணங்களைக் கொண்டும் பார்க்கின்ற பொழுது, தலித் பெண்கள் கலப்புத் திருமணம் என்ற பெயரில் மீண்டும் அடிமையாக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆ) இன்றையக் கலப்புத் திருமணத்தினால் 'தலித்'களை உள்ளடக்கிய சமூக சீர்திருத்த மாற்றத்தை நிச்சயமாக உருவாக்க முடியாது.

கலப்புத் திருமணம் தலித் பெண்களிடத்தில் பொருளாதாரம், கல்வி, அரசுப்பணி, உடலியல் அழகு இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் நிகழ்கிறது. இன்று கலப்புத் திருமணம் என்பது மாற்றுச் சாதிக்காரர்கள் சமூகத்தில் தனது பொருளாதார நிலை உயர்வதற்காக 'தலித் பெண்களுடன்' செய்து கொள்கிற (கீழ் சாதியாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. நமக்கோ அடிப்படையானது பொருளாதாரம்) ஓர் வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்.

ஆகையால், கலப்புத் திருமணம் சமூக சீர்திருத்தத்தை மையமாகக் கொண்டதாக இருப்பதில்லை.

இ) கலப்புத் திருமணத்தினால் இரண்டு முக்கிய நிகழ்வுகள் ஆதிக்க சாதியால் நிகழ்த்தப்படுகிறது.

1. பெண்ணடிமை
2. சாதியத்தின் வளர்ச்சி

அவளது சாதிய வழிமுறைகள் முழுவதும் நீக்கப்பட்டு மாற்று சாதியின் நிபந்தனைக்கு திணிக்கப்படுதல். இது ஆணுக்கு நிகழுவதில்லை. இதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட சாதி மேலும் மேலும் வளர்ச்சி அடைகிறது. கலப்புத் திருமணத்தினால் ஒரு சில குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தில் ஒரு 'சாதியின் பொருளாதார அழிவு' நிகழ்கிறது. இது மற்றொரு சாதியின் வளர்ச்சிக்கு முற்றிலும் உதவி புரிகிறது. கலப்புத் திருமணத்தில் ஆண் ஆதிக்கம் இடம் பெறுவதால்தான் பெண்ணடிமை நிகழ்கிறது.

ஆகவே கலப்புத் திருமணங்கள் இன்று சமூகத் தளத்தில் சாதியத்தின் கட்டுமானத்தைத் தகர்த்தெறியாமல் பாதுகாக்கிறது.

'கலப்புத் திருமணம்' என்ற பெயர் நீக்கப்பட்டு 'சாதி மறுப்புத் திருமணம்' என்கிற பெயர் சூட்டப்பட வேண்டும். இரு வேறு சாதியினர் திருமணத்தில் ஈடுபடும்போது இருவரின் சாதியும் அழிக்கப்பட வேண்டும். அங்கு ஒரு சாதி மட்டும் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடாது. இவர்கள் எந்த சாதிப் பெயருமில்லாமல் ஒரு பொதுப் பெயரால் அழைக்கப்பட வேண்டும். (பிறக்கின்ற குழந்தையை பொதுப் பெயரால் குறிப்பிட வேண்டும்) அரசு இவர்களுக்கென சலுகைகளையும் ஒத்துழைப்பையும் அளிக்க வேண்டும். (கடன் தொகை, ஊக்கத் தொகை...)

இந்த வழிகளால் மட்டுமே சமூக மாற்றத்தை தோற்றுவிக்க இயலும்.

க. சேகர்

'கலப்பு மணம்' என்பதைச் சீர்திருத்த மணம், புரட்சி மணம் என்றெல்லாம் நாம் சொல்லிப் பார்த்தாலும், அது வெறும் கலப்பு மணமாக மட்டுமே தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நிலைபெற்றுள்ளது. தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை மரபு சாதியம் சார்ந்தே வளர்ந்து வருகின்றது. சாதி இல்லை மதம் இல்லை என்பதெல்லாம் தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வது இல்லை. எத்தகைய விடுதலைச் சிந்தனையையும் சாதியத்திற்குள் கொண்டுவரும் பண்பு தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் வேரோடியுள்ளது.

கலப்பு மணம், உண்மையான கொள்கை உணர்வு கொண்டவர்களிடம் நிகழும்போது சாதி அமைப்பில் உடைவை ஏற்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டதுதான். ஆனால், சாதி இட ஒதுக்கீட்டு நிலை காரணமாக கலப்புமணம் சந்தர்ப்பவாதத் தன்மை பெற்றுவிடுவதைக் காண முடிகிறது. உயர்சாதிப் பெண்கள் தலித்துகளை மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களை மணப்பதில் இந்தச் சந்தர்ப்பவாத நிலையைப் பரவலாக அவதானிக்க முடியும்.

உயர்சாதிப் பெண்ணை மணக்கும் தலித் முதலாளிகள் சான்றிதழ்களில் மட்டுமே தலித்தாக உள்ளனர். வாழ்க்கைச் சூழலை, உயர்சாதி மனைவியின் மனப்பாங்கிற்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்துக் கொள்கின்றனர். இத்தகைய கலப்புமணத் தம்பதியர் பலரை நகரச் சூழலில் மிகுதியாகக் காணமுடிகிறது. இவர்களின் குழந்தைகள் முற்றிலும் உயர் சாதித் தன்மையைப் பெற்று விடுகின்றனர். கலப்பு மணத் தம்பதியர் இருவருமே படித்தவர்களாக இருக்கும் நிலையில், இத்தகைய (சந்தர்ப்பவாத) நிலை ஆழமாகப் பதிவு பெற்றுள்ளதை உணர முடிகிறது. மேல் சாதித் தன்மையை முழுவதும் பெறுவதற்கு, நிறம் ஒத்துழைத்தால் கூடப் போதுமானதாக இருக்கின்றது.

ஒரு தலித் பெண் கிறித்தவரை மணந்து கொண்டால் கிறித்தவ மதமாற்றம் நிகழ்கிறது. ஒரு பார்ப்பனர் தலித் பெண்ணை மணக்கும்போது, 'பார்ப்பனமயமாக்கம்' நிகழ்கிறது.

பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு ஆண் தன்னை விடக் கீழ்ச்சாதி சார்ந்த பெண்ணை மணக்கும்போது, தன் சாதிக்கு மாற்றும் போக்கே மிகுதி. பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், முதலியார், பிள்ளை என்ற சத் துத்திர நிலைக்குத் தம்மைச் 'சாதி மேலிலையாக்கம்' செய்து கொள்கின்றனர்.

எனவே, கலப்பு மணங்கள் கொள்கை சார்ந்து இயங்காத நிலையில், சடங்கு சம்பிரதாய முறைகளில் சாதி, மதப் போக்குகளே பின் பற்றப்படுகின்றன. நகர்சார்ந்த வாழ்க்கையில் சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள் பொருளாதார நிலை மற்றும் கருத்து நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. நகரமயமாதல், முதலாளியமயமாதல் என்ற போக்குகளின் காரணமாகச் சடங்கு, சம்பிரதாயங்களுக்குப் பொதுவாக ஏற்பட்டுள்ள பின்னடைவை ஊக்குவிப்பதிலும் நடுத்தர வர்க்க, நகர்சார் கலப்பு மணத் தம்பதியினர் முன்னணி வகிக்கின்றனர்.

கலப்பு மணத் தம்பதியரில் முற்போக்கானவர்களிடம் மட்டுமே சனநாயக ரீதியிலான இருப்பைக் காணமுடியும். இதுவும் கூட ஆணாதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட நிலையில் தான் பெருமளவு உள்ளது. மனைவி கல்லாதவராக, விபரம் அறியாதவராக இருந்தால் முற்போக்கான எண்ணங்களும் செயல்பாடுகளும் கூட, ஆணாதிக்கச் சட்டத்தில் புதைந்து விடுகிறது. ஆண் முற்போக்கானவராக இருந்தும், அதனை ஏற்காத பெண்ணடிமை ஊறிய பெண்களும் உண்டு. இப்பெண்களால் சம நிலைச் சனநாயகமற்ற நிலை குடும்பத்தில் வேருன்றி விடுகின்றது. பெண் முற்போக்கானவராக இருந்து, ஆண் பிற்போக்கானவராக இருக்க நேர்ந்தால், மணவிலக்கு வரை வந்துவிடுவதுதான் உலகநிலை.

கலப்புமணத் தம்பதியர் முற்போக்கானவராக இருக்கும் நிலையில், அவர்களின் குழந்தைகள் வர்க்கம் சார்ந்த அடையாளங்களையே பெறுகின்றனர். வளர்ந்த நிலையிலும் வர்க்க அடையாளமே நிலை பெறுகின்றது. ஆணாதிக்கம் சார்ந்த குடும்பமானால், ஆண்களின் சாதி அடையாளத்தை குழந்தைகளும் பெறுகின்றனர்.

முற்போக்காளரின் குழந்தைகள் இனவுணர்வு சார்ந்த அடையாளத்தை யும் பெறுகின்றனர்.

சாதி அமைப்பைக் குலைக்கும் கலப்புத் திருமணங்கள் மிகக் குறைவே. பொருளாதார அந்தஸ்து நாட்டமே, அதிக அளவு கலப்பு மணங்களின் நோக்கமாகும். இடஒதுக்கீடு முறை, மேல்சாதி வயமாகம் மற்றும் குடும்பப் பொருளாதார நிலை போன்றவையும் கலப்பு மணங்களுக்குக் காரணமாக அமைவதால், சாதி அமைப்பைக் குலைக்கும் ஆர்வம் குலைந்துவிடுகிறது. கலப்பு மணத்திற்குச் சமூகச் சீர்திருத்த உணர்வு காரணமாக இருப்பதில்லை. பாலியல் உந்துதலே காரணமாகும்.

தலித்துகளிடம் இன்று தனித்துவ அரசியல் உணர்வும்; பொருளாதார மேம்பாட்டு உணர்வுமே மிகுந்துள்ளன. பிற சாதிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் தலித்களிடம் சீர்திருத்த உணர்வு சார்ந்த கலப்பு மணம் மிகக் குறைவே. தலித் பெண்களில் கல்வி, வேலை இல்லாத பலர், பாலியல் சுரண்டலுக்கு மட்டுமே உள்ளாக்கப்படுகின்றனர்.

பிற சாதியினர் தலித் பெண்களை மணக்க முன்வருவதில்லை. சீர்திருத்தம், புரட்சி ஆகியவற்றைத் தலித்துகள் இனிமேல்தான் செய்திட வேண்டும்.

கலப்பு மணம் செய்து கொண்டோர் முற்போக்காளராகவும் பொருளாதாரம் மற்றும் பிற ஆதரவுகளை உறவினர்கள், சாதிக்காரர்கள் ஆகியோரை அண்டிப் பெறாதவர்களாகவும்; கொள்கையாளர், நண்பர்கள் மூலம் சாதி, சமய உணர்வின்றி ஆதரவை (தேவையெனில்) நாடுபவராகவும்; சாதி, சமய உணர்வோடு செய்யப்படும் உதவிகளை மறுதலிப்பவராகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் கலப்புமணம் சீர்திருத்த வாழ்வை மேற்கொள்ள வழிவகுக்கும். இத்தகைய சீர்திருத்த மணம்கூட, நம் பழமைகொண்ட மக்களால், உடல், மனம், பொருள் சார்ந்த தேவையைக் கருதிச் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்த மாக அல்லது கட்டாய உறவாகவே கருதப்படுகின்றது. மேலும், கலப்புமணத் தம்பதியரை முகம் சுளித்து இழிவுப் பொருளாகப் பார்க்கும் அறியாமை கொண்டோரும் நம் மக்களாக உள்ளனர்.

மதக் கலப்பு மணத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு உணர்வு செயல்படுவதில்லை. பெரும்பான்மை மதத்தைச் சார்ந்தவர், (இந்து) சிறுபான்மையர் மதத்தைத் தழுவும் நிலை பரவலாக உள்ளது. இதில் ஆண், பெண் என்ற நிலையைவிட மத ஆதிக்கமே அதிகம். சிறுபான்மை மதத்தை ஏற்காத வரை சிறுபான்மை மதத்தார் ஒதுக்கிவிடுகின்றனர். பெரும்பான்மை மதத்தைச் சார்ந்தவர்களும் கைவிட்டு விடுகின்றனர். சாதிக் கலப்பு, மதக் கலப்பு என்ற இரு மனங்களிலும், இந்த விலக்கப்படும் மனப்பாங்கு பொதுவானது.

கலப்பு மணங்கள் மிகப்பெரிய போராட்டங்களோடும், மீறல்களோடும் நிகழ்கின்றன. மணம் முடிந்தபின், எதிர்ப்புணர்வு மங்கி விடுகின்றது. சமூகத்தோடு இணையும் உணர்வு மேலிடுகின்றது. சாதி மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொள்கிறது. மேல் சாதி நோக்கியே இத்தகைய கலப்பு மணத் தம்பதியர் நகர்கின்றனர்.

போதிய வருவாய் கொண்டோருக்கு வர்க்க அடையாளமே போதுமானது. சுற்றஞ் சூழ வாழ விரும்புவோருக்கு சாதி அடையாளம் தேவையாகிறது.

அன்பாதவன்

பொருளியல் சார்ந்து, தன் பழைய மதிப்பீடுகளிலிருந்து தமீழ்ச் சமூகம் உடைத்துக் கொண்டு வெளியே வரத் துடிக்கும் (அ) வந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு காலக்கட்டத்தில் சாதியம் குறித்தும் கலப்புத் திருமணங்கள், பின் விளைவுகள் குறித்தும் ஒரு அறிவார்ந்த விவாத அரங்கை காலச்சுவடு துவக்கி இருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. காலச்சுவடு, தொடங்கியிருக்கும் இந்த முன் முயற்சியினால் சமூக மதிப்பீடுகள் மீது ஒரு புதிய வெளிச்சமும், புதிய கேள்விகளும், புதிய விடைகளும் வெளிவரக்கூடும்.

கலப்பு மணங்கள் மிகப்பெரிய போராட்டங்களோடும் மீறல்களோடும் நிகழ்கின்றன. மணம் முடிந்த பின் சமூகத்தோடு இணையும் உணர்வு மேலிடுகின்றது.

1. தொழில் சார்ந்த நகர வாழ்விலும், சாதியுட்ப மதமும் தன் பிடியை இறுக்கமாகவே வைத்திருக்கும் ஒரு சமூகச் சூழலில், எங்கோ ஓரிரகு அல்லது சில இடங்களில் நடக்கும் விதிவிலக்கான கலப்புத் திருமணங்கள் சாதிய அமைப்பில் உடைவை ஏற்படுத்தும் சாத்தியமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நம் தமிழ்ச் சமூகச் சூழலில், கலப்புத் திருமணங்கள் என்பது சின்னச் சின்னக் கலகங்கள். “அப்பாவின் பிடிவாதம், அம்மாவின் மரணம், குடும்ப விலக்கம்” போன்ற சின்னச் சின்ன விஷயங்களாலேயே, கலப்புத் திருமண விரயத்தை அடக்கிவிட முடிகிறது இங்கு.

2. கலப்புத் திருமணம் வழி உருவாகும் குடும்பங்களில் மரபு சார்ந்த வாழ்க்கை முறையில் ஓரளவு மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆனாலும் கலப்புத் திருமணம் நடக்கும் சாதிய அடுக்கைச் சார்ந்த விஷயம் இது. எடுத்துக் காட்டாக, பிராமண உதவித் திருமணம் என வைத்துக் கொண்டால், தலித் - உடனடியாக பிராமண பூஜை முறைகளையோ, பிராமணர் உடனடியாக புலால் உணவையோ ஏற்பதில்லை. மேலும், மரபு ரீதியான மனப் பிரச்சனைகள், காலப்போக்கில் மணவாழ்க்கைப் பிரச்சனையில் கொண்டு போய்விடும் சாத்தியமுண்டு.

3. கலப்புத் திருமணங்கள் பொதுவாக ஆண் ஆதிக்க மையத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட சாதிய வெளியில் நிகழ்பவை எனினும், இந்த வினாவிற்கு, சாதிய அடுக்கைச் சார்ந்தே, பெண்ணின் அடையாளம் இருக்கிறது. கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்ட ஒரு தலித் பெண் புதிய பிராமணராக (Neo Brahmin) ஆகக்கூடிய வாய்ப்பு நிறைய இருக்கிற சமூகத்தில் ஒரு மேல்சாதிப் பெண் புதிய தலித்துகளாக (Neo Dalit) வாய்ப்புகள் மிகக் குறை வென்றே கருதுகின்றேன்.

4. கலப்புத் திருமணம் இன்றைக்கும் தேவையான ஒன்றாக ஒரு ஆதிக்க சமூகத்திற்கெதிரான சமூகப் பதிவாகத் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொண்டே இருக்கிறது. பக்க விளைவுகள்தான் முடிவுகளை/தொடர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கின்றன. எனவே கலப்புத் திருமணங்கள் சாதிய ஆதிக்கத்தின் மேலாதிக்க மதிப்பீடுகளால் உள்ளிழுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விட்டது என்று ஒப்புக் கொள்ள இயலாது. ஏனெனில், ஒரு சீர்திருத்த நடவடிக்கை என்ற அளவிலேனும் அதற்கான மையம் பாதுகாக்கப்பட்டே வருகிறது.

5. காதல் கலப்புத் திருமணங்களில் பெண்களின் மீறலை முதன்மையானதாக இருப்பதன் காரணம், அந்த சாதியின்/மதத்தின் சமூக இறுக்கம். ஒரு கட்டத்துக்கு மேல் வெறுத்துப் போய், மேலானதாக கருதப்படும் சாதியிலிருந்தோ (அ) மதத்திலிருந்தோ ஒரு உடைவை, (அ) ஒரு கலகத்தை நிகழ்த்த வேண்டிய அவசியம், தன் ‘சுயம்’ உணர்ந்த, தன் ‘ஆளுமை’ உணர்ந்த பெண்களுக்கு அவசியமாகிறது. ஆணாதிக்கக் கூறுகள் அதிக மாயுள்ள குடும்ப/சமூகச் சூழலில் இம்மாதிரி கலகங்கள்/மீறல்கள் தவிர்க்கவியலாத ஒன்றாகிவிடுகிறது. இதற்கு மீடியாவின் பங்களிப்பும் ஒரு முக்கிய காரணமெனக் கொள்ளலாம்.

நல்லாள்

தமிழ் சமூகத்தில் கலப்புத் திருமணங்கள் சாதிய அமைப்பில் ஒரு தாக்கத்தை உண்டாக்கி உள்ளன. ஒரே சாதிக்குள் நிகழும் திருமணம் மட்டுமே குடும்பமாக நீடிக்கும் எனும் மாயையை நீக்கியுள்ளது. சாதிய மனோபாவம் சிறிதளவேனும் மாறியுள்ள குழந்தைகளைக் கலப்புமணங்கள் உருவாக்கியுள்ளன. ஆனால், இவை

யெல்லாம் ஆயிரமாண்டு கால சாதிய சமூக அமைப்பை ஆட்டம் காண வைக்க உதவவில்லை என்பது ஓர் கசப்பான உண்மைதான்.

அரை நூற்றாண்டு கால கலப்பு மணங்களும் அதை ஒட்டிய போராட்டங்கள் அனைத்தும் இன்று சாதி சங்கங்களின் புத்துயிர்ப்பில் முடிந்துள்ளன என்றால் அதற்குக் காரணம் கலப்பு மண தம்பதியரின் வாரிசுகள் ‘சாதி அற்றவர்கள்’ எனும் அடையாளத்தைப் பெறாமல் ஏதாவது ஒரு சாதிக்குள் அடைக்கலமானதுதான். கலப்பு மணத்தை ஓர் அங்கமாக ஏற்றுக் கொண்ட சமூகம் பிறப்பிலேயே ‘சாதி அற்றவர்களாக’ பிறந்தவர்களைச் சாதியற்றவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ள தயாராகவில்லை. சட்டங்களும் அதற்கு சாதகமாக இல்லை.

இதர சாதியினரைப் போல் சாதியற்றவர்களும் இந்த சமூகத்தில் அங்கீகாரத்தோடு வாழ வேண்டுமெனில், அரசு, சாதியற்றோர் எனும் தனிப்பட்டியலை ஏற்படுத்தி, இதர இட ஒதுக்கீடுகளுடன் கூடவே ‘சாதியற்றோருக்கு’ இட ஒதுக்கீடு வழங்கவேண்டும். அரசின் சட்டரீதியான இந்த அங்கீகாரமும், சமூக சிந்தனையாளர்களின் பிரச்சாரமும் சமூகத்தில் சாதியற்றோருக்கு உரிய இடத்தை நிச்சயம் பெற்றுத்தரும். இதுவே சாதிய சமூக அமைப்பில் உடைவை ஏற்படுத்த உதவும். கலப்புத் திருமணங்களின்றி இதனைச் சாதிக்க இயலாது. அதேபோது இக்கோரிக்கையின்றி கலப்புத் திருமணங்களால் மட்டும் சாதிய அமைப்பை அசைக்கக்கூட முடியாது.

மதங்களுக்கிடையேயான கலப்புத் திருமணங்கள் இன்னும் கூடுதலான பிரச்சனைகளை இழுத்துக்கொண்டு வருகின்றன. இங்கு உருவாகும் வாரிசுகளை ‘மதமற்றவர்களாக’ ஏற்க சமூகமும் சட்டமும் தயாராக இல்லை. மதமற்றவர்களுக்கு இங்கு திருமணச் சட்டமே இல்லை. இதர கோரிக்கைகளுடன் கூடவே ‘மதமற்றவர்கள்’ அங்கீகரிக்கவும், அவர்களுக்குத் தனித் திருமணச் சட்டம் இயற்றக் கோருவதும் இன்று அவசியமாக உள்ளது.

சாதியத் திருமணங்களை விட ஒப்பீட்டு அளவில் கலப்புத் திருமணங்கள் பெண்ணுரிமைக்கு ஆதரவாகவே உள்ளன. குறைந்தபட்சம் பெண்கள் தமது உரிமைக் காகப் போராட ஒரு களத்தையாவது அது அமைத்துக் கொடுக்கிறது. பொதுவாகப் பெண்கள் மீதான ஒடுக்கு முறை அனைத்துச் சாதியிலும் இருப்பதுதான். ஆனால் ஒப்பீட்டு அளவில் அது சாதியப் படிநிலையில் மேலிருந்து கீழ் நோக்கி வரவரக் குறைந்து வருகிறது. உரிமை வேட்கை உடைய பெண்கள் மேலிருந்து கீழ் நோக்கி வர கலகம் செய்வது இதன் விளைவே. மேலும் சாதி ஆதிக்கம் பிரதானமாக ஆணாதிக்கம் மூலமே தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதால் கலப்பு மணங்கள் பெண் விடுதலைக்கான கூறையும் உள்ளடக்கி உள்ளன. கலப்பு மணத்தில் பெண்களின் மீறல் முதன்மையாக இருப்பதன் காரணம் இதுவே.

ஆகக் கலப்புமணம் சமூக மாற்றத்திற்கான போராட்ட நிகழ்ச்சி நிரலில் இன்றும் முக்கியமாக உள்ளது. அது தங்கள் சாதியை மறுப்பதோடு நில்லாமல் ‘சாதியற்றவர்களை’ உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஓவியங்கள் : ௭வ. ௭சுந்தல் ௭சல்வன்

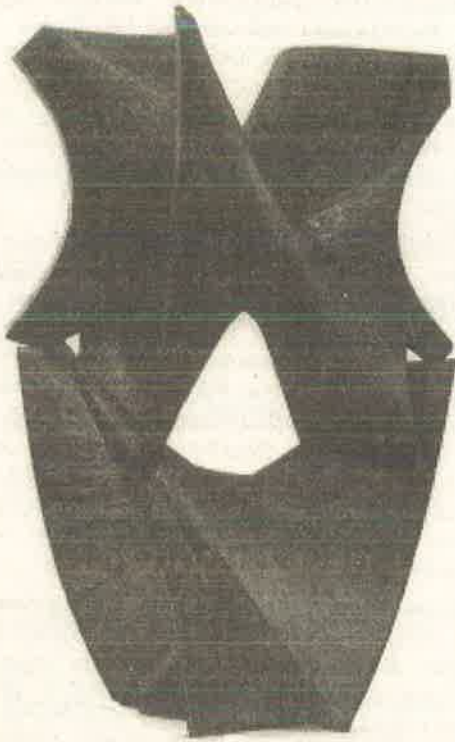
இந்த விவாதத்திற்கு வந்த ஏராளமான எதிர்வினைகளில் இட நெருக்கடி காரணமாக சிலவற்றை மட்டுமே இங்கே அளித்திருக்கிறோம். கலப்பு மணம் பற்றிய விவாதம் வெவ்வேறு தளங்களில் தொடரும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த இதழோடு இவ்விவாதத்தை முடித்துக் கொள்கிறோம்.

ஆ. கு.

எம். யுவன்

எச்சம்

ANTON PEVNER : Spatian Construction 1961, Paris

மறதியின் புதைசகதியில்
தோன்றி வெடிக்கிறது நீர்க்
கொப்புளம்.
முடிந்ததென்று நான் நினைத்திருந்த
நீன்முத்தத்தின் இரவு
இந்த இரவு ஆகிறது.
உன் ரகசிய வேட்கையின் சதுப்பில்
ஆழ்ந்திறங்குகின்றன என்
இச்சையின் கூர்நுனி வேர்கள்.
கீழ் உதட்டின் உப்புருசியை
துர்வாடையை சகித்துக்
கொள்கிறேன் இப்போதும்.
சருமங்கள் உரசிப் பற்றும்
கொடுந்தீயின் கரம்பற்றிக்
குழந்தைகளாய் நடக்கிறோம்.
ஸ்பரிஸத்தின் தொடு எல்லையில்
சீறும் பெருமூச்சாய் நிற்கிறேன்
நின்றபடி.
நிசப்தத்தை இரவின் தனிமையை
ஜன்னல் சதுரத்தில் ஓடுங்கிய ஆகாயத்தை
மற்றும்
நகரும் நேரத்தைக் கண்காணிக்கும்
கடிகாரத் துடிப்பைப்
குரலிட்டுக் கீறும் சுவர்க்கோழி
அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறது.

என்ன செய்வது
இனி
மரம் விறகாகி
விறகு கரியாகி
கரி சாம்பலாவதை
முட்டை குஞ்சாகி
குஞ்சு கோழியாகி
கோழி உணவாகிச்
செரிப்பதை

பார்த்துக் கொண்டு
மட்டும்தான்
இருக்கலாம். ஆனால்

முட்டையிலிருந்து வருபவை
இரைப்பையை
சாம்பலிலிருந்து எழுபவை
இதிகாசங்களை
நோக்கிப் பயணம்
செய்கின்றன.

சில ஆயிரம் வருடங்கள்
பல ஆயிரம் மைல்கள்
கடந்து இன்று
சரணாலயத்தில்
தன் கூடு சேர்ந்த பறவை
முதல் வேலையாய்
எச்சமிடுகிறது தண்ணென என்
உச்சந்தலையில்.

○
கனவில் ஓட்டகம் வந்தது.
பின்னொரு நாள்
அதைப் பார்க்கப் போனேன்.
நிம்மதியற்று வன்மமாய்
நடைபழகின புலியின்
கூண்டுக்கு வெகுதொலைவில்
திறந்த வெளிக் கூண்டில்
தனித்து நின்றிருந்தது
ஏதோ ஓர் இலையையோ
ஞாபகத்தையோ
அசை போட்டபடி.
கனவில் வந்த அதே இடம்.
என் கனவில்
தான் வந்ததை
ஓட்டகம் அறியுமா?
எப்படிக்கேட்க?
ஒருவேளை,
நான் கண்ட அதே நேரம்
அதே கனவை
ஓட்டகமும் கண்டிருந்தால்
கேட்கும் அவசியம் நேராது. அப்போது
கனவுக்கும் இப்போதுக்குமான
இடைவெளியும்
இருக்காதோ?

உமாபதி

BARRY PLANNAGAN :
Hare And Bell, 1981

இந்தக் குன்றிலிருந்து
இறங்க முடியவில்லை
கீழே

கொஞ்சம் விரிசலுடன்
கட்டிடங்கள்

கணம் தோறும் மாறும்

வடிவங்களுடன்

கணிப்பொறிகள்

வயலின் உயிர்ச் சுடரை

கருக்கிப்போகும் ரயிலின்

தீ மூச்சுக்கள்

தூரிய நகர்வை

இரக்கமின்றிச் சவைத்துத்

துப்பும் சொறி பிடித்த

பாதங்கள்

பொய்யைத் திரையாக்கிய

கலங்கிய கண்கள்

அனிச்சையாய் நகரும்

அசட்டு வாகனங்கள்

நொறுங்கிச் சிதற இருக்கும்

கோவில் விதானங்கள்

குளக்கரையில் கழுத்து

மறிபட்டு நீர் புகட்டப்படும்

ஆடுகள்

நகர்ந்து நகர்ந்து

நேற்றுத் தாண்டிய கதவுகளை

மீண்டும் கடக்கும்

கடிகார முட்கள்

முயன்று எழுதி காற்றில்

பறக்கும் கசங்கிய

காகிதங்கள்

○
○
○

போதும்

இந்தக் குன்றிலிருந்து

ஒருபோதும் இறங்கலாகாது

காத்திருக்கலாம் எனக்கான

நூலேணி இறங்கும் வரை.

❖

எனக்கான நிறத்தைத்

தேடி

தேடித் தேடி

நாரையின் வெண்மையில்

கிளிகளின் சிறகுகளில்

எறும்பின் இளஞ் சிவப்பில்

இலைகளின் பசுமையில்

எல்லாம் இசைந்த

வர்ண வில்லுக்காய்

வானுயர்ந்த போது

நிறமற்ற

தூல்கொண்ட வெளி

என் உயிர் கொள்ளும்.

❖

வீழும்

மழைத்துளி

தன் குமிழ் கூட்டுக்குள்

வானின் இயக்கத்தை

உள்ளடக்கிய

புருவ உயர்த்தலுடன்

மண்ணின் மாமிசக் குவியலை

புணரும் தவிப்புடன்

வீழும்

மழைத்துளி

கள்ளிச் செடிகளுக்கிடையே

திமிர்ந்து எழுந்த

பாறையில் மோதி

சிதற இருக்கும்

கணம் தெரியாமல்

❖

என் பின்புறத்தில்

இயங்கி ஓய்ந்த

காலம்

மீண்டும் என் முன்

உயிர்த்தெழும் மாயம்

நிகழக் கூடுமானால்

என் முதல் சொல்லுக்காய்

வெளியின் கூறுகளை அதன்

காம்பில் சொரியும்

இள நீல அமிர்த்ததையும்

நீள அகல மிழந்த

நிதர்சனத்தின் அசைவற்ற

நிழல்களையும்

உறிஞ்சிக்கொண்டு

புறப்பட்டிருப்பேன்

எனக்கான

மயிலிறகைத் தேடி.

மரங்கள் எரிந்த வணம்

நீர்வாசம்

ஓலித்த திசையில்

சாம்பல் மிதக்க

புள்ளிகள் தெறிக்க

ஓடினேன்

வற்றிக்

கிடந்தது கானல்

உயிரில் அசைகிறது

வேடன் நிழல்

யுவபாரதி

சாம்பல் நிற கனவு

திடுக்கென்று இருக்கிறது

சுகூட்டைக் கடக்க நேரிடும்போது

இங்குதான்

கொண்டு வரப்படுவேனோ என

இதை எழுதும் விரல்களில்

செல்செல்லாகச் சூடேறி

சாம்பலாய் உதிருமோவென

சுமந்து வந்தவர்கள்

நெருப்பிட்டுத் திரும்புகையில்

யாது பேசிக்கொள்வார்களென

தெரிந்தால்

திருப்தியுறுவேன்

கால்பாவாத உயிர் நுனியை

மயானத்து மரத்தின்

கிளையொன்றில் முடிச்சிட்டு

வெளவால்களுடன் தொங்கியபடி

எப்படியாவது

பார்த்துவிட வேண்டும்

எரியும் என்னை

எஸ். பாபு

தத்திச் செல்லும்

ஒரு தவளையிலிருந்து

எண்ணற்ற தவளைகளை

பிடித்து வைத்துக்கொள்கிறது

சமவெளி மணற்பரப்பு.

தே. ஆசைத்தம்பி

வேளாண் அறிவியல் வளர்ச்சி

- பதிப்பாசிரியர் : முனைவர் இராம. சுந்தரம்
- முனைவர் சா. கிருட்டினமூர்த்தி
- வெளியீடு : அனைத்திந்திய அறிவியல் தமிழ்க் கழகம்.
- தஞ்சாவூர் 5
- பக். 688, விலை ரூ. 370 (2000)

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

அறிவியல் தமிழ் வரலாற்றில் வேளாண் அறிவியலின் பங்கு நீண்ட பாரம்பரியத்தை உடையது. சேலம் பகடால் நரசிம்மலு நாயுடு, வி.டி. சுப்பையா முதலியார், ச. கு. கணபதி ஐயர், மு. அருணாசலம் ஆகியோர் எளிய தமிழில் வேளாண் அறிவியலை ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பரப்பியுள்ளனர். கோவை வேளாண் பல்கலைக் கழகமும், தமிழக அரசின் வேளாண்மைத் துறையும் தமிழில் வேளாண் அறிவியல் தொடர்பான குறு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளன. இதன் தொடர்ச்சியாகப் பல்துறைப் பேராசிரியர்களும், மருத்துவர்களும் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டு இந்நூலை உருவாக்கியுள்ளனர். பிப்ரவரி 2000த்தில் அனைத்திந்திய அறிவியல் கழகம் நடத்திய கருத்தரங்கில் படிக்கப்பட்ட 96 கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. வேளாண்மையின் அடிப்படை ஆதாரமான நீர் மேலாண்மை-நீர்வளப் பாதுகாப்பு - கழிவுநீர் பாசனம் - இயற்கை உரம் - மண்புழு உரம் - உயிர் உரம் - பசுந்தழை உரம் - பயிர் ஊக்கிகளின் பயன்பாடு - நோய்க்கட்டுப்பு பாடு - களைநீக்கம் - உவர்நிலைப் பராமரிப்பு - தானியச் சேமிப்பு - இயற்கை வேளாண்மை தொடர்பான கட்டுரைகள் எளிய தமிழில் நடைமுறைச்செய்திகளுடன் இணைந்து அமைந்துள்ளன.

வேளாண்மையுடன் தொடர்புடைய சமூகச் சிக்கல்களை உள்ளடக்கிய கட்டுரைகள் சிலவும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளமையைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். வேளாண் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு வரும் தொழில் வழி நோய்களையும், அதைத் தடுக்கும் வழி முறைகளையும், நம் நாட்டில் நிலவும் அசமத்துவ வளர்ச்சியின் பாதிப்புக்கு உழவர்களும், ஆதிவாசிகளும் ஆளாகி வருவதையும், சில கட்டுரைகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. நீலகிரி மலைப்பகுதியில் தேயிலைத் தோட்டங்களின் அதிகரிப்பால் முலிகைச் செடிகள் அழிந்து, ஆதிவாசிகளான குரும்பர்களின் பாரம்பரிய மருத்துவம் மறையும் சோகத்தை ஒரு கட்டுரை குறிப்பிடுகின்றது. நம் மருத்துவத் தாவரங்களைக் காப்புரிமை செய்வதன் அவசியத்தையும், விளைநிலங்கள் வீட்டு நிலங்களாகும் அலலத்தினையும் கூறும் கட்டுரைகளும் உள்ளன. ஃபிரான்ஸ் நாட்டுக் கத்தோலிக்கத் துறவிகள் ஃபிரெஞ்சு மொழியில் எழுதியுள்ள கடிதங்களில் 19 ஆம் நூற்றாண்டு இந்திய வேளாண்மை குறித்த செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளதைக் கூறும் கட்டுரை ஒன்றும் உள்ளது. பன்னாட்டு நிறுவனங்களிடம் விதைக்காகக் கையேற்றும் நிலைக்கு, இந்திய வேளாண் குடிகளைத் தள்ளும் 'டெர்மினேட்டர்' விதைகளுக்கு ஆதரவான குரல் 'உயிர் தொழில் நுட்பம்' குறித்த கட்டுரை ஒன்றில் உரக்க ஒலிக்கின்றது. இது ஓர் ஆபத்தான போக்கு.

தாவரங்களுக்கு ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஒவ்வொரு பெயர் வழங்குவதால் தாவரவியல் பெயரை மட்டுமின்றி அவற்றின் வட்டாரப் பெயர்களையும் குறிப்பிடுவது அவசியம். நுணா (பக்.70) என்ற தாவரத்தின் பெயர் தென்மாவட்டத்தினருக்குப் பெரும்பாலும் தெரியாது. மஞ்சணத்தி என்றால்தான் தெரியும். கலைச் சொல்லாக்கத்தில் ஒருங்கிணைப்பு இருந்திருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். சான்றாக Termination genes என்பதற்கு "மரண விதைகள்" (பக்.489) என்றும் "இறதிப்பட்ட உயிர்" (பக்.534) என்றும் இடம்பெற்றுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம். பல்வேறு கட்டுரை யாளர்களை, ஒரே விதமான கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும்படி செய்வதெளி தல்ல. ஆயினும் கட்டுரைகளைப் பதிப்பிக்கும் பொழுது ஒரே சீரான கலைச்சொற்கள் அமையும்படி பார்த்துக் கொள்ளலாம். வேளாண்மைக் கலைச்சொல் அகராதியைத் தமிழில் உருவாக்க இம்முயற்சி உறுதுணையாக அமையும்.

கருத்தரங்கு உரைகள் 'காற்றில் கலந்த பேரோசை'யாய் போய்விடாமல் அவற்றைத் தொகுத்து நூல் வடிவம் கொடுத்த பதிப்பாசிரியர்களின் பணி பாராட்டுதற் குரியது. இந்நூலில் இடம்பெற்ற கருத்துக்கள் விலைமதிப்பற்றவையென்றாலும் நூலின் விலை அதிகம்தான். வேளாண் குடிகளுக்கு இந்நூல் போய்ச் சேர இது தடையாக இருக்கும்.

காவ்யா

நல்ல நூல்கள் நல்ல நண்பர்கள்
நல்ல நண்பர்கள் நல்ல நூல்கள்

புதிய நூல்கள்

புதிய நூல்கள்	ரூ.
திருக்குறள் - காவ்யா உரை	30.00
தொகுப்பாசிரியர் சண்முக சுந்தரம்	
நெல்லைச் சிறுகதைகள்	150.00
நெல்லை நாட்டுப்புறவியல்	75.00
சுந்தர பாண்டியன்	
ஆராரோ (நாவல்)	30.00
இலக்கு	
எழுபதுகளில் கலை இலக்கியம்	40.00
பிரேம் & ரமேஷ்	
சிதைவுகளின் ஒழுங்கமைவு	150.00
நீல. பத்மநாபன்	
மதிவர்கள் (மலையாள நவீன இலக்கியம்)	75.00
அன்பாதவன்	
செம்பழுப்பாய் சூரியன் (கவிதை)	30.00
பா. இதயவேந்தன்	
உயிரிழை (சிறுகதை)	30.00
முனைவர் துரை	
மார்க்சிய நோக்கு	75.00
முத்து மாணிக்கம்	
இயக்கவியல்	35.00
திருநாவுக்கரசு	
சுந்தர ராமசாமி : ஓர் கதைச் சொல்லி	100.00
தமிழவன்	
இருபதில் நவீனத் தமிழ் விமர்சனங்கள்	200.00
சண்முகசுந்தரம்	
அகத்தாரும் புறத்தாரும்	75.00
சோலை சுந்தரபெருமான்	
வட்டத்தை மீறி (சிறுகதை)	40.00
உமா ஜானகிராமன்	
ஒரு துளி துக்கம் (சிறுகதை)	45.00
முனைவர் சிவ. விவேகானந்தன்	
பார்ப்பியம்மன் வழிபாடு	50.00
ஞானி	
இந்தியாவில் தத்துவம் கலாச்சாரம்	65.00
முனைவர் க. பஞ்சாங்கம்	
இலக்கியத்தின் இருப்பியலும் திறனாய்வின் இயங்கியலும்	75.00
முனைவர் அ. ராமசாமி	
அலையும் விழித்திரை	60.00
முனைவர் முத்து மோகன்	
ஐரோப்பிய தத்துவங்கள்	75.00
முனைவர் பாலமுருகன்	
இலக்கியக் களங்கள்	35.00
உயர் (தமிழியல் ஆய்வுகள்)	50.00
தொகுப்பாசிரியர் : சண்முக சுந்தரம்	
நாட்டுப்புறவியல் கோட்பாடுகள்	50.00
கொங்கு நாட்டுப்புறவியல்	100.00
தொ. : பெருமான் முருகன்	
கொங்குச் சிறுகதைகள்	200.00
சரசுவதி ராமனாத்	
கடற் பறவைகள் (நாடகம்)	90.00
சிலம்பு நா. செல்வராசு	
தொல் தமிழர் சமயம்	50.00

KAAVYA

16, 17th 'E' Cross
Indira Nagar 11nd Stage
BANGALORE 560 038
© 080 - 5251095

Email : kaavyabooks@hotmail.com

- தபால் செலவு இலவசம்
- புத்தக விலை மட்டும் M.O. / D.D. செய்க
- பதிவுத் தபாலுக்கு ரூ. 20 சேர்க்க
- V.P.P. இல்லை

பனிவயல் உழவு

- ஆசிரியர் : திருமாவளவன்
- வெளியீடு : Exil, 27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France
- விற்பனை உரிமை : காலச்சுவடு பதிப்பகம்
669 கே.பி. சாலை
நாகர்கோவில் 629 001
- பக்.120; விலை ரூ.60 (இந்தியா) (2000)

அழகிய பெரியவன்

இடப்பெயர்வின் வியாக்கூலம் மனிதர் மட்டுமே உணரக்கூடிய யது. தாவரங்களுக்கும், விலங்கினங்களுக்கும் இடப் பெயர்வே வாழ்க்கை நியதியாக இருப்பினும், அவை பெயர்வின் மாபெரும் துக்கத்தை அனுபவிப்பதில்லை. இந்தச் சோகம் கவிஞராய் இருப்பவனை கூடுதலாய் உலுக்குகிறது. அவன் சொந்த மண்ணை இழந்த சோகம், இழந்த காதல், சிதறிய குடும்பம், அவனின் உடல் மற்றும் சிந்தனை இயக்கங்களைக் கட்டமைத்திருக்கும் பண்பாட்டையும், மொழியையும் துறந்த துயரம், அரசியல் போன்ற எண்ணற்ற துயர் அடுக்குகளுடன் மனித இருப்பு குறித்த கலைஞனின் அடிப்படைக் கேள்விக்கு கிடைக்கும் துக்கத்தையும் உணர்பவனாகிறான். இதுவரையிலுமான எல்லா புலம்பெயர் கவிஞர்களுடனும் இந்த வகையிலே ஒத்திசைந்து நிற்கிறார் திருமாவளவன்.

புகலிடக் கவிஞர்கள் பலரிடம் தொழிற்படும் அம்சம் கடந்த காலங்களை இழந்த சோகம். அதை அசைபோடுவதால் உண்டாகும் கழிவிரக்கம். திருமாவளவனிடமும் இந்த சோக உணர்ச்சி இருக்கிறது. இந்த உணர்வு ஒன்றே பல சமயங்களில் கவிதையாக்கத்திற்கான விசையாக அமைந்துவிடும். சேரன் தனது முன்னுரையில் இப்படிச் கூறுகிறார்: 'இந்தத் தொகுதியில் உள்ள பல கவிதைகளில் ஊரில் சென்றொழிந்த காலங் களின் பசுமை பற்றிய கழிவிரக்கமும் அந்தக் கழிவிரக்கத்தினூடே வெளியாகிற சோகம் ததும்பும் கவியுணர்வையும் பார்க்க முடிகிறது. புலம்பெயர்ந்த சூழலில் மனித அனுபவங்களின் முக்கியமான ஒரு கூறாக இந்தக் கழிவிரக்கம் இருக்கிறது என்பது உண்மை.' திருமாவளவனிடம் கழிவிரக்கத்தையும் மீறி மேலதிக குணாம் சங்களான கோபம், எள்ளல், நிதானம் ஆகியவை வெளிப்படுகின்றன. இந்த அம்சங்களால் அவரின் கவிதைகள் வேறு குரலையுடையதாக அமைகின்றன.

இந்தத் தொகுதியில் இருக்கும் கவிதைகளை பொதுவாகச் சில வகைப்பாடுகளுக்குள் கொண்டுவரலாம். இடப்பெயர்வு தரும் வலி, வீடு, வேளவி, மழை போன்ற கவிதைகள் படிக்கும் போது வாசக நெஞ்சில் இழப்பை உணரச் செய்பவையாகின்றன. மழை வடிவ ஒழுங்கு, வார்த்தைச் சிக்கனம், நுண்மையுடன் கூடிய சிறந்த கவிதை. துளித்துளியாய் கீழிறங்கும் மழைப் பிரவாகத்தைப் போன்றதொரு கவிதை.

பாலயத்து மழை நாட்கள்
பெய்யெனப் பெய்கிறது
இன்றும்

என முடியும்போது மழையின் ஈரத்தை மனதுக்குள் இடம்மாற்றி விடுகிறது. ஊரின் நினைவுகளையும், காதலின் நினைவுகளையும் சில கவிதைகள் பேசுகின்றன. *வாடாமல்லி - 1, 2, 3* ஆகிய கவிதைகள் இத்தொகுப்பின் மிகச்சிறப்பானவைகளில் வருபவை. நாட்டை விடுத்து வருகையில் கடைசியாய் பார்த்த அவள் முகம் 'அவள்/அழகும் அடையாளங்களும் / வீழ்ந்து / அழிந்திருத்தல் கூடும் / நினைவுகள் மட்டும் / யெளவனமாய் எழுகிறது / இன்றும் / அலைமோதும் கூட்டத்தில் / அவள் முகத் தேடி' என்று கவிதையில் முகம் தேடியும் பழைய முகம் தந்த கிளர்ச்சியுடனும் வெளிப்படுகிறது.

இத்தொகுப்பின் ஆகப்பிரதானமான அம்சமாக போர் குறித்த பதிவுகளைச் சொல்லலாம். போர் வெறி, வெறுப்பு, அதுயை, பாதிப்புகள், இழப்புகள், சிறார்களை போரில் பயன்படுத்துதல் போன்ற முனைகளை கவிதைகள் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ் அடையாளத்தோடு மட்டுமே இக்கவிதைகளை பொருத்திப் பார்க்கத் தேவையில்லை. உலகெங்கிலுமான விடுதலைப் போர்களிலும் உள்நாட்டுச் சமர்களிலும் சில அத்துமீறல்களும், சிறார்களை போரில் ஈடுபடுத்தும் சூழலும் இருக்கவே செய்கின்றன. அவைகளுக்கானதாகவும் குறியீட்டுத்தன்மை கொண்டவைகளாக முல்லைத்தீவு, எச்சம், கண்ணீர் கசியும் நிலவு, வடலி வதை படலம், ஓட்டுண்ணிகள், ஆறாம் பூதம், சத்திரியம், நச்சுக் கொடி ஆகிய கவிதைகள் இருக்கின்றன.

திருமாவளவனின் பல கவிதைகளிலும் கிடைக்கும் 'சூரியன்' என்கிற குறியீடு கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. சூரியனை தேடி நடந்ததும் பின் சூரியனுக்கு மாற்றாய் மின்மினிகள் மட்டுமே போதும் என்பதும் அவரின் உணர்வுநிலை மாற்றங்களாகவும், மனப்பக்குவத்தின் வெளிப்பாடாகவும் தோன்றுகின்றன. அவரின் சூரியனைக் குறிவைத்து நகர்த்திய தேடல் பல நிலைகளிலான சூரியனை அடைந்து போகின்றன. இலையுதிர்ந்துப் பனியுடுத்திய மரங்களுடே எழும் சூரியனும், முகில் கூட்டத்துள் உறையும் சூரியனும் உருமாறி நொண்டிச் சூரியனாகின்றன. சூரியனைப் பிடித்து சட்டைப்பைக்குள் திணித்துவிட்டு மின்மினியைத் தேடும் மனப்போரை-*எட்டாமல் போன எனது கவிதை பேசுகிறது*. இது பல அகதிகளுக்குமான மன நிலை எனலாம். சூரியன் - விடுதலை என்கிற அர்த்தங்களுடன் செயல்பட்டு *முல்லைத்தீவு* கவிதையில் வேறு பரிமாணம் கொள்கிறது. போரின் மீதான வெறுப்பு மட்டுமல்ல அதன் ஆழமான பாதிப்புகள் திருமாவளவனின் மொழியையே கூட தீர்மானிக்கின்றவைகளாக இருக்கின்றன. 'துருவேறிக் கணக்கிறது மனது' என்றும் 'காயம்பட்ட நினைவு இரும்புகள் தூரந்த' என்றும் ஆயுதம் தொடர்புடைய நினைவுகளுடன் சில இடங்களில் வெளிப்படுகிறார். தற்சமயம் வாழும் பிரதேசத்தில் கூட தொடரும் சாதியம், சினிமாக் கவர்ச்சி போதை போன்றவைகளை சில கவிதைகள் பேசுகின்றன. உலகின் எந்த முலைக்குப் போனாலும் போரின் மன உளச்சலை சடலங்களாகச் சமந்துத் திரிய வேண்டிய கொடுமையை நறுக்கினாற்போல் சொல்கிறது - 'போர் / தவிர்ந்து / நீள்பயணம் நடந்து / நெடுநாள் கழிந்தும் / காலடிக்கீழ் / பெருநிழலாய்த் தொடர்கிறது / போர்' - கவிதை. அசலான மனித உணர்வுகளுடன் செறிவான மொழியில் பேசும் இக்கவிதைத் தொகுதி அதன் உண்மையான குரலினாலேயே தனித்து நிற்கிறது. புகலிட இலக்கியத்தில் மிகவும் குறிப்பான ஓர் இடத்தை இத்தொகுப்பு திருமாவளவனுக்கு வழங்கியிருக்கிறது.

காலச்சுவடு விளம்பரக் கட்டணம்

	ரூ.
முழுப் பக்கம்	: 2000
அரைப் பக்கம்	: 1000
கால் பக்கம்	: 500
ஒரு பத்தி (1/3 பக்கம்)	: 650

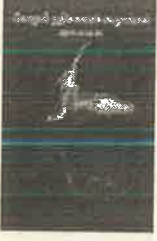
புத்தக விளம்பரங்களுக்கு 25% தள்ளுபடி உண்டு.

ஒரு வருடம் (ஆறு இதழ்கள்) தொடர்ந்து வரும் விளம்பரங்களுக்கு 50% தள்ளுபடி

புத்தகச் (சிறு) விளம்பரம். (மிகக்குறைந்த கட்டணம்) ஒரு நூலுக்கு ரூ.100. ஒரே பதிப்பகத்தின் அதிகப்படியான ஒவ்வொரு நூலுக்கும் ரூ. 50. அளவு ஒரு பத்தியில் மூன்றில் ஒரு பங்கு (எட்டு செ.மீ.) தள்ளுபடி எதுவும் இல்லை.

கோமுகி நதிக்கரைக் கூழாங்கல்

- ஆசிரியர் : இளமுருகு
- வெளியீடு : வேறுவேறு, 11ஆ, கரந்தி நகர்
(பழைய எண் 89ஆ)
- ஆத்தர் 636 102
- பக். 48, விலை ரூ.20 (2000)

பாலை நிலவன்

I

தமிழ்ச் சூழலில் வாசிக்கக் கிடைக்கும் கவிதைகள் பெரும்பாலும் விநோதப் படுத்தலுள் அல்லது செயற்கையான தனித்துக் காட்டல்களாக வாசக நுகர்விற்காக கிடைக்கின்றன. இந்த விநோதப் படுத்தலுக்குள் தொடர்ந்து சிக்கிக்கொள்பவர்கள் காலகதியில் தொகுப்புகளைக் கொண்டுவரும்போது வாசகன் முதலில் தன் தலை ரோமங்களைப் பிய்த்து எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான். பிறகு வாசிக்கக் கிடைத்ததை அலமாரியில் அடுக்கி வைத்துவிட்டு நித்திரையாகிறான். இப்போது அடுக்குவதற்காக புத்தகங்கள் வருவதால் அவைகளுக்கு கவர்ச்சி கூடிவிட்டது. எழுதப்படுகிற கவிதைகளில் காதல் எப்போதுமே மென்மையானதாகப்படுவதற்கும் சக மனிதனைப் பற்றிய கவிதைகளில் அவன் குற்றவாளியாகி கொலை செய்யப்படுவதற்கும் உள்நோக்கம் இல்லாமலில்லை.

தன் காதலியைப் பற்றிய கவிதைகளில் குற்றவுணர்ச்சி கொள்கிற ஆண் புனைவாளர்கள் கூட காதலியின் முலைகளை அறுத்துத் தின்ன கனவு காண்பதைப்பற்றி பேச மறுப்பதிலும் உள்நோக்கம் இல்லாமலில்லை. தமிழ்ச் சூழலில் மட்டுமே நிரபராதிகள் கவிதை எழுதுகிறார்கள். (பிரேதா பிரேதனின் கவிதைகளில் ஆழ்ந்த மனசாட்சி வாக்குமூலங்களில் சரி யாகக் கிடைப்பதைப் பற்றியும் இங்கு ஞாபகங்கொள்ள முடி கிறது.) நாம் குற்றமற்றவர்கள் என்ற நோக்கில் வாழ நேர்ந்தால் அபத்தமான கலையை சிருஷ்டிப்பதைத் தவிர வேறொன்றும் கைகூடாது. 'கோமுகி நதிக்கரைக் கூழாங்கல்' என்னும் இளமுருகுவின் கவிதைத் தொகுப்புக்கும் இது கொஞ்சம் பொருந்தும்.

II

சிறந்தமிழ்ச் சூழலில் அந்தரங்கமாய் நிகழ்கிற அறிவு ஜீவிகளின் பொம்மலாட்டம் ஒரு இருண்மையான கலை வடிவத்தை சிருஷ்டிக்கிறது (புதினங்கள் இப்போது அதிக பக்கங்களில் வருவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்). சிநேகிதிகளான இளமுருகுவின் கவிதைகளில் மற்றைய கவிஞர்களைப் போலவே தவிப்பும சோகமும் பிரிவின் ஆற்றாமையும் சேர்ந்தே ஒலிக்கிறது. தனித்த சில காட்சிகளினூடாக வெளி ஏற்படுத்தும் அகீத மனக்கிலேசம் தான் இயற்கையான மனசின் குரலாக காதல் நேரத்தில் கைகூடுகிறது.

வெட்டுப்பட்ட கால்களை / இழுத்து நகர்கிறது காலை/ எப்படியோ தீய்கிறது பகல்/வெறுமை மாடித்துக் /கதறிப் பற்று கிறது மாலை/மணலாய்ச் சிதறிய மனசோடு/அழைப்பு மணிக் காய் எழுந்தோடிக்/கண்ணெரியக் கழிகிறது இரவு/நீயற்ற நாட்கள்/ஏதோ போகிறது பொருள்ற்று.

இப்படியான ஒரு சன்னமான கவிமொழியின் உணர்வுமுத்தம் தான் இளமுருகுவின் கவிதைகளை இழுத்துப் போகிறது. இந்த உணர்வுமுத்தம் வெறும் மொழி சார்ந்து போனால் தீர்ந்துபோகும் என்பதால் மனம் சார்ந்து போகிறது போல. 'வெட்டப்பட்ட கால்களை இழுத்து நகர்கிறது காலை'. கவிஞன் சோகமாயிருந்தால் காலமும் அகாலமான சோகத்துக்கு ஆளாகிறது. இது ஒரு மனம் சார்ந்த மொழியின் மாயமன்றி வேறொன்றுமில்லை என்கிறபோதே இந்த மனம் சார்ந்த மொழியின் தீவிரம்தான் கவிதையின் ஆன்மாவைக் காப்பாற்றியும் வைக்கிறது. மனம் சார்ந்த உணர்வுமுத்தம் கூடிவரும்போது மொழி சார்ந்த தீவிரம் அற்றுப்போனால் கவிதை என்னவாகும்? இளமுருகுவின் 'மௌனம்' கவிதையை இதற்கு உதாரணமாய்ச்

சுட்டலாம். 'இரைச்சலின் நடுவே' என்று ஆரம்பமாகி திடீரென மனக்கொந்தளிப்பின் ஆகச்சிறந்த தருணத்தை 'செத்தொழிந்த எல்லா மனிதர்களுக்குமான அழகை என் தலையில் கொட்டு கிறது' என்று பிரபஞ்சத்தின் கண்ணீரை சுமந்து திரிபவனின் தன்னழகையுடன் கூடி உணர்வுமுத்தம் கனல் பொங்கி எழு கிறது. கவிதையின் கடைசிப் பகுதியில் 'எல்லாம் சரி' என்று ஒரு தன்னம்பிக்கைக்காரன் கவிதைக்குள் இறங்கி முடிவில் கவிதையை வாசகனிடமிருந்து பறித்து நகர்கிறான்.

எல்லா முயற்சிகளையும் / பொச்சு மண்ணாய்த் / தட்டி எறிந்து விட்டு / நடப்பேன் நான்

என்று கவிதை முடிவடைந்து போகிறது. செத்தொழிந்த எல்லா மனிதர்களுக்குமான அழகையைத் தன் தலையில் சுமக்க வேண்டிய தருணத்தை இழுத்துவிட்ட கவிஞனின் பிருஷ்டம் மட்டுமே இப்போது தெரிகிறது. பிரபஞ்சத்தின் வேதனையைக் கவிஞன் தன் வேதனையாக அனுபவிப்பதற்கும், கவிஞன் நிரபராதியாவதற்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் ஏற்படும் விபத்து தான் கவிதைபைக் கொன்றிருக்கக் கூடும். சூழலின் பயங்கரம் என்பது சமூகத்தின் பயங்கரம் என்றே புரிந்துகொள்ள முடியும். சூழலில் தப்பிப்பதென்பது சமூகத்திலிருந்து தப்பிப்பதும்ல்ல. கவிஞன் சூழலிலிருந்து தப்பிக்க வேண்டியதில்லை. இளமுருகு சிநேகிதிக்கு எழுதும்போது தன்னிரக்கம் நிறைந்தவராவதற்கும் எதிரிக்கு எழுதும்போது கொலைகாரன் ஆவதற்கும் மேலே சொன்ன நிரபராதித்தனமே காரணமாகிறது. பிரபஞ்ச நுகத்தை கவிஞன் சுமந்துகொள்ள வேண்டுமென்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது.

III

'எதிரி' என்னும் தலைப்பிலான கவிதையின் இறுதி வரிகள் இப்படியாக முடிகிறது.

என்ன செய்வேன் உன்னை / என் கழிவோடு புரண்டு ருண்டு / பேராடிச் செல்லும் மலவண்டே

இங்கு மொழி ஏற்படுத்தும் அருவருப்பை விடவும் மனம் ஏற்படுத்தும் அருவருப்பு உச்சமடைந்து வாசிப்பை நிறுத்து கிறது. இந்த நிறுத்தம் எதனால் ஏற்படுகிறது? கவிதையோடு பயணிக்கும் வாசகன் கவிஞனால் சுட்டப்பட்ட எதிரியை மனனித்துவிட்டதால் இருக்கலாம். வாசகர் மன்னிக்கின்ற அளவுக்கு எதிரியை பூதாகாரப் படுத்தியது மனம் சார்ந்த மொழியின் சாமர்த்தியமாகச் சுட்டமுடியாது. வாசகனின் எதிரியாக கவிஞனே மாறிவிட்ட ஒரு கவிதைக் கொலையினூடாக 'எதிரி' கவிதை முடிகிறது. (சுருணா திவாகர், மதிவாணன் கவிதைகளின் பாதிப்பு இளமுருகுவுக்கு இருக்கக்கூடும். தலித் மொழியை ஒரு மத்தியநகர் வர்க்கக் கவிஞன் தனதாக்கிக் கொள்ளும்போது ஏற்படும் சொல்லாடல்களின் வரிசைதான் 'மலவண்டே'.)

'அசைவு விதிகளைத் தெளிவாக்குக' என்ற கவிதையினை இளமுருகுவின் தனித்த கவியம்சம் கொண்ட கவிதையாகக் கொள்ளலாம். மேலதிகாரிக்குக் கீழே பணிபுரிபவனின் மன நிலை சோகம் நிறைந்த அங்கதமாகிவிட்டதில்தான் இந்தக் கவிதை மனசில் நின்று விடுகிறது. அதேபோது இந்தக் கவிதை இயல்பான ஓட்டத்தில் சற்றும் விநோதப்படுத்தலின் ஆர்வ மின்றி முடிகிறது. முதலாளிய ஒழுங்குகளோடு பொருந்திப் போக முடியாத அதே நேரத்தில், இருப்பின் தரம் சங்கடமும் தவிர்க்க முடியாமல் ஒவ்வொருவரின் மேலும் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து விடுபட முடியாமையின் அலைக்கழிப்பே இந்தக் கவிதையின் மெய் அனுபவம். அமைப்பின் பொதுத்தளத்தில் ஏற்படுகின்ற 'விடுபடல் மனம்' ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் இயங்குவதுதான். இதே தளத்தில் இயங்கும் இன்னுமொரு கவிதை 'மணை'. இந்தக் கவிதையில் மிதமிஞ்சி ஒலிக்கும் 'கெஞ்சல்' ரசனை சார்ந்ததாக இல்லை. ஒரு பிணம் வாழ்கிறது என்பதைத் தவிர இதில் செய்தி ஒன்றும் இல்லை. மழைக் காலத் தவளைகள், புளூட்டோ, கடவுளின் பீடம், என் வீட்டுப் பூனை, கூடு பாய்தல் போன்ற கவிதைகளில் மனம் சார்ந்த மொழியின் கோர்வையை அறிய முடிகிறது. இந்த இயல்பான தனித்த அம்சத்தை இளமுருகுவால் வளப்படுத்த முடியுமென்றே தோன்றுகிறது. கடைசியாக 'செயற்கையான தனித்த அம்சத்தை கலையின் அபத்தம்' என்பதினூடாக இனியான கவிதை உலகத்தை சிருஷ்டித்துக் கொள்ளவேண்டும் அவர்.

இரண்டாம் குடியேற்றம்

சக்கரியா

டாக்டர் பி. எம். மேத்யூ வெல்லூர்,
மனோதத்துவ நிபுணர்,
திருவனந்தபுரம்.

மதிப்பிற்குரிய டாக்டர்,

முதலில் என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்
கிறேன். நான் ஆஷா மேத்யூ, வயது 26. வீட்டின்
பெயர் கரிப்புறத்து. அப்பாவின் பெயர் ஜோசப்
மேத்யூ. மேல் விலாசம்: காட்டிறம்பு போஸ்ட்,
குற்றியாடி.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் பட்டமேற்படிப்பும்,
பி.எட். பட்டப்படிப்பும் முடித்திருக்கிறேன்.
எனக்கு அப்பா, அம்மா, அண்ணன், இரண்டு
தங்கைகள் உள்ளனர். திருமணமான அண்ணன்
மானந்தவாடியில் வாழ்கிறான். அண்ணி
அங்கே பள்ளிக்கூட ஆசிரியை. ஒரு தங்கை
எம்.பி.எஸ்ஸில் முதல் வருடம். அடுத்தவள்
ப்ரீ டிகிரி முதல் வருடம்.

என் தாத்தா — அப்பாவின் அப்பா — இரண்டாவது உலக
மகா யுத்தத்தின்போது, பட்டினி காரணமாக மரங்ஙாட்டுப்
பள்ளியிலிருந்து குற்றியாடிக்குக் குடியேறிய ஒரு விவசாயி.
காடு வெட்டி விவசாயம் செய்திருக்க வேண்டாமென்று
நான் தாத்தாவிடம் வாதிட்டிருக்கிறேன். ஆனால் தாத்தாவின்
பதில்: 'ஆஷா நீ பட்டினி இருந்ததில்லை. அனேக நாட்கள்
மனைவியும் குழந்தைகளுமாகப் பட்டினியில் வாடித் தளர்ந்த
நிலையில் உள்ள ஒருவனுக்கு காடு மட்டுமல்ல, இந்த உலகத்
தையேகூட வெட்டி நாசமாக்கி உணவுண்டாக்கத் தோணும்.'

எண்பத்தொன்பது வயது நிரம்பிய நாத்திகரான தாத்தா,
டாக்டர். எ.டி. கோலுருடன் கடிதங்கள் மூலம் மிக நீண்ட
விவாதப் போராட்டமே நடத்தியிருக்கிறார். இரவில் நாங்கள்
ஐவரும் பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது தாத்தா
மட்டும் அறையிலமர்ந்து புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருப்பார்.
எண்பத்திரண்டு வயதான பாட்டிதான் என் அப்பாவையும்
எங்களையும் இறைவனின் வழியில் செலுத்தியவர். நாலு
கிலோமீட்டர் தூரமுள்ள சர்ச்சுக்கு தினமும் நடந்தேதான்
செல்வார். அப்பா கார் வாங்கியவுடன், பாட்டியைக் காரில்
வரச் சொல்லி அழைத்தபோது, துண்டைத் தோளில் சுற்றிய
படியே முற்றத்தில் வந்து நின்று கொண்டு, 'நடக்க முடிகிற
வரை நான் என்னோட ரெண்டு காலாலும் நடந்து சென்றே
ஆண்டவனைத் தரிசிப்பேன்' என்றார். அப்போது ராஜ்கபூரின்
திரைப்படப் பாடல் சஜன் ரே ஜூட் மத் போலோ...
என் நினைவிற்கு வந்தது.

"கபடதாரிகளே, பொய் சொல்லாதீர்கள்
ஆண்டவனின் அருகே செல்லவேண்டும்
யானை மீதல்ல குதிரை மீதல்ல

கால்நடையாகத்தான் அங்கே செல்லவேண்டும்."

இதை நினைத்து நான் சிரித்தபோது பாட்டி, 'எதுக்குடி
ஆஷா நீ சிரிக்கிறே?' என்றாள் ஒருவிதப் பொய்க் கோபத்தோடு.

என் அப்பா ஒரு காங்கிரஸ்காரர். ஆனாலும் திருச்சபையின்
கட்டளைகளை அனுசரித்து வாழ்பவர். சமுதாயத்தின் எல்லா
ஒழுக்க நியதிகளையும் தவறாமல் கடைபிடிப்பவர். தன்னுடைய
சிறுவயதில் பட்டினி என்பதை முழுவதுமாக அனுபவித்திருக்
கிறார். கல்லைத் தின்றாலும் கரையும் வயது வருவதற்குள்,
தாத்தா குற்றியாடியில் நெல்லும் மரச்சீனியும் பயிரிடத்
தொடங்கிவிட்டார். விவசாயத்தில் பல புதிய புதிய முறை
களைக் கையாண்டு மாதிரி விவசாயிக்கான பரிசைப் பலமுறை
பெற்றிருக்கிறார். சொல்லிலடங்காத அன்பை எங்களிடம்
எப்போதும் வைத்திருப்பவர். என் அம்மாவை அவர் பொன்
னாகக் கவனித்துக் கொள்கிறார். அம்மா என் அண்ணனைப்
பிரசவிக்கும் நேரத்தில் ஊரில் மருத்துவமனையோ மருத்து
வரோ கிடையாது. பாட்டி சர்ச்சுக்குப் போயிருந்தாள். அப்பா
தான் மருத்துவச்சியாக மாறினார். இதைச் சொல்லி அம்மாவை
இப்போதும் நாணமடையச் செய்வார். ஹாஸ்டலில் தங்கிப்
படிக்கும் என் தங்கைகள் இருவருக்கும் வாரமொருமுறை
போன் செய்வதோடு நில்லாமல் கைநிறைய தின்பண்டங்களு
டன் மாதமொருமுறை சென்று பார்க்கவும் செய்வார். நான்
ஹாஸ்டலில் இருந்தபோதும் அப்பா இப்படித்தான். நான்
அதிக ஆர்வத்தோடு வாசிக்க விரும்பும் புத்தகங்கள் கேரளத்தில்
கிடைக்கவில்லையென்றால் டெல்லிக்கு எழுதி வரவழைத்துத்
தருவார். அப்படித்தான் எனக்கு இதான் கானும், ரேமண்ட்
கார்வரும், காஸ்தனேதனெவும் அறிமுகமாயினர்.

இப்படிப்பட்ட வாசிப்புகள் இருந்தாலும் நானொரு சாது
வான யுவதிதான் டாக்டர். நானொரு அறிவு ஜீவியோ,
கலக்காரியோ அல்ல. 'பார்வைக்குக் குறையொன்றுமில்லாத,
நல்ல சபாவமுள்ள பெண்' என்றே ஊரும், உறவும், ஆசிரியரும்,
நண்பர்களும் என்னைப் பற்றி எண்ணிக்கொண்டிருப்பதாகச்

சரியான கணிப்பில் நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். இன்றுவரை என்னைப்பற்றி யாருக்கும் எந்த விதத்திலும் ஒரு குறையும் ஏற்பட்ட தில்லையென்று தீர்மானமாகச் சொல்லமுடியும்.

அடக்க ஒடுக்கமாக அம்மா அப்பாவை அனுசரித்து, ஆசிரியர்களை வணங்கி, உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் நேசித்து, திருச்சபைக்கும் போதகர்க்கும் கீழடங்கித்தான் நான் இன்றுவரை வாழ்ந்திருக்கிறேன். எனக்கு மிகவும் விருப்பமான மோகன்லாலைக்கூட இதுவரை காதலித்ததில்லை. அம்மாவைப் போலொரு எடுத்துக்காட்டான மனைவியாக, அப்பாவைப் போலொரு நல்ல கணவனுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழவேண்டும் என்பது மட்டுமே என் விருப்பம். நான் ஆங்கில இலக்கியம் படித்தது, பி.எட். படித்தது எல்லாம் உத்தியோகம் பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. கல்யாணம் வரை விருப்பமானவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளவும், வாசிக்கவும், எழுதவும், நண்பர்களோடு பழகவும் மட்டுமே என்பதை நான் சொல்லாமலே அப்பா உணர்ந்திருந்தாரென்று தோன்றுகிறது.

டாக்டர், என் அம்மா இரக்கமும், இதய சுத்தியுமுள்ள ஒரு குணவதி. அப்பா அம்மாவைத் திருமணம் செய்வதற்குமுன் எங்கள் வீடு பொருளாதார ரீதியில் மேன்மையடைந்திருந்தது. அம்மாவின் வீட்டில் கஷ்ட ஜீவனம்தான். தாத்தாதன் மூன்று பையன்களுக்கும் சீதனம் வாங்காமல்தான் திருமணம் முடித்திருந்தார். அப்பா சேவாதளத்தின் பாதயாத்திரையும், வசூலுமாகத் திரிந்தபோது அம்மாவின் அழகு கண்டு பிரமித்திருக்கிறார். பின்னர் விசாரித்துச் சென்று திருமணம் பேசி முடித்தார்களாம். பாட்டி இதை எதிர்த்ததாக அவரே என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்.

‘ஏண்டி ஆஷா, பொண்களுக்கு அழகு அதிகமிருந்தால் அது சரிப்பட்டு வராது. ஆனால் உங்க அம்மா நல்லவள்.’ அம்மா நல்லவள், அன்பு நிறைந்தவள், ஆசைகளில்லாதவள், குற்றமற்றவள். திருமணமான புதிதில் தாத்தா அம்மாவை ஒரு நாத்திகவாதியாக்க முயன்றிருக்கிறார். எல்லாவற்றையும் அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அம்மாவை கடைசியில் வெட்கத்துடன் தாத்தா

விடம் கேட்டார். ‘அப்பா, தெய்வம் இல்லையென்று நம்பாமல் இருந்தால், நீங்கள் என்னிடம் கோபித்துக் கொள்வீர்களா?’ தாத்தா இல்லையென்றதும், ‘அப்போ நான் இருப்பதாக நம்புகிறேன்’ என்று சொல்லி விட்டு இருந்த இடத்தைவிட்டு எழுந்தோடிப் போனார். அப்போது பாட்டி, ‘இந்த வீட்டில் பெண்களுக்கு வரை அந்த ஆண்டவனுக்கு எந்தக் குறையும் வராது’ என்றாளாம். இதையெல்லாம் அம்மாவே என்னிடம் சொன்னார். அம்மாவுடையதைப் போன்ற வாழ்க்கையை வாழ்ந்து முடிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பமே எனக்கிருக்கிறது. அதைவிடப் பெரிய ஆசைகளெதுவும் எனக்கில்லை.

டாக்டர், இப்படிப்பட்ட அன்பான, பாசமானதொரு குடும்பத்தில் சந்தோஷமும் அமைதியுமாக வாழ்ந்து வந்த நான், இப்போது ஒரு இக்கட்டில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன். இரண்டு மாதம் முன்பு அம்மா என்னிடம், ‘ஆஷா, நீ

யும், அவள் கணவரும் வந்தனர். நான் அனைவருக்கும் காப்பியும் பலகாரமும் கொடுத்து முடித்த பிறகு, அந்த மனிதர் ஒரு சிகரெட்டைப் பற்ற வைத்துக்கொண்டே, என்னிடம் ‘பி.எட். முடித்து வேலைக்கொன்றும் போகவில்லையா?’ என்று கேட்டார். ‘இல்லை’ என்றேன். ‘அவளுக்கு வேலைக்குப் போக விருப்பமில்லை’ என்றார் அப்பா. அந்த மனிதர் சிகரெட் பிடித்தது அவரறியாமல் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒரு குரூர வினோதமாக எனக்குப் பட்டது. புகை பிடித்தபடி அமர்ந்திருந்த அவருக்கு நல்ல அழகும் ஆண்மையும் இருந்தது. அவர்கள் சென்றதும் நான் மின்விசிறியை முழு வேகத்தில் வைத்தேன். ‘குளிருது. ஃபேனை ஆஃப் பண்ணும்மா’ என்றார் தாத்தா. ‘புகை வாசனை போகத்தான்’ என்றேன் நான். ‘ஆண்கள் புகை பிடிப்பது சகஜம்தான்’ என்றார் அப்பா. ‘அதில்லை. சிகரெட் பற்றவைத்துக் கொண்டு என்னோடு பேசியது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை’ என்றேன்.

அந்த இரவில் நான் என் வாழ்வின் தடம் மாறிப் போனதான நினைவுகளினூடே ஜன்னலின்வழி புறவெளியைப் பார்த்தபடிப் படுத்திருந்தேன். இருண்ட புறவுலகம்.

மேலும் ஏதாவது படிக்கப் போகிறாயா?’ என்றார். நான் இல்லையென்றேன். என் தோளில் கைவைத்து என்னைத் தன்னுடன் சேர்த்து அணைத்தவாரே, ‘அப்படியானால் உனக்குக் கல்யாணம் செய்வது குறித்து யோசிக்கலாமா’ என்றார். நான் அவள் நெஞ்சில் தலை சாய்த்து நாணத்துடன் சம்மதித்தேன். அன்றிரவு ரொம்ப நேரம் தூக்கம் வராமல், மிளகு கொடிகளில் மின்மினிகள் மின்னுவதை ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்தபடிப் படுத்திருந்தேன். சிறிது நேரத்தில் நிலவு உதித்தது. நிலவொளி படுக்கையில் விழுந்தபோது என் தேகம் சிலிர்த்தது. பின்னர் நான் உறங்கிவிட்டேன்.

என்னை முதலில் பெண் பார்க்க வந்தவர் ஒரு கல்லூரி விரிவுரையாளர். அவரே ஓட்டி வந்த டாட்டா சுமோவில் அவருடைய அம்மாவும், அப்பாவும், சகோதரி

பின்னர் யாரும் அதைப் பற்றியெதுவும் பேசவில்லை. ‘பரவாயில்லை. இனியும் வருவார்கள் இளைஞர்கள்’ — தாத்தா எல்லோருக்குமாகச் சொல்லி முடித்தார்.

அன்று இரவு படுத்தபடியே நான் யோசித்தேன். அந்தச் சிகரெட், டாட்டா சுமோ வரை மட்டுமே எனக்கு அந்த மனிதரைத் தெரியும். அதற்குமேல் என்னால் அறிய முடியாத விஷயங்கள் நிறைய உள்ளன. சிகரெட் பிடித்தது எனக்கு விருப்பமானதொரு செயலாக இருந்திருப்பின்? தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய மற்ற விஷயங்களை நான் எப்படித் தெரிந்து கொண்டிருப்பேன்? அம்மா என்மீது போர்வை போர்த்தி விட்டு நெற்றியில் சிலுவை வரைந்து கொண்டே ‘ஈசோ’ என்றார்.

என்னை இரண்டாவதாகப் பார்க்க வந்தவரை எனக்குப் பிடித்திருந்தது. ஒரு வங்கி அதிகாரி அவர். முகத்தில் இரக்கமும் மென்மையும்

இருந்தது. காப்பி குடித்து முடித்த பின் என்னிடம், 'நானும் ஆங்கில இலக்கியம்தான். பிறகு எப்படியோ தடம் மாறிவிட்டது' என்றார். அவர்கள் சென்றபிறகு எல்லோரும் என்னைப் பார்த்தார்கள். நான் புன்சிரிப்புடன் தலைகுனிந்து நின்றேன். அன்றிரவு யோசித்தேன். ஆங்கில இலக்கியமும், இரக்கமும் மிருதுத் தன்மையும் கலந்த முகமும்... இதற்குமேல் என்ன தெரியும் அவரைப் பற்றி? அவர் வீட்டில் புதிய புத்தகங்கள் இருக்குமா? அல்லது பழைய ஆங்கில டெக்ஸ்ட் புத்தகங்கள் மட்டும்தானா? அங்கே ஜன்னலைத் திறந்து போட்டுக் கொண்டு படுக்கமுடியுமா? தோசைக்குத் தொட்டுக் கொள்ளும் சட்டிக்கு அவர்கள் கடுகு தாளிப்பார்களா? எனக்கு அதுதான் பிடிக்கும். ரொம்ப நேரம் புரண்டு புரண்டு படுத்த பிறகுதான் உறங்கிப் போனேன். மறுநாள் தரகர் வந்து விபரம் சொன்னார். 'அவர்களுக்குப் பெண்ணைப் பிடித்துவிட்டது. ஆனால் பையன் கரிஸ் மாட்டிக் நம்பிக்கை உள்ளவன். பெண்ணின் தாத்தா நாத்திகவாதியானதால் அவனுக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது.' 'வேண்டாம். போகட்டும்' அப்பா என்னைப் பார்த்துக் கொண்டே சொன்னார். நான் தாத்தாவின் காதோடு, 'பரவாயில்லை தாத்தா. இனியும் இளைஞர்கள் வருவார்கள்' என்றேன்.

மூன்றாவதாக வந்த ஓர் ஆர்க்கிடெக்ட் இளைஞனுடன் என் திருமணம் நிச்சயிக்கப் பட்டது. ஏற்றுமானூரில் இருந்து வந்து என் அம்மாவின் வீட்டினருகே குடியிருக்கிறார்கள். கோழிக்கோடு நகரத்தில்தான் வீடு. மென்மையும் அழகும் கூடிய முகம். 'வேலைக்குப் போக விருப்பமிருக்கா?' அவர் என்னிடம் கேட்டார். 'இல்லை' என்றேன் நான். 'என் விருப்பமும் அதுதான்' என்றார். 'நான் விவசாயத்தையும் பிசினஸையும் இணைத்தபடிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் விவசாயத்தில்தான் விருப்பம்திகம்.'

டாக்டர், இங்கிருந்துதான் என் பிரச்சினை ஆரம்பமாகிறது. கல்யாணம் நிச்சயமாகிவிட்டது என்பதையறிந்த அந்த இரவில் நான் என் வாழ்வின் தடம் மாறிப் போனதான நினைவுகளினூடே ஜன்னலின் வழி புறவெளியைப் பார்த்த படி படுத்திருந்தேன். இருண்ட புறவுலகம். ஜன்னலூடாக ஒரு குளிர்காற்று உள்ளே நுழைந்தபோது, என்னைப் போர்வையால் போர்த்திக் கொண்டேன். கண் விழித்தபோது நடு இரவு வரைப் படித்துக் கொண்டிருக்கும் தாத்தாவின் அறையிலும் வெளிச்சமில்லை. வீடு உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. வெளியே நட்சத்திர ஒளிக்கசிவில் உலகம். திடீரென்று ஒரு நடுக்கம் எனக்குள் ஓடியது. நான், நான் இந்த வீட்டை விட்டுப் போகப் போகிறேன். அப்பாவையும் அம்மாவையும், தாத்தாவையும் பாட்டியையும், தங்கைகளையும், இந்தப் படுக்கையையும், ஜன்னலையும், சமையற்கட்டையும், கிணற்றையும், தொழுவத்தையும், வேலைக்காரரையும் விட்டுவிட்டு வேறொரு வீட்டிற்குப் போகப் போகிறேன். இனிச் சாவது வரை அங்கேயே குடியிருக்க வேண்டும். அங்கே உள்ளவர்களோடு கூடி வாழக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆர்க்கிடெக்ட் ஜோயி என்னுடன் வாழ இங்கே வரமாட்டார். நான்தான் ஜோயியின் வீட்டிற்கு என்றென்றைக்குமாகப் போகிறேன். ஜோயியின் அழகும், தயையும் தான் நான் அறிந்திருக்கிறேன். மற்ற என்னவாக அவர் இருப்பார்? ஜோயி என் வீட்டையாவது பார்த்தார். இந்த வீட்டிற்கு வரும் வழியை அறிவார். இந்தக் குன்றுகளையும் வயல்வரப்பு களையும் பார்த்தார். தாத்தாவையும் புத்தகங்களையும் பார்த்தார். எங்கள் நாய் டாட்டுவைப் பார்த்தார். வரவேற்பறையின் சுவரில் தொங்கும் குடும்பப் படங்களைப் பார்த்தார். முற்றத்தில் காயும் மிளகைப் பார்த்தார். தொழுவத்தில் நிற்கும் பசுக்களைப் பார்த்தார். ஜோயி அமர்ந்திருந்த நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்தபோதுதான் நான் பெரியவனா

னேன் என்பதொன்றுதான் ஜோயிக்குத் தெரியாது. ஆனால் நானோ? என் தாத்தா மரங்ஙாட்டுப் பள்ளியிலிருந்து மொத்தமாக இங்கே வந்து குடியேறியதுபோல, என்றென்றைக்குமாக அங்கே சென்று குடியேறப் போகிறேன். அந்த இடத்தைப் பற்றி எனக்கு என்ன தெரியும்? அங்கே என்ன வெல்லாம் இருக்கும்? அவர்களுக்கு பசுக்களிடமும் ஆடுகளிடமும் அன்பிருக்குமா? பெண்களிடம் பிரியமாக நடந்து கொள்வார்களா? அவர்கள் ஞாலிப்பூவன் பழம் தின்பார்களா? வேலைக்காரர்களிடம் சினேகத்துடன் பழகுவார்களா? குழந்தைகளை அடித்து, அழவைப்பார்களா? நாயையும் பூனையையும் அடித்து விரட்டுவார்களா? பிச்சைக்காரர்களைப் பரிகாசம் செய்வார்களா? சுத்தமான உள்ளாடைகள் தரிப்பார்களா? பொய் சொல்லி பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படுவார்களா? புத்தகங்களை மதிப்பார்களா? பிரார்த்திக்கும்போது மனதில் வெறுப்பும், பொறாமையும் உள்ளவர்களாயிருப்பார்களா? ஜன்னல்களையும் கதவுகளையும் திறந்து விடுபவர்களாயிருப்பார்களா? அவர்கள் வயல்களில் என்னவெல்லாம் பயிரிடப்பட்டிருக்கும்? எத்தனை மணிக்கு அவர்கள் தூங்குவார்கள்? எத்தனை மணிக்கு எழுந்திருப்பார்கள்? கழிப்பறை சுத்தமாக இருக்குமா? தண்ணீரைக் காய்ச்சித் தான் குடிப்பார்களா? குடம்புளி போட்டுத்தான் மீன்குழம்பு செய்வார்களா? சோற்றைக் குழைய வேக வைப்பார்களா?

டாக்டர், இருளினூடாக பெரிய ஆபத்தினை நோக்கி வீழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றியது. நான் சப்தமெழுப்பாமல் கத்திய

படியே உருண்டு புரண்டு எழுந்தேன். வாழ்க்கையில் முதல் முறையாக நான் தனிமையை உணர்ந்தேன். குளிரில் நடுங்கிக் கொண்டே நான் என் முடியிலும், முலைகளிலும், அடிவயிற்றிலும் தடவினேன். ஆஷா மேத்யூ என்ற யுவதி. 26 வயது. எம்.ஏ., பி.எட்., பட்டதாரி. கரிப் புறத்து ஜோசப் மேத்யூவின் மகள். கன்னிப் பெண். டி.எஸ். எலியட்டையும் ஹெமிங்வேயையும் வாசித்திருப்பவள். நான் என் உதடுகளையும் கண்களையும் தொட்டுப் பார்த்தேன். கால்களின்வழி கை ஊர்ந்தது. மீண்டும் பிடிமானம் இன்றி இருட்டில் வீழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றியது. 'ஆஷா மேத்யூ, நீ சப்த மெழுப்பாதே' என்றேன் எனக்குள். எண்ணங்களின் பின்னால் வேலை நின்றபோது, கிடுகிடு என்று நடுங்கியவாறே படுக்கையில் விழுந்து என்னை முழுவதும் மாகப் போர்த்திக் கொண்டேன்.

காலையில் தாமதித்துதான் எழுந்தேன். 'என் மகளின் முகம் என்னவோ போலிருக்கு. கல்யாணத்தை நினைத்து நீ பயப்படத் தொடங்கிட்டியா?' அம்மா கேட்டாள். நான் ஒன்றும் சொல்லாமல் புன்னகைத்தேன். காலைச் சிற்றுண்டிக்குப் பிறகு தாத்தாவின் அறைக்குச் சென்று தாழ்ந்த குரலில், 'தாத்தா எனக்கொரு ரகசியம் சொல்ல வேண்டியிருக்கு' என்றேன். தாத்தா வெள்ளெழுத்துக் கண்ணாடியை மூக்கிலிருந்து கழற்றி படித்திருந்த பக்கத்திற்கு அடையாளம் வைத்து விட்டு, என்னைப் பக்கத்தில் அமரும்படி சைகை செய்தார். 'தாத்தா, மரங்/ஙாட்டுப் பள்ளியிலிருந்து சட்டி, பாளை, பாய், ஆட்டுரல் இவற்றுடன் குற்றியாடிக்கு வருவதற்குமுன், இருண்ட ஆழத்திற்குள் வீழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றியிருக்கிறதா உங்களுக்கு?' என்றேன்.

தாத்தா என்னைக் கூர்ந்து கவனித்தார். 'நீ ராத்திரி நல்லா தூங்கலன்னு தோணுது' என்றார். 'தூங்கல தாத்தா. ராத்திரியில் இருட்டுக்குள்ளே வீழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றியது. எல்லா குடியேறிகளுக்கும் அப்படித் தோன்றுமோ?' எனக்குப் புரியல் என்றார் தாத்தா. 'தாத்தா, நானொரு குடியேற்றக்காரி தானே?' நீங்க மரங்

ஙாட்டுப் பள்ளியிலிருந்து காட்டிறம் பிற்கு மொத்தமாகக் குடியேறியது போல நானும் ஆர்க்கிடெக்ட் ஜோயியின் வீட்டிற்கு என்றென்றைக்குமாகக் குடியேறப் போகிறேன். மரணம்வரை வாழப்போகும் வீட்டைக்கூட நான் பார்க்கவில்லை. அது குன்றின்மீதா அல்லது சதுப்பு நிலத்திலா என்பதும் எனக்குத் தெரியாது. அந்த வீட்டில் பேய்களின் நடமாட்டம் உள்ளதா? அவர்களின் முன்னோர் அன்னியரின் சொத்தை அபகரித்தவர்களா என்பதும் தெரியாது. அப்போது அவர்களின் சாபம் என் குழந்தைகளின் மீது வீழ்வதாயிருந்தால்?'

நான் தாத்தாவின் அருகமர்ந்து என்னுடைய எல்லா கேள்விகளையும் சந்தேகங்களையும் அவரிடம் கொட்டினேன். கடைசியாக, 'தாத்தா, எனக்கு ஜோயியின் வீட்டில் திருமணத்திற்கு முன் ஒரு மாதமாவது தங்கணும். அப்படியானால்தான் அங்கே குடியேற எனக்குத் தைரியம் வரும். தாத்தா செய்ததைப் போல கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு ஓர் இருட்டை நோக்கிப் பயணப்பட எனக்குச் சக்தியுமில்லை, விருப்பமும் இல்லை' என்றேன்.

தாத்தா சிறிது நேரம் சங்கடமாக என்னைப் பார்த்தபடி இருந்தபிறகு என்னைக் கட்டியணைத்து மூக்குப் பொடி மணத்துடன் என் நெற்றியில் முத்தமிட்டவாறே, 'மகளை நான் உன்பக்கம்தான். ஆனால் உனக்கும் எனக்குமான கால இடைவெளியில் மிகப்பெரிய வித்தியாசம் உள்ளது. நான் கிழவன். நாத்திகள். உனக்கு கொரு வழியை சொல்லித்தர என்னால் முடியுமானால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும். உன்னை ஆண்டவன் காப்பாராக' என்றார். 'தாத்தா, நான் அற்புதத்துடன் கேட்டேன், 'ஆண்டவனா?' 'ஆம் மகளே. அந்தக் கடைசி வைக்கோல் துரும்பாவது உனக்கிருக்கட்டும்.'

டாக்டர் ஜோயியின் வீட்டில் திருமணத்திற்கு முன்னர் ஒரு மாதம் நான் தங்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அப்பாவிடமும் அம்மாவிடமும் தெரிவித்தேன். இந்தத் திருமண ஆலோசனைக்கு மட்டுமல்ல, இதற்குப் பிறகு ஏதாவது ஆலோசனை வர நேர்ந்தால் அதற்கும்

CHANDRABHAGA

சந்திரபாகா

பரந்துபட்ட அளவில் பல்வேறு இந்திய மொழிகளிலும் எழுதப்படும் சமகாலக் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளுக்கும், கவிதை சார்ந்த கட்டுரைகளுக்குமென வெளிவரும் தரமான ஆங்கில அரையாண்டிதழ்.

ஆசிரியர் : ஜெயந்த மகாபத்ரா

தனி இதழ் ரூ. 100; நிறுவனங்களுக்கு ரூ. 300

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 200

வெளிநாடுகளுக்கு US \$ 25

தொடர்புக்கு

Jayanta Mahapatra

Tinkonia Bagicha

Cuttack

Orissa 753 001

India

சந்திரபாகா

இந்த நிகழ்ச்சி நிகழ்வை பொருந்துமெனவும் அறிவித்தேன். இன்று என் வீட்டில் சமாதானமும், சினேகமும், ஒற்றுமையும் மறைந்துவிட்டது. என் தங்கைகள் என்னைக் குறை கூறி உபதேசங்களை எழுதுகிறார்கள். அண்ணன் என்னை மனநல விடுதியில் சேர்ந்து விடுவேன் என்று போளில் மிரட்டுகிறான். அம்மாவின் கண்ணீர் வற்ற வேயில்லை. அப்பாவின் சங்கடம் தீரவேயில்லை. தாத்தா புத்தகத்தை வெறித்தபடியே உட்கார்ந்திருக்கிறார், பக்கங்களைப் புரட்டாமல். இரட்டைக் குடியேற்றவாசியான என் பாட்டி மட்டும் இயந்திர மனிதனைப் போல வீட்டு வேலைகளைச் செய்து கொண்டும், சர்ச்சுக்குப் போய்க் கொண்டும், என்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டும் இருக்கிறாள்.

டாக்டர், எனக்கு உதவுங்கள். நான் என்ன செய்யட்டும்? எனக்கு நல்ல வழி உண்டா? என் தேவைகள் தவறானவையா? நானொரு மனநோயாளிதானா? தயவாக எனக்கு அறிவுரை தாருங்கள்.

நன்றியுடன்

ஆஷா மேத்யூ,

மலையாளத்திலிருந்து

தமிழில்: க.வா. ஜெயபூர்

ஓவியங்கள் : எபனேசர்

செவ்வியல் இலக்கியங்களை எப்படிப் பயில வேண்டும்?

புகைப்படம் : டி.வ. ஏசுத்தீஸ் செவ்வன்

செவ்வியல் இலக்கியங்களான கிளாஸிக்குகள் எல்லா மொழியிலும் உள்ளன. செவ்வியல் இலக்கியங்கள் அந்தந்த மொழியின் பொக்கிஷங்கள் மட்டுமல்ல, அந்தந்த கலாச்சாரப் பொக்கிஷங்களும் கூட. பொக்கிஷம் என்பது அதன் முக்கியத்துவம் பற்றி மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாக எவரும் உணர்ந்தால் அதுவும் சரிதான். ஏனென்றால் நானும் வெகுகாலம் அப்படித்தான் எண்ணியிருந்தேன்.

திருக்குறள் பெண்ணடிமையை ஆதரிக்கிறது. 'குகனுடன் ஐவராய்' ராமன் உரையால் சாதீயத்தின் வேர்கள் ஆட்டங்காணுவதில்லை. மகாபாரதத்தில் ஏகலைவனின் வீரல் வெட்டப்படும்தோது நசுக்கப்பட்ட மக்களின் கட்டைவிரல்கள் வெட்டும்போதுள்ள துடிப்பு

உணர் முடிகிறது. மெழுகு மாளிகையில் பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக தீ வைத்த ஐவரும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பது என்னைக் கோப்படுத்தியிருக்கிறது. கீறிய அம்பின் கீழே தேரைகள் மட்டுமல்ல, தீண்டத்தகாத சம்புகர்களும் கூட கதறுகிறார்கள். அக்கிளிப் பிரவேசத்திற்குப் பின் சீதையர் அனாதைகளாய் விடப்படுகிறார்கள். விமர்சனத்துக்கு ஆயிரமாயிரம் குறைபாடுகள், நவீன மனச் சஞ்சலப்படுத்தும் இழைகள் இருக்கவே செய்கின்றன.

செவ்வியல் இலக்கியங்கள் நன்றாய் இருக்கின்றன. நன்றாய் இல்லை என்பதை பல்வேறு பிரச்சினைகளை ஒரு நவீன மனிதனுக்கு ஏற்படுத்துகின்றன. அவற்றில் முக்கியமானது நம்பகத்தன்மை. பௌதீக உலகில் நடைபெறவே முடியாத பல விஷயங்கள் அதில் நடைபெறுகின்றன. அறிவின் வளர்ச்சியால் சிதைவுண்ட நம்பிக்கைகளை மீண்டும் ஒரு உத்தேச அளவிலாவது ஸ்தாபிக்காமல், செவ்வியல் இலக்கியங்களை அணுக முடியாது என்பது. இங்கு சிதைவுண்ட நம்பிக்கைகள் குறிப்பிடுவது கடவுள் நம்பிக்கை போன்ற விஷயங்களை மட்டுமல்ல. இன்னொரு மார்க்ஸியம் என்ற பெயரில் நமக்குச் சொல்லித் தரப்பட்ட சில சூத்திரங்களிலிருந்து நோக்கிடும்போது, செவ்வியல் இலக்கியம் மக்கள் இலக்கியமோ மக்கள் கலையோ அல்ல. மாறாக மேல்தட்டு வர்க்கங்களில் போராட்டமும், சிதைவுகளும் தான். அடித்தட்டு மக்களின் பிரச்சினைகள் இதில் பேசப்படவில்லை என்கிற பார்வை உதாரணங்களோடு இந்தச் சிக்கல்களை விளக்க முயலலாம்.

உதாரணமாக மகாபாரதம். இந்த லட்சிய புருஷர்கள் மனித சராசரித் தன்மையை மீறியவர்களாய்த் தோன்றுகிற அதே சமயம், மனித சராசரிக்கும் கீழான காரியங்களைச் செய்யத் துணிபவர்களாக இருக்கிறார்கள். அறத்

கோபால் ராஜாராம்

தின் உருவாய் நிற்கிற தருமன் தன் மனைவியைப் பகடைக்காயின் பணயமாய் வைக்கத் தயங்குவதில்லை. ஒருவரைக் கொன்றுக் குவித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும் அறமும் அது சார்ந்த ஆறுதல்களும் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்றன. வெகு சார்புகளுடனேயே சாதீயம் காப்பாற்றப்படுகின்றது. விதுரன் தன் அறிவு மேன்மையைத் தாண்டியும் வேலைக்காரி மகனால் எதிர்கொள்ளப்படுகிறான். பகவத் கீதைகூட சாதீய நால்வருணத்திற்குச் சார்பாகவும் யுத்தத்திற்குச் சார்பாகவும் குரல் கொடுப்பதாகப் படுகிறது. பிற்போக்கு இலக்கியம் சொல்லப்படுகிற எல்லா விளக்கங்களுக்கும் உதாரண நூலாய்த் தான் உள்ளது.

இருந்தும், நான் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் மகாபாரதத்தைப் படிக்கத் தவறுவது இல்லை. அது ராஜாஜியின் நூலாகட்டும், பி.லால் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நூலாகட்டும், சமீபத்தில் நாவல் வடிவில் வந்த நூலாகட்டும், சித்பவானந்தாவின் பகவத் கீதை உரையாகட்டும், டி.டி.கோசாம்பி பகவத் கீதை பற்றி எழுதியதாகட்டும், சிவாஜி நடித்த கர்ணன் ஆகட்டும், தொலைக்காட்சியில் வெளிவந்த சினிமாத்தனமும், ஜிகினாத்தனமும் கொண்ட மகாபாரதம் ஆகட்டும், என்.டி.ஆர். நடித்த மகாபாரத வெவ்வேறு துணுக்குகளாகட்டும்-மாயா பஜார் உட்பட-பீட்டர் ப்ரூக்ஸின் நல்ல திரையாக்கம் ஆகட்டும் - படிக்க, பார்க்கத் தவறியதே இல்லை. இது சற்று என்னை வெட்கித் தலைகுனியக்கூடச் செய்கிறது - ஆனால் உண்மை அதுதான். எல்லா விதங்களிலும் அதைப் பார்ப்பதிலும் அதை அசை போடுவதிலும் தன்னுடைய பழைய வேர்களுக்குத் திரும்புவது போன்ற சுகமும், வெகுகாலம் முன்பு விட்டு வந்த ஒரு கிராமத்திற்குத் திரும்பும் போது எதுவும் மாறாமல் இருப்பதில் உள்ள சுகமும் சோகமும் கலந்தது போன்ற அனுபவிப்பும் இருப்பதை மறைக்க முடியாது.

என் பாட்டியின் மடியில் படுத்தப் பாதித் தூக்கமும், பாதி விழிப்புமாய், ஏழு மலை, ஏழு கடல் தாண்டி ஏதோ குகையின் உள்ளே சிமிழில் அடைபட்டுக் கிடந்த அரக்கனின் உயிரைத் தேடிச் செல்லும் ராஜகுமாரனாய் என்னைக் கற்பனை செய்துகொண்டதில் இருந்த சுகம் மறு அனுபவிப்புக்கு இறைஞ்சி நிற்பதாய்த் தோன்றும். வயது கடந்த பின்னர், மகாபாரதமும், ராமாயணமும், டால்ஸ்டாயும் தாஸ்தாவேஸ்கியும் வேறு வேறு அர்த்தங்களைத் தருகிற இந்த நாட்களிலும் கூட அடிப்படையான கதைக் கேட்கும் சிறுவனின் மனநிலை என்னை விட்டுப் போய் விடவில்லையோ என்று தோன்றுகிறது. இதை அறிவு பூர்வமாய் எப்படி விளக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை.

இந்த மனநிலையே கூட கிளாஸிக்குகளைப் பயிலத் தோதாக இருக்கும் மனநிலைக்கு எதிரானதுதான். இந்த 'அறிவு பூர்வமான மனநிலை' என்பதுதான் எவ்வளவு பெரிய வார்த்தை.

ராமாயணம் பற்றிப் பேசும்போது என் நண்பன் சொன்னான். 'என்னடா பெரிய ராமாயணம்? ராமக் கோனான் பொஞ்சாதியை ராவணக் கோனான் தூக்கிகிட்டு போனான். அனுமக் கோனான் உதவியோட ராமக் கோனான் போய் சண்டை போட்டு ராவணனைக் கொண்டு பொஞ்சாதியைத் தூக்கிகிட்டு வந்தான். அவ்வளவு தானே?'

இதைக் கேட்டு உடனே சிரிப்பு வந்தாலும் பிறகு கோபமும் வந்தது. உன்னதமான ராமாயணத்தின் இலக்கியச் சிறப்பை உணராமல் இதைக் குறுக்கிவிட்டானே என்று. ஆனால் அவன் சொன்ன கதைச் சுருக்கம் அப்படியொன்றும் ராமாயணத்தின் கதையிலிருந்து பெரிதும் விலகிய தல்ல. தான் கிளாஸிக்குளைப் பயிலும் மனநிலை இப்படித்தான் உருவாக வேண்டும், உருவாகிறது. அதனுடன் சண்டையிடு. அதனுடன் நீ போராடு. அதனை நீ கொஞ்சு. அதனுடன் கோபித்து அதனைத் தூக்கியெறி. அதனை அரவணைத்துக் கொள். அதனை விமர்சனம் செய். அன்றாட வாழ்க்கையில் அதனை ஒரு குறிப்புப் புத்தகம் போல பயன்படுத்து. மதத்தின் மாசு படிந்து கெட்டித்தடிப் போய், இப்படிப்பட்ட திறந்த மனதின் அடக்குமுறையை முளையிலேயே கிள்ளி எறிந்துவிட்ட தம்மபதம், குரான், விவிலியம் போன்ற நூல்கள் இதனாலேயே, உண்மையான கிளாஸிக்குகள் என்று அழைக்கப்பட்டு இழந்து போகின்றன. 'அராபிய ஆயிரத்தோரு இரவுகள்', 'திருக்குறள்', 'ராமாயணம்', 'விக்கிரமாதித்தன் கதைகள்' இவையும்தான், டால்ஸ்டாய், ஷேக்ஸ்பியர், காஃப்கா, கம்பன், இவர்களும் கிளாஸிக்குகளாய் நம் கூட்டு மனதில் புதிது புதிதாய் கிளர்ச்சி உண்டு பண்ண வல்லவர்களாய்த் தோற்றம் கொள்கிறார்கள்.

இதனால்தான், பெரியாரின் 'ராமாயண கதாபாத்திரங்கள்', அண்ணாவின் 'கம்பரசம்' கூடவே, மு. மு. இஸ்மாயிலின் 'ராமாயணச் சொற்பொழிவுகள்' கூட ராமாயணம் மனவெளியில் பதிவு பெற்றுவிட்டதை மீண்டும் வலியுறுத்தும் பார்வைகள் தான். சொல்லப் போனால் பெரியார், அண்ணாவின் பார்வைகள் நாம் இவற்றை சமகால வாழ்வுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க வேண்டிய தன் அவசியத்தைத் தீவிரமாக வலியுறுத்தி அவற்றிற்கு நாம் அளித்திருக்கக்கூடிய தொழுகை ஸ்தானத்திலிருந்து இறக்கி, 'செவ்வியல் இலக்கிய' ஸ்தானத்தை மீண்டும் உறுதி செய்கின்றன. இதாலோகால்வினோ இதனைத்தான் எதிர்மறை நோக்கில் செவ்வியல் இலக்கியத்துடன் நாம் கொள்ளும் உறவு என்று அழைக்கிறார். இப்படிப்பட்ட ஒரு பன்முகப் பார்வையை மேற்கொள்வதன் மூலமாகத் தான் நாம் நம்முடைய கலாச்சாரத்துடன் ஒரு விமர்சன பூர்வமான உறவை மேற்கொள்ள முடியும். அது தான் நம்மை முன்னோக்கிச் செலுத்தும்.

நன்றி : திண்ணை, 2000 மார்ச் 26

ஜாயிஸ் மன்ஸூர்
Joyce Mansour

நேற்றிரவு உன் பிணத்தைப் பார்த்தேன்
ஈரத்துடன் நிர்வாணமாக
என் கரங்களில் இருந்தாய்
உன் மண்டை ஓட்டைப் பார்த்தேன்
தயங்கி நிற்கும் தூரியனுக்குக் கீழே
வெண்மணலில்
காலைக் கடல் வீசியெறிந்த
உன் எலும்புகளைப் பார்த்தேன்
நண்டுக்கள் சண்டைப் போட்டன
உன் சதைக்காக
உன் உப்பிய முலைகளின்
மிச்சமேதும் இருக்கவில்லை
இருப்பிலும்
அன்பே (மலரே?),
உன்னை எனக்கு
அப்படித்தான் பிடித்திருந்தது

I

கால்கள் விரித்துத்
தன் படுக்கையில் அமர்ந்திருக்கிறாள்
பூச்சிகளால் கண்ணிமைகள்
தின்னப்பட்ட ஒரு பெண்
அவள் முன்னே ஒரு கிண்ணம்
உணவுக்காய்ப் பார்க்கிறாள்
ஆனால் எதையும் காணமுடியாமல்
முனகினாள்

கதவு கடந்து சன்னல் வழி
உள்வந்த அப்பூச்சிகள்
அவள் கிண்ணத்திற்குள் சென்றன
சிவப்புக்கண் கறும்பூச்சிகள்
எதையும் காணமுடியாத பெண்ணால்
தின்னப்பட்டன.

II

முன்னிருக்கும் கிண்ணத்தில் உணவைத் தேடி
ஆனால் எதையும் பார்க்காமல்
படுக்கையில்
விரித்த கால்களுடன்
அமர்ந்திருந்த பெண்
முனகினாள்

அவள் கண்ணிமைகளைப்
பூச்சிகள் தின்றுவிட்டிருந்தன

திறந்த கதவிடுக்கு வழி
உள்வந்து
கிண்ணத்துக்குள் போன
சிகப்புக் கண்கள் கொண்ட கறுப்புப் பூச்சிகளை
தின்றாள்
எதையும் பார்க்க முடியாத ஒரு பெண்

மொழியாக்கம் : கோகுலகண்ணன், ரேகா ராகவன் (அமெரிக்கா)
நன்றி : The Heinemann Book of African Women's Poetry

ALBERTO GIACOMETTI :
Annette 1955, Paris

மதுரை திரைப்பட விழா

அபராஜிதோ

மதுரையில், ஜூலை 27, 28, 29 தேதிகளில் 'மறுபக்கம்' அமைப் பினரால் திரைப்படவிழா நடத்தப்பட்டது. அகிரா குரோசோவா, ரே, பெலினி உள்ளிட்ட உலகின் தலைசிறந்த இயக்குநர்களின் படங்கள் திரையிடப்பட்டன.

'மறுபக்கம்' அமைப்பானது 1998ல் இருந்து செயல்பட்டுவரு கிறது. அமுதன், பூர்ணி, மோகன், பாபு, சரத் சந்திரன் முதலா னோரின் கூட்டு முயற்சியால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

இந்தத் திரைப்பட விழாவில் ஒரு நாளுக்கு 4 படங்கள் வீதம் மொத்தம் 11 படங்கள் திரையிடப்பட்டன. திரையிடப்பட்ட படங் கள் பெரும்பாலும் திரைக்கதை, வசனம் இவற்றின் பலத்திலேயே சிறந்த படமாக இருந்தன. எனவே அந்தப் படங்களின் கதைச் சுருக்கத்தை இங்கே தருகிறேன். இரானிய படம் Gabbeh பார்வையாளர்கள் அனைவருக்கும் பிடித்திருந்ததால் இரண்டு முறை திரையிடப்பட்டது. அந்தத் திரைப்படத்தைப் பற்றி ஒரு வரி யில் சொல்வதானால் A Colourful Romantic film. ஆடுகளின் ரோமங்களிலிருந்து கார்பெட்கள் தயாரிக்கும் நாடோடிகளின் வாழ்க்கைப் பின்னணியில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் மென்மை யான காதல் கதை. நகரும் வீடுகளையும் பள்ளிகளையும் இழுத்துக் கொண்டு ஆளுயரப் புல்வெளிகளின் வழியே, பனி படர்ந்த மலைச்சரிவுகளிடையே, சலசலத்து ஓடும் நீரோடை களின் வழியே அவர்கள் போய்க்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவின் தலைவனின் மகளை ஒருவன் விரும்புகிறான். அவன் அவர்களை நிழலைப் போல் குதிரையில் பின் தொடர் கிறான். அந்தப் பெண்ணிற்கும் அவனைப் பிடித்திருக்கிறது. தந்தையிடம் சென்று திருமணப் பேச்சை எடுக்கும் போதெல்லாம் ஏதாவது காரணத்தைச் சொல்லி திருமணத்தைத் தள்ளிப் போட்டபடியே வருகிறார். வேறு ஊருக்குப் போயிருக்கும் அவ ளது பெரியப்பா வந்த பிறகு திருமணத்தை வைத்துக் கொள்ள லாம் என்று முதலில் சொல்கிறார். பெரியப்பா திரும்பி வந்ததும், தன்னுடன் எந்தப் பெண்ணையும் கூட்டிக் கொண்டு வராததால் அவரது திருமணத்தை முடித்துவிட்டு அதன் பின் உன் திரு மணத்தைப் பற்றி யோசிக்கலாம் என்று கூறிவிடுகிறார். அந்தப் பெரியப்பாவோ, குயிலைப் போலப் பாடும் ஒரு பெண்ணைக் கணவில் பார்த்ததாகவும் அவளைத்தான் திருமணம் செய்து கொள்வேன் என்றும் சொல்லிவிடுகிறார். அந்தப் பெண்ணை அவர் கணவில் ஒரு நீரோடையின் அருகே பார்த்திருந்தாராம். அதனால் போகும் ஊர்களில் எல்லாம் எங்கே நீரோடை இருக் கிறது என்று கேட்டுத் தேடிக் கொண்டேயிருக்கிறார். அப்படிப் போகும் வழியில் உண்மையிலேயே ஒரு பெண் நீரோடை அருகில் அமர்ந்து கொண்டு குயிலைப் போலப் பாடிக் கொண்டிருக்கிறார். பெரிய கற்களிடையே சிக்கிக் கொண்ட சிறு கூழாங் கல்லானது எப்படி அசையாமல் இருக்குமோ அது போல் என் மனதிற்குப் பிடித்தவனின் வருகைக்காக நான் அசையாமல் காத்திருக்கிறேன் என்று அவள் கவிதை சொல்கிறாள். நான் தாகமாக இருக்கிறேன் நீயோ தெளிந்த நீரோடை போல் இருக்கிறாய் என்று இவர் பதில் கவிதை சொல்லவே அவர்களிடையே காதல் மலர்ந்து விடுகிறது. அவர்களது திருமணம் கோலாகலமாக நடந்து முடிகிறது. தேனிலவிற்கு அவர்களை ஒரு நதியின் கரையில் விட்டுவிட்டு நாடோடிக் கும்பல் வேறிடம் நோக்கி நகர்கிறது. இதனிடையே குதிரையில் பின் தொடர்ந்து வரும் காதலன், வலி மிகும் இரவுகளில் நிலைவப் பார்த்து அழும் ஓநாயைப் போல் பெருங்குரலில் அழுகிறான். பகலில் பெண்களாலும் இரவுகளில் ஆண்களாலும் கண்காணிக்கப்படும் காதலி என்ன செய்யவ தென்று தெரியாமல் தவிக்கிறாள். பனி படர்ந்த சிகரங்களின் வழியே போகையில் பின் தொடர்ந்து வருபவன் பாதை தவறிப் போய்விடக்கூடாதே என்பதற்காக வண்ண மேலாடைகளில் பனிக்கட்டிகளை வைத்து அடையாளம் காட்டிக் கொண்டே போகிறாள். இறுதியில் ஒரு நாள் கதரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு காதலனை நோக்கி ஓடுகிறாள். மந்திரம் போல் அவ னது பின்னாலிருந்து இன்னொரு குதிரை வருகிறது. அதில் ஏறிக் கொண்டு இருவரும் தப்பித்து ஓடிவிடுகிறார்கள். இந்த விஷயம் தெரிய வந்ததும் குழுவின் தலைவன் துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களைத் துரத்திக் கொண்டு போகிறான். துரத்தில் இரண்டு முறை துப்பாக்கி வெடிக்கும் சப்தம் கேட் கிறது. திரும்பி வந்து அவர் சொல்கிறார், 'அவர்கள் இருவரையும் நான் கொன்று விட்டேன்' என்று.

கடைசி நாளிலும் அந்தப் படம் திரையிடப்பட்டபோது பார்த் தேன். அப்போது எனக்கு ஒரு இனிய அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. இறுதியில் அதாவது துப்பாக்கியுடன் போன தந்தை உண்மை யிலேயே அவர்களைக் கொன்றிருக்கவில்லை. அவர் வானத்தைப் பார்த்துச் சுட்டு விட்டு அவர்களைத் தப்பித்துப் போகவிட்டு விட்டிருக்கிறார். குழுவில் இருக்கும் வேறு பெண் கள், ஓடிப் போய் விடக் கூடாது என்பதற்காக அவர் அப்படி ஒரு பொய் சொல்லியிருக்கிறார். சப் டைட்டில் இரந்த விவரம் தெரிய வந்ததும் எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. திரைப்படத்தைக் கூட அந்த காட்சி முற்றாக வேறு கோணத்திற்கு மாற்றிவிட்டது. உண்மையில் தப்பிப் பிழைத்த அந்தப் பெண் தான் கதையைச் சொல்வதாக கதை திருப்பம் பெற்றது. முன்னால் வந்த சில காட்சிகள் இப்போது மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்கையில் வேறு அர்த்தம் பெற்றன.

அதுபோல் மிகவும் சிறப்பாக இருந்த ஜெர்மனியப் படமும் (Fear Eats The Soul) காதலை மையமாகக் கொண்ட ஒன்றுதான். வயதான ஜெர்மனியப் பெண் (55) ஒருவருக்கும் அரேபிய மெக் கானிக் (35) ஒருவருக்கும் இடையில் ஏற்படும் காதல், அதனால் அவர்கள் எதிர்கொள்ள நேரும் இனமேலாதிக்கப் பிரச்சினைகள் நுட்பமாக விவரிக்கப்பட்டிருந்தன. தனக்கு யாருமே இல்லை யென்று அந்நிய தேசத்தில் விரகதியில் வாழும் முகம்மது அலி ரெஸ்டாரண்டில் ஒரு ஜெர்மானியப் பெண்ணைச் சந்திக்கிறான். அந்த ஜெர்மானியப் பெண் அலுவலகங்களின் கண்ணாடிக் கதவுகளைச் சுத்தம் செய்யும் பணி செய்து வருபவள். அவளது கணவன் சில வருடங்களுக்கு முன்பே இறந்துவிட்டதால் தனி யாக வாழ்ந்து வருபவள், இருவரும் சந்தித்துப் பேசுகையில் ஒருவருக்கு ஒருவர் ஆறுதலாக இருக்க முடிவு செய்து கொள் கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எதிர்பார்த்தது போல் அவர்கள் இருவரும் தனியானவர்கள் அல்ல. அவர்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் ஒருவர் ஜெர்மனியர். இன்னொருவர் அரேபியர். சுற்றியிருக்கும் ஜெர்மானியர்களுக்கு அரேபியர்கள் மீது கட்டுக்கடங்காத வெறுப்பு இருக்கிறது. அரேபியர்கள் கத்தமான வர்கள் அல்ல, நாகரிகமானவர்கள் அல்ல என்று அவர்களைக் கேவலமாக கருதுகிறார்கள். அக்கம் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் அவளை ஒதுக்கி வைத்துவிடுகிறார்கள். பக்கத்தில் இருக்கும் கடைக்காரரும் அரேபியர் மீதான வெறுப்பினால் அவர் கேட்ட பொருள் இல்லை என்று சொல்கிறார். நீண்ட காலமாக அந்தக் கடையில் பொருள் வாங்கி வந்திருக்கும் அந்தப் பெண் கோபத்துடன் கடைக்குச் சென்று சண்டை போடுகிறாள். கடைக்காரரோ அவளை திட்டி அனுப்பிவிடுகிறார். ஜெர்மானியப் பெண் தன் மகன்களை அழைத்துத் திருமண விஷயத்தைத் தயங்கியபடியே சொல்கிறாள். அவர்களோ மிகுந்த கோபத்துடன் டி.வி.யை, மேஜைகளை உடைத்துவிட்டு வீட்டை விட்டு வெளியேறி

விடுகிறார்கள். இப்படி எல்லா உறவுகளும் முறிந்துவிடுகிறது. ஆனால் நாட்கள் செல்லச் செல்ல நிலைமை மாறுகிறது. காம்ப்ளெக்ஸில் இருக்கும் பெண் ஒருத்திக்கு ஒரு உதவி தேவைப்படும் போது அரேபியர் சென்று உதவுகிறார். அவர்களிடையே இருந்த பகையை உணர்ச்சி குறைகிறது. அவளது மகன்களில் ஒருவர் தன் மனைவிக்கு வேலை கிடைத்திருப்பதால் வீட்டில் தனியாக இருக்கும் சிறுகுழந்தையை நீ வந்து கவனித்துக் கொள், அன்று நான் அப்படிக்கோபப்பட்டதை மன்னித்து மறந்து விடு என்று கேட்டுக் கொள்கிறார். பக்கத்துக் கடைக்காரரின் மனைவி, 'வியாபாரத்தில் இதையெல்லாம் பார்க்கக்கூடாது; அந்தப்பெண் நீண்ட காலமாக நம் கடையில் பொருள் வாங்கி வருகிறாள். நேர்மையான வாடிக்கையாளரும் கூட; எனவே நீ அவரிடம் சென்று பேசு. கோபத்தை விட்டு விடு' என்று அறிவுரை சொல்கிறாள். ஜெர்மானியப் பெண் மறுநாள் வேறு கடைக்குப் போகையில் நிழல் கூரையைச் சரிசெய்யும் சாக்கில் வாசலில் நின்று கொண்டிருக்கும் கடைக்காரர் அவளைப் பார்த்து புன்முறுவல் பூத்தபடியே பேசுக் கொடுக்கிறார். அவள் முதலில் அதிர்ந்து பின் சகஜமாகப் பேசுகிறாள். மெல்ல அவளைத் தன் கடைக்கு அழைத்துச் சொல்கிறார். இப்படியாக, இயல்பாக ஏற்படும் வெறுப்புணர்ச்சியானது அரசியல் சக்திகள் புகுந்து பெரிதுபடுத்தாமல் இருக்கும் பட்சத்தில் தேவைகள் சார்ந்து மீண்டும் சுழல நிலைக்கு இயல்பாகவே திரும்பும் என்பதை நுட்பமாக விவரித்திருந்தார் இயக்குநர்.

நாட்கள் செல்லச் செல்ல அவர்கள் இருவருக்குமிடையிலான உறவிலும் விரிசல் ஏற்படுகிறது. சம அந்தஸ்தில் இருக்கும் இருவரிடையே பெரிய விஷயமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் எளிதில் ஆறிவிடக்கூடிய சில சிராய்ப்புகள் 'மேல்' 'கீழ்' மனிதர்களிடையே ஏற்படும்போது ஆறாத உள் காயமாக ஊடுருவிவிடும் என்பது நாளைடைவில் புலப்படுகிறது. இளைஞரான அந்த அரேபியருக்கு பார் ஒன்றை நடத்தும் இன்னொரு ஜெர்மானியப் பெண்ணுடனான பழைய தொடர்பு தொடர்கிறது. இரவுகளை அவளுடன் கழிக்கும் அரேபியர் பகல்களிலும் வீட்டிற்குத் திரும்பாமல் சுற்றியலைகிறார். இதைக் கண்ட ஜெர்மானியப் பெண் மிகுந்த வேதனையுடன் தனியறைகளில் அழுது கொண்டிருக்கிறாள். வீட்டிற்குத் திரும்பி வரும்படி அரேபியரது கார்ஷெட்டில் போய் அழைக்கிறாள். அவரோ வர மறுத்துவிடுகிறார்.

சில மாதங்கள் கழித்த பிறகு இருவரும் பழைய ரெஸ்டாரண்டில் சந்தித்துக் கொள்ள நேர்கிறது. மனம் விட்டுப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். இளைஞரான அவர் வேறு ஒரு பெண்ணை தேடிச் செல்வது குறித்து தனக்கு யாதொரு வருத்தமும் இல்லையென்றும், நிரப்ப முடியாத இடைவெளிகளுடனே தான் எல்லா உறவுகளும் தொடரும் என்றும், எப்போதும் போல தன் வீட்டிற்கு வந்து போகும்போது கேட்டுக்கொள்கிறாள். அவரும் மனதளவில் இப்போதும் உண்மையே விரும்புகிறேன் என்று சொல்கிறார். இருவரும் ஒளி குறைந்த அரங்கின் மையத்தில் கைகளைக் கோர்த்தபடி இணைகிறார்கள்.

பார்க்காமலேயே காதல், சொல்லாமலே காதல், காதலுக் காக உயிரையே கொடுத்தல், உயிரையே எடுத்தல் என தமிழ் காதல் எங்கெங்கோ போய்க் கொண்டிருக்கையில், Fear Eats the Soul, Gabbeh போன்ற படங்கள் ஏதோவொரு மொழியில் எடுக்கப்பட்டுப் பார்க்கவும் கிடைக்கிறதே என்று சந்தோஷப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டியதுதான் இப்போதைக்கு. பெரிய நிறுவனங்களின் பின்பலங்கள் இன்றி தனிப்பட்ட நண்பர்களின் முயற்சியினால் இத்தகைய ஒரு முயற்சி வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான்.

மகாதேவன்

திரைப்படப் படங்கள்

Aparajato (Satyajit Ray), Ikiru (Akira Kurosawa), Gospel According to St. Mathew (Passolini), Gabbeh (Makhmul Buf), Bicycle Thieves (Vittoria De sica), Raise Ravens (Carlos Saura), Seven Samurai (Akira Kurosawa), Man Kolangal (S.Santha Kumar), Fear Eats the Soul (R.W. Fassbinder), 8 1/2 (Fellini), Sacrifice (A. Tarkovsky)

மணிவாசகர் பதிப்பகம்

31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.

தொலைபேசி : 5361039

9, சிவப்பிரகாசம் தெரு, தியாகராபுரம், சென்னை 600 017.

2001 - புதிய நூல்கள்

முனைவர் சு. அமிர்தலிங்கம்	
சங்க இலக்கிய களஞ்சியம்	200.00
முனைவர் சரோஜினி பாக்கியமுத்து	
விவிலியமும் தமிழும்	70.00
முனைவர் ச. அகத்தியலிங்கம்	
இந்திய மொழிகள் - I	70.00
பி. எஸ். ராமையா	
மணிக்கொடி காலம்	75.00
புலவர் வே. அண்ணாமலை	
சங்க இலக்கியத் தொன்மக் களஞ்சியம்	150.00
ஏ. வி. சுப்பிரமணியன்	
தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி	40.00
க. ரத்னம்	
தென்னிந்திய மானிட இன இயல்	90.00
கா. அப்பாத்துரை	
தென்னாட்டுப் போர்க் களங்கள்	125.00
இந்திய நாகரிகத்தில் திராவிடப் பண்பு	40.00
தமிழ் முழக்கம்	30.00
தென்னாடு	30.00
மயிலை சீனி வேங்கடசாமி	
மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள்	60.00
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில்	
தமிழ் இலக்கியம்	75.00
கிறித்துவமும் தமிழும்	25.00
டேவிட் சித்தையா	
நாவல் வளர்ச்சி கிறித்துவ இலக்கியம்	100.00
பி. எம். சுந்தரம்	
மங்கல இசை மன்னர்கள்	100.00
மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை	
பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்	70.00
ராஜம் அய்யர்	
கமலாம்பாள் சரித்திரம்	60.00
பக்தவச்சல பாரதி	
பண்பாட்டு மானிடவியல்	130.00

குன்றக்குடி அடிகளார் நூல்வரிசை

10 தொகுதிகள்

நாட்டுப்புறப் பாடல் களஞ்சியம்

10 தொகுதிகள்

2012/03/26

மைலாஞ்சி

காலச்சுவடு - 36 இதழில் 'மைலாஞ்சி' தொடர்பான ரதுலின் எதிர்வினையைக் கண்டபோது அதை ஏற்கனவே வாசித்தது போன்ற மன நிலை இருந்தது.

எல்லா படைப்பாளியும் தன் நூலுக்கு அதிகபட்ச ஆதரவை - கருத்து நிலையிலும், பிறநிலையிலும் - எதிர்பார்க்கவே செய்ய கிறான். அதன் மீது வைக்கப்படும் ஒவ்வொரு கருத்துக்கும் விடையாகச் சிலவற்றை தன்னுடன் வைத்திருக்கிறான். விவாதம், அதன் மீதான விவாதம், அதன் மீதான விவாதம். . . என்று நீள்கிறது.

1. இசுலாமுக்கும் இந்துத்துவத்துக்குமான தொடர்பு என்பது விரிவான ஆய்வுக்கு உரியது. ஆனால் இதை மறுக்க முடியாது. இருவேறு பெரும் மதங்களாகவும் தத்துவ, சிந்தனை முறைகளை கொண்டுள்ளனவாகவும் இவைகள் இருந்தாலும் மையக்கருத்தியலை விட்டு வேறு புள்ளிகளில் ஒப்புமை கொள்ளும் கூறுகள் உள்ளனவே. இசுலாமோ அல்லது கிறித்துவமோ இந்தியாவில் காலூன்றிய போது சில பிரதேசத் தன்மைகளைப் பூண்டுள்ளன.

தீவிர இசுலாமுக்கும் அல்லது தூய இசுலாமுக்கும் இசைக்கும், ஓவியத்துக்கும், சிற்பத்துக்கும், கட்டிட கலைகளுக்கும், படைப்பிலக்கியத்துக்கும் என்ன தொடர்பு என்று நாம் வினாக்களை எழுப்பினால் நமக்கு விடையாகக் கிடைப்பவை எல்லாமே இருவேறு நாகரிகங்களின் ஒன்றிணைவில் உருவானவைகளாக இருக்கின்றன. தீவிர இசுலாம் ஆப்கானிஸ்தானில் இசையைக் கேட்பது கூட குற்றம் என்று ஒலி நாடாக்களை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இசுலாமில் சாதி உண்டு என்று புகார்கள் எழுகின்றன (தலித் முரசு ஜூன் - 2001). தலித் இசுலாமியருக்கு இட ஒதுக்கீடு தேவை என வடநாட்டு அரசியல் தலைவர் அறிக்கை விட்டது பல மாதங்களுக்கு முன்பு நாளேடுகளில் வந்தது. கடந்த காலங்களில் 'தனி டம்ளர்' உள்ளிட்ட சில வன்கொடுமைகள் தலித் மக்கள் மீது எம்பகுதி இசுலாமிய நில உடைமையாளர்களால் திணிக்கப்பட்டிருந்திருக்கின்றன. இசுலாமில் பெண் அடிமைத் தனம் விவாதத்துக்குரியது. (செல் ஃபோனில் தலாக் சொல்லலாம் என்று மலேசிய தலைமை இசுலாமிய மதகுரு சொல்லியிருக்கிறார் சமீபத்தில்.) மந்திரம், பலியிடுதல் உண்டு. இப்படி சில ஒப்புமை இந்து மதத்திலும் உண்டு. மக்கள் மத்தியில் நடைமுறைப் படுத்தப்படும் வழக்கங்களோடுதான் அந்தந்த மதப்பிரிவுகள் பொதுவாக அர்த்தம் கொள்ளப்படுகின்றன.

சுன்னத் செய்தல், பலியிடுதல், ஹஜ் கடமையின் போது நடத்தும் சடங்குகள் போன்றவற்றை அரேபிய நாட்டார் மரபுகளின் நீட்சி என்றாலும் இவை தவிர்த்த பிற நாட்டார் மரபுகள் இந்திய பிரதேசத்தன்மை வாய்ந்தவை. உயிர் நீத்தோரை வணங்குதல் எல்லா மக்களும் செய்வதுதான். ஆனால் தர்காக்களை இசுலாம் புறக்கணித்தாலும் அவ்வழிபாட்டு முறை தொடர்த்தான் செய்கிறது.

மதிப்புரையில் மைலாஞ்சியிலிருந்து சில கவிதைகளையும் அதன் உள்ளடக்கத்தையும் பட்டியலிட்டே தொடர்பை சட்டியிருக்கிறேன். அவைகளை ஒப்புமை என்றும் கொள்ளலாம். இதை எதிர்ப்பது தனிநிலைவாதமாகவும், தூயமைவாதமாகவும் தெரிகிறது. 'பிரதேச கலாச்சாரக் கூறுகளின் ஒருங்கிணைவு மிக நுட்பமான தனித்த முத்திரைத் தடயங்களோடு சேர்மானமாகியது' என்றும் 'எல்லா சமூகங்களிலும் வேறுபாடற்று சிந்தித்த மனித மன ஆளுமைகள், நேரடியாக இன்றி ஒன்றை இன்னொன்றாகவும் அர்த்தப்படுத்துகின்றன' என்றும் ரதுல் 'மைலாஞ்சி' பின்னூரையின் இரண்டாவது பகுதியில் பேசியிருப்பது இதே புரிதல்களைத் தரவல்லது. ஒப்பீடு என்பது புரிதல் முறைகளின் ஒரு பகுதி.

2. கவிதையே ஒரு மொழிச்செயல்பாடு என்கிற நிலைவரை கவிதைக்கும் மொழிக்குமான உறவு பேசப்படுகின்றது. கவிதையில் அர்த்தம் கொள்ள வாசகன் உழைக்க வேண்டியது நவீன கவிதையின் பிரதான நிபந்தனையாய் உள்ளது. இங்கே வேற்று மொழிச்சொற்கள் குறுக்கிடும்போது வாசகனின் சுமை இன்னும்

கூடுகிறது. அரபுச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவது தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆயாசம் மேலிடுகிறது என்றே சொல்லியிருக்கிறேன்.

ஒவ்வோர் கவிதையிலும் இரண்டு மூன்றுக்கும் மேற்பட்ட அரபுச் சொற்கள் உள்ளன. இசுலாம் குறித்த பரிச்சயமற்ற வாசகனுக்கு இது பெருஞ் சிக்கல். மேலும் ரதுல் சொல்கிறபடி ஒவ்வோர் வார்த்தையும் பொதிந்து வைத்திருக்கும் வரலாற்று பின்புலத்துடன் கூடிய அர்த்தங்களை தேடிப்போகத் தமிழில் இசுலாம் தொடர்பான பிரதிகள் குறைவு. இந்தச் சொல்கலப்பை தலித் மொழியுடன் ஒப்பிடுவது எப்படி என்று தெரியவில்லை. வினை வேகமும் வட்டாரத்தன்மையும் உடையதாய் இருப்பினும் ஒரு பொதுத்தமிழ் சாயலையும் கொண்ட தலித்மொழி முற்றிலும் வேறான மொழியுடன் ஒப்புமை கொள்வது பொருத்தமேயில்லாதது.

3. கவிதை அனுபவம் தனி நிலை தொடர்பானது. தொகுப்பின் எல்லா கவிதைகளும் நிறைவான அனுபவம் தருகின்றன என்று சொல்ல வேண்டுமென ரதுல் எதிர்பார்க்கிறாரா என்ன? மொழியின் அழகு, கற்பனையின் விரிவு, புதிய உணர்வு நிலைகள், நினைவுகளின் மீட்டல், உலுக்கம், புதிய தகவல்கள் அதன் மூலம் கட்டமைக்கப்படும் புது உலகம் எனப் பல நிலைகளில் கவிதைகள் வாசிக்கும் ஒருவரின் மனதில் அனுபவங்களைத் தந்து நிற்கின்றன. எல்லா தன்மைகளின் கூட்டு உச்சப் புள்ளியாக பூரண அனுபவம் நேர்கிறது.

ஆண், பெண், பல்வேறு சமூகப்படி நிலையிலுள்ளவர்கள் ஆகியோரின் தனிமனித மற்றும் கூட்டு அனுபவங்கள் வேறு வேறானதே. ஆனால் அவைகள் ஒரு இலக்கியப் பிரதியில் எவ்வீதம் தொழிற்படுகின்றன என்பதும் அவை தரும் புரிதல்களும் சில பொதுப்பண்புகளைக் கொண்டவை. பிரபஞ்சம் தழுவி யபாசம், அன்பு, தாய்மை போன்ற குண இயல்புகள் மொழி, பிரதேச வேறுபாடுகளைத் தாண்டிய புரிதல் நிலைகளை கொண்டுள்ளன. அழகியல்/எதிர் அழகியல் என்கின்ற தளங்களில் நின்று கொண்டு படைப்புகள் சலுகை கோர முடியாது. அடையாளங்களும், அணிகளும் கொண்டே ஒரு படைப்பு மார்தட்டிக் கொள்ள நினைப்பது அபத்தமல்லவா. இலக்கிய மதிப்பீடுகள் இடம் பார்த்துச் செய்யப் படுவதில்லை. பிறை காணல் என்பது ஒரு இஸ்லாமிய கலாச்சார அனுபவமாக வெளிப்பட்டு வாசக மனதில் மனித அனுபவமாக மாறுகிறது என்கிறார் ரதுலே. அப்படியெனில் ஒவ்வோர் தனித்த அனுபவமும் ஒரு பொது மனித அனுபவத்தின் பகுதியாக மாறவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாற்றத்திலேயே கவிதைகளின் மதிப்பீடுகள் நிற்கின்றன.

4. இசுலாமின் மீது ரதுல் ஒரு கவிஞனாய் எதிர்ப்புக் குரல்களை எழுப்பியிருக்கிறார் என்றேதான் சொல்கிறேன். ஆனால் அவை சொற்பம், பெரும்பாலான கவிதைகளில் தீவிர மதப்பிடிப்பு உடையவராக அதன் சடங்குகளிலும், அனுபவங்களிலும், அல்லாவையும், நபிமார்களையும் வியந்தோதுவதிலும் லயிக்கிறார். இந்த இரு எதிர் நிலைகள் 'மைலாஞ்சி'யை இரண்டுமாக அடையாளப்படுத்த உதவுகின்றன.

ரதுல், இஸ்லாம் மத அமைப்புகளிடமிருந்து எதிர்கொள்கிற கண்டனங்களும், தாக்குதல்களும் அதன் மைய நம்பிக்கைகள் மீது அவர் கொள்ளும் சந்தேகங்களினால்தான். இதற்கு மத தலைமைகளிடமிருந்து அவர் கடும் எதிர்ப்புகளை எதிர்கொண்டிருக்கிறார். இந்த எதிர்ப்புகள் இசுலாமின் உட்பிரிவுகளின் இடையே இருக்கிற காழ்ப்புணர்வுகளின் அடிப்படையானவையும் கூட.

'இத்தனை இத்தனை/ஆண் நபிகளுக்கு மத்தியில்/ஏன் வாய்பா இல்லை/ஒரு பெண் நபி..'' போன்ற ரதுல் எழுப்புகிற வலுவான கேள்விகள் அவர் பிரதியின் மதப்பிடிமானத்தால் நீர்க்கச்செய்யப்படுகின்றன.

ஒரு அமைப்புக்குள்ளிருந்தபடியே அதை விமர்சிப்பதும் கேள்விகளை எழுப்புவதும் எவ்வளவு தூரம் எதிர்வினைவுகளை உண்டாக்கவல்லது என்பதை ரதுல் உணர்ந்திருப்பார். புறநிலைக் கேள்விகளை விடவும் அகநிலை கேள்விகளை உடனுக்குடன் எதிர்கொண்டு முடக்குவது அதிகார அமைப்புகளுக்கு முதன்மையானது. அதையே இசுலாம் பழமைவாத அமைப்புகள் இப்போது செய்கின்றன.

அழகிய பெரியவன்

கண்டதும் கேட்டதும்

சீனிமா தாண்டிய கமல்ஹாசன்

கூடந்த தீபாவளி தினத்தன்று கலைஞர் கமல்ஹாசன் உடனான பி. எச். அப்துல்ஹமீட்டின் நேர்காணலை சக்தி தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பியது. கமல்ஹாசனின் தெளிவான தமிழ் உச்சரிப்பும், நேர்த்தியான வசன நடையும்தான் அழகாயிருந்தன. ஒரு மணி நேர உரையாடலில் இரண்டே இரண்டு ஆங்கில வார்த்தைகளை உபயோகித்தார் என்பது மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம். இந் நேர்காணலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது உமா வரத ராஜனும், சாரு நிவேதிதாவும் எனது ஞாபகத்தில் தவிர்க்க முடியாமல் வந்து போனார்கள். உமா வரதராஜன் அவர்கள் முன்றாவது மனிதன் மே - ஜூலை 2000 இதழிலும், சாரு நிவேதிதா அவர்கள் காலச்சுவடு ஏப்ரல் - ஜூலை 2000 இதழிலும், கமல்ஹாசன் பற்றியும், அவரின் ஹே ராம் பற்றியும் விமர்சித்திருந்தனர். ஹே ராம் பற்றி பலருக்கு பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன. ஆனால் கமல்ஹாசன் பற்றி விமர்சிக்கும் போது இருவரும் அவர் பற்றிய பல விடயங்களை மறந்து போனது ஆச்சரியம் தருகிறது.

அனேகமாக இவர்கள் இருவரும் இப்போது பல நூறு கோடி பேர்களிற்கு தெரிந்த கமல்ஹாசனையே எழுதியுள்ளனர். ஆனால் பரமக்குடியிலும், ஆழ்வார் பேட்டையிலும் சில நூறு பேர்களிற்கு மட்டும் தெரிந்திருந்த கமல்ஹாசனை பார்க்கவில்லை. கட்டுப்பாடான ஆச்சாரம் மிகுந்த பிராமண குடும்பத்தில் பிறந்தது. சிகை அலங்கரிப்பு நிலையத்தில் "முடி திருத்துபவ"னாக, எங்களுர் மொழியில் சொன்னால் "அம்பட்டனாக" வேலை பழகியது (இதற்காகவே தெரியவில்லை. கமல் தனது "வறுமையின் நிறம் சிகப்பு" படத்தில், நாலாவது தலைமுறையை யோசித்துப் பார், நாவிதன்கூட உனக்கு சித்தப்பனாவான் என்று தனது தந்தையிடம் வசனம் பேசுகிறார்), அசைவும் சாப்பிட்டது, கிறிஸ்தவ சங்கத்தில் சேர்ந்து கிறிஸ்தவம் பரப்பியது (எல்லாம் வீட்டிற்கு தெரிந்துதான்) - எல்லாவற்றையும் எப்படி வகைப்படுத்துவது? சாரு நிவேதிதாவின் "கொழுப்பெடுத்த குந்தாணி" என்பதா? இதைத்தான் கமல்ஹாசனின் "திமிர்" என்பது. இங்கு திமிர் என்பதை அடிக்கோடிட்டு வாசிக்கவும். நல்ல வேளையாக கமல் இவற்றை ஒரு நட்சத்திர அந்தஸ்து பெற்ற நடிகனாவதற்கு முன்பே செய்துவிட்டார். இல்லாவிட்டால் இதுவும் கமலின் ஒரு வகை ஸ்ரண்ட் அல்லது பார்ப்பனியத்தின் இன்னொரு விதமான வெளிப்பாடு என சாரு நிவேதிதா சொல்லியிருப்பார்.

உமா வரதராஜன், "கமல் தி. க. வா ?, ஆர். எல். எஸ். சார் பாளரா ? அல்லது பாரதீய ஜனதாக்காரரா ? என சந்தேகிப்போன்றிரு முதலில் கமல் ஒரு தி. வி. க. (திரைப்பட வியாபாரிகள் கழகம்) என்பதை புரியவேண்டும்" என்கிறார். உண்மை தான். கமல்கூட தான் வியாபாரியாக இருக்க வேண்டிய தேவை உள்ளதாக கூறுகிறார். ஏன் அவரின் ஹே ராம் கூட ஒரு வர்த்தக ரீதியான படம் என்றே சொல்லியிருந்தார்.

இது தவிர உமா வரதராஜன், தமிழ் சினிமாவில் இரண்டு வகை வியாபாரம் நடைபெறுகிறது எனவும் அவை நடைபாதை வியாபாரம், Supermarket வியாபாரம் என நன்றாக வகைப்படுத்துகிறார். Supermarket வியாபாரத்தில் சங்கர், மணிரத்தினம் ஆகியோரோடு கமலையும் சேர்த்ததுதான் உறுத்துகிறது. மணிரத்தினம் என்பவர் திராவிடத்தை வேரறுத்து இந்திய தேசியத்தை முதன்மைப்படுத்தி படம் எடுப்பவர் என்ற தோற்றப்பாடு பலரிடம் உண்டு. அதை விட்டுவிடுவோம். ஆனால் மெனனாகம், நாயகன் ஆகிய நல்ல படங்களை எடுத்தவர் திடீரென இருவர் என்ற படத்தை எடுத்தது ஏன் ? என்று பலரும் புருவம் உயர்த்துகிறார்கள். ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம் சங்கர் என்பவர்

சினிமாவில் உள்ள அத்தனை உச்ச வளங்களையும் தொழில் நுட்பங்களையும் பயன்படுத்தி எப்படியாவது உச்ச வகுலை பெறவேண்டும் என்ற நோக்கோடு படம் எடுப்பவர். இவர் படங்களில் தமிழ் அடையாளங்களையும், தமிழ் நாட்டையும் பூதக் கண்ணாடி வைத்துத்தான் தேடிப்பார்க்க வேண்டும். இவர் தமிழர்களிற்காக படம் எடுப்பதில்லை. இந்தியர்களிற்காகவே படம் எடுக்கிறார். இவர் பெயர்கூட சங்கர் அல்ல "ஷங்கர்". யாராவது இவரிடம் ஒரு கோடி கொடுத்து அந்த படத்தை எடுக்கும் படம் எடுக்கச் சொல்லுங்கள். அந்தப் படத்தோடு சங்கர் காணாமல் போய்விடுவார். ஆனால் கமல் இவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர். அவர் ஒரு மைக்கேல் மதனகாம ராஜன், ஒரு ஓளவை சண்முகி நடத்ததால் தான், ஒரு குணா, ஒரு மகாநதிகொடுக்க முடிகிறது.

அடுத்து சாரு நிவேதிதா கமல்து குத்திய பார்ப்பனிய, இந்துத்துவ முத்திரையை பார்ப்போம். சோ ராமசாமி, சுப்பிரமணிய சுவாமி மாதிரி பிற்போக்குத்தனமான பிராமணனாக இருக்காவிட்டாலும் தனது இரு தமையன்மார் மாதிரி சரசாரி பிராமணனாக கமல் வாழ்ந்திருக்கலாம். யாரும் ஒன்றும் சொல்லிவிடப்போவதில்லை. அதை விட்டுவிட்டு பாம்பையும் பார்ப்பனையைும் கண்டால் முதலில் பார்ப்பனையை அடி என்று சொன்ன பெரியாரின் திராவிடர் கழகத்தில் போய் சேர்ந்து கொண்டதுதான் இந்துத்துவமா ? பெரியாரின் வாரிசுகள் என வரிந்து கட்டிக் கொண்டு வந்தவர்கள் பெரியாரிலிருந்தும், திராவிட கொள்கைகளிலிருந்தும் தடம் மாறி அதிலிருந்து அளவிட முடியாத தூரத்தில் வந்துவிட்டனர். அவற்றிற்கு சின்ன உதாரணம் அவர்கள் நடாத்தும் "தனித் தமிழ்" தொலைக்காட்சியான சன் டி.வி. அம்புலிமாமா கதைகளையும், இத்துப்போன நிகழ்ச்சிகளையும் ஒளிபரப்பி கொண்டிருக்கிறது. இதுபற்றி அதன் அதிபர் கலாநிதி மாறணன் ஒரு வார இதழில் கேட்டபோது "நான் அடிப்படையில் தி. மு. க. காரன் தான். ஆனால் இது போட்டியுள்ள வியாபாரம், சந்தைக்கேற்ற மாதிரி எங்களை தயார் செய்ய வேண்டியுள்ளது" என்று சப்பைக் கட்டு கட்டுகிறார்.

இது இப்போது தொடங்கியதல்ல, 1961இல் அறிஞர் அண்ணா துரையுடன் ஆரம்பமாகியது. 1961ல் சீனா இந்திய எல்லைகளை ஆக்கிரமித்தபோது முண்ட இந்தியா சீனா யுத்தத்தின்போது திராவிட நாடு, தனித்தமிழ்நாடு என கோச மிட்ட அதே அண்ணா துரையுடன் அப்போது முதலில் நாம் இந்தியர், பின்னர் தான் தமிழர் என இந்தியதேச பத்தியை வெளிப்படுத்தினார். ஆனால் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட நேர்காணலில் கமல் தனக்கு ஜாதியில்லை, மதமில்லை தனது ஒரேயொரு அடையாளம் முகவரி தான் தமிழன் என்பதும், எனது மொழி தமிழ் என்பதைத் தவிர வேறு அடையாளம் இல்லை என்பதை பிசிரில்லாமல் சொல்லியிருந்தார். ஒன்றை கவனிக்க வேண்டும் - அவர் தன்னை இந்தியன் என்று சொல்லவில்லை. சாருநிவேதிதா இதை கவனிப்பாரா ? முழு இந்தியாவிலும் புகழ் பெற்ற, நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு நடிகன் தமிழிற்குள் தன்னை மையப் படுத்தி வைத்திருப்பது மிக அவதானத்திற்குரியதொன்றாகும்.

சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற காரகில் யுத்த நிதிக்காக தமிழ் திரையுலகமே பொங்கியெழுந்து நட்சத்திர கலை விழாக்களை நடத்தி நிதி சேகரித்து கூட்டத்தோடு கூட்டமாக அரோகாரா பாடி மெய்சிலிர்த்து தமது தேசப்பற்றை உறுதிப்படுத்தியபோது கமல் அவற்றில் பங்குபற்றாது தவிர்ந்தார்.

மேற்சொன்னவை எல்லாம் கமல்ஹாசனை மற்றைய சினிமாக்காரர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்துபவை. அத்தோடு அவை எல்லாம் இந்திய தேசியவாதிகளும், பார்ப்பனிய இந்துத்துவவாதிகளும் கமல் மேல் ஒருவித காழ்ப்புணர்வு வரக் காரணமாக அமைகின்றன. இவை எல்லாம் அறிவு ஜீவியான சாரு நிவேதிதாவிற்கு தெரியாதது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. ஹே ராம் என்ற திரைப்படத்தை வைத்துக் கொண்டு கமல்து இந்துத்துவ பார்ப்பனிய முத்திரை குத்துவது குழந்தைத்தனமானது. அபத்த மும்கூட. சாரு நிவேதிதா மாதிரியானவர்களிற்கு தமிழில் எல்லாமே "தயிர் வடைகளாகவே" இருக்கின்றன போலும் - சாரு நிவேதிதாவின் படைப்புகளைத் தவிர.

த. தயாபரன்

முன்றாவது மனிதன், ஜனவரி - மார்ச் 2001

வர்பெற்றோம்

அது வேறு விதமான காதல் (சிறுகதைகள்); கவிஞர் வி. சுந்தரவனம்; வெளியீடு: காந்தள கம், 68(834), அண்ணா சாலை, சென்னை 600 002; ரூ. 65; பக். 168

சாபம்... விமோசனம்? (நாடக நூல்); மு. இராமசுவாமி, செண்பகம் இராமசுவாமி; வெளியீடு: ருத்ரா பதிப்பகம், 14-அ, முதல் தெரு, அருளானந்த அம்மாள் நகர், தஞ்சாவூர் 613 007; ரூ. 35; பக். 96

கடவுள்களின் அடிமைகள் (வரலாறு); மிஸ் காதரின் மேயா, தமிழில்: ப. சீனிவாசன்; வெளியீடு: மருதம் பதிப்பகம், 202, கடை வீதி, ஓரத்தநாடு 614 625. ரூ. 36; பக். 152

கடல் தந்த முத்துக்கள் (சிறுகதை தொகுப்பு); குமரி மாவட்டப் பத்து எழுத்தாளர்கள்; வெளியீடு: கோமதி பதிப்பகம், 23A, வடக்கு மாசியீடு; மதுரை 625 004; ரூ. 35; பக். 131

மைக்கேல் காலின்ஸ் (வாழ்க்கை வரலாறு); ப. இராமசுவாமி; வெளியீடு: விஜயா பதிப்பகம், 20 ராஜவீதி, கோவை 641 004; ரூ. 75; பக்கம்: 192

கொங்கு நாட்டுப்புறவியல்; டாக்டர். ச. சண்முக சுந்தரம்; வெளியீடு: காவ்யா, 16, 17வது 'ந' கிராஸ், இந்திரா நகர் II தளம், பெங்களூர் 560 038; ரூ. 100; பக். 208

Beyond the Frontier (Short Stories); Vidya Subramanian; Translated by Rama Srinivasan; Publisher: Siva Sakthi Publication, 20 Neela South street, Nagapattinam 611 001; Price: Rs. 100; Pages: 170

ஏதமறியாத இறகு (கவிதைகள்); எஸ். ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ்; வெளியீடு: செல்பதி, L-486, பெரியார் நகர், முதல் பிரதான சாலை, ஈரோடு 638 009; ரூ. 15; பக். 32

தாயம்மா (சிறுகதை); வளவ. துரையன்; வெளியீடு: சக்தி நிலையம், 7, வில்லியம் வே-அவுட் இரண்டாவது தெரு, கே.கே. சாலை, விழுப்புரம் 605 602; ரூ. 36; பக். 144

படைப்பிலக்கியம், அனுபவம், கலைத்திறன் (இலக்கியக் கட்டுரைகள்); புலவர். கு. பச்சைமால்; வெளியீடு: தமிழாலயம், சாமிதோப்பு 629 704, குமரி மாவட்டம்; ரூ. 75; பக். 142

அலமாரியில் ஒரு இராஜகிரீடம் (கவிதைகள்); தமிழ்மணவாளன்; வெளியீடு: கோமள வல்லி பதிப்பகம்; 18, பத்மாவதி நகர், மாதவரம் பால் பண்ணை, சென்னை 600 054; ரூ. 30; பக். 96

அடிவானம் நோக்கிச் சில அடிகள் (இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள்); பா. மதிவாணன்; வெளியீடு: காந்தி பதிப்பகம், 1/86, வடக்குத் தெரு, நாட்டுச் சாலை 614 906, தஞ்சாவூர்; ரூ. 50; பக். 160

அரசியலமைப்பாக்கச் சிந்தனைகள் (இலங்கையின் மூன்று அரசியலமைப்புக்களதும் முடியாமைக்கான காரணங்களின் கருத்து வடிவம்); வி.ரி. தமிழ்மாறன்; வெளியீடு: Madurai Malarvagam, 215, C/1/3/ Park Road, Colombo-5, Sri Lanka; ரூ. 150; பக். 146

ஓற்றைச் செருப்புகள் (வ.ரா. நினைவு சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற முத்திரைக்கதைகள்); வெளியீடு: இந்தியன் வங்கி ஊழியர் அசோசியேஷன் (தமிழ்நாடு) IBEA-TN (BEFI), பழைய எண் 115, அங்கப்பன் தெரு, சென்னை-600 004; ரூ. 30; பக். 182

மீட்சி புக்ஸ் / விமலன் புக்ஸ்

வெளியீடுகள்

லத்தீன் அமெரிக்கச் சிறுகதைகள் (மொ.பெ.) தொகுப்பு ஆர். சிவக்குமார்	50
சின்னு முதல் சின்னு வரை குறுநாவல் வண்ணதாசன்	20
மார்க்ஸிய அழகியல் : ஒரு முன்னுரை விமர்சனம் மலையாள மூலம் : சச்சிதானந்தன் தமிழில் : சுகுமாரன்	25
சுயம்வரம் மற்றும் கவிதைகள் கவிதைகள் கலாபிரியா	20
வலி உணரும் மனிதர்கள் கவிதைகள் பிரம்மராஜன்	20
பயணியின் சங்கீதங்கள் கவிதைகள் : சுகுமாரன் கலவரம் கவிதைகள் : மனோன்மணி	25
'மீட்சி' இதழ்கள் எண் 16 முதல் 23 வரை	35
'புது எழுத்து' இதழ்கள் எண் 2	25
எண் 3	25

மிகக் குறைந்த பிரதிகளே இருப்பில் உள்ளன

தேவைக்குத் தொடர்பு முகவரி

Vimalan Books
c/o M/s S. Dhanapal & Brothers
176 - Bazaar Street
Dharmapuri 636 702
Tamil Nadu

- பணம் M.O.வில் மட்டும் அனுப்புக
- தபால் / கூரியர் செலவு புத்தகம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10ம் கூடுதல் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 5 சேர்க்க.
- வி.பி.பி. இல்லை
- தெளிவான முகவரி தருக

கிசயப்ப

தமிழினி

342, டிடிக்கே சாலை
ராயப்பேட்டை
சென்னை 600 014

கவிதைகள்	ரூ.
சிலைகளின் காலம் சுகுமாரன்	15
விண்ணளவு பூமி தேவதேவன்	25
அனிச்சம் கலாபிரியா	20
ஆம் நண்பர்களே அது தான் நடந்தது மகாதேவன்	20
அமுதபருவம் வலம்புரியாய் அணைந்ததொரு சங்கு பூமா. வாசுகி	20
கலாபிரியா கவிதைகள் இன்றைய மலையாளக் கவிதைகள்	120
நாவல்கள்	
சித்தார்த்தன் றெறர்மன் றெஸ்ஸெ	45
பின் தொடரும் நிழலின் குரல் ஜெயமோகன்	290
புயலிலே ஒரு தோணி கடலுக்கு அப்பால் ப. சிங்காரம்	180
கன்னியாகுமரி ஜெயமோகன்	50
சுள மாதாரி பெருமாள் முருகன்	90
ரத்த உறவு பூமா. வாசுகி	120
சிறுகதைகள்	
தூயோன் கோபி கிருஷ்ணன்	40
கன்னிவாடி க. சீ. சிவகுமார்	50
நுகம் அ. எக்பர்ட் சச்சிதானந்தம்	60
தீட்டு அழகிய பெரியவன்	50
பூமிக்குள் ஓடுகிறது நதி ச. வேணுகோபால்	45
ஆதண்டார் கோயில் குதிரை கண்மணி குணசேகரன்	50
விமர்சனம்	
புதுமைப்பித்தனும் கயிற்றரவும் ராஜமார்த்தாண்டன்	60
புதுமைப்பித்தனும் ஜெயகாந்தனும் வேதசகாயகுமார்	60
புதுமைப்பித்தன் எனும் பிரம்மராசுரஸ் ராஜ் கௌதமன்	50
Marooning Thickets Marimuthu	40

கிசயப்ப

மெளனத்தின் சிறகடிப்பு

குமுதத்தின் இலக்கிய போதனைகள்

• கண்ணன் •

சமீப காலமாக குமுதத்திலும் அதன் டாட்.காமிலும் சிறுபத்திரிகைகளுக்கு இலவச ஆலோசனைகளை வலிய வழங்கும் போக்குத் தென்படுகிறது. அத்தோடு சிறுபத்திரிகைகளின் இலக்கணத்தையும் வரையறுக்கும் சட்டகங்களையும் இப்போது கரிசனத்துடன் வலியுறுத்துகிறது குமுதம்.

சிறுபத்திரிகைகளின் இருப்பும் செயல்பாடும் தமிழ் சமூகத்தில் இன்றும் மிக அவசியமானதுதான். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சிற்றிதழ் ஒன்றில் வெகுஜன இதழ்கள் தரமான இலக்கிய மலர்கள் வெளியிடும் போக்கை முன்வைத்து இனி சிற்றிதழ்கள் தேவையா என்ற ரீதியில் எழுதியபோது, தீவிர இதழ்களின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி காலச்சுவடி எழுதியிருந்தோம். வெகுஜன இதழ்கள் இலக்கியத்திற்கு இடமளித்தாலும், காலச்சுவடு போன்ற நடுத்தர இதழியல் முயற்சிகள் நிலை பெற்றாலும், சிறுபத்திரிகைகளுக்கான தேவை இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

தமிழில் அறுபதுகளிலும் எழுபதுகளிலும் தொடங்கப் பட்ட சிற்றிதழ்கள் பல ஒரு குழுவுக்கு அல்லது தனிநபருக்கு இருந்த பார்வையின் தாக்கத்தை சூழலில் ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தோடு துவங்கப்பட்டவை. அதனதன் செயல்திட்டம் நிறைவடையும் வரை தொடர்ச்சியாக வெளிவரும் உள்பலம் அவற்றுக்கு இருந்தது.

என்பதுகளுக்குப் பின்னர் தமிழில் இத்தகைய இலக்கியக் குழுக்களின் உருவாக்கம் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. தொடர்ச்சியாக தெளிவான ஒரு பார்வையுடன் வெளிவந்த இதழ்கள் குறைவு. இவை ஒன்றிரண்டு இதழ்களுக்கு மேல் வெளிவருவதில்லை. குறைந்தபட்ச பொருளாதாரத் திட்டமின்றி இவை துவங்கப்படுகின்றன. இவற்றை ஆதரிக்க வேண்டிய அவசியத்தை வாசகர்கள் உணர்வதில்லை. மேலும் இவற்றின் ஈசல்பூச்சி ஆயுட்காலம் சிற்றிதழ்களுக்கு கடமையாகக் கருதி சந்தா செலுத்தும் வாசகர் அடித்தளத்தை அரித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. குறைந்தபட்ச இதழ்கள் வெளிவந்து சந்தா தொகை பூர்த்தியடையாத நிலையில் நடட்டப்பட்டு நின்று போய்விடும் சிற்றிதழ்கள்கூட வாசகர்களை அதிகம் பாதிப்பதில்லை. ஒரு அசலான முயற்சியின் வீழ்ச்சியில் பங்கு கொள்வது அவர்களுக்கு பெரிய வலியை ஏற்படுத்துவது இல்லை. ஆனால் அறிவிப்பு மட்டும் வெளியிட்டு கிடைத்த சந்தாக்களுடன் மலையேறிவிடும் 'சிற்றிதழ்களை' என்ன செய்வது?

சிற்றிதழ்கள் சிற்றிதழ்களாக வந்து கொண்டிருந்த காலகட்டம் வரை வெகுஜன தளத்தில் வலுவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடிந்ததில்லை. தொண்ணூறுகளில் நிகழ்ந்த பல இலக்கண மீறல்களே வெகுஜன இதழ்களின் நீண்ட மெளனத்தை கலைத்தன. வெகுஜன இதழ்களில் பணியாற்றும் பலரும் தீவிர இலக்கிய உலகை கவனிக்கும் போக்கு இந்த காலகட்டத்தில்தான் ஏற்பட்டது. பல சிறுபத்திரிகை அன்பர்கள் வெகுஜன இதழ்களில் பணியாற்றும் சூழல் உருவானதும் இந்த காலகட்டத்தில்தான். அண்மைக்கால குமுதம் இதழ் ஒன்றில் எஸ். ராமகிருஷ்ணன் புதிய சிற்றிதழ் துவங்க இருக்கும் அறிவிப்பு அவரது புகைப்படத்துடன் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்

தது. இவ்வாறு ஒரு அறிவிப்பு வெளிவருவது தமிழ் வெகுஜன-சிற்றிதழ் வரலாற்றில் இதுவே முதல் முறை. இந்த வரவேற்க வேண்டிய மாற்றம் சைபர்களை எண்ணி அச்சிட்ட இதழ்களால் உருவானது அல்ல. தமிழ் பெருங்குடியின் மொத்த எண்ணிக்கையை கணக்கிலெடுக்கும்போது பல சமயங்களில் ஒரு சைபர் கூடுவது அல்லது குறைவது விகிதாசார அடிப்படையில் ஒன்றுதான். இலவச போதனையாளர்கள் இவற்றைக் கவனத்தில் கொள்வது நல்லது.

வெகுஜன இதழ்களுக்கு, சிறுபத்திரிகைகள் சிறுபத்திரிகைகளாகவே இருந்து தங்களைப் பாதிக்காமல் இருந்த காலம் பற்றிய ஏக்கம் இருக்கலாம். தமிழில் அந்தப் பொற்காலம் இனி திரும்ப வாய்ப்பில்லை என்பதை அறிந்து ஏற்றுக்கொண்டு காலத்தின் போக்குணர்ந்து தங்களை அவை தகுதிப்படுத்திக்கொள்வது நல்லது.

வெகுஜன இதழ்களில் பணியாற்றுவவர்கள் தங்கள் ரசனை சார்ந்தும் நம்பிக்கை சார்ந்தும் சில பணிகளை தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட வரையறைகளுக்குள் செய்ய நினைப்பது சாதகமான காரியம்தான். தீவிர சிந்தனையாளர்களின், படைப்பாளிகளின் இடையீடு இல்லாமல் வெகுஜனக் கலாச்சாரத்தை செழுமைப்படுத்த முடியாது.

ஆனால் வெகுஜன தளத்திற்கு இலக்கியத்தைக் கொண்டுபோவது கடினம்; இலக்கிய கிசகிசக்களைக் கொண்டு போவது எளிது என்பதை இவர்கள் விரைவில் உணர்ந்து கொள்கின்றனர். அத்தோடு இலக்கியச் சூழலை சிறுமைப்படுத்துவது வெகுஜன ஊடகங்களுக்குச் சாதகமானது. தங்கள் அலுவலகங்களில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பதவி மற்றும் பொருள் அடிப்படையிலான அற்ப குழுச்சண்டைகளை மறைத்துக்கொண்டு கருத்தியல் அடிப்படையிலான சிற்றிதழ் முரண்பாடுகளை வெகுஜன இதழ்கள் கவனப்படுத்துகின்றன. 'கடத்துவதில்' இலக்கிய அரசியல் முதல் தேர்வாக இருப்பதிலும் ஒரு அரசியல் உள்ளது. வெகுஜன இதழ்களின் ஆற்றலை, கலாச்சாரத் தளத்தில் தங்களை நிறுவிக்கொள்ள இந்த இலக்கிய அன்பர்கள் சுரண்டுகின்றனர். வெகுஜன தளத்தில் பணியாற்றும் நபருடைய சிறுகதைத் தொகுதி 'இலக்கியச் சிற்பிகளாலும் கொத்தனார்களாலும்' எளிதில் பாராட்டப்படும். இலக்கியச் சிற்பிகளை இவர்கள் பதிலுக்குக் கவனிப்பார்கள். இந்தப் போக்கிற்கு எதிரான மதிப்பீடுகளை வலுப்படுத்தும் காலச்சுவடு இவர்களுக்கு அலர்ஜியாக இருப்பதில் ஆச்சரியப்பட எதுவுமில்லை. காலச்சுவடுக்கு எதிரான போக்கு பல இதழ்களில், குறிப்பாக குமுதத்தில் தென்படுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். இது ஒரு மிரட்டல் அல்லது பிளாக் மெயில். என்னை இலக்கியவாதியாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்றால், என் அதிகாரத்திற்கு இணங்கவில்லை என்றால் நரகங்களும் அவதூறுகளும் உங்கள் மேல் விடும் என்பது இவர்கள் தரும் செய்தி.

ஒரு சம்பவத்தை இங்கு கூறுவது என்னுடைய வாதத்தைத் தெளிவுபடுத்த உதவக்கூடும். இரண்டாண்டு

எப்போது

களுக்கு முன்னர் பா. ராகவன் என்பவர் என்னை காலச் சுவடு அலுவலகத்தில் சந்தித்தார். கைவசம் அவருடைய புதிய சிறுகதைத் தொகுதி இருந்தது. கையெழுத்திட்டு அன்புடன் கொடுத்தார். பேச்சுவாக்கில் கல்கியில் 'சுமி தப்பர் மார்க்கெட்' என்ற பகுதியை எழுதிவருவது தான் தான் என்று தெரிவித்தார். அப்போது காலச்சுவடு பற்றி அந்தப் பகுதியில் அடிக்கடி குறிப்புகள் வெளிவரும். ஆங்கிலத்தில் தமிழைக் கலந்து எழுதப்படும் அதன் மொழி நடையை யாராலும் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. ஏன் இப்படி எழுதுகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். அவர் சொன்ன பதில் முக்கியமானது.

"சார், நான் நன்றாகத் தமிழ் எழுதுவேன். இந்தப் பகுதியில் கொஞ்சம் கச்சடாவாக எழுதுவேன். அந்தப் பகுதியின் வாசகர்கள் அப்படி."

இதற்கு ஓராண்டிற்குப் பின்னர் இந்தப் பகுதியின் மொழி நடையை கண்டித்து காலச்சுவடில் எழுதினேன்.

நண்பருடைய சிறுகதைத் தொகுதிக்கு காலச்சுவடில் விமர்சனம் வரவில்லை. 'நல்லுறவு' முறிந்துவிட்டது. இப்போது இவர் குழுதத்தில் இருக்கிறார். அதன் இலக்கியப் பகுதியில் காலச்சுவடைப் பழிவாங்கி வருகிறார். சமீபத்தில் என்னுடைய புகைப்படத்தை வெளியிட்டு பல அவதூறுகளை இன்னொரு பெண் பெயரில் பிரசுரித்தார். குழுதம் பணியாளர்கள் சிலர் தமிழ் இனியில் தொடங்கி காலச்சுவடுக்கு எதிராக பல அத்துமீறல்களை நிகழ்த்த குழுதத்தை பயன்படுத்தி வருவதை நிர்வாகம் அனுமதித்துக் கொண்டிருப்பது ஏன்?

காலச்சுவடு எதிர்ப்பு என்பது இன்று ஒரு marketing strategy என்கிறார் எனது நண்பர். காலச்சுவடு வாசகர்கள் கவனத்தையும் எதிர்தரப்பினர் ஆதரவையும் இதன்மூலம் எளிதில் பெறலாம் என்பது அவருடைய கருத்து. சென்னையில் இலக்கிய அன்பர்கள் பிழைப்பதற்கும் வாழ்வதற்கும் தங்களை காலச்சுவடு 'ஆள்' இல்லை என்று காட்டிக்கொண்டே இருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. சென்னை கலாச்சார அதிகார வர்க்கத்துடன் சுமுகமான உறவை வைத்துக்கொள்ள காலச்சுவடு எதிர்ப்பு என்பது அவசியமான ஒரு லட்சணம். தங்கள் பேட்டையில் நுழைந்து தமிழ் இனி 2000 நடத்தியதற்கு அவர்கள் இன்னும் எங்களுக்கு மாப்பு வழங்கவில்லை. காலச்சுவடு எதிர்ப்பு என்பது மதவாத எதிர்ப்புக் கூட்டணி மாதிரி. யார் வேண்டுமானாலும் அதில் இணைந்து கொள்ளலாம். காசியில் கங்கா ஸ்நானம் செய்வதற்கு ஒத்த பண்புகளும் இதற்கு உண்டு. இதன் அசல் முகத்தை ஒப்பனை செய்ய 'அதிகார எதிர்ப்பு', 'விமர்சன நோக்கு', 'நேர்மை', 'அளவு கோல்', 'இலக்கியம்', 'வியாபாரம்' என்றெல்லாம் பேசப்படும். இந்த அளவுகோல்களும் பேச்சுகளும் காலச்சுவடு எதிர்ப்புக்காக மட்டுமே உருவாக்கப்படுபவை. திமுக இப்போது மனித உரிமை பேசுவது மாதிரி. இவை வேறு எந்த இதழுக்கும் நபருக்கும் நிறுவனத்திற்கும் பொருத்திப் பார்க்கப்படுவதில்லை.

குழுதம் அதன் விரிந்துவரும் கரங்களின் ஒரு கொசுறாக 'தீராத நதி' என்ற பகுதியை உருவாக்கியிருக்கிறது. இன்று இயங்கிவரும் டாட்.காம் இலக்கிய முயற்சிகளில் இதுவே சிறந்தது. குழுதத்தினுள் இது சாத்தியப்படுவதற்குக் காரணம் நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட இலக்கண மீறல்கள்தான்.

அதே நேரத்தில் குழுதம் என்ற நிறுவனத்தின் கடந்த 50 ஆண்டுகால வளர்ச்சியின் அடித்தளமான கடுமையான தமிழ் பண்பாட்டுச் சுரண்டலை மறந்துவிட முடியாது. இத்தகைய பின்னணியிலிருந்து உருவான 'தீராத நதி' இன்று கூச்சமில்லாமல் நமக்கு அறிவுரை வழங்குகிறது.

தமிழ் இனி வரவுச் செலவு விவரம்

மார்ச் 2001 வரையிலான
தமிழ் இனி 2000 செலவுகள்

ஹோட்டல் அடலாண்டிக் தங்கும் வசதி,	
இரண்டு கூடங்களுக்கான மூன்று நாள் வாடகை,	
மூன்று நாட்களுக்கான காலை, மதிய மற்றும் இரவு உணவுக்கான செலவுகள்,	
ஏர்கூலர், மினரல் வாட்டர்,	
பிளாஸ்டிக் நாற்காலிகள், சாமியானா மற்றும் இதர செலவுகள்	397231.00
மினி D.V. formatஇல் ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்ட ஒளிப்பேழை மற்றும் குறுந்தட்டுப் பதிவுகள்	75500.00
போக்குவரத்துச் செலவு	68145.00
கட்டுரைக்கான சன்மானம்	58000.00
மேடை மற்றும் அரங்க ஒப்பனை	
கட்-அவுட், பேனர்	40000.00
கண்ணுக்குள் வெளி ஓவிய புத்தகத்திற்கான அச்சாக்கக் செலவுகள்	31272.00
தபால் செலவு	29053.60
ஊதியச் செலவு	18500.00
கருத்துரைக்கான சன்மானம்	15500.00
தொலைபேசிக் கட்டணம்	13253.00
இதரச் செலவுகள்	13104.00
எழுதும் பொருட் செலவு	8085.00
பாதுகாப்புச் செலவுகள்	6500.00
கணக்கர் செலவுகள்	6000.00
தமிழ் இனி 2000 அழைப்பிதழ் அச்சாக்கம்	5292.00
ஓவியக் கண்காட்சிச் செலவுகள்	5000.00
வங்கிக் கட்டணம்	4796.00
பத்திரிகையாளர் சந்திப்பு	1550.00
கட்டுமானச் செலவுகள்	1107.20
மருத்துவச் செலவுகள்	102.25

Total

Rs. 797991

இதழ் 35ல் வெளியிட்டிருந்தபடி மொத்த வரவு	935392.00
காலச்சுவடு பதிப்பகத்தின் பங்களிப்பு	6000.00
மொத்தம்	941392.00
மொத்த செலவு	797991.00
மீதம்	143401.00

மீதம் இருக்கும் தொகை தமிழ் இனி 2000 கட்டுரைத் தொகுதியின் தயாரிப்பிற்கு செலவிடப்படும்.

சிறுபத்திரிகைகளுக்கு சிறுமையை போதிக்கிறது. உழைப்பிலும் இழப்பிலும் இருந்து உருவாகும் சிறுநிதழ்கள் கரும் விவாதங்களின் வழி தங்கள் நோக்கங்களை யும் எல்லைகளையும் விரித்துக் கொண்டு வளர்ச்சியடைகின்றன. இன்று இதிலும் ஒரு 'மார்க்கெட்' இருக்குமோ என்று மோப்பம் பிடித்து வந்திருக்கும் குழுதத்தின் ஒரு பீடத்தில் நின்று இலக்கிய போதனை செய்வதை துல்லியமாக சித்தரிக்கும் வழக்கு ஒன்று ஆங்கிலத்தில் உண்டு. அதை கூறாமல் விடுவதே நாகரிகம்.

அஞ்சலி

குமாரசாமி விநாயகமூர்த்தி (1956 - 2001)

இந்த உலகத்தில் சிந்தனையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தொழில் சிந்திப்பது தான். இன்னும் சிலர் கட்டளையாளர்கள்; இவர்கள் சிந்தனைகளை செயலாக்க கட்டளைகள் இட்டபடியே இருப்பார்கள். மற்றவர்கள் செயல் வீரர்கள்; இவர்கள்தான் கட்டளைகளை செயலாக்குபவர்கள்.

குமார் மூர்த்தி மூன்றாவது ரகம். 'இந்த மலையை கொஞ்சம் தள்ளி வைக்க முடியுமா?' என்று விளித்தால் 'எத்தனை அடி தூரம்?' என்றுதான் கேட்பார்.

ஒரு சுறுசுறுப்பான செயல் வீரர் என்று மாத்திரம் நான் அவரை அறிவேன். வேறு ஒன்றும் அவரைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அவருடைய சிறுகதைகளை அவ்வப்போது வாசித்ததுண்டு. 'முகம் தேடும் மனிதன்' என்ற அவருடைய தொகுப்பு வந்தபோது மிகவும் ரசித்துப் படித்தேன். ஒரு வருடம் முன்பு அவரை முதன்முதலாக நேரில் சந்தித்த போது இந்தச் சாந்தமான மனிதரா இந்தக் கதைகளைப் படைத்தார் என்ற அவநம்பிக்கையான எண்ணமே எனக்கு ஏற்பட்டது.

அவரை அடிக்கடி சந்தித்து உரையாடும் சந்தர்ப்பம் இந்தச் சொற்ப காலத்தில் எனக்கு கிடைத்தது. இந்த நேரங்களில் எல்லாம் வெகு அடக்கமாக இலக்கியம் சம்பந்தமாகவே அவர் பேச்சு இருக்கும். ஏதாவது செய்துகொண்டே இருக்கவேண்டும் என்று துடிப்பார். அப்படியே இயங்கிக் கொண்டு இருந்ததினால் அவரைப்பற்றிய சொந்த விஷயங்கள் ஒன்றையும் என்னால் அறிய முடியவில்லை.

இலங்கை ராணுவத்தினரால் கைதுசெய்யப்பட்டு, கொடும் சித்திரவதைகளுக்கு ஆளாகி அல்லல் பட்டு பின் கனடாவுக்கு அகதியாக வந்தவர் மூர்த்தி. இங்கு வந்த நாள் தொட்டு நிரந்தரமான பணி இல்லாதவர். இருந்தபோதும் மனம் தளராது இலக்கிய வாழ்விற்கு தன்னை அர்ப்பணித்தார். 'தேடல்', 'காலம்' போன்ற சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியக் குழுவில் இருந்து பணியாற்றினார். இவற்றை எல்லாம் பிற்பாடு வேறு நண்பர்கள் மூலமாக நான் அறிந்து கொண்டேன். ஆனால் அவர் கடுமையான சீறுநீரகக் கோளாறினால் நோயாளியாக இருந்தார் என்ற விபரத்தை ஒருவரும் என்னிடம் சொன்னதில்லை. அதனால் அதுபற்றி தெரியாமலே இருந்துவிட்டேன்.

இந்தியா புறப்படும் முன்பு புதுமைப்பித்தனின் 'கலியாணி' என்ற சிறுகதையைப் பற்றி வெகுநேரம் விவாதித்தார். கலியாணி பாலிய விவாகம் செய்துகொண்டவள். அவளுக்கு கணவரால் ஒரு சுகமும் இல்லை. சர்மா என்ற சைத்ரீகர் அவளைக் காதலித்தார். 'வந்து விடு' என்று அவர் அவளை அழைத்தும் அவள் மறுத்துவிடுகிறாள். கடைசியில் சர்மா போய்விடுகிறார்.

மூர்த்திக்கு இந்த முடிவு பிடிக்கவில்லை. கலியாணிக்காக அவர் பரிதாபப்பட்டார். சமூகத்து விதிகளை உடைத்துக் கொண்டு அவள் போயிருக்கவேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டார். 'கலியாணியின் வாழ்க்கை அலையில் ஒரு குமிழி

உடைந்துபோயிற்று' என்று கதை முடிக்கிறது. அவருடைய வாழ்வும் இப்படி ஒரு குமிழிபோல எதிர்வரும் ஆறு மாதங்களுக்கிடையில் உடைந்துபோய்விடும் என்பது அப்போது அவருக்கு தெரிந்திருக்கவில்லை. எனக்கும்தான்.

சென்னை போவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டார். இரவு விமானம் எடுக்கிறார். இன்னும் சில மணி நேரங்களே இருந்தன. அப்பொழுது விடை சொல்லிப் போவதற்கு வந்தார். அன்றுதான் அவர் நாலு மணி நேரம் Dialysis (சிறுநீர் அகற்றும்) மெசினில் இருந்துவிட்டு சென்னைக்கு சிறுநீரகம் மாற்று அறுவை சிகிச்சைக்காகப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். இந்த விஷயம்கூட எனக்கு அவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்த போதுதான் தற்செயலாகத் தெரியவேண்டி வந்தது. பேச்செல்லாம் இலக்கியம் பற்றியே இருந்தது. ஒரு சொல் தன்னுடைய நோயைப் பற்றி அவர் பேசவில்லை. இப்படியான ஒரு திடமனம் கொண்டவரை நான் என் வாழ்நாளில் பார்த்ததில்லை. அவருடைய அறுவை சிகிச்சை வெற்றியடையும், யோசிக்கக் கூடாது என்று தைரியம் கூறி அவருக்கு விடை கொடுத்தேன்.

இடிபோல அந்த சேதி வந்தது. நண்பர் மாற்று அறுவை சிகிச்சை செய்யுமுன்னரே சென்னையில் மரணமடைந்து விட்டார். ஒரு மனித நேயம் கொண்ட படைப்பாளியை மட்டுமல்ல, அருமையான ஒரு நண்பரையும் நான் இழந்து விட்டேன்.

அவர் எழுதிய சிறுகதை ஒன்று என் நினைவுக்கு வருகிறது. அதுவே அவருடைய கடைசிச் சிறுகதை என்று எண்ணுகிறேன். அங்கதமாகவும், நகைச்சுவையாகவும் எழுதப்பட்டு என்னை வெகுவாக மயக்கிய கதை அது. மிகவும் பாடுபட்டு உழைத்து சம்பாதித்த பணத்தில் நண்பர் பணிக்காலத்து சப்பாத்துகள் வாங்குகிறார். கோயில் முகப்பில் கழற்றி வைத்த அவை களவு போய்விடுகின்றன. இதுதான் கதை.

இன்று அவருடைய உயிரை களவு கொடுத்துவிட்டு நிர்கிறோம். இனி யார் அதை மீட்டு தருவார்கள்?

அ. முத்துலிங்கம்

திரு. குமாரசாமி விநாயகமூர்த்தி அவரது 45ஆவது வயதில் ஜூலை 25ஆம் தேதி சென்னையில் காலமானார். தமிழ் மக்களின் உரிமைக்கான போராட்டத்தில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர் குமார் மூர்த்தி. 'முகம் தேடும் மனிதன்' இவருடைய சிறுகதை தொகுதி. தேடல் இதழின் ஆசிரியர் குழுவில் பணியாற்றினார். டொரொண்டோவில் 'வாழும் தமிழ்' எனும் தமிழ் நூல் கண் காட்சியை தொடர்ந்து நடத்திட முழு ஒத்துழைப்பு அளித்து வந்தவர். தமிழர் நேர்மை என்ற சமூக அரசியல் இதழையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

நண்பர் மூர்த்தியை நான் இருமுறை சந்தித்து உரையாடி உள்போனேன். சில மாதங்களுக்கு முன்னர் சென்னையில் சந்தித்தபோது ஆகஸ்ட் மாதம் நாகர்கோவிலுக்கு உறுதியாக வருவதாக வாக்களித்திருந்தார். தேதியை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள அவரைத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்று நினைத்து கொண்டிருந்தபோது முற்றிலும் எதிர் பாராதவிதமாக அவரது மரணச் செய்தி கிடைத்தது. காலச் சுவடு அதன் தீவிரமான ஒரு ஆதரவாளரை இழந்துவிட்டது என்று தயக்கமின்றிக் கூறலாம்.

அவரது குடும்பத்தினருக்கும் நண்பர்களுக்கும் எங்கள் ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கண்ணன்

சுழற்சி

‘சா கித்திய அகா தமி விருது’ தகுதியற்றவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்பதும், தகுதியுள்ள எழுத்தாளர்கள் விருது வழங்கப்படாமலே மறைந்து போகிறார்கள் என்பதும் உண்மை தான். அதற்காக, மறைமலையடிகளை நாலாந்தர எழுத்தாளர் என்று ஒருவர் எழுதுவதை எட்ட

செய்யாமல் வெளியிடும் உங்களை எப்படி எடைபோடுவது?

தமிழ்ச் சமூகத்தில் தரமான படைப்பாளிகள் உரியவாறு மதிப்பளிக்கப்படுவதில்லை என்பது உங்கள் ஆதங்கமாய் இருக்கலாம். வேறு இந்திய மொழிகளில் நிலைமை இவ்வளவு மோசமில்லை என்பது உண்மையாய் இருக்கலாம். தமிழறிஞர்களை தரம் தாழ்ந்து விமர்சிக்கும் ஒரு குழுவினர் தமிழ்நாட்டில் உள்ளது போல் வேறு எந்த இந்திய மொழியிலும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. மொழியறிஞர்களை மதிக்காத சமூகம் பண்பாட்டு வீழ்ச்சியைத்தான் சேன்றடையும்.

ந. அப்துல் ரஹ்மான் ஹாங்காங்

எல்லாக் காலங்களிலுமே கலைஞர்களுக்கு அவர்கள் சார்ந்த துறையினின்று ஏதிர்ப்புகளும் முன்னேறவிடாமல் மறைத்தலும் இருந்தே வந்திருக்கிறது. ஆனால் சென்ற நூற்றாண்டின் அந்த இலக்கியவாதியான புதுமைப்பித்தன் மறைந்து இத்தனை ஆண்டுகளின் பின்னால் அவரது எழுத்துக்களை அடிமட்ட கடைசி இலக்கிய இரசிகனிடம் கொண்டு செர்க்கும் காலச்சுவட்டின் அரிய முயற்சியை சிலர் இடர்வது வேதனையிலும் வேதனை. சேரனின் கட்டுரை அருமை. கவிதைத் திறனைப் பாடமாய் ஊட்டிவிட எந்தக்காலத்திலும் யாராலும் முடியாதென்பதே என் கருத்து.

கு. இலக்கியப்பிரியன்
கங்களாஞ்சேரி

இந்த இதழில் எனக்கு அதிகம் பிடித்தவையும், பயன்விளைவித்தமையும் கட்டுரைகளே. திரைப்படம் என்பது Moving Images தான். டிரொட்ஸ்கி மருதுவின் கருத்துக்களும் பார்வையும், ஓவியக் கலையை வேறுவிதமாக நோக்க வகை செய்கிறது. நிறையத் தகவல்கள் உள்ளன. தி. க. சி., ஞானி போன்றவர்கள் தெரிவித்துள்ள அபிப்பிராயங்கள் மூலம் அவர்கள் மார்க்சிய வரையறைகளையும் மீறி முன்றாவது பார்வையைத் தருபவர்கள் என்றதான் கருதி வந்துள்ளேன். ஞானியின் திறனாய்வுப் பார்வை பெருமளவு எனக்கு உடன்பாடானதே. ஆனால், ராஜ் மாந்தாண்டன் தருகக் ரீதியாக தி. க. சியின் பக்கச் சார்பான கணிப்புரைகளை விளக்கிக் காட்டிய பின்னரே, தி. க. சி. நடுநிலைமையாக நின்று திறனாய்வு செய்யவில்லை என்பது உணரப்படுகிறது. இது வருந்தத்தக்கதே. சேரனின் பத்தி நேரத்தியானதொரு வசைத்தாக்கு முறை, பல தகவல்களடங்கிய

துங்கூட, இந்தப் பட்டறை நடத்துபவர்களின் சிலர் இக்கட்டுரையின் நாயகன் போன்றே நடந்து கொள்வதை நானும் அவதானித்துள்ளேன். 1960களின் மத்தியில் இலங்கை வானொலி வர்த்தக சேவையில், ஆசிய நேயர்களுக்கான (குறிப்பாக இந்திய) நிகழ்ச்சிகளின் பகுதிநேரத் தமிழ் அறிவிப்பாளனாகப் பணிபுரிந்த காரணத்தினால், பெருமான் முருகனின் கட்டுரையைப் படித்ததும் பழைய ஒலிபரப்பு நினைவுகள் மனதில் எழுந்தன. அவரைப் போலவே பல தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்கள் இலங்கை வானொலியின் இரசிகர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர்.

‘எழுத்து’ ஏட்டின் வெளியீட்டுப் பண்புகள் பற்றிய கண்ணனின் பத்தி பல உண்மைகளை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அக்காலத்தில் அந்த ஏட்டில் ஓரிரு விஷயங்களை நானும் எழுதியதில் பெருமை கொண்டு மகிழ்கிறேன்.

பாவண்ணனின் மதிப்புரை அமைதியாக இருக்கிறது. சிந்திக்க வைக்கிறது. ‘அமரந்தா’ பற்றி நிறைய அறிய விரும்புகிறேன். தமிழாக்கம் தொடர்பாக அவரும் நேர்காணல் கண்டால் என்ன? ரவிக்குமார் பத்தியில் நிறையப் புள்ளி விபரங்கள் திக்முக்காட்சி செய்கிறது. சுந்தர ராமசாமி எழுதுவது மிகவும் சுவாரஸ்யமாய் அமைந்து வருகின்றன. பல அறிமுகங்களை அவர் தருகிறார்.

கே. எஸ். சிவகுமாரன்
கொழும்பு

மனுஷ்யபுத்திரனின் ‘அரசி’ நீள்கவிதை நன்றாக வந்துள்ளது. நிகழ்கால அரசியலை மனதில் அசைபோட வைக்கிறது. அரசியல் கவிதைகளே இல்லாத தமிழில் இப்படியான கவிதைகள் நிறைய வர வேண்டும். மொழி பெயர்ப்பில்தான் இப்படியான கவிதைகளைப் படித்துள்ளேன். அரசு பயங்கரவாதம் நம் கண்ணருகே நடக்கும் போதாவது, சொரணையுடன் கவிதைகள் நம் மனப்பாதிப்பிலிருந்து உருவாக வேண்டும் – பிர கவிதைகள் எல்லாமே படிக்கும்படியாகவே இருக்கின்றன; சுருமாரனை நினைவூட்டும் ரவிசுப்ரமணியனையும், ‘வாழ்க்கை’ பற்றி வரையறை கூறும் அழகிய பெரியவனையும் தவிர்ந்து.

‘அதிகாரம் யாருக்கு’ தமிழக அரசியல் துழல் பற்றிய பலதரப்பட்டவர்களின் கருத்துக்கள், பிற வியாபார வார இதழ்களில் வரும் பேட்டிகளையே ஞாபகப்படுத்துகிறது. அரசியல், சமூகம் குறித்த அக்கறையான – விசயங்களை நீண்ட கட்டுரைகளாக எழுதுவதே சிறப்பாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

மருதுவின் நேர்காணல் மூலம், அவரைப் பற்றிய நிறையத் தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனாலும், தமிழக ஓவிய இயக்கம் குறித்தும், அதில் எப்படியான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வந்துள்ளன, இப்போதைய தமிழ் நவீன ஓவியத்தின் போக்குகள் – இப்படியானவைகளுக்கு இடமில்லாமல் முழுக்க தகவல்கள் சார்ந்தே நேர்காணல் நகர்கிறது. மருது இலங்கைப் பிரச்சனை குறித்துச் சொல்லும்போது, வீரசந்தானத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. ஏனெனில், இலங்கைப் பிரச்சனை குறித்து, ஓவியம் மூலமாக தீவிர சிந்தனையை ஊட்டியதில் வீரசந்தானம் தலையானவர் என்பது என் கருத்து. இருப்பினும் ஓவியங்களைக் குறித்த அக்கறை இல்லவாது இருக்கும் தமிழில், மருதுவின் நேர்காணல் மகிழ்வளிக்கிறது.

பிரக்கை, கசடதபற இதழ்களை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பார்த்தபோது தமிழ்

நவீன ஓவியர்களின் – குறிப்பாக இப்போது நினைவுக்கு வருபவர்கள் ஆதிமூலமும், கிருஷ்ணமூர்த்தியும் – சிறப்பான பங்கு சிறு இதழ்களில் எப்படி இருந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

ராஜமாந்தரத்தான்டன் எழுதியுள்ள சாகித்ய அகாதெமி விருது பற்றிய கட்டுரை தி. க. சி. க்கு கிடைத்த சாகித்ய அகாதெமி விருது குறித்த விவாதத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதுபோல, தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. விவாதங்களைப் பற்றி அறியாதவர்கள் கூட, கட்டுரை துலங்கும்படி உள்ளது.

பெ. அய்யனார்
மேலூர்

பெருமான் முருகனின் ‘பாட்டுக்குத்தான் மெட்டு’ பத்தி கண்டேன். திரைப்படப் பாடலாசிரியன் ஆவதற்கு தான் செய்த முயற்சிகளை விளக்கியிருந்தார் அவர். அவர் எழுதியிருந்த விஷயங்களில் சில என் வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவங்களோடு ஒத்திருந்தது எனக்கு சற்று ஆச்சரியமாக இருந்தது. கல்லூரியில் நான் இளநிலை இரண்டாமாண்டு படிக்கும்போது, மாணவர்கள் சிலர் இணைந்து ‘மனமகிழ் மன்றம்’ என்கிற அமைப்பொன்றை கல்லூரியில் தொடங்கினோம். வாரத்திற்கொரு முறை கூடுவோம். இந்த மன்றத்தின் மூலம் முழுக்க முழுக்க சினிமா சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை அரங்கேற்றினோம். பேராசிரியர்களை நடுவர்களாக கொண்டு பாட்டுக்கு பாட்டு நிகழ்ச்சி, சினிமா குவிஸ், பாட்டின் மெட்டை மட்டும் கொடுத்து, அது என்ன பாடல் என கண்டு பிடிப்பது, ஒரு பாடலின் சரணத்தையும், இன்னொரு பாடலின் பல்லவியையும் இணைத்து முழுமையான பாடலாக பாடுவது என நிகழ்ச்சிகள் ஒரு வரையில்லாது இருக்கும். இத்தகைய போட்டிகளில் எல்லாம் பெரும் பாலும் நான் சார்ந்திருக்கும் அணியே வெற்றி பெறும். ஓரிரு நிகழ்ச்சிகள் வானொலியிலும் ஒலிப்பரப்பாக, எங்கள் மன்றத்தின் புகழ்மற்ற கல்லூரிகளுக்கும் பரவியது. ஒட்டுமொத்த கல்லூரியின் புகழ்ச்சியால், மன்றத்து நண்பர்கள் அனைவருக்கும் சட்டைக் காலரை அடிக்கடி தூக்கிவிட்டு கொள்ளும் பழக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. கல்லூரியின் இறுதியாண்டில் படிக்கும் போது, ‘குமுதம்’ பத்திரிக்கை ‘இளையராஜா இசையில் பாட்டெழுதும் வாய்ப்பு’ என்கிற போட்டியை நடத்தியது. பல்லவி, சரணம் ஆகியவற்றிற்கான சந்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. பாடல் ‘புது நிலவோ’ எனத் தொடங்கி, ‘நதியே’ என முடியவேண்டும் என்று விதிமுறை வேறு கொடுத்திருந்தார்கள். பத்திரிக்கைப் போட்டியை பார்த்த நண்பர்கள் சிலர், உன்னை போட்டியில் கலந்து கொள்ளாமாறு உசுப்பி விட்டார்கள். அந்த விடலைப் பருவத்தில், ‘பெருமான் முருகன்’ மாதிரி திரைப்படப் பாடலாசிரியன் ஆகும் கனவெல்லாம் இல்லாமல் இருந்தாலும், போட்டியில் வெற்றி பெற்றால் இளையராஜா இசையில் சந்திக்கலாம். திரைப்படப்பாடல் பதிவை நேரில் பார்க்கலாம் என்கிற நற்பாசையே மேலோங்கி நின்றது. ஒத்தாசையாக ஓரளவுக்கு சங்கீதம் தெரிந்த பக்கத்து வீட்டுச் சகோதரி பத்திரிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருந்த சந்தங்களை ராகமாக பாடிக் காட்டினார். நானும் அவள் பாடிய சந்தத்திற்கேற்றவாறு ‘புதுநிலவோ இல்லை மதுநிலரோ, பொன்னந்தி பூத்தது தானோ’ என பாடலை ஆரம்பித்து, இடையில் சில வரிகளையும் எழுதி, கடைசியில்,

'சங்கீதம் பாடும் கங்கைநதியே, சலங்கை கட்டிய மங்கைநதியே' என முடித்து அனுப்பி வைத்தேன். பின்னொரு மாதங்களில் வேறொரு வாசகரின் பாடல் ஒன்று தேர்ச்சி பெற்று, இளையராஜா இசையில் பாடல்பதி வும் நடந்ததாக செய்திகள் வெளிவந்தது. திரைப்படம் வெளியானதா என்பது மட்டும் தெரியவில்லை. கட்டுரையின் கடைசியில் பெருமாள் முருகன் குறிப்பிட்டுள்ள, 'மெட்டுக்கு பாட்டுமுதச் சொல்வது கவிஞனை அவமதிப்பதாகும்' என்கிற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தாலும், திரைப் படத்துறை வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை, பட்டுக்கோட்டை, கண்ணதாசன் காலத்தில் ஆரம்பித்து, தற்போது உள்ள கவிஞர்கள் வரை, 'மெட்டுக்குத்தான் பாட்டு' என்பதை சாத்தியப்படுத்தி விட்டார்கள். என்ன ஒரு வித்தியாசம், கண்ணதாசன் காலத்தில் பாடல் பதிவறையில் வைத்து, இசையமைப்பாளர் பாடிக்காட்டும் மெட்டிற்கு பாட்டுமுதும் நிலை இருந்தது. தற்போது இசையமைப்பாளர்கள் பாடல்களின் மெட்டை சி.டி.க்களில் பதிவு செய்து கவிஞர்களிடம் கொடுத்து விடுவதுண்டு. கவிஞர்களும் ஏதாவது ஒரு ஃபைவ் ஸ்டாரில் நும் புக செய்து, மெட்டிற்கேற்ற வரிகளை நிரப்பி விடுவதுண்டு. கிட்டத்தட்ட பள்ளிப்பருவத்தில் நாம் படித்த 'கோட்டை இடங்களை நிரப்புக' என்கிற மாதிரி தான்.

'கடதங்கள்' பகுதியில் வாசகர் ஒருவர், காலச்சுவடில் கவிதைகள் பிரசுரம் செய்வதை கொஞ்ச காலம் நிறுத்தி வைக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். கடந்த இதழில் வெளியான மனுஷ்யபுத்திரரின் 'அரசி' மற்றும் இதர கவிதைகளை படித்த பின் தன்னுடைய வேண்டுகோளை திரும்பப் பெற்றிருப்பார் என நம்புகிறேன்.

வே. முத்துக்குமார்

கல்லிடைக்குறிச்சி

காலச்சுவடில் எந்த இலக்கிய இதழிலும் வெளிவராத அளவுக்கு சிறுகதைகள் கணத்தோடும், அடத்தியோடும் தரமான சிறுகதைகள் வெளிவருகின்றன. "ஆள் பார்த்து" "பிரபல்யம்" பார்த்து படைப்புகள் வெளிவருகின்றன என்று எவரும் சொல்ல முடியாது. நல்ல படைப்புக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதில் காலச்சுவட்டுக்கு தனி பங்குண்டு. கவிதைகளும் அனுபவ கிளர்ச்சியை எழுப்புகின்றன. அரசி கவிதை இந்த நூற்றாண்டில், "அரசியலை" ஆக்ரமித்துக் கொண்ட சர்வாதிகாரத்தையும், வேடங்ககளையும் பிரதிபலிக்கிறது. தாமிரபரணி படுகொலை, மேலவளவு

போன்றவை தி.மு.க அரசில் நடந்தவை தான். கீழ்வெண்மணி படுகொலைகூட கலைஞர் ஆட்சியில் நடந்ததுதான் என்பதை மறுக்க முடியாது. இன்றைய தலித் இயக்கங்கள் ஓட்டு வங்கிகளாக மாறும் பட்சத்தில் இது போன்ற துயரங்கள் தொடரத்தான் செய்யும். பல்வேறு வடிவங்களில் ஓடுக்கு முறை நிகழும் பொழுது வாயையும் சூத்தையும் பொத்திக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

புரட்சி பேசுகின்ற இயக்கங்கள், நான்கு சுவர்க்குள்ளே, ஸ்டாலின் போர்த்திரம் பேசும். அவர்களால் முடிந்தது அவ்வளவே. இப்படி பேச்சுகள் மட்டும் நீளும், முடியும். இது தொடரும் நிகழ்வாகிவிட்டது. இவையெல்லாம் ஒருபுறமிருக்க, போலி அரசியல் முகங்கள் எளிதில் பீடம் ஏறிவிடுகின்றன. இதற்கு தமிழ் சூழல் நிறைய வாய்ப்புகளை தருகிறது. இதை தவிர்க்க நீண்ட காலம் தேவைப்படலாம்.

ஆகவே காலச்சுவடு அரசியல் விஷயங்களை குறைத்து இலக்கியம் சார்ந்த விவாதங்களையும் கருத்தியல்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டும். புலம் பெயர்வு சம்பந்தமான படைப்பாளிகளை கவனிக்கும் இயக்கமாக காலச்சுவடு மாறியிருப்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. புதுமைப்பித்தன் பற்றி, அ. மார்க்கம் அவர் கூட்டாளிகள் சிலரும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் சங்கத்தோடு சேர்ந்து புது கூட்டணி வைத்து "புதுமைப்பித்தன் தனிச் சொத்து, பொதுச்சொத்து?" விவாதம் செய்வது எல்லாம் காலத்தின் கட்டாயம். ஏனென்றால் புதுமைப்பித்தனை ஏற்றுக் கொள்ளாத இவர்கள் இன்று கரிசனத்தோடு பேசுகிறார்கள். வாழ்த்துக்கள்.

சிவகுமார் முத்தய்யா

திருவாரூர்

அரசி ஒரு மிகச் சிறந்த கவிதை. நம் சூழலின் பதற்றம் பதிவாகியுள்ள அதே சமயம் அதிகாரத்தின் உள்ளார்ந்த அச்சத்தை தொடர்புறுத்தக் கூடிய கவிதை. பல வரிகள் அமுத்தமானவை.

ஜெயமோகன்

நாகர்கேரவில்

காலச்சுவடு இன்று மதியம்தான் கிடைத்தது. 'அரசி' படித்தேன். தமிழில் ஆகச்சிறந்த அரசியல் கவிதை இதுதான்; நான் படித்த வரையில். ஹெலேன் சிசுவின் 'கறுப்புப் பாய்மரங்களும் வெள்ளைப் பாய்மரங்களும்' என்ற நாடகம் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் வாசித்தேன். அது, அன்னா அகம்தோவா சிறை வாசலில் தன் மகனுக்காக காத்திருப்பதின் வலியைப் பற்றிய ஒரு தாய்மையின் நாடகம். பாசிசத்தின் கொடூரம் பனிச்சிம்பு போல் ஆசனவாயில் நுழையும். அந்த வாசிப்பனுபவத்தை 'அரசி'யை வாசித்த போது மீண்டும் அடைந்தேன்.

பாசிசத்திற்குப் பால் இல்லை. மூன்று நான்கு நாட்களாக தமிழகத்தில் நடக்கும் கொடூரத்தைக் கண்டு மனம் பதறி அலையும் போது எதேச்சையாக நுழைந்த மனுஷ்ய புத்திரனுடைய கவிதை வெளிக்குள்ளும் ஜெயலலிதா. பாசிசத்திற்குப்பால் இல்லை.

ரமேஷ் பிரதீபன்

பாண்டிச்சேரி

அரசி கவிதையில் மனுஷ்ய புத்திரனுக்கே உரித்தான படிமங்கள், பிரயோகங்கள், தொனி கூடி வந்திருக்கின்றன. வெற்றியின் உள்ளறையில் சூழ்ந்திருக்கும் தயக்கம், மனச் சோர்வு, அவநம்பிக்கை, ஆகியன வெளிப்படுகின்றன. வெறுமையின் உப்பான வாழ்க்கையில் தத்தளிப்புக்கள், நடுக்கங்கள், திகிலின் அலறல்கள் கவசங்களுக்குள் ஓடுங்கியிருக்கின்றன. 'வாகனங்களும் மனிதர்களும் வழக்கம் போல சாலைகளிலேயே செல்லலாம்', 'சட்டங்கள் அவனை ஒரு சிந்தனையாளனாக மாற்றிவிட்டன', 'முகத்தின் கடுமையை சற்றுகுறைக்க வேண்டும்' என்ற இடங்களில் தொனிக்கும் கேலியும் உள்ளடங்கி கவிதையின் போக்கினை குலைக்காது இருக்கிறது. முக்கியமாக எனக்குப் பிடித்த இடங்கள் துடைப்பான்கள் பகுதியும், இறுதிப் பகுதியும்.

கோகுலக் கண்ணன்

அமெரிக்கா

இராசேந்திர சோழனின் கட்டுரையில், கச்ச தீவு இலங்கைக்குத் 'தாரை வார்த்தது' பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தத் 'தாரை வார்ப்பு' பற்றிய மேலுஞ் சில விவரங்கள் சிந்தனைக்குரியன.

1973ன் பின்பு பெற்றோலிய விலை வேகமாக உயர்ந்தது. எண்ணெய் இறக்குமதி செய்த பல நாடுகள் தம் எண்ணெய் வளங்களை அறியவும் விருத்தி செய்யவும் மும்முரமாக முயன்ற காலம் அது. இலங்கையின் வடமேற்கரைப் பகுதியில் எண்ணெய் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை சிறிது இருந்தது. (இது பின்னர் பொய்த்தது.) எனினும் இந்த நிலைமையில் வடக்கின் கடற்பகுதியில் இலங்கையின் கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்ட பகுதிகளை விஸ்தரிப்பது இலங்கை அரசின் ஆவலாக இருந்தது. இந்திய அரசு பாக்கு நீரிணையில் எண்ணெய் வளம் இல்லை என ஏற்கெனவே

இணையத்தில் தமிழ் நூல்களைத் தேடுக

மின்னம்பலத்தில் உள்ள மிகப் பெரியதும் 20,000த்துக்கும் அதிகமான தலைப்புகளைக் கொண்டதுமான தமிழ்நூல் அங்காடி இதுதான்

tamilnool.com

அறிந்திருந்தது என நம்ப இடமுண்டு. மறுபுறம், இலங்கை யின் அயற்கொள்கையை தனக்குச் சாதகமாக வளைப்பதில் இந்தியாவின் அக்கறையை 1971ல் பாகிஸ்தானுடனான போரின் பின்னணியில் விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். கச்சத்தீவின் பொருளாதார முக்கியத்துவம் இந்தியாவையே இலங்கையைப்போல பொறுத்தவரை பெரிய தல்ல. எனினும் கச்சத்தீவை 'வென்றெடுத்தது' சிரிமா பண்டாரநாயகவின் பெரிய ராஜதந்திர வெற்றியாகவும் கொண்டாடப்பட்டது.

உண்மையாக இதில் அதிசயம் இழந்தோர் வட இலங்கை மீனவர்கள்தாம். இந்திரா - சிரிமா உடன்படிக்கையின் மூலம் இலங்கை - இந்தியக் கடல் எல்லை தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டதுடன், இலங்கை மீனவர்க்கு இந்தியக் கரை வரை சென்று மீன்பிடிப்பதற்காக இருந்து வந்த பாரம்பரிய உரிமையும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின்பு இல்லாமலாக்கப்பட்டது. இவ்வாறே, தென்னிந்திய மீனவர்களும் இலங்கைக்குரிய கடலில் மீன்பிடிக்கும் உரிமையை இழந்தனர். இவ் விவரம், (கொஞ்சம் இந்தியச் சார்பாக) அண்மையில், பேராசிரியர் சூரிய நாராயணாவால், மீண்டும் கூறப்பட்டது. இவ்விடயம் பற்றி 1975ல் மார்க்ஸிய லெனியவாதிகளால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டபோது, ஈழத் தமிழ்த் தலைவர்களாலும் அது கண்டு கொள்ளப்படவில்லை.

நம் கவனத்துக்குரிய ஒரு விடயம்: தமிழ் நாட்டு அரசியல்வாதிகள், சிறப்பாக திராவிட இயக்கப் பாரம்பரியத்தில் வந்தோரும் தம்மைக் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் எனச் சொல்லிக் கொள்வோரும், இந்தியாவின் எல்லைகள் என்றும் இந்தியாவில் உள்ள தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணயம் என்றும் வரும்போது, பிரித்தானிய எசுமானர் வகுத்த எல்லைகளையும் பிடிக்க விரும்பிய நிலப்பரப்புக்களையும் இந்தியாவின் உரிமை கொண்டாடுவதில் மிகவும் தீவிரமாகவே உள்ளனர். இது, இன்று எழுச்சி பெற்றுள்ள இந்துத்துவ - இந்திய மேலாதிக்கப் போக்குக்கட்கு மிகவும் அனுசரணையாகவே உள்ளது. இந்திய - சீன எல்லைத் தகராற்றில் இந்தியாவின் நிலைப்பாடும் நடத்தையும் பற்றிய வினாக்கள் கடந்த சில ஆண்டுகள் வரை இந்திய ஊடகங்களில் எழு அனுமதிக்கப்படவில்லை எனலாம். ஆனாலும் இன்று கூடச் 'சீன ஆக்கிரமிப்பு' பற்றிச் கூசாமல் எழுதுகிறவர்களிடையே திராவிடக் கட்சிக்காரர்கள் முக்கியமானவர்களாக உள்ளனர்.

ஒன்றை மட்டும் நினைவில் வைத்திருப்போம்: இந்திய அரசு பிராந்திய மேலாதிக்க நோக்கம் கொண்ட ஒரு அரசு, அது எதையும் தாரை வார்ப்பதில்லை. அண்மைய இலங்கை - இந்திய வர்த்தக உடன்படிக்கை மூலமும் ஏமாந்த நாடு இலங்கை தான்.

காலச்சுவடு வெளியீட்டகத்திற்கும் இளைய பாரதிக்கும் உள்ள முரண்பாடு ஒரு விடயம். அம் முரண்பாட்டுக்குத் தொடர்பற்ற விடயத்தில் இளையபாரதி மீதான தாக்குதல் காலச்சுவட்டுக்கு அவசியமா? தமிழ் இனி 2000 தொடர்பான விவாதத்திற்குக் காலச்சுவட்டில் ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தின் அளவும் கருத்துக்களின் ஒருபக்கச் சார்பும் காலச்சுவட்டுக்கு அவசியமற்றவை என்றே நினைத்தேன். பிற விவாதங்களும் இத்தினையில் போக வேண்டுமா? காலச்சுவடு வெளியீட்டகத்தின் மீது வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுக்களை, அவை எவ்வளவு தவறா

னவை ஆயினும், மறுப்பது தொடர்பாக காலச்சுவடு சில தற் கட்டுப்பாடுகளைப் பேணுவது நல்லது என்றே நினைக்கிறேன்.

மருது நேர்காணலை சனாதனன் செய்தது பொருத்தமானதாக மட்டுமன்றிச் சிறப்பாகவும் அமைந்திருந்தது.

சிவசேகரம் இலங்கை

நான் தங்கள் இதழின் சந்தாதாரனாக உள்ளேன். 'காலச்சுவடு' ஜூலை - ஆகஸ்ட் இதழில் பக்கம் 54ல் வெளியாகி இருந்த 'எழுத்து' இதழுக்கான விளம்பரப்படி நான் இங்கிருந்து சந்தா தொகையும் அது சம்பந்தமான கடிதப் போக்குவரத்தும் செய்திருந்தேன். அங்கிருந்து நான் அனுப்பிய சந்தா தொகை மற்றும் கடிதங்கள் அனைத்தும் திரும்பிவந்து விட்டன. என்காரணம் என்று தெரியவில்லை. நான் அது சம்பந்தமான M. O. படிக்காததும், கடிதத்தையும் அதில் ரூ. 6/- வகையான தபால்தலையும் இணைத்துள்ளேன். தாங்கள் எனக்காக அதனை 'எழுத்து' இதழுக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி தங்களை அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கு. பழனிச்சாமி கரூர்

காலச்சுவடு இதழ் 36இல், தமிழக அரசியல் சூழல் பற்றி வெளியான கட்டுரைகள் அரசியல் வரலாற்றின் இன்றியமையாத பதிவு ஆகும். குறிப்பாக பிரபஞ்சன் கட்டுரையானது, "மன்னராட்சியாகட்டும், மக்களாட்சியாகட்டும், பசுக்களாய் (வெட்சித்திணை) கொள்ளை போவது என்னவோ 'மக்கள்தான்' என்பதை குறிப்பிட உணர்த்தியது."

2000ம் ஆண்டில் சிறந்த படைப்புகள் பல இருக்கும் நிலையில், பொத்தாம் பொதுவான விமர்சனங்கள், பேட்டிகள், இலக்கிய களப்பணி இவற்றிற்கு விருது பரிந்துரைக்கப்படும்போது, சாஹித்த அகாதமி விருதின் இலக்கிய நேர்மையை சந்தேகிக்க நேருகிறது.

கல்வித்துறையாகட்டும், இலக்கியத்துறையாகட்டும் அவர்கள் சார்ந்துள்ள 'வரக்கதையோ, லேபினையோ' கருத்தில் கொள்ளாமல் "தரம்" என்ற ஒன்றின் அடிப்படையில் மட்டும் தேர்வு நிகழமானால் அத்துறைகளின் வளர்ச்சி மேன்மையறும்.

ராஜமார்த்தாண்டனின் சாஹித்த அகாதமி விருது "சர்ச்சை" பற்றிய விவாத தளம் மிக தெளிவுற அமைந்திருந்தது.

சி. மணிகண்டன் ஈரோடு

19. 7. 2001 'தேதியிட்ட குழுதம் இதழில் இலக்கிய சிப்பன்' எனும் தலைப்பிட்டு சில சிறுசிறு செய்திகளை குழுதம் வெளியிட்டு இருந்தது. அதில் கண்ணன் 'காலச்சுவடு' எனும் பெயரில் வட்டிக்கடை நடத்துவதாகவும் அடியாட்கள் கூட வைத்திருக்கிறார் என்றும் 'யாரோ' சொல்வதாகவும் அதை கண்ணன் மறுப்பதாகவும் இதை காணும் வெகுஜன மற்றும் இலக்கிய இரசிகர்கள் இது என்ன இலக்கியக் களமா? இல்லை கொத்தவால் சாஷியா? என்று முணுமுணுப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

சாதாரணமாகவே வெகுஜன மசாலாத் தனமான வார இதழ்களை வாசிக்கும் வெகுஜனவாதிகள், தீவிர இலக்கியவாதிகளின் மீது தவறான அபிப்பிராயம் கொண்டுள்ளனர். இந்நிலையில் 'குழுதம்' போன்ற வார இதழ்கள் இலக்கியம் களம் பற்றியும் தீவிர இலக்

கியவாதிகள் பற்றியும் அடித்த கவலை கொள்வது அநாவசிய செயலாகவே படுகிறது.

இன்னும் சில காலங்களில் குழுதம் இலக்கிய இதழ் ஒன்றை துவக்கலாம் அதன் மூலம் தன்னை இலக்கிய உலகில் 'Stand' செய்ய முயலலாம். ஆனால் அதுவேல்லாம் பிற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட 'நச்சிலக்கிய' வகையில்தான் சேரும் என்பதை சொல்லவும் வேண்டுமோ?

தயவுசெய்து இதுபோன்ற 'அதிகப்படியான' செயல்களை குழுதம் நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

கு. இலக்கியப்பிரியன் கங்கலாஞ்சேரி

அண்மைக்காலமாக காலச்சுவடு பற்றிய அவதூறான விமர்சனங்கள் எந்த முகாந்தர முறையு பழிவாங்கும் நோக்குடனோ அல்லது கரிபூகம் நோக்குடனோ செய்யப்பட்டு வருகின்றன. எக்காலத்திலும் நாங்கள் அதற்குப் பலியாகமாட்டோம் என்பதை உண்கை.

காலச்சுவடு பற்றிய மிகத் தெளிவான பார்வை எங்களுக்கு உண்டு. அவதூறு செய்து பொருத்தமற்றது. எனினும் அப்பத்திரிகைக்கும் சஞ்சிகைக்கும் ஒரு சமூகக் கடமையும் அது சார்ந்த பொறுப்புணர்வும் இருத்தல் அவசியம். கருத்துகளில் பக்கச்சார்பின்மையைக் கடைப்பிடித்தல் அதாவது நடுநிலையாய் இருத்தல் சாத்தியமா என்பது விவாதத்திற்குரியது. மாறாக, தெளிவாக சஞ்சிகைகள் அதற்கான பொதுக்கருத்தையும் நியாயப்பாட்டையும் முன்நிறுத்தி இயங்குதல் அவசியம். காலச்சுவடு ஈழத்துப்படைப்புகளுக்குக் கொடுக்கும் இடம், எந்த இலாப நோக்கமற்ற செயற்பாடே, எனினும் அது தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு விமர்சிக்கப்பட்டு வருவது வருத்தத்திற்குரியது. நாம், நாளாந்தம் இராணுவக் கெடுபிடிக்களுக்குள்ளும் கைதுகள், சித்திரவதைகளுக்குள்ளும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். சாவும் துயரமும் தாண்டவமாடுகிறது. இந்த வாழ்வு வெளியுலகத்திற்குத் தெரியவேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். இங்கிருந்து காலச்சுவடுவிற்காக அனுப்பப்பட்ட படைப்புகள் அதை ஓரளவேனும் சாத்தியப்படுத்தியிருக்கிறது. இந்தச் சாத்தியப்பாட்டினூடாக நாங்கள் யாரிடமும், எங்கள் மீது பரிதாபத்தைக் காட்டுமாறோ கமைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறோ கேட்கவில்லை. மாறாக அரசு இயந்திரமொன்று எவ்வாறு அப்பாவி மக்களின் மீது தனது வலிமிக்க சங்கிலியைப் பிணைத்துக் கொண்டிருக்கிறது எனக்கோடிட்டோம்.

ஈழப்பிரச்சினை தொடர்பாக காலச்சுவடுவின் நிலைப்பாடு, நாடு கடந்த பேராசிரியர்கள் கருத்துகளையோ வெளியேறிப்போன தனிநபர் கூற்றுக்களையோ கருத்திற்கொண்டு எடுக்கப்பட்டதாய் இருக்கக்கூடாது. புளித்துபோன அந்தக் கருத்துகள் மிகவும் காலாவதியானவை: ஒவ்வொவரும் நாட்டை விட்டு வெளியேறிப்போன காலத்திற்குப் பிறகும் இங்கு வாழ்வு நடக்கிறது. வாழ்வாக்கான முனைப்பு மிக்க இயக்கம் நிகழ்கிறது. இந்த வாழ்வு பற்றிய காலச்சுவடுவின் சொந்த அவதானிப்பு எவ்வாறு இருக்கும் அல்லது எவ்வாறு இருக்கிறது என்பது குறித்தே நாங்கள் கேள்வியெழுப்ப முடியும்.

சந்திரபேல் சதாசன் வவுனியா

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும்படி செய்தல் வேண்டும்.

தமிழில் மென்பொருள்! *Tamil CD's*

பதமி 2.0 -

நான்காம் தமிழின் எழுதுகோல்!

தமிழக அரசின் சான்றிதழ் பெற்றது.

Tamil word processor like MS-WORD. Wide range of tools like Dictionary, Spell check. Bilingual menu. Email in Tamil / English.

குறளமுது

ஒவ்வொரு தமிழ் பேசும் வீட்டிலும் இருக்க வேண்டிய காலத்தை வென்ற புத்தையல்.

A multimedia Encyclopedia on Thirukkural Translation in English, Malay and French.

இதுவரையிலும் திருக்குறள் சம்பந்தமாக வெளிவந்துள்ள முக்கியமான அனைத்துப் புத்தகங்களும், விளக்க உரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. 1330 குறள்களும் கவிஞர் அறிவுமதியின் அழகான குரல் வளத்தில்.

அறிவோடு விளையாடு!

குழந்தைகளுக்கான விளையாட்டு மல்டிமீடியா சிடி ஆறு விதமான மனதைக் கவரும் விளையாட்டுகளுடன் கூடிய மென்பொருள்.

பாரதியாரின் புதிய ஆத்திசூடி
(கதைகளுடன்)

குழந்தைகளுக்கான அறிவுப்பெட்டகம். ஒவ்வொரு ஆத்திசூடியும் ஒரு அழகான எளிய கதையின் மூலம் விளக்கப்படுகிறது. உங்கள் குழந்தைகளின் வளமான சிந்தனைக்கு நீங்கள் அளிக்கப்போகும் அற்புதமான பரிசு.

மேற்காணும் சிடிக்கள் மற்றும் தமிழ் கணினி, மென்பொருள் சம்பந்தமான அனைத்துத் தேவைகளுக்கும் :

Email : bravura@eth.net

Mobile : (0)98422-58591

P. Dhanapal, Bravura Technologies, 8-D, Balasubramania Nagar, Anna Nagar, Peelamedu, Coimbatore - 641 004.

உலகத்தரம் வாய்ந்த சீட்டுத் திட்டங்கள்

மேன் மேலும் பொல்வுடன்

இந்தியாவில் தோன்றிய தொன்மையான சீட்டு வழிமுறை 2000 ஆண்டுகளை வயதில் கடந்திருந்தாலும் 21ஆம் நூற்றாண்டிலும் வளமைக்கு வழி காட்டுகிறது. கடந்த 200 ஆண்டுகளில் தோன்றிய பல அந்நிய முதலீட்டு முறைகளை விட உன்னதமானவை சீட்டுத் திட்டங்கள். காலத்தை வென்று நிற்கும் இந்தப் பொலிவான வழிமுறை அதிக மக்களுக்கு ஆண்டாண்டுகளாய் பயன் வழங்கி வருகிறது.

ஸ்ரீராம் சீட்டுத் திட்டங்கள் மாறிவரும் பொருளாதாரச் சூழல்களை மனதில் கொண்டு சீட்டுத் திட்டங்களில் பல்வேறு மாறுதல்களை உடனடியாய் செயல்படுத்தி இன்றளவும் புதுப்பொலிவுடன் திகழ்கிறது ஸ்ரீராம் சிட்ஸ். புதியதொரு திட்டத்தின் மூலம் உங்களுக்கு கூடுதல் லாபம் தர காத்திருக்கிறது.

கூடுதல் டிவிடென்ட் திட்டம்

விழாக்காலங்களில் சீட்டுத்திட்டங்களில் இணைவோருக்கு ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் பல பரிசுகள் வழங்கும். ஆனால் இந்த முறை ஒரு சீட்டுத் திட்டமே பரிசாக கிடைக்கிறது. ஆம்! அனைவருக்கும் ஆதாயம் தரும் கூடுதல் டிவிடென்ட்

திட்டம். பணத்தேவைக்காக, சீட்டில் சேர்பவர்களுக்கு அதிகப் போட்டியின்றி உடனடியாக தள்ளியெடுக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

இதைத்தவிர, சேமிக்கும் நோக்கத்தில் சீட்டில் சேர்பவர்களுக்கு, முதலில் தள்ளியெடுப்பவர்களிடம் பிடித்தம் செய்யப்பட்ட டிவிடென்ட் தொகை பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது. இதன்மூலம் சந்தாதாரர்கள் கூடுதல் டிவிடென்ட் தொகையை ஆதாயமாகப் பெறுவார்கள்.

ரூ.7,000/- கோடிபட்டுவாடா ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் மூலம் இதுவரை பரிசுப் பணமாக விநியோகிக்கப்பட்ட ரூ.7,000/- கோடியை, 30 லட்சத்திற்கும் அதிகமான குடும்பங்கள் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளன. 15 லட்சத்திற்கும் மேலானோர் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வேலை வாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர்.

நலம் பெற ஸ்ரீராம் சிட்ஸில் இணைவோம்

உலகத்தரம் வாய்ந்த சீட்டுத் திட்டங்களை வழங்கும் ஸ்ரீராம் சிட்ஸில் இணைந்து சந்தோஷமாய் சேமிப்போம். வாழ்வை வளமாக்கிக் கொள்வோம். பல்வேறு பரிசுகள், பற்பல திட்டங்களுடன் உங்களுக்கு சேவை செய்ய காத்திருக்கிறது ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்.

வாருங்கள்! வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்!

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் தமிழ்நாடு லிமிடெட்

www.shriramchits.com

சுப்ரமணியன் பில்டிங், 1 கிளப் ஹவுஸ் ரோடு
சென்னை - 600 002. போன்: 8461833 - 39.